

Kopija Dekretu Oczewistego w Sprawie Konkursowej między Sukcessorami i Kredytorami zeszcley Barbary Abramowiczowey.

Roku 1856 Decembra 7 dnia wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowład-
nącego Całą Rossyą — w Wileńskiej Izbie Cywilnego Sądu z liczby spraw extra porząd-
kowych Exdywizorskich słuchano sprawy 100. Xiążąt Józefa i Anny z Abramowiczów Puzy-
nów b. Assessorstwa Sądu Głównego Wileńskiego 2go Czasowego Departamentu Kazimierza
b. Prezydenta Granicznego Wileńskiego, iako oycy i naturalnego opiekuna, a Franciszka, Leo-
na, Stanisława i Kazimierza synów Barbary i Maryanny córek Szwykowskich Hieroni-
ma tylko iako męża, a Julij z Szwykowskich Kostrowickich Aktorów rzeczy — Stani-
sława iako męża — a Klary iako Aktorki z Abramowiczów Radziszewskich b. Marszał-
ków Pttu Wileńskiego, Sukcessorów zeszcley Barbary z Kocięłow Abramowiczowey Rot-
mistrzowey Kawaleryi Narodowey b. wóysk Polskich, tak pomiędzy sobą o podział sukcesyi po
teyże Abramowiczowey, jako też w porządku usatysfakcyonowania jey kredytorów i preten-
sorów, po Dekrecie Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego w Dobrach Bienicy Pttu Oszmiań.
roku 1829 maia 8, oczewiście ogłoszonym porządkiem zaszclych appellacyów za niżej wyra-
żonemi Aktoratami wprowadzoney, a mianowicie *za Pierwszym*: wyż rzeczonych Xiążąt Pu-
zynow z Szwykowskimi, Olimpią z Przedzieckich Szwykowską jako współ - Sukcessorami,
a Maciejem Gałęzowskim Doktorem Medycyny, Michałem, Karolem i Antonim Natkiewiczami
i ich opieką — Anną Grochowską — Karolem i Anną Wagnerami — Katarzyną Welkową —
Ludwiką Wibersową — Zuzanną Szultzową — Janem Grajewskim — Józefem Szatyńskim — Suk-
cessorami Profossora Szpitznagla — Józefem Jurahą — Ludwikiem, Antonim, Jerzym i Stani-
sławem bracią, Teofilą, Anielą i Teklą siostrami Wołłowiczami, Józefą z Wołłowiczów
Łopacińską — X. Janem Cywińskim Prałatem i Jeneralnym Prokuratorem, oraz całą Kapitułą
Wileńską — Karolem Szabłowińskim i Ignacym Bronicem — Kazimierzem Chomiczewskim —
Jackiem i Gasprem Jarmakowiczami — Ferdynandem i jego Rodzeństwem Białowieckimi —
Józefem i Ludwiką Ostrowickimi oraz dalszemi kredytorami, niemniej Jerzym Soroką Pod-
komorzym, Michałem Hryncewiczem i Ignacym Houwaldem Exdywizorami, Sąd Podkomorsko-
Exdywizorski składającymi na karcie 88. *za Drugim*. Józefa i Ludwiki z Bagińskich Ostro-
wickich z XXtami Puzynami Szwykowskimi, Kostrowickimi, Radziszewską i Urzędnikami
Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego na karcie 89. *za Trzecim*. Stanisława i Justyny Świę-
torzeckich, Świętorzeckimi z Urzędnikami Sądu Podkomorsko Exdywizorskiego, Puzynami —
Szwykowskimi — Radziszewskimi — Kostrowickimi — Wagnerami — Wołłowiczami — Łopa-
cińską — Sukcessorami Ferdynanda Szpitznagla — Natkiewiczami — Grochowską — Gałęzow-
skim, Welkową — Wibersową Ostrowickimi — Grajewskim — Szatyńskim i Jurahą na karcie
90. *za Czwartym*. Abrahama Ułana z Xiążętami Puzynami, Szwykowskimi, Radziszewskie-
mi i Urzędnikami Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego na karcie 93. *za Piątym*: Szwykowskich i
Kostrowickiey w stopniu własnym i z nabycia schedy Radziszewskiej z Urzędnikami Sądu Podko-
morsko - Exdywizorskiego Xiążętami Puzynami, XX. Bernardynami Bienickimi, Trynitarzami
Trynopolskimi, Franciszkanami i Missyonarzami Wileńskimi — Dominikanami Kowieńskimi i
Szumskimi — Kapitułą — Bernardynkami — Wizytkami i Benedyktynkami Wileńskimi, oraz
Gałęzowskim, Szabłowińskim, Bronicem — Spitznaglami — Szatyńskim, Jurahą — Wołłowicza-
mi — Grochowską — Wagnerami — Welkową — Wibersową, Szultzową — Pryżgintem — Natkie-
wiczami — Oganowską Chomiczewskim — Grajewskim — Białowieckimi — Komarem — Sielicki-
mi — Iwanowskim, Rutkowskimi — Oganowskim, Ostrowickimi — Czechowiczami Żukow-
skimi — Larynem — Bielawskim — Zabłockim — Pietkiewiczem — Milewskim — Kryczyńskim
i Abrahamem Ułanem na karcie 95. *za Szóstym*. Macieja Gałęzowskiego Doktora Medycyny z
Urzędnikami Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego, Xiążętami Puzynami Radziszewskimi —
Szwykowskimi i Kostrowickimi na karcie 255. *za Siódmym*. Anny Grochowskiej Czesni-
kowej Zakroczymskiej. *za Ośmym*. Michała, Karola i Adolfa nieletnich Natkiewiczów w
dokładzie Opiekuna Wincentego Józefowicza Sekretarza Graniczn. Upittgo na karcie 257 z
tymiż Urzędnikami Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego, Puzynami — Szwykowskimi — Ra-
dziszewskimi i Kostrowickimi. *za Dziewiątym*. Stanisława Underowicza Regenta Granicz.
Rosień. z tymiż Mateuszem i Antoniną z Kobylińskich, Rutkowskimi na karcie 252. —
za Dziesiątym. Karola i Anny Wagnerow z Urzędnikami Sądu Podkomorsko - Exdywizorskie-
go Świętorzeckimi — Raymundem Korsakiem, Radziszewskimi — Puzynami i Szwykowskie-
mi na karcie 265. *za Jedyndym*. Ludwika b. Assesora Sądu Głggo Wileń., Antoniego Je-
rzego i Stanisława Braci, Józefy Łopacińskiej, Teofili, Tekli i Anieli Siostr Wołłowiczów,
Sukcessorów Dominiki z Tyszkiewiczów Wołłowiczowey, z tymiż na karcie 271. *za Dwó-
nastym*. Alexandra, Ferdynanda Braci Kazimierzy siostry Szpitznaglow Sukcessorów zeszclym
Radzy Stanu i Kawalera Ferdynanda Szpitznagla z tymiż na karcie 273. *za Trzynastym*.
Józefa Szatyńskiego Rotmistrza Kowień. na karcie 274. *za Czternastym*, Kazimierza Chomi-
czewskiego na karcie 275. *za Piętnastym*, Ferdynanda Karola braci Konstancyi i Alojzy
siostr Białowieckich na karcie 276 z Urzędnikami Sądu Podkomorsko Exdywizorskiego Puzynami,
Szwykowskimi i Radziszewskimi i Sukcessorów Niskowskiego z tymiż na karcie w rege-
strach obligowych xięgi 9. *za Siedmnastym*, Stanisława Bohusza Siostrzeńcewicza Kollegialne-
go Assesora i Kawalera z tymiż na karcie 329 Regestru obligowego xięgi 10. *za Ośmnastym*,
Adama Kocięła b. Sędz. Ziem. Wileńskiego z tymiż i Świętorzeckimi na karcie 46 — i *za
Dziewiętnastym*, Maryi de neri Xiężney Ogińskiej Senatorowey Państwa Rossyjskiego z ty-
miż i Raymundem Korsakiem na karcie 72 Regestru obligowego xięgi 12 zapisanemi, tudzież
za prozbami. *Pierwszą*, Ignacego Pileckiego Regenta Granicz. Wileń. w Imieniu Kapituły
Wileńskiej na mocy Plenipotencyi w roku 1855 xbra 20 podaney. *Drugą*, Andrzeja Piet-
kiewicza w Imieniu własnym i żony Anny z Okołowow Pietkiewiczowey na dniu 15 januar.
Trzecią, X. Franciszka Pietkiewicza Prokuratora XX. Bernardynow Prowincyi Litewskiej
w imieniu Klasztoru XX. Bernardynow Bienickich na dniu 15 januar. *Czwartą*, Franciszki
Klikowiczowny przełożoney Klasztoru PP. Bernardynek Wileńskich w imieniu tegoż Klaszto-
ru na dniu 15 januar. *Piątą*, X. Jakuba Jasinkowicza Administratora Plebanij Horodzi-
łowskiej na dniu 17 januar. *Szóstą*, X. Apolinarego Radziszewskiego, XX. Dominikanów
Prowincyi Litewskiej na dniu 18 januar. *Siódmą*, Teodora Markiewicza mocą Plenipoten-
cyi

cyi w imieniu XX. Missyonarzów Wileńskich na dniu 20 januar. *Osmą*, Jana Urbanowicza Adwokata Izby Cywilney Wileńskiej w imieniu Michała Puciatty Tytular. Sowiet. na dniu 27 januaryi. *Dziewiątą*, Benedykta Kałaura Adwokata Sądu Pttu Wileń. w imieniu Adama Kocieleń b. Sędz. Ziem. Wileń. na dniu 5 februaryi. *Dziesiątą*, Teresy Zabłockiey w imieniu własnym i całego zgromadzenia PP. Benedyktynek Wileńskich na dniu 17 februaryi. *Jedynastą*, Felixa Chylewskiego w imieniu małoletnich Chylewskich na dniu 20 februaryi. *Dwónastą*, Michała Pileckiego Adwokata Sądu Pttu Wileń. w imieniu Jana Pileckiego, Komornika Pttu Brastawskiego na dniu 14 apryla. *Trzynastą*, Ignacego Pryżginta na dniu 30 apr. *Czternastą*, Kazimierza Szwykowskiego na dniu 11 maja. *Piętnastą*, Władysława Kałaura Adwokata Sądu Pttu Wileń. w imieniu Adama Kocieleń b. Sędziogo Ziem. tegoż Pttu na dniu 2 junii. *Szesnastą*, Marcina Płuszczewskiego Adwokata tej Izby w imieniu Stanisława Underowicza Regenta Granicznego Rossień. na dniu 19 junii. *Siedmnastą*, Stanisława Czarnowskiego Doktora Filozofij i Medycyny na dniu 27 junii. *Ośmnastą*, Michała Szklennika Adwokata Sądu Pttgo Wileń. w imieniu Mateusza i Antoniny z Kobylńskich Rutkowskich na dniu 18 julii. *Dziewiętnastą*, Stanisława i Bogumiły z Staszyńskich Underowiczów Regent. Granicz. Rossień. na dniu 24 julii. *Dwudziestą*, Xiędza Tymoteusza Juzefowicza Gwardyana Franciszkanow Klasztoru Wileńskiego w imieniu tegoż Klasztoru na dniu 4 augusta. *Dwudziestą pierwszą*, Franciszka Szwykowskiego Prezydenta Sądu Graniczn. Oszmiań. na dniu 5 augusta. *Dwudziestą drugą*, X. Franciszka Pietkiewicza Prokuratora XX. Bernardynów Prowincyi Litewskiej w imieniu Klasztoru XX. Bernardynów Bienickich na dniu 28 augusta. *Dwudziestą trzecią*, Ferdynanda Białowieckiego w imieniu własnym i siostri Alojzy i Konstancyi Białowieckich na dniu 31 augusta i *Dwudziestą czwartą* na dniu 31 augusta Michała Puciatty Tytularnego Sowietnika, w roku terazniejszym 1856 do Izby niniejszy podanemi. *W której sprawie* za stawaniem od powodujących Szwykowskich przez Adwokata Symonowicza za plenipotencyą w roku 1832 junii 7 w Aktach Pttwych Wileń. przyznaną, od Kazimierza Szwykowskiego za Granicą Państwa będącego przez dodanego Adwokata Januskiewicza, od Xiężney Puzyniney przez Adwokata Januszewicza za plenipotencyą r. 1831 januar. 19 w Aktach Grodzkich Oszmiań. przyznaną. Od Antoniego Wołłowicza też za Granicą Państwa znajdującego się podobnie przez dodanego Adwokata Golickiego, a od kredytorów i pretensorów przez Adwokatów przy każdej po osobno. Kategorie niżej wyrazić się mających; Po przesłuchaniu odbytych na drukach, piśmie i słownych głosów, oraz wyżej zacytowanych dwudziestu czterech prozb, tudzież dwóch Kommunikacyów Kommissyi Likwidacyinney Wileń. jedney na dniu 6 februaryi za N. 161 drugiey dnia 7 apr. za N. 419. Pięciu Kommunikacyów Wileńskiej Skarbowey Izby, jako to: pierwszey na dniu 9 apr. za N. 711, drugiey 30 tegoż miesiąca za N. 6,977, trzeciey dnia 20 maja za N. 16, czwartey dnia 12 julii za N. 862 i piątey d. 3 gbra za N. 1488. — Dwóch Kommunikacyów zarządzającego Wileńską Dyecezyą, pierwszey na dniu 21 augusta za N. 2,905, drugiey dnia 23 7bra za N. 322. Pięciu raportów, pierwszego Witkomier. Ziem. Sądu na dniu 5 7bra za N. 13,777. Drugiego Oszmiań. Ziem. Sądu dnia 3 7bra za N. 8,656. Trzeciego tegoż Sądu na dniu 22 7bra za N. 9,231. Czwartego Oszmiań. Pttgo Sądu na dniu 26 7bra za N. 1585 i piątego Sądu Pttgo Wileńskiego na dniu 16 8bra za N. 4,531. Dwóch Rapportów Dumy Miasta Wilna, pierwszego na dniu 3 8bra za N. 5,309. Drugiego na dniu 15 8bra za N. 5387 wszystkich w roku terazniejszym nadesłanych — Następnie odezwow dwóch, pierwszey JW. Wileńskiego Gubernskiego dzieł Kryminalnych Strapczego Dolińskiego, w dniu 30 8bra za N. 334 przysłaney, w której donosi, iż po przyrzeczeniu głosów w sprawie niniejszey przez Adwokatów Januskiewicza i Golickiego od wyżej rzezonnych Szwykowskiego i Wołłowicza odbytych, a przy Kommunikacyi tej Izby dnia 21 8bra za N. 3659 roku terazniejszego posyłanych znalazł one prawnemi — Drugiey, zastępującego miejsce Wileńskiego Prokuratora JW. Gubernskiego dzieł Skarbowych Strapczego Legi na dniu 7 tego miesiąca nadesłaney, w której zawiadamia, że po przyrzeczeniu Extraktu dzieła niniejszego i powyższej odezwy Strapczego Dolińskiego, uważa oną prawną — a tym sposobem po zatwierdzeniu wszelkich formalności rozbirowi spraw w którym interes skarbu jest połączony towarzyszących, i nakoniec po przesłuchaniu powyżey wymienionego ekstraktu dzieła przez kancelaryą swoią uczynionego, ze złożonych wszystkostronnych dowodów i głosów, Izba Wileńska Cywilnego Sądu objaśnioną została; że Barbara Abramowiczowa Rotmistrzowa po zeyściu braci swych Józefa i Michała Kazimierza Kocieleń skutkiem testamentowey dyspozycyi tegoż Michała Kazimierza Kocieleń Rotmistrza wóysk Polskich w roku 1811 marca 22 sprawioney, a 1813 augusta 15 w Departamencie 2gim Wileńskim Aktykowaney, wszedłszy w possessyą Dóbr. Bienicy i Horodziłowa z folwarkami, tudzież dalszych w tymże testamentie pojaśnionych funduszów i takowe znalazłszy obciążone długami Antecesorскими, po przeżyciu do roku 1826 gdy nietylko obiętych Antecesorских uspokoić nie mogła ciężarów, i własną tabellą zaciągniętych, a w tymże roku w miesiącu Septembrze ukończyła życie, otwierając po sobie spadek na dwie w życiu będące córki, Annę z Abramowiczów Xiężnę Puzyninę i Klarę w zamęściu Radziszewską, tudzież na potomstwo dwóch ieszcze zmarłych córek w związku za procedującym Kazimierzem Szwykowskim Prezydentem Granicznym Wileńskim byłych, a mianowicie Franciszka, Leona i Stanisława braci, Juliję w zamęściu Kostrowicę, z matki Maryanny, niemniej Kazimierza brata, Barbarę i Marcyannę siostry z matki Marcyanny pochodzących Szwykowskich, pod naturalną opieką oycy swojego wyżej rzezonego Kazimierza Szwykowskiego Prezydenta zostających. — Którzy to Sukcessorowie widząc nie możność uspokoienia wszelkich ciężarów pozostałe po Abramowiczowey Dobra dotykających, przez Oświadczenie dnia 20 Nowembra 1827 roku w wyżej wymienionym Departamencie zapisane, wszystkie osiągnięte po niej dobra na wieczystą oddali taxę. — Skutkiem czego Sąd Główny Wileński 2go Departamentu (co dopiero Izba niniejsza) dekretem remissyinnym w roku 1828 apryla 14 dnia zapadłym, gdy acz naznaczył, lecz doczesną tylko taxę i exdywizyą, ciż Konsukcessorowie udali się ze skargą do Rządzącego Senatu, który Ukazem w roku 1829 februaryi 5 za N. 420 wyszłym, żadaną przez nich wieczystą taxę zadeterminował. — Przewodnictwem więc tak powyżey wspomnionego Remissyinnego Sądu Głównego dekretu, jako też i Ukazu Rządzącego Senatu, wyznaczony Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, tak na cel domiaru satysfakcyi Kredytorom Kocieleńskim i Abramowiczowey, jak niemniej dla uskutecznienia działu majątku iaki od satysfakcyi wierzyteli mógł pozostać na rzecz konsukcessorów, gdy czynność swą miejscowie dokonał, i w roku 1829

maia

21

maia 8 oczewisty złożył wyrok, na ony tak od dziedziców jako i od wielu kredytorów i pretensorów pozachodziły appellacye. — Które nim z właściwego w toku spraw aktoratowych porządku do rozbioru przypaść mogły, tymczasem ieden z Konsukcessorów Abramowiczowey Kazimierz Szwykowski, tudzież ieden z kredytorów otrzymujących lokacye Antoni Wołłowicz za granicę Państwa wybyli, których fundusze podług N a y w y ż s z e g o Manifestu w roku 1851 miesiąca na Skarb Konfiskacie uległy — Powodem czego sprawa niniejsza jako mająca w sobie połączony interes Skarbu Extra porządku rozebraną bydź musi — Izba więc Cywilna Wileńska też sprawę we wszystkich oney gałęziach, tak co się tycze rozpatrzenia ważności dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, we względzie dowodów pretensye do Masy wyswiecających, iako i domiaru za onymi satysfakcyi kredytorom, niemniej działu familijnego pomiędzy Successorow Abramowiczowey, naostatek wyswietlenia sched Kazimierza Szwykowskiego, i Antoniego Wołłowicza, na rzecz Skarbu M o n a r s z e g o stopień ich reprezentującego, przypadających; zaopiniować przedsięwzięjąc, gdy z natury niniejszey sprawy iako konkursowey od rozpoznania i zliczenia wszelkich długow Massę obarczających, poczynać znajduie potrzebę, a w tym ponieważ w Massie niniejszego konkursu są przyniesione pretensye od różnych Klasztorów o summy funduszowe, iakie zacytowana wyżej Sądu Głównego Remissa w nappierwszey mieć uwadze Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiemu poruczyła, względnie których ze strony konsukcessorów Abramowiczowey wniesioną została dysputa, że z nich wszystkie oprócz tylko summ XX. Bernardynom Bieniekim i Plebanij Horodziłowskiej, nie są funduszowe, a ztąd nie mogąe zaszczycać się opieką Skarbu, zarówno ze wszystkiemi Cywilnych osób pretensyami satysfakcyą odbierać powinne, na co nie mając Sąd Podkomorsko-Exdywizorski względu, wszystkie poszukiwania duchownych osób pod tytuł summ funduszowych podciągawszy, same kapitały na duszach włościąńskich w dobrach konkursowi uległych zahypotekował i siódmy procent od nich aż do wypłaty tychże kapitałów optacać nakazał, zaległe zaś procenta przez zaarendowanie dóbr konkursowych do roku 1851 apryla 23 w gotowych uspokoił pieniądzech. — Ze oraz Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nad myśl i determinacyą krajowych, Ustaw siódmy procent duchownym kapitałom determinował, jakową Konsukcessorów probacyą, wszyscy Cywilni kredytorowie w niniejszym konkursie stawiający, wniesioną na dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego skargą wspierają. — Podobnie ponieważ oiz konsukcessorowie Abramowiczowey, a szczególnie Xiężna Puzynina, tudzież w obronie skarbu dodany Adwokat Januszkiewicz, przez odbyte na piśmie głosy, wnieśli zarzut, że wszystkie obligi, duchownym i świeckim osobom przez Kocięłłow i Abramowiczowę powydawane, iakie tylko nie zostały do roku isześciu medziel do Akt z położenia dóbr właściwych wniesione, mocą konstytucyi 1768 roku kassacie ulegać powinny; a ztąd ponieważ iedne przeciwko wszystkim pretensyom kwestye, iesliby poszczególnie w kathegorycznym ich rozbiorze rezelwować, powtarzanie więc iedney około ich przeznaczeń opinij, byłoby czynnością nad potrzebę zwiększającą obecne dzieło, z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu nappierwiew przedsięwzięcie ustanowić prawidła; podług których ważność pretensyów do Masy konkursowey przyniesionych i ich hypotekę uważać będzie, i na których iey wyrokowanie gruntować się musi, i tak *Naprzód* bierze pod rozwałę zarzuty względnie summ duchownych, iakiey natury one w niniejszym konkursie uważać należy. Gdy za objawieniem przez podane do Izby niniejszey prózby poszukiwań duchownych, a mianowicie przez Klasztory XX. Bernardynów Bieniekich — XX. Missyonarzów Wileńskich — PP. Wizytek i Bernardynek Wileńskich, XX. Franciszkanów Wileńskich — Kapituły Wileńskiey — Trynitarzów Trynopolskich - Dominikanów konwentu Kowieńskiego i Szumskiego, oraz PP. Benedyktynek Wileńskich — Izba niniejsza na dniu 27 july roku idącego odniosła się do zarządzającego tuteyszą Dyecezyą, prosząc szczegółowego o przyniesionych duchownych pretensyach pojaśnienia, i zobowiązanie wszystkie Klasztory do przedstawienia obligów i dalszych dowodów ich poszukiwania wykrywających, a tenże zarządzający dyecezyą dwoma komunikacyami, pierwszą dnia 21 augusta za N. 2905 — drugą dnia 22 septembra za N. 5224 roku terazniejszego nadesłanemi, po przeyrzeniu Akt Dyecezalnych i Klasztornych, wizyt zawiadomił tę Izbę, że wszystkie summy w niniejszym konkursie poszukujące się; są funduszowemi i chociaź z iedney na drugą ewikcyą przenaszane, nigdy iednak podług świadectwa Akt Dyecezalnych natury swey nie zgasiły, i będąc kredytowane nie partykularnie przez osoby duchowne i nie z zbiorowych intrat, lecz z summ funduszowych radykalnych na obligi Klasztorom powydawane, opieką skarbu zaszczycać się powinne i żadnemu uszczerbkowi ulegać niemogą. — Z rzędu iakowych summ Rządzący Dyecezyą, wyłączył tylko iedną rublisrebrnych 300. PP. Benedyktynek Wileńskim należną donosząc, że takowa od potrzeb Klasztornych zebrana na krótki czas kredytowana została. — W posród iakiey pewności lubo konsukcessorowie Abramowiczowey i kredytorowie przynieśli zgodne żądania, ażeby summy funduszowe zarówno ze wszystkiemi dalszemi pretensyami na piąty procent w taxie wieczystey zalokowane były, kiedy wszakże prócz tylko wyż rzeczoney summy PP. Benedyktynek Wileńskich, dalsze wszystkie podług odniesienia się zarządzającego dyecezyą i dowodom przy każdej kathegoryi wyjaśnić się mających, wyswiecają się bydź funduszowemi, a Ukazami 1798 listopada 3, 1800 grudnia 11, 1801 listopada 15 i 1810 listopada 17, oraz dalszemi przez samychże konsukcessorów Abramowiczowey, w objaśnieniach na druku odbytych wyrażonymi, wszelkie summy i fundusze ziemne od najmniejszey rozstraty i uszczerbku ochraniać zalecono, po odkryciu się więc natury summ przez duchowieństwo powyżey wyrażone, w niniejszym konkursie poszukiwanych, i upewnieniu się, iż one były i są funduszowemi, odezwanie się tychże konsukcessorów do ukazow 1815 augusta 20 i 1821 junii 16 które same tylko summy zbiorowe zarówno z innemi partykularnemi pretensyami, w konkursach uważać determinują, żadnego nie ma stosunku; z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu przewodnictwem wyżej zacytowanych ustaw, summy kapitalne jako to: Bernardynów Bieniekich, Plebanij Horodziłowskiej, XX. Missyonarzów i Franciszkanów Wileńskich, PP. Bernardynek i Wizytek Wileńskich, Trynitarzów Trynopolskich i Kapituły Wileńskiey, oraz Dominikanów konwentow Kowieńskiego i Szumskiego, za funduszowe przyznając, celem ochronienia ich od najmniejszego uszczerbku, uczynić ubezpieczenie w poniższym swoim wyroku deklaruie. — Co się zaś tycze summy rub. sr. 300 przez Klasztor PP. Benedyktynek Wileńskich poszukiwaney, chociaź Sąd Podkomorsko-Exdywizorski takową summę funduszową tytułowawszy, na 3 chatach wsi Hajowcow, Ignacemu Bronicowi wydzielonych ubezpieczył, i w gotowych pieniądzech ku opłacie przeznaczył, gdy

gdy jednak za odkryciem się iż summa ta iako zbiorowa, a tym samym nie funduszowa, równej z dalszemi funduszowemi satysfakcyi odbierać nie może, dla tego Izba Cywilna dekret wyrażonego Sądu poprawując, summę rub. sr. 300, PP. Benedyktynek Wileńskich z rządu summ funduszowych wyjąwszy, do summ partykularnych zarówno z dalszemi Kredytarami w tym konkursie poszukujących się odsyła, i położyć o niey konkluzją nie omieszka. — *Powtóre*: Rozwiązując kwestyę względnie zadeterminowanego kapitałów duchownym 7 procentu, oraz nieważności obligów z racyi nie aktykacyi onych do roku i 6 niedziel. — Ponieważ konsukcessorowie Abramowiczowey, dwa te zarzuty gruntując na konstytucyach 1588, 1768 i 1775 lat, daią powód śledzić, jakie w ustawach dawnych kraiu Polskiego, tak względem pobieranych przez duchowne osoby procentów, iako też i wprowadzania do Akt obligacyjnych opisów były prawidła, nad tymi więc przedmiotami Izba Cywilna Wileńska zastanawiając swoją uwagę znajduie. — Ze obywatele korony i litwy nie mając w publicznych prawach położonego prawidła wiele kredytujący kapitał mógł pobierać procentów, wyrażali ich ilość w zawieranych pomiędzy sobą opisach — Jurzydykcy zaś w sądowni spraw musiły pilnować się statutu który w artykule 7 z Rozdziału 7 tak każdego sędzić nakazał iak się kto opisał — A gdy z postępem czasu poczęły zradzać się o procenta spory pomiędzy kredytującymi a pożyczającymi kapitały, prawodawstwo za tym zwróciwszy na to uwagę, uchwaliło konstytucyą 1775 roku stanowiąc w niey że procent od kapitałów duchowni nie wyższy iak szósty a świeccy nad siódmy pobierać nie mogą. — W kolej zaś gdy potrzeby kraiu wymagały naznaczyć podatek i od summ kapitalnych za tym konstytucyą 1776 roku nakazując od kapitałów wnosić ieden do Skarbu procent, pobierać duchownym nie iuz 6 lecz siódmy dozwoliła. — A późniejsza ustawa, to iest konst. 1780 roku gdy zniosła opłatę podatku od kapitałów tym samym dodany poprzedniczą 1775 roku konst. ieden dla duchownych procent zniknął, a pozostało tylko ieneralne prawidło, konst. 1775 roku zakryślone. — Z wyvodu więc znaczenia prawodawczych ustaw ta się wywiązuie konkluzya, że od roku 1780, czyli datty ostatney powyżey rzeczoney konst. pobor podatków od kapitałów kassuiącyey, wszystkie osoby duchowne innego nad 6 pobierać nie mogły procentu, gdy prawo krajowe dla każdego z obywateli świeckiego i duchownego stanu stanowione, równym też z nich każdego w obliczu swoim widząc, do nie odmiennego posłuszeństwa pociąga, a wszelkie opisy i czynności przeciwko woli iego dokonane nie ważnymi oznacza; ztąd więc ponieważ procent 7 przez całe duchowieństwo do niniejszego konkursu przychodzące pobierany, dotąd tylko utrzymać przy nim można, dopóki spór oto nie przyszedł pod Sądowy rozbiór a z przewodu niniejszey sprawy gdy się okazuie, że gdy konsukcessorowie Abramowiczowey przyszli do Sądu Głównego Wileńskiego szukając naznaczenia tacy i exdywizyi, Sąd ten daiąc na nią datty powyższej remissę, przedpisał Sądowi Podkomorsko Exdywizorskiemu iżby około summ funduszowych prawne postanowienie uczynił. Względnie których gdy nie inna iak przywiedziona była determinacya ustaw, nie właściwie zatym i sprzecznie ustawom krajowym wzmieniony Sąd Podkomorsko Exdywizorski do datty nastania Sądu Głównego remissy, procent 7 dla duchownych naznaczaiąc, iedne z nich zaległe z intrat pod wiedzą swoją byłych wypłacił, a drugie przez wypuszczenie dóbr konkursowych do roku 1831 apr. 23 w arędę uspokoić nakazał. W ostatku ponieważ ukaz 1835 roku januar. 5 w ogólnosci dla wszystkich kapitałów nie większy iak 6 w następność procent zakreślił. Na zasadzie za tym wyrażonych praw Izba Wileńska Cywilnego Sądu dekret Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego w tym punkcie poprawiwszy, procent od summ duchownych od roku 1828 apr. 23 do datty dekretu Sądu Podkomorsko - Exdywizorskiego, i na następność od datty tegoż dekretu nie większy iak 6 postanawiając, przebor iednego procentu od 1828 roku do następującego 1837 w każdy po osobno duchownych kathegoryi obliczyć i do powrótu massie przyznać przyrzeka. — Jak również tenże ieden procent z lokacyi summ duchownych kapitalnych w schedach każdego kredytora na zawsze wyjąć i do Massy włączyć nie zaniedba. Z kolej co się tycze zarzutu o nieważności obligów z powodu nie wprowadzenia ich do Akt w ciągu roku i 6 niedziel. — Ponieważ Aktykacya obligów przez konstytucyę 1776 roku nakazana nie z innych przyczyn brała swoje nastanie iak tylko dla ubezpieczenia iednego do Skarbu publicznego procentu o jakim powyżey iuz się wzmieniło po zniesieniu zaś podatku od summ kapitalnych wezwaną też w górę konst. 1780 roku dokonany, potrzeba wzmienioney aktykacyi ustala. Wyższe zaś ustawy a mianowicie konst. 1588 roku, nakazująca uważać pierwszość długu od intabulacyi w aktach obligu, bynajmniey nie nadały nieważności tychże obligów, ieśliby one w akta wprowadzone nie zostały, a tylko przez ten sposob rozwiązały między kilką kredytorami do iednego majątku po satysfakcyą przychodzącemi, kto z nich pierwszeństwo w oney mieć może, a tak ponieważ nie aktykacya obligów, w samey tylko walce pomiędzy kredytorami o pierwszeństwo ubiegającemi się zarzucać się mogąca, i z mocy wycytowanych ustaw i w zasadach samey słusznosci od powinney restytucyi dłużnika oswohadzać nie może, który powodem nie aktykacyi obligu lub też powodem iey spełnienia po roku i 6 niedzielach niszczyć swojego zawinienia nie ma prawa — W toczącym się zaś konkursie gdy Massy majątku po zeszyey Abramowiczowey pozostałego nie tylko na Antecessorskie i iey debita wystarczyło, lecz nad to dla iey następców znaczną odkryło puściznę, na co zwracając uwagę Sąd Podkomorsko Exdywizorski, gdy zarzut konsukcessorów Abramowiczowey w Sądzie swoim wniesiony zgodnie z przeznaczeniem krajowych ustaw i samą słusznoscią uchylił, za tym Izba Cywilna Wileńska dekret wyrażonego Sądu w tym punkcie zatwierdzając, tenże zarzut usuwa a po rozwiązaniu dwóch powyższych zarzutów ze strony Massy przeciwko kredytorom duchownym i Cywilnym wniesionych, Izba Wileńska Cywilnego Sądu mając przyniesione dalsze ze strony teyże Massy przeciwko kredytorom Cywilnym, i wzajemne ze strony tychże kredytorów, które iako ogólne, iednoczasowie zrzeczlowane byćd muszą w tym więc porządku. — *Potrzenie*: Co do skargi kredytorów wniesioney na Sąd Podkomorsko Exdywizorski, iż ten ogłosiwszy swój dekret w roku 1829 maja 8 wypuścił wydzielone kredytorom schedy w dwóletnią Arędowną Dzierżawę do roku 1831 apr. 23, a za ten czas od rekognoskowanych summ kapitalnych 5 tylko doliczył procent — ponieważ Sąd Podkomorsko - Exdywizorski z powodu zarządowania dóbr Konkursowych do roku 1831 do possessyi wydzielonych sched kredytorów wraz nie dopuścił, a ztąd gdy nie daiąc im z tychże sched użytku, od zarekognoskowanych Kapitałów nie właściwie dwa miał procenta, które gdyby za sam tylko tytuł dziedzictwa od 1829 roku zaliczony, ażeby kredytorowie utracić mieli tego z żadnymi prawami i słusznoscią pogo-

pogodzie nie podobna, owszem wyraźna i z natury rzeczy wynikająca ta otwartą była konkluzja, że gdy kredytorowie w roku aż 1831 do posesysi sched swoich przychodzili, do tej więc epoki pełne procenta od summ obligami oparęczonych pobierać mieli prawo, a lubo ciż kredytorowie w odbytych tłumaczeniach domagali się, iżby procenta siódme nie od summ pierwiastkowych w obligach pojaśnionych, lecz i z procentów urosłych od daty dekretu Exdywizorskiego policzone dla nich dopiero zostały, gdy wszakże takowego żądania na słusznych nie opieraia zasadach, owszem gdy do daty przyścia ich do Possesyi sched, stosunek o rekognicyą poszukiwanych preteusyw w pierwiastkowym stanie bliżej uważać należy, i gdy nakoniec procenta od procentów doliczac ustawy krajowe nie pozwalają, z tych pobudek, Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego naznaczający 5 procentów kapitałom kredytorów od roku 1829 do roku 1831 poprawując, a żądania tychże kredytorów o doliczenie procentów od summ z procentów wynikłych ograniczając, procent 7 od samych tylko summ kapitalnych w obligach zjaśnionych likwidować postanawia. *Poczwarte*: Co do skargi kredytorów iż Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nakazawszy im opłacić od summ lokowanych do Skarbu MONARSZEGO poszliny cztery procentne, oraz za walor papieru, nie dał za to żadney satysfakcyi, a przeciwnie żądania Konsukcessorów, iż takowe poszliny i walor papieru kredytorowie iako otrzymujący wieczne wydziały, z własnych funduszów opłacić byli powinni. — Ponieważ prawo w Artykule 7 z Rozdziału 7 Statutu Littgo i inne za ważnością obligów i opisów piszące, nie tylko do satysfakcyi w opisie wyrażoney, wydającego ony po-naglają, lecz nad to wynikłe ztąd szkody i straty bonifikować nakazują, gdyby więc kredytor w ufności powierzający swój kapitał, prowadzony do brania nie życzoney przez Exdywizyą satysfakcyi, własny koszt na to miał ponosić, to z zamiarami powyższych praw i słuszności zgodzić się nie może, i gdy z naturalnego nawet rzeczy porządku wrzecie zobowiązania kredytora do poniesienia expensu na opłatę poszlin i dalsze wydatki, iż tym samym uymowalaby się jemu z summy kredytowaney pełna satysfakcyja, którą z przeznaczenia praw i obowiązań się samego dłużnika, bez uszczerbku otrzymać powinien. W końcu gdy konsukcessorowie Abramowiczowey biorąc w sukcesyi po niey majątek, nie wprzód udział w nim mieć powinni, nim opisom iey i Antecessorskim zadosyć nie uczynią. Co mając na względzie Sąd Podkomorsko-Exdywizorski gdy wyliczone od summ na ziemi ulokowanych poszliny zniac koniecznymi do uspokojenia z funduszów Massy, też poszliny zebranemi gotowemi pieniędźmi z intrat dóbr konkursowych zadzierżawionych w znaczney uspokoił ilości, zastosował się więc w tym punkcie do prawideł słuszności i praw kraiovych. Lecz restancją takowych poszlin, i za walor papieru, kiedy kredytorom wypłacić nakazał, i za to nie przeznaczył żadnego wynadgodzenia, nie tylko więc prawom i słuszności uchybił, lecz nawet sprzecznie własnemu wyrokowi postąpił, albowiem ieśli część większą poszlin za należną do uspokojenia z funduszu Massy uznał, toć i reszty onych tudzież opłatę za papier z pod tego prawidła wyłączyć nie mógł, i nie był powinien, dla tego Izba Cywilna Wileńska żądania konsukcessorów Abramowiczowey uchyliwszy, i dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w punkcie niedania kredytorom satysfakcyi za resztę opłaconych poszlin i herbowy papier poprawiwszy, też poszliny i opłatę za papier w rekognicyi summ doliczyć dla kredytorów przyrzeka. — *Popięte*: W rozbiorze pretensyi konsukcessorów Abramowiczowey do tych tylko kredytorów zastosowaney, którzy w wydzielonych sobie schedach obięli usiewy ozime i ziarno na usiew wiosenny, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski też usiewy i ziarno jarzynne w zbyt małej podał im cenie. Gdy z przezyrzenia tego punktu dekretu okazuje się, iż Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ferując tenże swój wyrok w roku 1829 oddawał usiewy ozime roku 1830 przez arendownych possesorów spełnić się, a ziarno wiosenne r. 1831 w naturze zostawić się miane, za których walor wynadgodzenie owoczasowey praktykowaną ceną od kredytorów dla dziedziców przynależało. — Jakich, ile w czasie późniejszym po dekrete przewidzieć, tyle i w przyzwoitym walorze oddać kredytorom nie był wstanie, albowiem w roku 1829 naznaczać ceny zboża roku 1830 i 1831 zdarzyć się mianey, było nie podobnym, stanowiąc zaś ią podług praktykowaney roku 1829 dopełnić krzywdę którekolwiek stronie potrzeba było, Izba więc Cywilna celem przekonania się o rzeczywistości cen zbożowych w owych latach doświadczanych, przesłała od kancelaryi swoiey do Dumy Miasta Wilna rekvizycyą, skutkiem którey, z nadesłaney ceny sprawkowej przekonywając się że w roku 1830 w miesiącu Augustie to iest w porze usiewu ozimego, była w Mieście Wilnie cena beczki żyta po rubli srebr. 5 kop. 50, prznicy ozimey rubli srebr. 17, w roku zaś 1831 w miesiącu Aprilu beczka jęczmienia po rubli 5 kop. 50. Beczka Owsa teyże ceny, Grochu po r. s. 7 k. 50, Gryki rs. 7, Siemienia lnianego r. s. 8 i Konopnego r. s. 5 k. 50. Sąd zaś Podkomorsko-Exdywizorski ocenił beczkę żyta po r. 5, jęczmienia r. 2 k. 50, owsa rubli 2, grochu rubli 3, gryki po r. 2 k. 50, siemienia lnianego po rubli 6, a konopnego po rubli 4. Izba więc Cywilna Wileńska taką ocenę przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ustanowioną poprawując, a na transport każdej furmanki po złotych 10 policzając, tudzież pak zboża na każdą furmankę żyta, grochu, jęczmienia, prznicy, siemienia konopnego i lnianego po beczce, a owsa i gryki po pułtorey beczki naznaczając, po potrąceniu waloru furmanki, od ocenki przez Dumę Wileńską pokazaney, resztę pozostałą za sprawiedliwą cenę uważa i podług oney wskazać od kredytorów dla konsukcessorów Abramowiczowey wynadgodzenie za usiewy ozime i ziarno jarzynne nie omieszka. — *Poszuste*: Celem nie powtarzania poszczególnie przy wielu kathegoryach, które przynoszą stosunki o rekognicyą summ różnemi monetami przez dłużników zawiunionych, Izba Cywilna Kurs tychże monet stanowiąc, że każdy dukat po rub. sr. 3, talar po rub. sr. i kop. 55, a 100 rub. assyg. po rub. sr. 23 liczyć będzie objaśnia. — *Posiódme*: Ponieważ konstytucya 1764 roku naywyraźniey poucza, iż dekreta nie apellowane żadnemu przeistoczeniu i poprawie nie ulegają, a w niniejszym konkursie wielu z kredytorów na dekrete Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zaprzestali. — Przewodnictwem więc wezwaney konstytucyi żadnych ewentow z poprawy dekretu wyrażonego Sądu, w tey izbie zyskiwać nie mogą. Przeciwnie, ponieważ konsukcessorowie Abramowiczowey od całego wzmienionego dekretu założywszy appellacyą, w tym w czem poprawa onego zażydzie, poszukiwać satysfakcyi i z Kathegoryów nie appellaiących kredytorów nie zaprzeczone mieć muszą prawo, że więc stosownie do wyrażonego prawidła, żaden z kredytorów nie appellaiących na rzecz swą poprawy dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego nie używsze, sam zaś w obiektach na korzyść Massy poprawionych tracić musi, Izba Cywilna Wileńska ostrzegając, dalsze zaś szczególne zarzuty jakie w po oddzielnych kathegoryach wykryć się mogą, przy każdej też kathegoryi wyrezelwować deklarując, stosownie

do ustanowionych ogólnych powyższych reguł do regoknicy wszelkich do Massy przyniesionych stosunków przystępuje, i w tym porządku. w *Katheyoryi pierwszej JJXX. Bernardynów konwentu Bienickiego*. Przez Xiędza Franciszka Pietkiewicza XX. Bernardynów Prowincyi Litewskiej Prokuratora za prozbą dnia 15 january i doniesieniem na dniu 28 augusta terazniejszego 1836 roku do Izby niniejszey podanymi w prowadzoney, ze złożonych dowodów obustronnych objaśnien i dekretu Sądu Podkomorskiego okazuje się: Ze zesła Barbara z Kocięłłow Abramowiczowa Rotmistrzowa Kawaleryi narodowey wóysk Polskich, Dokumentem konwencyinym funduszowym, z XX. Bernardynami Klasztoru Bienickiego w roku 1813 7bra 15 uczynionym i zawartym, tegoż roku i miesiąca dnia 20 przez kapitułę w Klasztorze Dudzkim potwierdzonym, a roku 1815 7bra 24 w Aktach Ziemskich Pttu Oszmiańskiego aktykowanym, zabezpieczając radykalny fundusz przez Michała Kazimierza Kocięłła Kasztelana Trockiego i Podskarbiego Xttwa Littgo, ieszcze w roku 1701 augusta 18 uczyniony, a w roku 1702 julij 12 w Trybunale Głównym przyznany, i konwencyą Tadeusza Kocięłła Starosty Markowskiego roku 1761 january 21 zawartą wznowiony, summę złotych 50,000 dla tychże XX. Bernardynów Bienickich leguiący, powodem zalegley Annuaty i włożonych na nowo obowiązków kapitału zł. Poll. 18,000 dodając, od onych procent piąty w illości zł. 900 płaćcie obowiązała się, i że tak od powyższey summy zł. 50,000, siódmy procent 2,100 wynoszący, iako też i dodatkowy zł. 900, a w ogóle zł. 5,000 co rocznie w dniu 1 januar. wypłacać będzie zapewniła, Osóbno do placu Kościelnego z ogrodami, sianozęci, włokę 1 w tym samym miejscu gdzie XX. Bernardyni przed tym trzymali nadała, okopczyk oną obowiązała się, wolne mliwo na potrzeby Klasztoru w młynach Bienickich, Zaskiewickim i Ponizskim zastrzegła, wzięcia trzech parobków z włości na posługę, za opłatę przez XX. uskutecznić się powinna, a użycie na opał nie zaś do Budowli lassow bez żadney nagrody dozwoliła. — Wzajemnie zaś XX. Bernardyni powodem dobrowolnego zgodzenia się do obowiązków obligacyi uprzednim funduszem obiętych, dodając w każdym tygodniu po dwie Mszy czytane, po sześciu Mszalnych XX. w Klasztorze, oraz szkołę Parafialną własnym swym kosztem, i nabożeństwo, z przyzwoitym porządkiem w Kościele utrzymywać obowiązali się, i dotrzymywania takowych obowiązków nawzajem pod zaręką 10,000 złotych obie strony zaręczyli. Mocą iakowych dowodów gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w powyżey ziaśnionej illości summę dla Klasztoru XX. Bernardynów Bienickich to iest zł. poll. 48,000 czyli r. s. 7,200 zrekonoskował; przeto Izba Cywilna dekret wyrażonego Sądu approbując, upewnić też summę na stałym funduszu deklaruie, od której procentu nie iuż r. sr. 450 iak Sąd Podkomorski wyliczył lecz powodem oznaczenia szóstego dla summ duchownych procentu, od obu więc summ wyzey wymienionych od 1ey szóstego a od drugiey stosownie do konwencyi zeszley Abramowiczowey piątego od sta, w ogóle rub. sr. 405 do niezawodnego pobierania dopóki kapitał na wskazać się mającey poniżey hypotecy zostawać będzie przeznaczona. — Osóbno po zabezpieczeniu dla rzeczonych XX. Bernardynów, posiadającego się dopiero przez ich w Miasteczku Bienicy territorium, bez żadney w czas następny opłaty, a takóž dozwoleniu zarównu z mieszkańcami Miasteczka Bienicy dotąd praktykuiącey się dla koni i bydła paszy, tudzież wolnego mliwa tylko na własne Klasztorne potrzeby w powyżey wyliczonych młynach, nie wymagając wszakże onego wraźcie zepsucia się lub zruynowania się młynów, wolne nymowanie do potrzeb Klasztornych w Miałtku Konkursowym parobków nie inaczey jednak, jak za dobrowolnym o jurgielta zgodzeniem się i zezwoleniem sched właścicieli ostrzega. Co się zaś tycze wstępu do lassów Bienickich i nadaney powyższemi funduszami łaki, rzecz przy lokacyi wyrezelwować deklaruie. A rozpatrując dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego co do wyliczonych dla Xięży Bernardynów po siedm od sta procentów do roku 1829 i od tego do czasu obięcia przez kredytołów sched, czyli do roku 1831 aprila 23 wypadających, których wyrażony Sąd w illości r. sr. 1,546 wskazał i one nie zaprzeczenie Xięży Bernardyni odebrali. Jak równie co do procentów od tegoż 1831 do następującego 1837 apr. 23, lubo przez ogólną wyzey w tym wyroku postanowioną regołą za wszystkie duchowne kapitały detrunkata iednego procentu zastrzeżoną została, gdy iednak summa XX. Bernardynów Bienickich należna dotąd nie na spłacie lecz do wiekniestego procentowania w sposobie Annuaty uważaną była, i w stosunku takiego znaczenia, powiększey części Produktami przez Dziedziców Bienicy była uspakaiana, a podług skargi ze strony tego konkursu wniesionej i dopiero w znaczney części w procentach od roku 1831 zalega. — Następnie zaś gdy podług Naywyższych o summach funduszowych prawideł, między innemi i summa XX. Bernardynów Bienickich na spłacie ubezpieczają, ile ieszcze odtąd procent od pierwszej szósty, podług zacytowanego Ukazu wszystkim kapitałom taki procent determinuiącego, a od drugiey piąty, wedle znaczenia opisu akuratnie gotowizną opłacać się musi, tyle za przeszłość gdyby XX. Bernardyni którzy nie regularnie i częstokroć produktami pobierali też procenta powracać one w gotowiznie dopiero byli znaglenni, to Klasztorowi, co iednym tym funduszu opatrzenie potrzeb ograniczającemu byłoby uciążliwością i nie zgadzałoby się z słusnością i zamiarami funduszu, z tego powodu Izba Cywilna Wileńska pretensyą successorów ó siódmy procent przez XX. Bernardynów do roku 1837 apr. 23 wypadający umarzając, rachunek o zaległość procentu, iesli ten dotąd e-xystuie, do rozpatrzenia w właściwym Sądzie obu stronom zostawuie. — w *Katheyoryi drugiej XX. Missyonarzów Wileńskich*. — Za prozbą przez ich Plenipotenta Teodora Markiewicza Regenta Granicznego Nowogródzkiego na dniu 20 januar. i doniesieniem przez Wizytatora ich zgromadzenia X. Józefa Bohdanowicza dnia 5 augusta roku terazniejszego podanymi wprowadzoney, Izba Wileńska Cywilnego Sądu za obligami roku 1817 apr. 27 na czer. zł. 1,000 przez zeszlą Abramowiczowę zgromadzeniu XX. Missyonarzów wydanym i raz w Ziemstwie Wileńskim na dniu 4 października 1821 roku, drugi raz w dniu 13 xbra 1827 r. w Ziemstwie Oszmiańskim aktykowanym, kapitału czer. zł. 1,000, czyli r. sr. 5,000 stosownie do dekretu Sądu Podkomorsko-Exdyw: dla wymienionych XX. Missyonarzów przysądza. Co się tycze procentów i expensu prawnego, których Sąd wyrażony do roku 1831 illość rub. sr. 1,065 wskazał i te XX. Missyonarze w gotowiznie odebrali, a w tym biorąc 7 procentow r. sr. 90 przebrali; przeto Izba Cywilna Wileńska przebor tych procentow, iak równie od roku 1831 do roku następnego 1837 za lat 6 w illości r. sr. 180 w ogóle r. sr. 270 na wszelkich intratach funduszu XX. Missyonarzów Wileńskich do Massy Konkursowey ku poniższemu swoiemu rozporządzeniu wskazuie. — A rekognoskowany dla tychże XX. powyższy kapitał i wypadający od onego procent 6 ubezpieczyć w tym wyroku deklaruie. — w *Katheyoryi*

4

irzeciey PP. Wizytek Klasztoru Wileńskiego. — Które aczkolwiek z żadną prozbą do Izby niniejszey nie weszły, gdy iednak na odniesienie się tey Izby z komunikacyi Zarządzającego dyecezyą na dniu 21 augusta tego roku z dołączeniem obligu wyrażonemu Klasztorowi PP. Wizytek służącego, nadesłaney; tudzież dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, niemniej złożonych przez współ konsukcessorkę Abramowiczowey Xieźnę Annę Puzyninę, oraz Michała Puciaty byłego z warunkow wyrażonego Sądu arędownego possessora, majątności Horodziłowa konkursowi uległy i podaney, przez tegoż Puciatę dnia 27 januar. roku terazniejszego prozby, naostatek z prozby PP. Wizytek roku 1829 januاری 23 do tegoż Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego podaney, a przy dziele przezeń odbytym znajdujący się, wyświetliło się. Ze Tadeusz Kocięł za obligiem roku 1774 marca 19 pożyczyl w zgromadzeniu PP. Wizytek czer. zł. 1,000, który oblig w roku 1819 decembra 11 do Akt Ziemskich Wileńskich wprowadzony został, za jakowym Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ile słusnie po zredukowaniu złota kapitału r. sr. 3,000 rekognoskował, tyle czytając w prozbie Wizytek do siebie podaney, stosunek pretensyi o zalegające tylko do r. 1829 apr. 23 dwoletnie procenta nad słusność i same nawet przychodzące strony żądania, też procenta za lat trzy policzył, a koleją od roku 1829 do 1831 apr. 23 za lat dwa dodając, pomimo iż tym sposobem za lat cztery rekognoskować procenta i to szóste za lat trzy a 7 za rok ieden był winien, one iednak siódme za lat pięć w ilości r. sr. 1,050 zmassował, i gdy między innemi do opłaty takowych zaległych procentów wzmienionego Puciatę z należney za arendowną Possesją Horodziłowa summy zobowiązał, przy opłaceniu więc przezeń takowych procentów PP. Wizytki nie przyjęli nad należnie przyliczonego przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski jednorocznego procentu, i z takowego r. sr. 190, przy Puciacie zostawiwszy, resztę rubli 20 w rachunkach odbieranego ze schedy Szwykowskich procentu przyjęć obowiązali się, o czém kwit przełożoney wyrażonego Klasztoru P. Maryi Teresy Parfijanowiczówny roku 1830 apr. 23 przez Xieźnę Puzyninę złożony przeświadczył — W kolej rzeczony Puciatu nie opłacone PP. Wizytkom powyższe r. sr. 190. — Ze do rąk Xieźney Puzyniney oddał, o tém kwit teyże Xieźney dnia 17 januar. roku terazniejszego 1836 Puciatowi wydany i przezeń złożony, przekonał, r. sr. zaś 20 gdyby u Szwykowskich PP. Wizytki przebrali, tego ciż Szwykowscy nie donieśli, a z takiego rzeczy wyvodu, ponieważ rzecz o rachunek procentów między Massą Konkursową a PP. Wizytkami tylko z lat 4 pozostał, przeto Izba Cywilna Wileńska dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego co do oblikwydacyi procentów naganiwszy i poprawiwszy, a rachunek o jednoroczny procent r. sr. 210 pomiędzy Szwykowskimi, Puzyniną i Puciatą do osobnego processu jako w materyi już pod dekretem Exdywizorskim wynikły zostawiwszy, za wórcze wzmienionym obligiem kapitału r. sr. 3,000, stosownie do dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na Massie Konkursowey wskazuie i ony właściwym porządkiem ubezpieczyć nie omieszka. Co zaś do procentów gdy tych podług determinacyi Izby niniejszey licząc po sześć od sta do roku 1831 należało za lat trzy r. sr. 540, a za rok ieden 7 od 100 do daty remissy r. sr. 210, w ogóle r. sr. 750, a PP. Wizytki po siedm od sta procentów wybrali r. sr. 840 przebranych więc r. sr. 90; Izba Cywilna Wileńska do powrótu przez nich uznaię, prócz których gdy ieszcze od roku 1831 do następnego 1837 apr. 23 za lat 6 też siódmym procentem przebrali rubli 180 przeto ogólny przebor procentów r. sr. 270 do poniższego przeznaczenia na wszelkich intratach funduszu PP. Wizytek Wileńskich dla Massy Konkursowey przysądza. — w *Katheyoryi czwartey PP. Bernardynek Wileńskich Zakonu S. Michala*. — Za prozbą przełożoney tegoż Klasztoru P. Franciszki Klikowiczówny na dniu 15 januar. roku terazniejszego podaną, wniesioney, z iakowey prozby złożonych przy niey dowodów i kommunnikacyi Zarządzającego Dyecezyą dnia 31 augusta roku niniejszego z N. 2,905 nadesłaney, wykrytym zostało, że Tadeusz Kocięł Starosta Markowski za obligiem 1,767 roku januar. 7 wydanym i nazajtrz w Grodzie Wileńskim przyznany, zapożyczył od Klasztoru PP. Bernardynek Wileńskich sumnę zł. 30,000 z ewikoyą na majątku Horodziłowie. Lecz gdy w opłacie procentow był nie akuratnym, wyrażony więc Klasztor w zaprowadzonym procederze roku 1797 7bra 9 uzyskał oczewisty Grodu Oszmiańskiego dekret, sądzący kapitału z drugie tyle procentami zł. 60,000. — Poczém syn dłużnika Michał-Kazimierz Kocięł po obliczeniu się o zaległe procenta w roku 1798 apr. 23 dnia, wydał PP. Bernardynkom assekuracyą wyrażając w niey, że zł. 11,500 procentu Klasztorowi opłacił, a sam kapitał zł. 30,000 roku 1799 marca 19 z rocznym procentem wypłaci, w zdarzeniu zaś nie uczynienia skutków powyższemu dekretowi, skutki onego wyexekwować dozwolił, ku czemu że wyżey wspomniona Assekuracya stawać na przeszkodzie nie może ostrzegł. — Pomimo zaś takiey umowy i urzędów Kocięła wynikł powtórny z nim PP. Bernardynek już w Sądzie Ziemskim Oszmiańskim proceder, a po przeniesieniu onego do byłego Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, Sąd ten dekretem oczewistym roku 1810 marca 14 ferowanym, ogólney kapitalney i procentowey summy zł. 57,600 na Kocielle wskazał, w późniejszym zaś czasie po uczynionych na rzecz tey summy nadpłatach, gdy pozostało tylko ogólney dla PP. Bernardynek należności zł. 52,000 i zaległego procentu do roku 1829 apr. 23 r. sr. 777 i o takowe należności, gdy Hldefons Demontowicz Regent Sądu Głównego Wileńskiego 2go Czasowego Departamentu, mocą Plenipotencyi 1828 roku czerwca 30 w Sądzie Ziemskim Wileńskim przyzaney, w imieniu Klasztoru tychże PP. Bernardynek za prozbą na dniu 26 januar. 1829 roku do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przyszedł, a Sąd ten mocą poszczególnionych powyżey dowodow sumnę zł. 52,000, czyli r. sr. 7,800, dla PP. Bernardynek przysądził, zatym Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowy kapitał zgodnie z dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego nie raz rzeczonym PP. Bernardynkom przyznaię. — Co zaś do oblikwidacyi procentów przez wyrażony Sąd uczynioney, gdy z tych do roku 1828 zaległości r. sr. 231 a za rok 1828 do 1829 nie siódmego, lecz szóstego r. sr. 468, od tego zaś do 1831 apr. 23 za lat dwie też szóstego r. sr. 936, a w ogóle r. sr. 1,635 tylko należało, Sąd zaś Podkomorsko-Exdywizorski determinując 7 procent r. sr. 1,869 przysądził i expensa rubli 15 dodał, przeto Izba Cywilna Wileńska ten przebor procentów, r. sr. 234 stanowiący, do powrótu od PP. Bernardynek dla Massy za należne uznaię. — Osóbno w wyrezelwowaniu materyi o procenta od roku 1831 do następnego 1837 pobieranych, gdy z dzieł Izby niniejszey, oraz wycytowaney tu kommunnikacyi zarządzającego dyecezyą wykrywa się, że Klasztor PP. Bernardynek z summy r. sr. 7,800 sobie przez dekret Exdywizorski rekognoskowaney, rubli takichże 1,800 na schedzie Macieja Gałżowskiego Doktora Medycyny wsi Siwicy dymach 15 lokowa-

lokowanych, w roku 1852 odebrał, i ta przez Dyecezalny Rząd do Wileńskiego Prykazu na procentowanie odesłaną została, a ztąd gdy od takowych rubli 1,800 PP. Bernardynki przebor procentu tylko za ieden rok od 1851 do 1852, a od pozostałego kapitału r. sr. 6,000 od roku 1851 do 1857 apr. 25 za lat sześć powrócić są obowiązane, przeto ten przebor w illości r. sr. 360 do powyższej na ich wskazanej należności dołączywszy, w ogóle rub. sr. 612 dla Massy wskazuje, za dalsze zaś lata od 1852 do 1857 przebor iednego procentu od summy r. sr. 1,800 pretensją Massy do lokatora Gałęzowskiego odsyłając, położyć w niej o tym opinij nie omieszka. Po wyjaśnieniu więc, że PP. Bernardynki na rzecz swojego kapitału odebrały rubli 1,800, że przeto pozostaie dla nich do ubezpieczenia na Massie konkursowej tylko r. sr. 6,000. Izba Cywilna ostrzegając, w takiej illości kapitał zahypotekować przyrzeka, a sądzone na tychże Bernardynkach rubli 612 do poniższego swojego rozporządzenia zostawie. — w *Katheyoryi piątej XX. Franciszkanów Konwentu Wileńskiego*. — Przez podane od Gwardyana tegoż Klasztoru Xiędza Tymoteusza Józefowicza na dniu 4 augusta roku terazniejszego do Izby niniejszej doniesienie wprowadzoney, ze złożonego przy nim obligu i komunikacyi zarządzającego dyecezyą dnia 31 tegoż miesiąca i roku przysłanej odkryło się: że Tadeusz i Maryanna Kocięłowie za pomienionym obligiem z listem na przyznanie z terminem oddania w roku 1795 aprila 23 zawinili zgromadzeniu XX. Franciszkanom czer. złt. 300 iakowy oblig po uczynionej przez samą Kocięłową połowy od niej należnej summy roku 1800 aprila 12 nadpłacie, został w roku 1827 junij 10 w Ziemstwie Wileńskim, a julij 12 w Ziemstwie Oszmiańskim oblatowany, z którego pozostała drugą połowę to jest czer. złt. 150 gdy Sąd Podkomorsko - Exdywizorski po redukcyi złota rub. sr. 450, na pozostałych po Kocięłowej funduszach, zgodnie z dowodami i prawem przysądził, Izba więc Cywilna Wileńska dekret tego Sądu w tym punkcie zatwierdza, a gdy tenże Sąd Podkomorsko-Exdywizorski procentów 7 dwóletnich do daty swojego dekretu i po nim też dwóletnich do roku 1851 apr. 25 r. sr. 126 dla XX. Franciszkanów wskazał, wtenczas gdy za rok tylko 1827 do 1828 procent siódmy a za dalsze lat trzy procent szósty w ogóle rub. sr. 112 kop. 50 sądzić był powinien, zatym Izba Wileńska Cywilnego Sądu uczyniony ztąd przebor za lat trzy r. sr. 13 kop. 50 na XX. Franciszkanach do powrotu Massie wskazuje, do których podobnie przebor iednego procentu od roku 1851 do następującego 1857 za lat sześć, to jest rub. sr. 27 dodając, tym sposobem rubli srebrnych 40 kopieiek 50, na wyrażonych XX. Franciszkanach przysądza, a wskazane przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski r. sr. 15, za expensa prawne i przez tychże XX. w gotowiznie odebrane, zatwierdza. Co się zaś tycze pretensyi konksessorów Abramowiczowej na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim do XX. Franciszkanów zastossowanej, to jest: o zobowiązanie ich w skutek dokumentu roku 1787 julij 4 Tadeuszowi Kocięłowi wydanego, do odprawowania co rocznie po Mszy 50. — Gdy takową pretensją Sąd Podkomorsko - Exdywizorski skassował i na takowym dekrete prócz Xiędziny Puzyniny dalsi wszyscy współkonksessorowie zaprzestali, w przyściu zaś terazniejszym na Sąd Izby niniejszej, lubo taż Xiędzina Puzynina wyrażoną pretensją wznowiła, gdy iednak ani dokumentu za którym taż pretensya regulowaną była, Sądowi niniejszemu nie złożyła, ani też innym jakim dowodem oney nie wsparła. Zatym Izba Cywilna Wileńska dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego wymienioną pretensją kassując, w skutkach zatrzymawszy, sumę rub. sr. 450 dla XX. Franciszkanów zarekognoskowaną ubezpieczyć deklaruie, a sądzone na nich r. sr. 40 kop. 50 do powyższego swojego rozporządzenia odsyła. — w *Katheyoryi szóstey Przeswiętney Kapituły Wileńskiej*. — Za prozbą przez Ignacego Pileckiego Regenta Granicznego Wileńskiego z mocy plenipotencyi w roku 1834 junij 8 w Sądzie Powiatowym Wileńskim przyznanej działającej, wprowadzoney, z której prozby, złożonych przy niej dowodów oraz dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego okazało się, że zesła Barbara Abramowiczowa za dokumentem obligacyinym w roku 1821 januaryi 14 wydanym, a tegoż roku apr. 19 w Aktach Ziemskich Wileńskich oblatowanym, zapożyczyła u Kapituły Katedry Wileńskiej summy kapitalney r. sr. 12,150, która uprzednio u zesłego Xiędza Platona Zubowa na majątku Kulach hypotekowaną była, na bezpieczeństwo jakowej summy, rzeczona Abramowiczowa pod rokiem 1820 gbra 20 z Sądu Głównego byłego zgo Wileńskiego Departamentu o swobodności majątków Bienicy i Horodziłowa Urzędowe złożyła świadectwo i na 300 duszach Włociańskich w majątności Horodziłowie też sumnę hypotekowała. Mocą więc takich dowodów, gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wzmienioną kapitalną sumnę r. sr. 12,150 dla kapituły rekognoskował, Izba więc Cywilna dekret onego w tym punkcie zatwierdza. — A co do procentu od takowej summy, którego wyrażony Sąd do daty swojego dekretu za lat trzy, a po nim do 1851 r. za lat 2 po 7 od 100 w illości r. sr. 4,252 kop. 50 zaliczył, i expensu prawnego r. sr. 15 dodał, które iż kapituła w zupełności odebrała, zaprzeczonym to nie jest — Ponieważ zaś takowych procentów po siedm od sta, tylko za lat dwa, do daty remissy Sądu Głównego Wileńskiego na exdywizyą funduszów Abramowiczowej zasłzey, to jest do roku 1828 aprila 23 a od tego do roku 1851 za lat trzy po sześć od sta, czyli w ogóle r. sr. 3,888 kapitule należało; Zatym Izba Wileńska Cywilnego Sądu uczyniony w tym przebor procentów r. sr. 364 kop. 50 za należne do powrotu odkapituły dla Massy Konkursowej uznaie, osobno gdy po opłaceniu na rzecz kapitalney summy przez iednego z kredytorów Abramowiczowej Jana Komara Assesora byłego Sądu Głównego Wileń. w roku 1835 r. sr. 30 wyrażona kapituła od 1851 do 1855 apr. 25 przebrała od całej summy iednego procentu za lat cztery r. sr. 486 a od 1855 do następującego 1857 od pozostałej po nadpłacie za lat 2 r. sr. 242 kop. 40 w ogóle r. sr. 728 kop. 40. Przeto i ten przebor do wyżey wyliczonego procentu dodawszy, w ogóle r. sr. 1,092 kop. 90 na kapitule dla Massy wskazuje. Przysądzone dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego za expensa prawne r. sr. 15 przy teźe kapitule zatrzymuie, pretensją Massy o przebor procentu od powyższych r. sr. 50 do katheyoryi w górze wzmienionego Komara odsyła, należny dla kapituły po nadpłacie kapitał r. sr. 12,120 ubezpieczyć na dobrach konkursowych przyrzeka, a przysądzone do zwrotu od niej Massie r. sr. 1,092 kop. 90 poniższemu swojemu rozporządzeniu zostawie. — w *Katheyoryi siódmej XX. Trynitarzów Klasztoru Trynopskiego*. — Od których lubo żadna nie została podana do Izby niniejszej prozba, Klasztor ten bowiem w r. 1852 zakryty został z rozpatrzenia iednak dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i komunikacyi Zarządzającego tutejszą Dyecezyą d. 22 Septembra terazniejszego 1856 r. za N. 5,224 nadesłanej wyjaśniło się, że Tadeusz Kocięł, Satrosta Markowski za obligiem r. 1769 Maia 1 zawinił Klasztorowi XX. Trynitarzy Trynopskich

Rekoznicy
 sumy dla
 Kapituły

5

skich złotych 8,000, od której summy gdy akuratnie nie płać procentow, ciż Xięża uzyskali na nim roku 1797 gbra 2go, Sądu Ziemskiego Oszmiańskiego oczewisty Dekret złotych 10,950 rekognoskujący i inekwitacją do majątności Bienicy przeznaczający. — Na skutek jakiego Dekretu, kiedy Starosta Tadeusz Kocietł sądzoney nie opłacił summy, Trynitarze więc Trynopolscy sprowadzili do Bienicy urzędową tradycją i drogą oney w roku 1798 maja 5, dziesięć chat we wsi Siwicy w intracie odpowiedniej procentowi złotych 765 gr. 5 stanowiącej zajęli, jakową tradycją do roku 1828 maja 15, czyli daty pierwszego zjazdu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na rozdział Bienicy naznaczonego, mając w własney posesyji, gdy po ostateczny rachunek i satysfakcją do tego Sądu przyszli i wymieniony Sąd zatwierdziwszy zrodzone kwestye co do wybieranych z tradycyi dochodow nie zaprzeczony za Dekretem Ziemstwa Oszmiań. kapitał złotych 10,950, czyli rubli sr. 1,659 kop. 50, dla XX. Trynitarzów zasądził — i Dekretu tegoż Sądu w punkcie rekognicyi kapitału i zatwierzonego z tradycyi rachunku successorowie Abramowiczowey nie zaskarżają; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu wyrażony kapitał i Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Dekret ony przysądżający zatwierdza — Co się zaś tycze procentow, gdy takowych od roku 1828 do 1851, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski po siedm od sta w ilości rubli sr. 544 kop. 29, zliczył, i expensu prawnego rubli takichże 15 dodał, a tychże procentow po sześć od sta liczye się powinny, należało tylko rubli sr. 295 kop. 11; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu uczyniony przebor rubli sr. 49 kop. 18½, do zwrotu dla masy uznając, przysądżone za expensa prawne rubli sr. 15 przez klasztor XX. Trynitarzy pozyskane, zatwierdza; osobno co do procentow od roku 1851 do przyszłego 1857 apryla 25, tych przeboru rubli sr. 98 kop. 57, wylicza się, w ogóle zaś przeboru rubli sr. 147 kop. 55½ stanowi — A gdy Rządzący Dyecezyą przez komunikacją w roku terażniejszym Września 22, za N. 5,224 donosi tey Izbie, że wyrażony klasztor w roku 1852 zakrytym został, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu wyrażony przebor procentow na tymże skassowanym klasztorze przysądżając, że takowe z następnych, lat wypadających od kapitalney summy procentow potrącone będą, tegoż zarządzającego Dyecezyą zawiadomić postanawia, a sam kapitał w ilości wyżej pokazaney, to jest: rubli sr. 1,659 kop. 50, na wszelkich pewnych funduszach masy ubezpieczyć przyrzeka — *W kategorii ósmey XX. Dominikanow Konwentu Kowieńskiego.* Za dwoma prośbami przez Prokuratora Prowincyi Litewskiej Zakonu Dominikanow Xiędza Apolinarego Radziszewskiego na dniu 18 januaryi i 13 augusta roku terażniejszego 1856, podanemi wprowadzoney, z których Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i komunikacyi zarządzającego dyecezyą na dniu 31 augusta tegoż roku za N. 2,905 nadesłaney, okazuje się: że Tadeusz Kocietł na Dokumencie obligacyjny z terminem opłaty w roku 1775 marca 19 wydany, a dnia 7 października 1821 r. w Aktach Ziemskich Wileńskich, na dniu zaś 21 januaryi 1828 roku w Sądzie Głównym Wileńskim aktykowany, pożyczyl u XX. Dominikanow Konwentu Kowieńskiego summe złotych 26,000, którą gdy mitręzył, wyrażeni więc XX. otrzymali na nim roku 1796 dnia 6 septembra w Sądzie Grodzkim Oszmiań. ultymarny Dekret summe złotych pol. 65,000 zliczający, za którym gdy do spełnienia tradycyi przystąpili, debitor Kocietł zawarł z nimi umowę, skutkiem ktorey po zliczeniu wszelkich nadpłat wykazaną została realna istotna dla Xięży należność złotych pol. 54,000 i tę sprowadzony Urzędnik Tadeusz Podbereski Prezydent Grodzki Trocki listem tradycyjnym roku 1797 marca 9, na folwarku Poniziu ubezpieczył, tradycya ta iednak nie była w posesyji Xięży lecz wypuszczona Kocietłowi za ureczoną opłatę corocznie wypadającego procentu. W takim stanie rzeczy gdy XX. Dominikanie do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przyszli nie wypierając, iż do lat ostatecznych przed zakroczeniem remissy należny sobie pobierali procent, Sąd zatem Podkomorsko-Exdywizorski summe kapitalną złotych pol. 54,000 czyli rubli sr. 5,100 rekognoskując, gdy zgodnie z prawami i dowodami pisma postąpił; przeto Izba Cywilna Wileńska, tę rekognicyą zatwierdza. Względnie zaś procentow, ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski zliczył ich do daty swojego Dekretu za rok jeden miesięcy dziesięć i dni dwadzieścia siedm, po siedm od sta rubli sr. 681, a po Dekrecie do roku 1851 za lat dwa też siódmego rubli sr. 714, w ogóle rubli sr. 1,395 i do tego expensów rubli sr. 15 dodał — a takowych procentow za lat 3, po sześć od sta do 1851 apryla 25, należało rubli sr. 918, do ktorey dodając zaległość procentu siódmego do roku 1828 rubli sr. 524, wypadło w ogóle rubli sr. 1,242, które od zrekognoskowaney przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski odiawszy, wykazuje się przeboru rubli sr. 153, — podobnie od roku 1851 do przyszłego 1857 rownie przeboru jednego procentu rubli sr. 506, a ogólnego przeboru rubli sr. 459; — te więc Izba Cywilna Wileńska do zwrotu od XX. Dominikanow dla masy przyznaje i one do ponizszego swojego rozporządzenia zostawiwszy, zrekognoskowane tymże Xiędom expensu prawnego rubli srebr. 15, przy nich utrzymuje, a kapitał rubli sr. 5,100 zabezpieczyć na massie konkursowey przyrzeka. — *W kategorii dziesiątey XX. Dominikanow Konwentu Szumskiego.* Za prośbami przez Prokuratora XX. Dominikanow Prowincyi Litewskiej X. Apolinarego Radziszewskiego 12 januaryi i 15 augusta roku idącego do Izby niniejszey podanemi wprowadzoney, z których Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i komunikacyi zarządzającego dyecezyą dnia 31 augusta terażniejszego roku za N. 2,905, nadesłaney odkryło się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na mocy obligu przez Michała Kazimierza Kocietła w roku 1807 apryla 25 XX. Dominikanom Konwentu Szumskiego wydanego, roku 1821 października 7 w Aktach Ziemskich Wileńskich a 1828 januaryi 21 w Sądzie Głównym Wileńskim 2go Departamentu oblatowanego, gdy summe złotych pol. 15,000, czyli rubli sr. 2,250 przysądził; przeto Izba Cywilna takowy jego wyrok zatwierdza — Co zaś do procentow, gdy tych Sąd Podkomorsko-Exdywizorski po siedm od sta za lat 5, od roku 1826 do 1851, rubli sr. 787 kop. 50, zrekognoskował i za expens prawny rubli sr. 15 dodał, a takowych procentow po siedm od sta tylko za lat dwa do roku 1828, a od tego do roku 1851, za lat trzy po sześć od sta czyli w ogóle rubli sr. 720, przysądzić był winien, po odebraniu więc w zupełności procentow podług Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, przebor onych w ilości rubli sr. 67 kop. 50, wyrażeni Xięże zwrócić są winni; przeto takowe rubli sr. 67 kop. 50 Izba Wileńska Cywilnego Sądu dla konkursowey masy na XX. Dominikanach Szumskich wskazuje — osobno co do procentow od roku 1851 do przyszłego 1857, od powyższej kapitalney summy wypadających, gdy podług świadectwa dzieł tey Izby i komunikacyi Zarządzającego dyecezyą wyjaśnia się, że na rzecz summy kapitalney Xiężna Marya de Neri Ogińska Senatorowa, stopień lokatorow Szpitznaglow reprezentująca, rubli sr. 960 w roku 1855 opłaciła, a ztąd gdy tylko do tegoż 1855 roku XX. Dominikanie, od całej summy procent siódmy pobierając przez lat cztery, nadto przebrali rubli sr. 90, te więc do powyższego przeboru dodając, w ogóle rubli sr. 157 kop. 50, Izba Cywilna Wileńska na XX. Dominikanach przysądża, expensa przez Sąd Exdywizorski dla nich sądzone utwierdza, kapitał po nadpłacie dla XX. Dominikanow Szumskich w ilości rubli sr. 1,290 pozostały, ubezpieczyć na funduszach masy deklaruje, przysądżone na nich powyższe rubli sr. 157 kop. 50, późniejszemu swojemu rozporządzeniu zostawuje, a pretensyą teyże masy, o procenta dwuletnie przebrane od nadpłaconey powyższej 960 rubli summy, od roku 1855 do 1857, do wyreżelwowania w kategorii rzeczoney Xiężney Ogińskiej, w stopniu Szpitznaglow przychodzący, odsyła. — *W kategorii dziesiątey PP. Benedyktyn Wileńskich.* — Za prośbą Przełożoney tego klasztoru Panny Teresy Zabłockiey roku terażniejszego 1856 Februaryi 17, do Izby niniejszey podaną wprowadzoney, z ktorey przyłączonego przy niey obligu, Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, i komunikacyi Zarządzającego dyecezyą, dnia 31 Augusta tego roku z N. 2,905 do Izby niniejszey nadesłaney wykazało się: że Maryanna z Oskirkow Kocietłowa Starościna Oszmiańska na oblig roku 1810 Marca 1go, pożyczyla u Panny Anieli Zyberkówny Przełożoney klasztoru PP. Benedyktyn Wileńskich rubli sr. 500 z terminem do oddania półrocznym, nie wyrażając bynajmniey, iż ta summa jest klasztorną. Na mocy jakowego obligu Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, ile słusznie summe powyższą zrekognoskował, tyle bez żadnych zasad tytułując ją funduszową, stosowną rodzajowi summy funduszowey naznaczył hipotekę i takową summe na siódmym procencie, jak się już o tém w niniejszym wyroku wzmieniło, do spłacenia kapitału ulokował. Lecz gdy się wyświeltiło, iż summa rzeczona zaró-

wno ze wszystkimi dalszemi cywilnych kredytorow pretensyami, odbierać satysfakcyą była powinna, przeto Izba Cywilna Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poprawując, summę rubli sr. 300 kapitałną dla PP. Benedyktynek przyznając, do rzędu summ cywilnych kredytorow odsyła. A schodząc do oblikwidacyi od oney procentow tak przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski do roku 1831 Aprila 23 zre-kognoskowanych, jako też od teyże datty do następującego 1837 roku ze schedy Bronicowi wydzieloney ubezpieczonych, gdy PP. Benedyktyнки mając przez Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysąd-zonych procentow siódmych za lat 4, rubli sr. 84, one w gotowiznie odebrały, a też procenta jako od summy partykularney w takiej im należały ilości, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu rachunek o pro-centa do roku 1831 Apryla 23 dnia za ukończony uważa. Od tey zaś datty aczkolwiek na skutek Uka-zu Rządzącego Senatu, taxę wieczystą determinującego, nie inny jak piąty procent dla PP. Benedyktynek należały. Gdy wszakże one nie mając dotąd wydzieloney schedy zarówno z ulokowanemi już kredyto-rami uważane bydź nie mogą, a tylko od datty Ukazu Ilniennego, szósty procent cywilnym kapitałom de-terminującego, jeden procent od roku 1835 Januaryi 15 zwrócić są obowiązane; zatem ten przebor, rubli sr. 6 kop. 81² czyniący, Izba Cywilna na klasztorze PP. Benedyktynek Wileńskich wskazawszy i one od rekognoskowanego im kapitału w ilości rubli sr. 293 kop. 18³ dla ich przyznaje, i za takową dać ziemną lokacyą, wiekuisty procent piąty ubezpieczającą z funduszow massy przyrzeka. — *W kategorii jedenastey, Parafialnego Kościoła Rzymsko-Katolickiego Horodziłowskiego.* Gdy skutkiem wniesioney przez owoczesowego Administratora rzeczoney kościoła Xiędza Wincentego Zarzekowicza próby, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski coroczney annuaty po złotych 500 czyli rubli sr. 45, do opłaty z massy konkur-sowey przyznał, dalsze zaś regulowane tegoż Xiędza pretensye uchylił, na jakowym Dekrecie, obie strony zaprzestawszy skutkom onego ulegać muszą, i gdy ze strony terażniejszego Administratora wzmie-nionego kościoła, wnaszane przez jego poprzednika na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim stosunki wznowione nie zostały; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizor-skiego w tey kategorii przy zupełnych skutkach zatrzymując, pomienioney annuaty rubli sr. 45 do co-roczoney opłaty dla Plebana lub Administratora, kościoła Horodziłowskiego przysądza, i ubezpieczyć oney na massie konkursowey nieomieszka. — *W kategorii dwónastey Cerkwi Parafialney Bienickiey.* — Gdy za prośbą Administratora tey Cerkwi do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego wniesioną, Sąd ten w sku-tek tranzaktu między zeszłym Michałem Kazimierzem Kocietłem a Xiędzem Józefem Piekarskim by-łym Plebanem rzeczoney Greko-Unitskiey Bienickiey Cerkwi zawartego, a przez zeszłą Barbarę Abra-mowiczowę korroborowanego i w roku 1814 Aprila 21 w Aktach Grodzkich Oszmiańskich przyznanego, wszelkie postanowienia we wszystkich szczegółach, oraz ziemne własności teyże Cerkwi zatwierdził, a przeciwko takowemu Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiego postanowieniu, żadna ze strony konsukcessor-ow Abramowiczowey, nie została wniesioną dysputa; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu w całym znaczeniu fundusz Cerkwi Unitskiey Bienickiey i jey posiadłości oraz Dekret Podkomorsko-Exdywi-zorski zatwierdziwszy, possessyą ziemi funduszowey ubezpiecza i wypełnienie wzajemnych ze strony Pa-rocha rzeczoney Cerkwi obowiązkow podług funduszu i Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego ostrzeżga. A lubo przez niektórych kredytorow a szczególnie Macieja Gałęzowskiego i Karola Wagnera przyniesioną została na Dekret tegoż Sądu skarga, iż Sąd rzeczony na reperacyą wspomnioney Cerkwi rubli sr. 100 z funduszow massy assygnował, gdy jednak wydatek taki z administracyjnych dochodow dopuszczony wtenczas, gdy massa funduszu dostatecznie na uspokojenie długow wystarczyła, na pomówienie nie zastugiwał, owszem załatwienie, w tym względzie potrzeb Cerkwi przez konsukcessorów Abra-mowiczowey nie zaprzeczone, a krzywdy obcey za sobą nie ciągnące, religijnemu odpowiedziało celowi i pobożności, dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu czynność Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w po-wyższym względzie approbując, zarzuty wyż rzeczonych Gałęzowskiego i Wagnera, bez żadnych zasad słusności wniesione uchyla. — *W kategorii trzynastey Cerkwi Greko-Unitskiey Horodziłowskiey.* Okazuje się, że gdy Administrator tey Cerkwi Xiędz Teodor Szelepin przez podaną na dniu 28 Febr. 1829 roku do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego prośbę ażeby fundusz Cerkwi Horodziłowskiey ubezpieczył, za-żądał, a dowodow na oney służących nie złożył, donosząc, iż takowe w czasie wizyty Dziekańskiey do archiwum dyecezalnego zabrane zostały, Sąd więc Podkomorsko-Exdywizorski na dniu 18 Marca tegoż 1829 roku do Litew. Greko-Unitskiego Duchownego Konsystorza, w Żyrowicach exystującego, o nadesła-nie funduszowych papierow odnosił się, w czym odpowiedniego nieotrzymawszy skutku nie mogąc ca-łego dzieła konkursowego wstrzymywać przez oczewisty swój Dekret o tyle tylko fundusz Cerkwi Ho-rodziłowskiey ubezpieczył, ile onemu prawne nadanie i tranzakcyę postuguja. — W terażniejszym więc rozbiorze niniejszego dzieła, kiedy ani ze strony wspomnioney Cerkwi, ani też od konsukcessorow Abra-mowiczowey jako kollatorow, żadney nie przyniesiono kwestyi, owszem ciż konsukcessorowie fundu-szow radykalnych między innemi i tey Cerkwi niezaprzeczyli; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu inney w tém względzie opinii położyć nie mogąc, Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w sku-kach zostawuje. Po zrezelwowaniu więc wszystkich ze strony duchownych przeniesionych pretensyow, że onych, po wyłączeniu summy PP. Benedyktynek Wileńskich, rekognoskowaną została ilość rubli sr. 39,799 kop. 50, która jako opieką skarbu zaszczycona i tak jak własność jego uważana, stosownie do zasad ustaw krajowych zabezpieczoną zostanie, Izba Wileńska Cywilnego Sądu objaśniając, do położenia opinii o poszukiwaniach cywilnych kredytorow schodzi i w tey kolei. *W kategorii czternastey Macieja Gałęzowskiego Doktora Medycyny.* W oświadczoney od jego stannosci przez Adwokata tey Izby Andrzeja Jastrzembskiego na mocy plenipotencyi, w roku 1828 Januaryi 13 w Aktach Ziemskich Wileń. przyzna-ney, wprowadzoney, gdy się okazuje, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski za przewodnictwem własno-ręcznych zeszłej Barbary Abramowiczowey siedmiu obligow, Gałęzow-kiemu powydawanych, w roku 1826 Augusta 9 korroborowanych i 13 tegoż miesiąca do Akt Grodzkich Powiatu Oszmiań. wniesionych, re-kognoskował summy z zalegającemi procentami, a mianowicie za obligiem pierwszym roku 1820 Marca 1go kapitału rubli sr. 1,500, procentu za lat dwa miesiąc jeden i dni 23 rubli sr. 225 kop. 45, za dru-gim na tymże samym obligu, zamieszczonym 1822 roku Aprila 11, kapitału rubli sr. 300, procentu za lat dwa i dni dwanaście rubli sr. 42 kop. 70, za trzecim w tymże roku Apryla 23, kapitału rubli sr. 500, procentu za lat dwa rubli sr. 70, za czwartym roku 1821 Apryla 11 kapitału rubli sr. 1,150, procentu za lat dwa i dni dwanaście rubli sr. 163 kop. 68, za piątym roku 1823 Apryla 11 kapitału rubli sr. 850 procentu za lat dwa i dni dwanaście, rubli srebrnych 120 kop. 98, za szóstym w roku 1824 Oktobra 11, na tymże samym obligu dopisanym, rubli sr. 200, procentu za lat dwa miesiący sześć i dni dwanaście rubli sr. 35 kop. 46, i za siódmym w tymże roku Marca 7, kapitału rubli sr. 1,500, procentu za lat dwa mie-siąc jeden i dni szesnaście rubli sr. 223 kop. 41, osobno za pretensye z rzeczy arendowney folwarku Ponizia possessyi, kapitału rubli sr. 200 bez procentu; jakowych wszystkich summ kapitałnych gdy suk-cessorowie Abramowiczowey, ani w Sądzie Exdywizorskim, ani w Izbie niniejszey oraz i wypadających procentow od ręcznych zawinień nie zaprzeczyli; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tych szczegółach zatwierdza — Co zaś do pretensyi Gałęzowskiego Doktora o zaległą roczną pensyą, za pełniony obowiązek Iekarski, w ilości rubli sr. 750, w kapitale przy-znaney, ponieważ wzmieniony Sąd rekognoskując tę summę, nie z rękodaynego zawinienia wynika, nie właściwie od niey doliczył procentu za lat trzy rubli sr. 157 kop. 50, od czego konsukcessorowie Abra-mowiczowey złożywszy apelacyą, szukać poprawy w tym punkcie Dekretu wyrażonego Sądu słuszne wskazują powody, dla tego Izba Cywilna Wileńska tenże Dekret prostując sam kapitał przyznaje, a do-liczony procent w wyrażoney ilości to jest: rubli sr. 157 kop. 50 wskazuje. Z kolei Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w skutek obligacyjnego dokumentu roku 1814 Apryla 27, na summę złotych 4,000 przez Barbarę Abramowiczowę, Helenie Siestrzeńcewiczowey Nadworney Sowietnikowey wydanego, roku 1821 Xbra 51 w Aktach Ziemskich Wileń. oblatowanego, w roku zaś 1826 Julii 28, przez Siestrzeńcewiczow-

6

wę na osobę Augusty Święteckiej Prezydentowej Ziemskiej Zawiley. a od jej na mocy plenipotencji przez męża Kajetana Święteckiego w roku 1829 February 21, procedującemu Gałęzowskiemu przelane-
go, kapitału rubli sr. 600, procentu za lat dwa rubli sr. 84, i w ostatku za oblięciem 1809 roku Junii 24,
na czér. zł. 180 i rubli sr. 337, przez zeszłego Józefa Kocięła, Kalixtowi Daniłowiczowi natenczas
Adwokatowi Sądu Głównego Wileń. wydanym, 1821 Nowembra 15 w Sądzie Głównym Wileń. 2go De-
partamentu aktykowanym, a roku 1829 Marca 10 Gałęzowskiemu przelanym, kapitału rubli sr. 877, pro-
centu za rok jeden miesięcy dziesięć rubli sr. 112 kop. 54 rekognoskując, gdy powodem niezaprzeczenia,
przez konsukcessorów Abramowiczowej i tych należnościow, opierając oraz na nieobojętnych pisma do-
wodach, wyrok swój na approbatę zasługujący i w tym punkcie złożył, zatem Izba Cywilna Wileńska
ony zatwierdza. W dalszym porządku Sąd Podkomorsko-Exdywizorski od rekognoskowanych powyż-
szych kapitałów doliczył za lat dwa, to jest: od 1829 do 1831 roku Apryla 23, procentu piątego, rubli sr.
842 kop. 70. — Izba Wileńska Cywilnego Sądu stosownie do postanowionych powyżey prawideł, tychże
procentow po siedm od sta rubli sr. 1,179 kop. 78 przysądza, tudzież opłaconych Sądowi Podkomorsko-
Exdywizorskiemu sollaryow rubli sr. 130 kop. 6½ i za expensa prawne do proporecy możności ich po-
niesienia w ilości rubli sr. 70 zastosowane uchylwszy, w tym zarzuty konsukcessorów Abramowicz-
owej zgodnie z Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego dolicza — Nakoniec opłaconych do skarbu
Monarszego poszlin rubli sr. 118, i za papier rubli assyg. 80, rubli sr. 22 kop. 40, z wyroku swojego
dodaje, a tym sposobem ogólney należności rubli sr. 11,025 kop. 46½ dla Gałęzowskiego rekognoskuje. —
A gdy tenże Gałęzowski, ani na Sądzie Exdywizorskim, ani w Izbie niniejszey nie wyparł, iż za aren-
dę młyna i karczmy przy folwarku Poniziu rubli sr. 120, dla zeszłej Abramowiczowej z roku 1827 był
dłużnym, osobno gdy z rekognicyi kategorii PP. Bernardynek Wileńskich wykryło się, że Gałęzowski
lokowaną dla nich summę, na schedzie swojej w ilości rubli sr. 1,800 opłacił, od której siódmy procent
pobierał, a ten dla summ duchownych wyrokiem niniejszym szósty zadeterminowany został, przebor
więc jednego procentu od roku 1832 do następującego 1837 Apryla 23 rubli sr. 90 czyniący, do zwrotu
od jego należy — Nakoniec ponieważ z podwyższoney ceny ziarna usiewnego przez Gałęzowskiego, w sche-
dzie jemu wydzieloney objętego, winnym on do zwrotu massie rubli sr. 18 zostaje, trzy więc powyż-
sze szczegóły, ilość rubli sr. 228, od zarekognoskowanej powyższej summy potrąciwszy, reszty całej Ga-
łęzowskiemu należności rubli sr. 10,797 kop. 46½, Izba Cywilna Wileńska na konkursowey massie przy-
sądając, ulokować oną na wiekuiстым piątym procencie przyrzeka. — *W kategorii piętnastej, Ignacego
Pryżginta a w stopniu jego Stanisława Czarnowskiego Doktora Medycyny.* Za należeniem od ich Adwo-
kata Pluszczewskiego, plenipotencyą roku 1834 Augusta 28, w Aktach Powiatowych Rosień. przyznana,
umocowanego, w której ze złożonych dowodow i dwóch prośb: jedney na dniu 30 Apryla, od Pryżginta,
drugiey dnia 27 Junii od Czarnowskiego w roku terażniejszym do Izby niniejszey podanych wykazuje
się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w skutek Dokumentu obligacyynego przez Barbarę Abramow-
iczowę zeszłemu Dominikowi Pryżgintowi oycowi procedującego roku 1826, z terminem opłaty w r. 1827
Apryla 23, na summę rubli sr. 1,750 wydanego, a dnia 24 7bra 1826 roku, w Aktach Ziem. Oszmiań,
oblatowanego i przez konsukcessorów Abramowiczowej nie zaprzeczonego, sądził summę kapitalną oraz
procentu za rok 1828 i 1829, po siedm od sta rubli sr. 367 kop. 50, za expensa i solarya rubli sr. 43,
w ogóle rubli sr. 2,160 kop. 50. — Lecz gdy z złożonego przez konsukcessorów Abramowiczowej kwitu,
od zeszłego Dominika Pryżginta w roku 1827 Julii 17 wydanego, nieobojętna wykrywa się pewność, że
ciż konsukcessorowie na rzecz procentu za powyższym oblięciem nadpłacili rubli sr. 61, którego od daty
wydania oblię do nastania Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego gdy należało za lat trzy r. sr. 367
k. 50, pozostało więc zaległości, po potrąceniu nadpłaty r. sr. 306 k. 50, a Sąd Exdywizorski rekognoskując
r. sr. 367 kop. 50, i pisząc, iż taki procent za lat dwa wypada, tak co do liczby lat, jako i w wyliczeniu
procentu dopełnił pomyłkę, tę więc prostując, Izba Wileńska Cywilnego Sądu kapitału rubli sr. 1,750,
procentu za lat trzy po nadpłacie rubli sr. 61, reszty rubli sr. 306 kop. 50, za solarya i expensa w Sa-
dzie Podkomorsko-Exdywizorskim wydatkowane rubli sr. 43, a w ogóle rubli sr. 2,099 kop. 50, na sku-
tek podanej od Pryżginta w dacie powyższej prośby dla Czarnowskiego Doktora Medycyny na massie
konkursowey rekognoskując, ubezpieczyc one na wiekuiстым piątym procencie przyrzeka, a przyliczone
nienależnie przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rubli sr. 61, z summy Dekretem onego Pryżgintowi
sądzoney potrąca. — *W kategorii szesnastej W. Karola Wagnera* w stopniu własnym przychodzącego,
przy należeniu Adwokata Andrzeja Jastrzębskiego pod obecność Aktora wyświetliło się, że gdy Sąd
Podkomorsko-Exdywizorski na mocy dwóch obligacyynych opisow, od zeszłej Barbary Abramowiczowej
procedującemu Wagnerowi powydawanych, a przez jej konsukcessorow nie zaprzeczonych, rekognosko-
wał summę a mianowicie za pierwszym, 1820 roku Apryla 23 wydanym, a tegoż roku 8bra 18 w Sa-
dzie Głównym Wileńskim 2go Departamentu aktykowanym, kapitału rubli sr. 4,200, za drugim r. 1826
Junii 30 datowanym, a 8bra 29, w Aktach Grodzkich Oszmiań. aktykowanym, kapitału rubli sr. 3,500
i za osobnym na tymże oblię dopiskiem pod datą Julii 1. tegoż 1826 roku, kapitału r. sr. 200, w ogóle ka-
pitału r. sr. 7,700, procentu zaległego do daty dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego za lat 5. rubli
sr. 1,617, dekret więc tego Sądu, jako na dowodach pisma wsparty, poprawie ulegac nie może; przeto Iz-
ba Wileńska Cywilnego Sądu w tych punktach ony zatwierdza. A co do procentu od daty tegoż Dekretu
do roku 1831 Apr. 23, czyli do czasu wyjścia schedy Wagnerowi wydzieloney z pod arendowney possessyi,
ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski doliczył po pięć od sta, w tym więc punkcie takowy dekret po-
prawując, wyrażonego procentu od samych tylko summ kapitalnych za lat dwa po siedm od sta rubli sre-
b. 1,078 dolicza. — Z kolei za expensa prawne i solarya w Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim opłacone ru-
bli sr. 167 kop. 80. zgodnie z dekretem tegoż Sądu, a za poszliny rubli sr. 116 i za papier za assynacyj-
nych rubli 80, rubli sr. 22 kop. 40. z terażniejszego swojego wyroku dodając, w ogóle ze wszystkich wy-
żey opisanych szczegółow summę rubli srebr. 10,701 kop. 20. dla Wagnera przysądza, od której potrąciw-
szy rubli sr. 90 kop. 29½ za podwyższoną cenę ziarna usiewnego, przez Wagnera, w schedzie jemu wydzie-
loney objętego, wypadające, reszty rubli sr. 10,610 kop. 90½ na konkursowey massie wskazując, zalokować
one na wiekuiстым piątym procencie zapewnia. — *W kategorii Siedmastej Karola Wagnera w stopniu
Sukcessorów Nizzkowskiego Doktora* wprowadzoney, w której okazuje się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizor-
ski, na mocy dokumentu obligacyynego od zeszłej Barbary Abramowiczowej roku 1814 Apr. 23. Frydery-
kowi Nizzkowskiemu Professorowi Uniwersytetu Wileń. na r. sr. 1,000 wydanego, a 1821 xbra 23. w A-
ktach Grodzkich Wileń. oblatowanego, i przez konsukcessorów Abramowiczowej niezaobjektowanego, po
zeyściu zaś Professora Nizzkowskiego sukcessorkom onego Katarzynie Welkowej, Ludowice Wibersowej,
i Zuzannie Szulcowey przynależnego, sądził summę kapitalney rubli sr. 1,000, procentu zaległego za lat 2,
po siedm od sta rubli sr. 140, za solarya i expensa r. sr. 41 kop. 71½; wyrok więc jego w tych punktach,
jako dowodom pisma i prawa odpowiadający, na approbatę zasługuje, przeto Izba Cywilna Wileńska ony
potwierdzając, od powyższego kapitału procentu za lat dwa od roku 1829 Apr. 23. do 1831 Apr. 23, w któ-
rym scheda sukcessorkom Nizzkowskiego wydzielona z pod arendowney wyszła possessyi, nie już piątego,
jak Sąd Podkomorsko-Exdywizorski policzał, lecz siódmego r. sr. 140 wskazuje, a doliczając za poszliny ru-
bli sr. 15 i za papier rubli sr. 2 kop. 80 za dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego opłacone, tym
sposobem w ogóle r. sr. 1,539 kop. 51½ rekognoskuje — A ponieważ wyż wyrażone sukcessorki zeszłego Ni-
zzkowskiego, dokumentem wieczysto-przedażnym, w r. 1835 Marca 17 wydanym, a 30 w Izbie niniejszey
przyznany, tak summę dekretem Sądu Podkomorsko-Exdyw. sobie sądzoney, jako i wydzieloney za nią
schedy na osoby Karola i Anny z Feldmanów Wagnerów, wiecznością zrzekli się i ustąpili, przeto Izba
Wileńska Cywilnego Sądu powyżey zarekognoskowaną summę, ze stopnia Sukcessorek Nizzkowskiego na Wa-
gnerów przenosząc, ubezpieczyc oną na konkursowey massie w pewnym wiecznym piątym procencie przy-
rzeka. — *W kategorii Osmnastej Karola Wagnera w stopniu Antoniego Iwanowskiego Chorążego wojsk
byłych*

byłych polskich przyniesionej, w której odkrywa się: że gdy Sąd Podkomor. Exdywiz. za oblięciem zeszłej Barbary Abramowiczowej r. 1826 Junii 18. Iwanowskiemu wydanym, a 1827 Maja 15. w Aktach Ziemsk. Oszmiańskich oblatowanym, sądził kapitału r. sr. 150, procentu 7go do daty dekretu wyrażonego Sądu za lat 2 i miesięcy 10 zaległego rubli sr. 29 kop. 87, piątego zaś też za lat 2. do roku 1831 Apr. 25. czyli daty, w której scheda Iwanowskiemu wydzielona, z arendowney posesyi wyjść miała, r. sr. 15; udzielił, tak za pełnioną służbę u zeszłej Abramowiczowej, w majątności Jaznie w obowiązku prowentowego Pisarza, jako też i w obowiązkach Ekonomu w majątności Horodziłowie, po zaszytych częściowych nadpłatach, reszty należney kapitulacyi r. sr. 142 kop. 87, a za expens prawny z solaryami r. sr. 20, a w ogóle r. s. 557 k. 74. przysądził. Na jakowym dekrete Iwanowski zaprzestawszy, sądzoną sobie tę sumę i za nią wydzieloną schedę, dokumentem wieczystym r. 1833 Julii 12 wydanym, a 13 w Sądzie Powiat. Oszmiań. przyznany, Michałowi Puciatoowi Sędziemu Gran. Oszmiań, Puciato zaś takimże prawem r. 1834 Febr. 24 nastąpił, a 28 w Izbie niniejszey przyznany, procedującemu Karolowi Wagnerowi rzekł się i na wieczność ustąpił; jako więc w Kathegoryi nieappellowaney, żadnych innych skutków sam zyskiwać nie mógł, i w takimże stopniu nabywców Puciattę i po nim Wagnera postawił. Jak równie, gdy konsukcesorowie Abramowiczowej, niezaprzeczając waluty powyższego oblię i zaległej pensyi, w żadnym punkcie szukać poprawy dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizor. nie okazują powodów, dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowy dekret zatwierdzając, sumę rubli sr. 557 kop. 74. w stopniu Iwanowskięgo Karolowi Wagnerowi przyznając, ubezpieczyc oną w massie konkursowey na wiecznym piątym procencie deklaruje. — *W Kathegoryi Dziewiętnastej, JO. Maryi de Nerri Xieźney Ogińskiej Senatorowey Państwa Rossyjskiego, stopień sukcesorów Ferdynanda Szpitznagla Profesora reprezentującej* — przy należeniu od jej Adwokata Symplicyusza Izdebskiego za plenipotencyą, 1828 r. Apr. 25. w Aktach Ziemsk. Wileń. przyznana, wprowadzonej, w której ze złożonych dowodów okazało się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, skutkiem obligacyjnych opisów, mianowicie pierwszego: Roku 1812 Apr. 25. na czerw. zł. 600. przez zeszłego Michała Kazimierza Kocięta, Ferdynandowi Szpitznaglowi Professorowi wydanego, i roku 1819 gbra 17 w Sądzie Ziem. Wileń., a w koleji po zaszyty takowego długu przez zeszłą Abramowiczową aprobacie, w r. 1826 Julii 50. w Aktach Ziem. Oszmiań. oblatowanego, i drugiego w tymże 1812 roku gbra 20. na r. sr. 150. temuż Szpitznaglowi od Barbary Abramowiczowej wydanego, i w roku 1821 xbra 25. w Aktach Grodz. Wileń., a 1826 Julii 50. w Aktach Ziem. Oszm. aktykowanego, obu przez konsukcesorów teyże Abramowiczowej niezaprzeczonych, rekognoskował dla Alexandra i Ferdynanda braci, oraz Kazimiry siostry Szpitznagłów, po redukcji złotą, licząc każdy czerw. zł. po r. sr. 5, kapitału r. sr. 1,950, procentu zaległego do daty dekretu po siedm od sta za lat trzy r. sr. 409 k. 50, za solarya i expensa r. sr. 60, dekret więc rzeczony Sądu, jako na niezaprzeczonych dowodach wsparły, approbatę zyskiwać musi; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu tenże dekret w wyrażonych punktach zatwierdzając, do powyższej summy, procentu od daty dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywiz. do 1831 apr. 25. czyli czasu, w którym scheda Szpitznaglom wydzielona z arendowney posesyi wyszła, za lat dwa, nie piątego (jak Sąd Podkomor.-Exdywiz. policzył), lecz siódmego r. sr. 275. za poszliny, za dekretem tegoż Sądu opłacone r. sr. 29. i za papier r. sr. 5 kop. 60. dodaje, a tym sposobem ogólney dla Szpitznagłow, summy rubli sreb. 2,727 kop. 10 przyznaje — a ponieważ wyrażeni Szpitznaglowie dokumentem wieczysto-zręcznym przedanym w roku 1832 Czerwca 50 wydanym, a Lipca 2 w Izbie niniejszey przyznany, tak summy dekretem Podkomor.-Exdywizor. sązonej, jako i wydzieloney za nią schedy na rzecz Xieźney Ogińskiej ustąpili; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu, aktorstwo powyższej summy z osób Szpitznagłów na osobę teyże Xieźney przenosząc, gdy z Kathegoryi dziewiętej Xieży Dominikanów konwentu Szumskiego tym wyrokiem rozsądzoney, objaśniona została, że wymieniona Xieźna Ogińska lokowaną na schedzie Szpitznagłów rzeczonemu Konwentowi sumę r. sr. 960 opłaćwiwszy, procent od niej za lat dwa, to jest: od roku 1835 do 1837 apr. 25. po siedm od sta pobierała, ten zaś wyrokiem niniejszym dla summ duchownych szósty wskazanym został, skutkiem czego Xieźna przebor jednego procentu powrócić konkursowey massie jest obowiązana; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowego przeboru za wyrażony czas r. sr. 19 kop. 20. policzając i one od zarekognoskowaney powyższej summy potrącając, reszty r. sr. 2,707 kop. 90. dla Xieźney Ogińskiej na konkursowey massie wskazuje, i za one dać wieczną lokacyą piątemu procentowi odpowiadającą zapewnia. — *W Kathegoryi Dwudziestej Jana Komarow na Sądzie obecnego, przy należeniu Adwoka Woyciecha Jocz* — wykrytém zostało: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na mocy oblię Michała-Kazimierza Kocięta w roku 1810 apr. 1. procedującemu Komarowowi wydanego, a 1827 xbra 25. w Sądzie Główn. Wileń. 2go Departamentu oblatowanego, po uczynioney na rzecz kapitału w roku 1818 apr. 16 nadpłacie, r. sr. 60, reszty tegoż kapitału r. sr. 940, procentu 7go za lat dwie i dni 12. do roku 1829 apr. 25. zaległego r. sr. 155 kop. 64, a 5go od tegoż roku do 1831 apr. 25. czyli czasu, w którym scheda Komarowowi wydzielona z arendowney wyszła posesyi, rubli sr. 94. za lat też dwa, a za expensa i solarya r. sr. 50, w ogóle r. sr. 1,197 kop. 64. rzeczonemu Komarowowi rekognoskował — A lubo policzając w miejscu należnego 7go, pięć tylko procentów od 1829, do 1831 apr. 25, od summy kapitałney, nie dając oraz lokacyi za opłacone przez Komara poszliny i walor papieru, dopełnił pomyłkę; gdy jednak tenże Komar na takowym Sądzie Podkom.-Exdywiz. dekrete zaprzestawszy, w żadnym punkcie zyskać onego na swą stronę poprawy nie ma prawa — Sukcesorowie zaś Abramowiczowej, nie zaprzeczając waluty oblię zeszłego Kocięta, satysfakcyą onemu dopełnić została w obowiązku; dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret Sądu Podkom.-Exdywizor. co do powyższej rekognicyi, w zupełności potwierdza, i sumę r. sr. 1,197 k. 64, zalokować dla Komara na massie konkursowey, na pewnym wiecznym piątym procencie przyrzeka. — *W Kathegoryi Dwudziestej pierwszey W. Stanisława Siostrzeńciewicza Koleżkiego Assesora i Kawalera, za stannoscią od jego Adwokata Ferdynanda Zarzyckiego*, w obecności Jeneralnego Plenipotenta Fauslyna Baranowskiego, plenipotencyą roku 1834 gbra 5. w Aktach Sądu Powiatowego Wileń. przyznana, umocowanego, wprowadzonej, ze złożonych, tak od Siostrzeńciewicza, jako i w dziele przez Sąd Podkomor.-Exdywiz. do Izby niniejszey odesłanych zamieszczonych dowodów wyjaśnioném zostało: że lubo Xiadz Józef Bohdanowicz, Superyor Zgromadzenia Xieży Missyonarzów Wileńskich i Prowizor Szpitalów Wileń. przez podaną do Sądu Podkomorsko-Exdywizor. na dniu 16 gbra 1828 r. prośbę, przyniósł żądanie w imieniu Szpitalu ubogich chorych, pod rządem Zgromadzenia Siost Miłosierdzia zostającego, o zasądzenie na rzecz tegoż Szpitalu summy r. sr. 10,500, za oblięciem zeszłej Barbary Abramowiczowej, JW. Ludwikowi Siostrzeńciewiczowi w roku 1817 apr. 25 wydanym zawinionej, a przez tegoż Siostrzeńciewicza dokumentem fundacyjnym roku 1818 Julii 20 uczynionym, a 3 gbra przed delegowanemi trzema Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu Assesorami, przyznany, na utrzymanie chorych zapisaney i o poparcie tey summy nie przez wydział ziemny, lecz prosto rozkładem na kredytorów do opłaty w gotowych pieniądzech, a to na cel wypłaty procentów pierwsey Siostrzeńciewiczowi do jego zgonu, a później pod kwity Zgromadzenia Siost Miłosierdzia; gdy jednak rzeczony Ludwik Siostrzeńciewicz przeciwko takowemu PP. Miłosiernych żądaniu, prośbę, w roku 1829 marca 11 datowaną, tegoż czasu tymże Pannom przez Woźnego komunikowaną, i w Aktach Ziem. Wileń. zeznaną, a 13 do wzmianzonego Sądu Podkom.-Exdywizor. podaną, objaśnił: iż dokument powyżey wspomniony, podstępnie przez Klasztor PP. Miłosiernych wymożony, r. 1821 maja 1. oświadczeniem w Aktach Grodz. Wileń. zapisaném, zaskarżony został, że po zaszytych od Siostrzeńciewicza skargach, nastąpiła w r. 1826 januar. 22. rezolucya Ministra Graffa Koczubeja, stanowiąca, że nie wprzódy PP. Miłosierne przywłaszczają sobie mogą dary z dokumentu fundacyjnego, datą w górze rzeczony, aż za uzyskaniem onego potwierdzenia przez wyroki Sądowe, — jakowa rezolucya Ministra, Ukazem Rządzącego Senatu roku 1827 junii 10 wyszłym, zatwierdzoną została; Sąd zatem Podkomor.-Exdywizor. nie wdając się w kognicyą dokumentu fundacyjnego, Szpitalowi chorych od Siostrzeńciewicza wydanego, sumę kapitałną za wyrażonym Abramowiczowej oblięciem w ilości r. sr. 10,500, procentu 7go z daty ostatniego kwitu,

4

kwitu, to jest: od roku 1827 apr. 25 po 1829 apr. 25 za lat dwa zaległego, r. sr. 1,470, a 5go od roku 1829 do 1851 apr. 25 czyli do czasu, w którym wydzielona za tę sumę schedy z pod arendowney wyszła possessyi, r. sr. 1,050. Za salarya w Exdywizyi opłacone r. sr. 180. i expensu prawnego r. s. 60, w ogóle zaś r. sr. 15,260 dla procedującego Stanisława Sistrzeńcewicza, z mocy darownego dokumentu od nieraz rzeczonoego Ludwika Sistrzeńcewicza w roku 1828 xbra 28, a 5 januar, 1829 roku w Ziemstwie Wileń. przyznanego, zarekognoskował. Na jakowy Sądu Podkomor.-Exdywizor. dekret, procedujący Stanisław Sistrzeńcewicz po założoney i dopuszczoney appellacyi, przynosi Skargę w punkcie niesądzenia zaległych, dwuletnich, jeszcze przed dekretem exdywizorskim, procentów, oprócz zarekognoskowanych też dwuletnich procentów, a wreszcie zgodnie z dalszemi kredytarami, o nieprzyznanie 750 procentu od roku 1829 do 1851 apr. 25 i niedanie lokacyi za poszliny i walor papieru od wydzieloney schedy opłacone. Sukcessorowie zaś Abramowiczowey, utworzyli zarzut, że Sistrzeńcewicz powiadomiony o zapadłym dekreście Sądu Exdywizorskiego, albowiem schedę sobie wydzieloną, wraz po jego nastaniu objął; gdy jednak w terminie właściwym appellacyi nie założył, w żadnym więc punkcie szukać poprawy tegoż dekretu nie może. — Izba Wileńska Cywilnego Sądu wniesione powyższe spory rozwiązując, gdy znajduje: że w skutek podaney od procedującego Sistrzeńcewicza prośby, Izba niniejsza przez Żurnalną swoją rezolucyą, roku 1851 xbra 5 zakroczoną, dozwoliła temuż Sistrzeńcewiczowi wysłuchać dekretu Sądu Podkomor.-Exdywizor. w roku 1829 maja 8 zapadłego, po wysłuchaniu którego, gdy Sistrzeńcewicz dnia 9 Januaryi 1851 roku, złożył formalną w Sądzie Powiat. Oszmiań. appellacyą, a kolejną na dniu 7 januar, 1852 roku wyniósł zapowez i wpisał za onym aktorat; wszystkie więc te formalności w terminach przez Ustawy krajowe wskazanych zatwierszy, skarżyć wyrok Sądu Podkomor.-Exdywizor., w czym onego nieprawosny uważa, pełne zyskuje prawo, zatem Izba Cywilna Wileńska, powyższy zarzut Sukcessorów Abramowiczowey, względnie przemilczenia jakby przez Sistrzeńcewicza appellacyi, uchylivszy, a też appellacyą utrzymując, do zaopiniowania pretensyjnych tegoż Sistrzeńcewicza stosunków schodzi, i w tym porządku, ponieważ dokument obligacyjny od zeszyłej Barbary Abramowiczowey, w r. 1817 apr. 25. na summe zł. pol. 70,000, Ludwikowi Bohuszowi i Helenie z Chaleckich Sistrzeńcewiczom Nadwornym Sowiernikom wydany, a 1821 grudnia 31. w Aktach Ziem. Wileń. aktykowany, ze strony Sukcessorów teyże Abramowiczowey niezaprzeczoney, nieobojętnie jej zawinienie powyższej kapitalney summy dowodzi, którą, gdy Sąd Podkomor.-Exdywizor. przysądził, zgodnie więc z znaczeniem dowodu pisma i nauką Prawa Art. 7 z Rozdz. 7. Statutu Lit. postąpił, przeto Izba Wileń. Cywilnego Sądu, dekret rzeczonoego Sądu w tym punkcie zatwierdza. — Następnie, co do zaległych od tey summy do daty dekretu Sądu Podkomor.-Exdywizorskiego procentów, których Sąd ten za lat dwa r. sr. 1,470 przyznał, lubo procedujący Sistrzeńcewicz, tak przez głosy na piśmie odbyte, dowodził, iż takowych procentów do daty powyższej za lat cztery należało, jako też za złożeniem ze strony Konsukcessorów Abramowiczowey kwitów, wypłatę procentów przez zeszlą Abramowiczowę dowodzących, przez prośbę na dniu 4 gbra przeszłego miesiąca do Izby niniejszey podaną, wniósł zarzut: że kwity przez zeszlą Helenę Sistrzeńcewiczowę powydawane, nie mogą być przyjęte, z racyi, iż ona do odbierania procentów od męża swojego nie miała nadaney mocy — jednak ponieważ oblię zeszyłej Abramowiczowey, nie na imie tylko samojednego Ludwika Sistrzeńcewicza, lecz i żony jego Heleny z Chaleckich Sistrzeńcewiczowey wydany, do pozyskania summy i od niey procentów, równe obóygu Sistrzeńcewiczom nadawał prawo, — skutkiem czego, dopóki Sistrzeńcewicz nie miał oslabionych więcej jak Żona sił fizycznych, i ztąd zajmować się mógł swemi i żony interesami; dopóty sam odbierając od powyższej summy procenta, wydawał na one dla zeszyłej Abramowiczowey kwity, jak te do 1825 roku przez Konsukcessorów teyże Abramowiczowey złożone przekonywają; — od tego zaś roku, już Helena Sistrzeńcewiczowa, jako połowiczna Aktorka i w zastępstwie męża procenta pobierać poczynając, że one w pełney ilości do roku 1827 apr. 25. uzyskala, tę pewność przedstawione od konsukcessorów Abramowiczowey kwity, a mianowicie 1825 apr. 25 1824 apr. 25 1825 maja 16 i 1826 maja 9 dostatecznie usprawiedliwiają. — Ponieważ sam zeszyły Sistrzeńcewicz, w podaney do Sądu Podkomor.-Exdywizor. daty powyższej prośbie, podpisem oslabioney już swey ręki stwierdzoney, wypisując, iż do roku 1828, zalegały jakby czteroletnie procenta, wydanego kwitu przed temiż czterma laty, to jest: 1825 roku apr. 25 tylko podpisanego przez żonę swą, nie zaprzeczył, a ztąd widzialną akceptacyą tegoż kwitu odkrył; naliczone zaś czteroletnie przezeń procenta, czy to z powodu przepomnienia o ich odebraniu przez żonę, czy też z niepowiętety o tém wiadomości od teyże żony, która już wówczas jego zastępowała w interesach, w posród nieobojętnych dowodów, to jest: kwitów wyżej wycytowanych, wypłatę procentów dowodzących, do odebrania powtórney satysfakcyi żadnego nie nadają prawa; gdy zwrócona i na to jeszcze uwaga, iż jeśliby kwity samey Sistrzeńcewiczowey za nieważne uznać, tedy nie inna kolej i kwitów samego Sistrzeńcewicza napotkać musiałaby, który od żony, połowiczney summy za oblięgiem aktorki, do ich wydawania podobnie nie miał szczególey udzieloney władzy; w rodzaju więc tak uniesioney pretensyi, procedujący Sistrzeńcewicz, obóyga Sistrzeńcewiczów stopień reprezentujący, sam z sobą spór zaprowadzając, żadnych w nim zasad słuszności nieokazuje; z tych przyczyn Wileńska Izba Cywilnego Sądu, powyższe zarzuty Sistrzeńcewicza uchylivszy, upewniając się, że zeszlą Abramowiczowa, podług kwitu Sistrzeńcewiczowey roku 1826 maja 9 wydanego, procent do roku 1827 apr. 25 wypłaciła, od tey więc daty, zgodnie z dekretem Sądu Podkomor.-Exdywizor., procentu 750 za lat dwa r. sr. 1,470 do roku 1829-go apryla 25-go przysądza. A co do procentu od roku 1829-go do 1851-go Apryla 25 go, gdy tych niewłaściwie po pięć od sta Sąd Podkomorsko-Exdywizorski policzył, w tym więc punkcie, oraz co do niedaney satysfakcyi za opłacone poszliny i papier, dekret onego poprawiając, procentów dwuletnich po siedm od sta, też rubli srebrem 1470, za poszliny (rubli srebrem 152, za papier rub. sr. 28 wskazuje, a dodając jeszcze za solarya Sądowi Podkomor.-Exdywizor. opłacone r. sr. 180, tudzież expensu prawnego w tymże Sądzie poniesionego r. sr. 60: tym sposobem ogólney dla Sistrzeńcewicza należności r. sr. 15,860 na konkursowey massie rekognoskuje, od której potracivszy rubli sr. 69 kop. 84½ z podwyższoney ceny ziarna usiewnego, w schedzie wydzieloney przez W. Sistrzeńcewicza objętego, wyrażoney massie od jego należne, reszty ogólney summy rubli sr. 15,790 kop. 15½ ubezpieczyć na massie konkursowey w pewnym piątym wiecznym procencie przyrzeka. — W *Kathogoryi Dwódziesiątej drugiey Kazimierza Chomiczewskiego, za należeniem od jego Adwokata Jana Urbanowicza, w osobistej stannosci tegoż Chomiczewskiego, w Izbie niniejszey umocowanego* — W której gdy się okazało: iż Sąd Podkomor.-Exdywizor., na twierdzy dokumentu obligacyjnego, przez zeszlą Barbarę Abramowiczowę, procedującemu Chomiczewskiemu na czer. zł. 500 w r. 1826 7bra 6 wydanego, a 15 eor. w Aktach Ziem. Oszmiań. oblatowanego, rekognoskował kapitału po redukcyi złota r. sr. 1,500 i procentu siódmego za lat dwa do 1829 r. apr. 25 zaległego, r. sr. 210; dekret więc tego Sądu, jako naniezaprzeczoney przez Sukcessorów Abramowiczowey dowodzie pisma wsparty, zgodnym być z prawem przeświadcza się; dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu, w tych punktach ony zatwierdza. Gdy zaś Sąd ten należnego procentu od roku 1829 do 1851 apr. 25 za lat dwa, to jest: do czasu, przez który schedy Chomiczewskiemu wydzielona, w arendowney obcey zostawała possessyi, po pięć od sta rekognoskując, oraz za opłacone przez Chomiczewskiego poszliny i walor papieru, nie dając satysfakcyi dopełnił pomyłkę; tę zatem Izba Cywilna Wileńska sprostowawszy, procentu siódmego za powyższe lat dwa r. sr. 210, za poszliny i papier r. sr. 24 kop. 50½ rekognoskuje, a nadto za opłacone przez tegoż Chomiczewskiego Sądowi Podkomor.-Exdywizor. solarya i poniesione w tymże Sądzie wydatki r. sr. 40 zgodnie z dekretem tegoż Sądu dodając, tym sposobem w ogóle r. sr. 1,984 kop. 50½ dla procedującego Chomiczewskiego na massie konkursowey wskazuje, i one ubezpieczyć w teyże massie na wiekuistym piątym procencie upewnia. — W *Kathogoryi dwódziesiątej trzeciey W. Józefa Jurali, za stannoscią od jego Adwokata Jana Kniażewicza, plenipotencyą r. 1854 Maja 5, w Aktach Ziem. Wileń. przyznaną, umocowanego* — w której gdy się okazało, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na mocy dwóch instrypcyow, pierwszej roku 1814, na zł. pol. 3,000 i drugiej roku 1820 Febr. 26 na rub. sr. 150, Xiędzu Antoniemu Kunczewiczowi Kanonikowi Inflantskiemu Proboszczowi Trąbskiemu przez zeszlą Barbarę Abramowiczowę

mowiczową wydanych, a od tegoż Xiędza w roku 1827 Febr. 20, na osobę procedującego Jurahi przela-
nych i przezeń tegoż roku w dniu 18 8bra, w Aktach Grodzkich Lidzkich oblatowanych przeświadczają-
jąc się, oraz z Tabelli długów zeszytej Abramowiczowej, iż w oney między innymi i powyższe dla Xię-
dza Kuncewicza zawinięcie jest pomieszczone, rekognoskował dla Jurahi, kapitału rubli sr. 600, procentu
7go za lat 4 do 1829 roku, rubli sr. 186, 5go zaś od tegoż 1829 do 1831 Apr. 23, czyli do czasu, w któ-
rym scheda Jurazie wydzielona, z pod arendowney wyszła possessyi, za lat dwa rubli sr. 60, za expensa
prawne i solarya rubli sr. 27, a w ogóle rubli sr. 855, a na takowym dekrete Juraha zaprzestawszy,
w żadnym punkcie zyskać onego poprawy tak co do niewłaściwie ujętych od roku 1829 do 1831 dwóch
procentów, jako i niedanej satysfakcyi za opłacone poszliny i walor papieru, nie może, jak równie po-
nieważ zarzut konsukcessorów, iż wyżey zacytowane inskrypcye Abramowiczowej są na prostym papie-
rze pisane, po dopełnioney ich w Aktach oblaty i opłaconiu za papier skarbowi dochodu, niestłusznym
i nieprawnym być przeświadczają się, zwłaszcza wtenczas, gdy na przekonanie o rzetelność poszukiwa-
nia Jurahi, do uzyskania za one satysfakcyi, z samey Tabelli zeszytej Abramowiczowej dług ten jey od-
krywający, dostateczny dowód wykrywa się; z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret
Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w całym onego tey kategorii znaczeniu zatwierdziwszy, sumę
rubli sr. 853, potrąciwszy za usiew rubli sr. 2, reszty dla procedującego Jurahi na massie konkursowej
sądzi, i dać za nią lokacyą pewny wieczny piąty procent ubezpieczającą deklaruje. — *W Kategorii dwó-
dziestej czwartej WW. Józefa i Ludwiki Ostrowidzkich*, za stawaniem od ich Adwokata W. oyciecha Jo-
cza, pod obecność Aktorów wprowadzoney, w której wyświelta się, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski
na mocy dwóch obligacyjnych zapisów w jednej dacie to jest: 1821 roku Marca 19, przez zeszytą Barbarę
Abramowiczową na sumę czer. zł. 300, Petroneli Jankowskiej wydanych, a 1827 Augusta 4 w Aktach
Grodzkich Oszmiańskich oblatowanych, oraz trzeciego roku 1826 Junii 17, na rubli sr. 900, wydanego i
jednocześnie z powyższymi aktykowanego, tudzież czwartego teyże datty czyli 1826 roku Junii 17 wy-
danego osobnego pisma wyrażone należności zatwierdzającego, z upewnieniem, że jeśliby całkowita za
wyżrzuconemi obligacjami summa w terminie nie została opłaconą, wówczas folwark Trepałow do Bienicy nale-
żny pod prawo zastawne ma być zawiedziony, przeświadczając się, że takowe obligi Petronela Jankow-
ska Testamentem w roku 1827 Xbra 19, sprawionym i w byłym Sądzie Głównym Wileń. 2go Departam-
entu aktykowanym, Fortunacie Zienkowiczowej zapisała, a ta dokumentem roku 1828 Września 15,
wydanym na osoby procedujących Ostrowidzkich przelała, sądził tymże Ostrowidzkim po redukcji złota
rubli sr. 1,800 kapitału i procentu 7go, od pierwszej sumy za lat trzy miesiąc jeden i dni cztery, a od
drugiej za lat dwa miesiąc jeden i dni cztery rubli sr. 326 kop. 90; dekret więc onego w tym punkcie
jako na dowodach pisma przez samychże konsukcessorów Abramowiczowej niezaprzeconych oparty,
zgodnym z prawem być przeświadczają się, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu ony zatwierdza, a co
do procentu 5go od roku 1829 do 1831 Apr. 23, czyli czasu przez który scheda Ostrowidzkim wydzielona
na w obcey arendowney zostawała possessyi, oraz względnie niedanej satysfakcyi za opłacone poszliny i
walor papieru poprawując, procentu siódmego za wyżrzucone lat dwa rubli sr. 252, za poszliny rubli
sr. 25 kop. 50 i za papier rubli sr. 5 kop. 60 wskazuje, do czego dodając jeszcze za solarya i expensa
prawne rubli sr. 50, przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski przyznane, tym sposobem w ogóle rubli sr.
2,460, dla procedujących Ostrowidzkich na massie konkursowej wskazuje i dać za one ziemną lokacyą
wieczny piąty procent ubezpieczającą przyrzeka. — *W Kategorii dwódziestej piątej WW. Michała Ka-
rola i Adolfa braci Natkiewiczów*, za stannością od ich Adwokata Andrzeja Jastrzębskiego, plenipotencyą
roku 1832 Xbra 3 w Aktach Sądu Powiatowego Wileń. przyznaną umocowanego wprowadzoney, w któ-
rej ze złożonych dowodów i objaśnień odkryło się, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski mocą obligacyj-
nego dokumentu od zeszytej Abramowiczowej roku 1817 Junii 24, nieletnim wówczas Natkiewiczom na
czer. zł. 1,000 wydanego, a 1821 roku Xbra 28 w Aktach Ziemskich Wileń. aktykowanego i przez suk-
cessorów dłużniczkę nie zaprzeczonego, rekognoskował summy kapitalney po redukcji złota r. sr. 3,000
i procentu szóstego stosownie do warunków tegoż obligacyjnego dokumentu do roku 1829 Apr. 23, za
lat 2, rubli sr. 360; jakową Sąd Podkomorsko-Exdywizorskiego decyzją konsukcessorowie Abramow-
iczowej zaskarżając, lubo dowodzili, iż on niestłusznie za wyrażone lat dwa procenta policzył, gdyż te
jakoby wypłacone zostały, kiedy jednak w takiej swey probacyi, ani na Sądzie Podkomorsko-Exdywi-
zorskim, ani w Izbie niniejszey nie składają kwitów, ktoreby głoszący się przez nich opłatę procentów
przeświadczyły, w gołostówney więc teyże probacyi mocą Art. 54 z Rozdziału 4, Statutu Litew. zyskać
skutku nie mogą; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret Podkomorsko-Exdywizorski w powyż-
szych obu punktach zatwierdza — Gdy zaś Sąd ten procentu od roku 1829 do 1831 Apr. 23, to jest: do
czasu, w którym scheda Natkiewiczów wydzielona w obcey arendowney trwała possessyi, tylko po pięć od
sta przysądził, Izba więc Cywilna tę jego pomyłkę, jak równie i co do niedanej satysfakcyi za poszliny
i papier prostując, procentu za też lata odpowiednie znaczeniu opisu po sześć od sta rubli sr. 360, za
poszliny rubli sr. 37 i za papier rubli sr. 8 kop. 40 przysądza, do czego dodając rubli sr. 76, za solarya
i expensa przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wskazane, w ogóle rubli sr. 3,841 kop. 40, dla proced-
ujących Natkiewiczów realizuje. A ponieważ ciż Natkiewiczowie za podwyższoną cenę ziarna usiew-
nego, w schedzie sobie wydzieloney objętego, dłużnemi massie zostają rubli sr. 11, te więc od zrealizo-
waney powyższej sumy potrąciwszy, reszty rubli sr. 3,830 kop. 40, dla nich przyznaje i dać za one
lokacyą wieczny piąty pewny procent ubezpieczającą przyrzeka. — *W Kategorii dwódziestej szóstej, Ka-
zimierza i Franciszki z Iwaszkiewiczów Godlewskich, stopień Ignacego Bronica reprezentujących*, za nale-
żeniem od ich Adwokata Hieronima Pietkiewicza, plenipotencyą roku 1835 gbra 12, w Aktach Powiato-
wych Oszmiań. przyznaną umocowanego wprowadzoney, w której ze złożonych dowodów wyjaśnionym
zostało: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na mocy dwóch obligacyjnych dokumentów pierwszego roku
1791 Marca 19, na czer. zł. 100, drugiego w roku 1792, tegoż dnia i miesiąca na czer. zł. 150, od Mi-
chała Kazimierza Kocięła, zeszytemu Xiędzu Tadeuszowi Szablowskiemu wydanemi, po zycieciu X.
Szablowskiego, drogą sukcesyi na Karola Szablowskiego dostaliśmy, w roku 1819 Marca 5 i 1822 Ju-
nii 2, w Aktach Grodz. Wołkowyskich oblatowanemi, z kolei od Karola Szablowskiego córce Domi-
nii 2, w zamęściu Bronicowej, a od niey mężowi Ignacemu Bronicowi przelanemi, i co do rzeczywistości
swojego nastania, przez konsukcessorów Abramowiczowej niezaprzeconemi, rekognoskował sumę ka-
pitalną dla Bronica, po redukcji złota rubli sr. 750, oraz drugie tyle zaległych procentów do dnia 23
Apr. 1829 roku, jakową wyrok jako na prawnych pisma dowodach ugruntowany przemianie ulegać nie
może, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu w tym punkcie ony zatwierdza, a co do procentu od roku
1829 Apr. 23 do 1831 Apr. 23, za lat dwa, w których scheda Bronicowi wydzielona w obcey arendowney
trwała possessyi, gdy wzmieniony Sąd po pięć od sta policzył, Izba więc Cywilna Wileńska, tę jego po-
myłkę prostując tychże procentów po siedm od sta rubli sr. 105, dla Bronica przysądza; z kolei co do
pretensyi Bronica za trzecim obligiem od Józefa Kocięła Półkownika b. woysk Polskich w roku 1795
Junii 19, wyżrzuconemu X. Szablowskiemu na czer. zł. 100 wydanego i 1819 Maja 5, w Grodzie
Wołkowyskim oblatowanego, ponieważ konsukcessorowie Abramowiczowej złożyli dwa dokumenta kwie-
tacyjne od zeszytego Karola Szablowskiego w roku 1796 Julii 12, Michałowi Kazimierzowi Kocięła-
wi wydane, z których pierwszym Karol Szablowski wyznał, że sumę czer. zł. 100, przez Józefa
Kocięła zawinioną, rzeczony Michał Kazimierz Kocięła do rąk jego wypłacił — drugim zaś tegoż
Kocięła zakwietował, że skutków przewidzioney w Ziemstwie Stonimskim konwikcyi, dokąd powo-
dem areztu na sumę X. Szablowskiego założonego, jego adcytował, przeciwko czemu chociaż Bro-
nic próbował, iż Michał Kazimierz Kocięła powyższe czer. zł. 100, prosto tylko za wynadgrózenie
kosztów procederowych w wymienionym Ziemstwie Stonim przez Szablowskiego poniesionych za-
płacił, dług zaś Józefa Kocięła za rzeczonym obligiem nie uspokojony pozostał. Jednak ponieważ ta-
ka

ka Bronica probacya przeciwi się wyraźnemu znaczeniu dokumentu kwietacyynego od Szablówińskiego Kocietłowi wydanego, który domiar satysfakcyi nie za expensa prawne, lecz za obligiem Józefa Kocietła wskazuje, gdy pretensya o wynagrodzenie kosztów prawnych w procederze, gdzie Kocietł powodem tylko aresztu był powołanym w tak znacznym Numerze, ani przez Szablówińskiego regulowaną, ani też przez Kocietła zaspokajaną bydź mogła, która z uwagi na połączenie w sprawie kilku osób w równej proporcji rozrzucona kilkunastu rubli przenosić nie była w stanie, a ztąd ponieważ w powyższym względzie dowodzenie Bronica zwłaszcza przelewnego w czwartym stopniu nabywcy, wiary Sądowej zyskiwać nie mogło, ile zatem słusznie i zgodnie z dowodami pisma oraz nauką prawa Art. 77 z Roz. 4 Statutu Litew., Sąd Podkomorsko-Exdywizorski dopominek Bronica o summę czer. zł. 100, za obligiem Józefa Kocietła przyniesiony, znikczemnił, tyle i Izba Wileńska Cywilnego Sądu, innej o takiej pretensyi opinii położyć nie mogąc dekret wyrażonego Sądu i w tym punkcie zatwierdza — Nakoniec co do pretensyi Bronica o zaległą annuatę z dworu Horodziłowskiego zesłtemu X. Szablówińskiemu, gdy się okazało, że podług ugodliwego dokumentu między Tadeuszem Kocietłem a Janem Korzuznem Plebanem Horodziłowskim w roku 1770 7bra 7go zawartego i przez Dyecezalnego Biskupa Xiędza Massalskiego aprobowanego, dwór Horodziłowski każdorocznie po złotych 300 łamecznemu Plebanowi, w dzień Świętego Michała annuaty opłacać był obowiązany, a Konsukcessorowie Abramowiczowej, złożyli kwit, opłatę takowej annuaty tylko do roku 1800 Februari 19 dowodzący. — Gdy zaś podług zgodnego stron dowodzenia zgon Xiędza Szablówińskiego w roku 1807 w miesiącu 8brze nastąpił, zaległość dla jego annuaty za lat siedm wyprobowaną została, którą, jako Sukcessor po tymże Xiędzu Karol Szablówiński, a w stopniu jego Bronic pozyskać miał prawo. Lubo zaś tenże Bronic tłumaczył się, że annuata takowa za lat 12 była zaległą, gdy wszakże to jego tłumaczenie sprzecznym jest dowodowi pisma, to jest kwitowi X. Szablówińskiego roku 1800 febr 19 wydanemu, a wyżey opowiedzianemu, albowiem jeśliby Xiędz ten miał za uprzednie lata przed rokiem 1800 zaległą annuatę, tedyby zapewna za rok 1799 do 1800 febr. 19 Dworu Horodziłowskiego nie kwietował — Jak równie, chociaż konsukcessorowie Abramowiczowej dowodzie zamierzeli, że w poszukiwaniu tej pretensyi Karol Szablówiński, a następnie i Bronic, przemilczeli dawnosć ziemską, gdy jednak takiego zarzutu na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim nie przynosili i zaległości annuaty za lat siedm niezaprzeczali, wnosić więc tego zarzutu, jako w niższej Instancyi opuszczonego, w appellacynej Jurzydykcyi, podług nauki prawa Art. 90 z Rozdz. 4 Statutu Litt nie są władni; na zasadach zatem wyżey wyjaśnionych dowodów i okoliczności, gdy Sąd Podkomor.-Exdywizor., zaległy za lat siedm annuaty w ilości rubli srebr. 315 w kapitale i drugie tyle procentów dla Bronica wskazał, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu dekret wyrażonego Sądu i w tym punkcie approbuje — a co do procentu od roku 1829 do 1851 za lat dwa, którego Sąd ten pięć od sta przysądził, podobnie jak i w pierwszym punkcie omyłkę onego poprawiwszy, tychże procentów siedm od sta, rub. sr. 44 kop. 10 sądzi — do jakowych w górze zjawnionych szczegółów, dodając jeszcze za solarya rubli sr. 60, wespół z expensami w Sądzie Podkomor.-Exdywizor. poniesionymi, tudzież za opłacone za dekretem tegoż Sądu poszliny r. sr. 27 i za papier r. sr. 5 kop. 60 a w ogóle r. sr. 2,371 kop. 70 dla Bronica przyznaje — gdy zaś tenże Bronic przez dokument roku 1833 apr. 28 wydany, a 1854 julii 15 w Izbie niniejszey przyznany, tak summy, jako i schedy, dekretem Sądu Podkomor.-Exdywizor. na rzecz procedujących Godlewskich wiecznością zrzekł się i odstąpił, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu, aktorstwo powyżey zrealizowanej summy z osoby jego i na osoby Godlewskich przenosząc, ubezpieczyć oną w massie konkursowej na wiecznym pewnym piątym procencie przyrzeka. — *W Kategorie Dwudziestey siódmej Józefa Szatyńskiego, za stannoscią Adwokata Michała Tynkauza, mocą plenipotencyi r. 1828 września 24, w Grodzie b. Wileń. przyznanej, działającego, wprowadzonej, wyjaśniło się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, za obligiem r. 1788 marca 31 przez Maryannę z Oskierków Kocietłową na czerw. zł. 100 Xiędzu Mateuszowi Szatyńskiemu wydanym, w roku 1812 apr. 23 przez Michała Kocietła aprobowanym, w roku zaś 1821 xbra 20 w Grodzie Wileń. aktykowanym, gdy dla procedującego Józefa Szatyńskiego, jako stopień sukcesyi po X. Szatyńskim osiągniętego, kapitału po redukcji złota r. sr. 300 i procentu za lat dwa do 1829 r. apr. 25 r. sr. 42 po siedm od sta przysądził — dekret więc onego w tym punkcie, jako na dowodzie pisma przez Konsukcessorów Abramowiczowej niezaprzeczonym wsparty, przemianie ulegać nie może; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu ony zatwierdza. — Co zaś do procentów od roku 1829 do 1851 apr. 23 czyli czasu, w którym schedy Szatyńskiemu wydzielona, z obcy arendowney possessyi wyszła, gdy tych za lat dwa niewłaściwie Sąd Podkomor.-Exdywizor. po pięć od sta policzył, a za opłacone Skarbowi poszliny i walor papieru żadney Szatyńskiemu satysfakcyi nie dał, zatem Izba Cywilna Wileńska w tych szczegółach dekret pomienionego Sądu poprawiając, procentu 7go za lat 2 r. sr. 42, za poszliny r. sr. 4, za papier r. sr. 1 kop. 68 rekognoskuje — do czego dodając solarya i poszliny przez Sąd Podkomor.-Exdywizor. sązone, w ilości r. sr. 20, w ogóle r. sr. 409 kop. 68 Szatyńskiemu realizuje, i ubezpieczyć w massie konkursowej na wiecznym piątym procencie zapewnia — *W Kategorie Dwudziestey ósmey Józefa Grajewskiego, za stawaniem Adwokata Michała Tynkauza, plenipotencyą roku 1828 Listopada 5 w Aktach Ziem. Wileń. przyznanej umocowanego, odkryło się: że Sąd Podkomor.-Exdywizor., za obligiem od Barbary Abramowiczowej roku 1823 xbra 1 wydanym, roku 1826 przez niąż aprobowanym, i tegoż roku 7bra 24 w Grodzie Wileń. aktykowanym, a ze strony jey Sukcessorów niezaprzeczonym; gdy sądził dla Grajewskiego kapitału r. sr. 1,070, procentu 7go za lat dwa i dni 23 rubli sr. 154 kop. 48, osobno 5go też za lat 2, do 1851 roku apr. 23 r. sr. 107, za expensa prawne i solarya r. 40, w ogóle zaś r. sr. 1,571 kop. 48, a Grajewski na takim dekrete zaprzestał; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret Sądu Podkomor.-Exdywizor., jako na dowodzie obligu przez Sukcessorów Abramowiczowej niesprzeczonego wsparty, zatwierdzając, summę powyżey wyrażoną dla Grajewskiego przyznaje, i oną na massie konkursowej ubezpieczyć, na wiecznym pewnym piątym procencie przyrzeka. — *W Kategorie Dwudziestey dziewiętej Ludwika b. Assessora Sądu Gł. Wileń. 2go Depart. Antoniego, Jerzego i Stanisława braci, Józefa w zamęściu Łopacińskiego, Teofili, Tekli i Anieli siostr Wołowiczów, z których Antoni Wołowicz za granicę Państwa wybył, za stawaniem od Jerzego Wołowicza przez Adwokata Kozakiewicza, plenipotencyą roku 1833 febr. 12 w Aktach Sądu Ziem. Powiatu Wileń. przyznanej, umocowanego, a od Antoniego Wołowicza, za granicę Państwa będącego, przez dodanego Adwokata Januskiewicza, z złożonych dowodów, objaśnień i dzieła, przez Sąd Powiatowy Wileń., przy raporcie do tej Izby nadesłanego, odkrytym zostało: że Sąd Podkomor.-Exdywizor. na skutek dokumentu obligacyjnego w roku 1817 apr. 23, na summę r. sr. 2,000, przez zesłą Abramowiczową zesłtemu Heronimowi Tyszkiewiczowi wydanego, a roku 1821 xbra 31, do Akt Ziem. Wileń. wprowadzonego — następnie w roku 1822 8bra 18, na zesłą Dominikę z Tyszkiewiczów Wołowiczową i jey potomstwo przewlewkowanego (względnie jakowego przelewu, lubo Antoni Chylewski Tytularny Sowietnik, przez prośbę do wyrażonego Sądu podaną, wniósł zarzut, iż jest jakoby adoptowanym, i że o to w porządku śledztwiennym, w Sądzie Grodz. Wileń. przewodzące się dzieło wywiąże konkluzją, iż summa powyższa na potomstwo z córki Heronima Tyszkiewicza spłodzone z rzeczonym Chylewskim, przychodzić musi), zostawiwszy spór o to do rozwiązania w właściwym czasie i miyscu, summę kapitalną r. sr. 2,000, procentu zaległego siódmego za lat siedm r. sr. 980, do 1829 roku apr. 23, rekognoskował dla procedujących Wołowiczów; dekret więc onego w tym punkcie, co do Konsukcessorów Abramowiczowej, jako na niewypartym dowodzie pisma ugruntowany, a co do Chylewskiego, jako probacyi około nieważności powyższego przelewu nieprzecinający, zgodnym z nauką prawa i porządkiem, oraz słusznością, bydź okazuje się; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu ony zatwierdza — i chociaż po zycściu Antoniego Chylewskiego, naturalny opiekun jego potomstwa Felix Chylewski, przez prośbę na dniu 20 febr. roku idącego, do Izby niniejszey podaną, też same, co i Antoni Chylewski, około nieważności przelewu Wołowiczom służącego, poczynił zarzuty, Izba jednak Cywilna, z raportu Sądu Powiat. Wileń., w roku terazn. mca 8br d. 16 nadesłanego, upewniając, iż dzieło Chylewskich powyższe, pierwey w Grodzie, a dopiéro w Sądzie Powiat. Wileń. przewodzące***

Kategoria 2000
wileński

przewodzące się, nie jest jeszcze ukończone, z tego powodu, podobnie nie przecinając i nieprejudykując dowodzeniu Chylewskich, tymże dziełem objętemu, summy wyżej pokazaną na rzecz Wołłowiczów przy sądu — Co zaś do procentów od roku 1829 do 1831 apr. 23, których Sąd Podkomor.-Exdywizor. pięć od sta liczył — oraz, co do niedanej satysfakcyi za opłacone poszliny i walor papieru, dekret Sądu Podkomor.-Exdywizor. poprawując, procentu siódmego do powyższego terminu za lat 2 r. sr. 280, za poszliny r. sr. 52, i za papier r. sr. 8 kop. 40 wskazuje, do czego dodając jeszcze solaryow i expensow prawnych przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski sądzonych, r. sr. 70: w ogóle dla Wołłowiczów rubli sreb. 5,370 kop. 40 realizuje — Gdy zaś ciż Wołłowiczowie, za podwyższoną cenę ziarna usiewnego, w schedzie sobie wydzieloney objętego, dłużni są massie konkursowey r. sr. 29 kop. 69½, przeto one od powyższej zrealizowaney summy, straciwszy, reszty r. sr. 5,340 kop. 70½, Wołłowiczom na massie konkursowey wskazując, zalokować one na pewnym wiecznym piątym procencie deklaruje — Że oraz w kolei przysądzoney summie scheda Antoniego Wołłowicza za granicą Państwa będącego, z ósmey części między rodzeństwem wypadająca, r. sr. 417 kop. 58 wynosi, i że takowa do Skarbu Monarszego, stopień Antoniego Wołłowicza, jako po skonfiskowaniu jego wszelkiego majątku reprezentującego, przynależy, objaśnia. — *W Kategoriei Trzydziestey W. Michała Puciaty Tytularnego Sowietnika, w stopniu Ferdynanda i Karola braci, Konstancyi i Alojzy siostr Białowieckich, Sukcessorów zmarłego Franciszka Białowieckiego, przychodzącego, przy należeniu od Białowieckich i tegoż Puciaty Adwokata Jana Urbanowicza, plenipotencya, 1832 Lutego 12 w Sądzie Ziem. Oszmiań. przyznana, umocowanega, wprowadzoney; w której ze złożonych dowodów i podanych od powodujących powyższych stron do Izby niniejszey, roku terażniejszego augusta 31, dwóch prośb, wyjaśniło się: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, za obligiem Michała-Kazimierza Kocięła, oycowi procedujących Kazimierzowi Białowieckiemu, z terminem opłaty w roku 1808 Marca 7, na czer. zł. 260 i r. sr. 545 wydanym, a 1821 roku xbra 29 w Aktach Grodzkich Oszmiań oblatowanym, po detrukacyi niesprzecznie wykrytych nadpłat i po redukcyi złota, zreknoskował dla Białowieckich reszty kapitału r. sr. 795, procentu siódmego po dzień 23 apr. 1829 r. za lat dwa r. sr. 111 kop. 30. — Jako wy Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego wyrok, jako na dowodzie obligu, przez Konsukcessorów Abramowiczowey niezaprzeczonego, wsparty, poprawie ulegać nie może; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, w tych punktach ony zatwierdza. — Co zaś do procentów od roku 1829 apr. 23 do 1831 tegoż dnia i miesiąca, za lat dwa, czyli czas, w którym scheda Białowieckim wydzielona, w obcey arendowney była posesyi, którego Sąd Podmor.-Exdywizor. po pięć od sta policzył, jak niemniej, co do nie danej Białowieckim za poszliny i walor papieru, dekret wzmienionego Sądu poprawując, tegoż procentu po siedm od sta r. sr. 111 kop. 30, i za poszliny r. sr. 8, za papier r. sr. 2 kop. 80 rekognoskuje — Do czego dodając r. sr. 30 za solarya i expensa przez Sąd Podkomor.-Exdyw. sądzone, tym sposobem w ogóle summy r. sr. 1,038 kop. 40, dla Białowieckich zrealizowawszy gdy z podanych po wyżej wymienionych prośb i załączonego przy nich dokumentu od Białowieckich Puciacie w dniu 4 gbra 1835 r. wydanego, i tegoż czasu w Sądzie Powiatowym Oszmiańskim przyznanego, przeświadcza się, że ciż Białowieccy, tak summy dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sądzoney, jako i wydzieloney za nią schedy Sowietnikowi Puciacie, wiecznością zrzekli się i ustąpili; zatem Izba Cywilna Wileńska, aktorstwo summy wyżej zrealizowaney, z osób Białowieckich na osobę tegoż Puciaty przenosząc, zalokować oną w massie konkursowey na wiecznym piątym procencie przyrzeka; osobno co do pretensyi tychże Białowieckich, o summy r. sr. 200 przez Michała-Kazimierza Kocięła, wyż wspomnionemu ich oycowi testamentem zapisaną, przez Podkomorsko-Exdywizorski skassowaney, a przez Białowieckich drogą popierającej się Appellacyi w niniejszym konkursie poszukującej się i z pod skutków dokumentu zrzeczonego Puciacie wyexypowaney — Ponieważ stosunek ten ze skutków testamentu zeszłego Michała-Kazimierza Kocięła, jest przyniesiony, a o ważności tegoż testamentu Adam Kocięł wprowadza podobnie w tym konkursie rozprawę, i o to poniżej pod rozbiór tej Izby przyniesł Kategoriei, z którą i pretensya Białowieckich okazuje łączność, dlatego Izba Wileń. Cywil. Sądu powyższą Białowieckich pretensyą w wyrezelwowaniu do Kategoriei Adama Kocięła odsyła, i położyć w niej opinii nieomieszka. — *W Kategoriei Trzydziestey pierwszey Piotra Skindera Rotmistrza Powiatu Lidzkiego przy należeniu od jego Adwokata Jana Urbanowicza, plenipotencya roku 1835 Grudnia 12, w Ziemstwie Wileńskim przyznana, umocowanega wprowadzoney, w której odkryło się, że gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na skutek dwóch obligacyjnych zapisow, 1go, roku 1810 Marca 10, przez Józefa Kocięła, Michałowi Hrabii Tyszkiewiczowi Rotmistrzowi wówczas kawalerowi narodowey na czer. zł. 300 wydanego, a w roku 1820 8bra 5, w Aktach Grodzkich Wileńskich oblatowanega, w roku zaś 1828 gbra 9, od Tyszkiewicza na osobę procedującego Skindera przelanego; drugiego roku 1826 Marca 18 przez zeszłą Barbarę Abramowiczowę na rubli sr. 300, temuż procedującemu Skinderowi wydanego i w roku 1827 3bra 28 w Aktach Ziemskich Oszmiańskich aktykowanega, rekognoskował summy jako to: za obligiem z przelewu Tyszkiewicza po redukcyi złota kapitału r. sr. 900, procentu 7go za rok jeden r. sr. 63, za drugim obligiem kapitału r. sr. 300, procentu 7go za lat dwa rub. sr. 42, osobno piątego procentu od obu tych summ kapitałnych do roku 1831 Apr. 23, to jest: za czas w którym scheda Skinderowi wydzielona w obcey arendowney była posesyi, r. sr. 120, za expensa prawne i opłacone solarye rubli sr. 40, a w ogóle r. sr. 1,465, a na takim Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskiego dekrete procedujący Skinder zaprzestawszy, nie nadto wygrywać nie może, konsukcessorowie zaś Abramowiczowey nie zaprzeczając nastania i waluty służących Skinderowi obligow, skutki onym dopełnić są winni; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zatwierdziwszy, summy rubli sr. 1,465 zalokować w massie konkursowey dla Skindera na wiecznym piątym procencie przyznała. — *W Kategoriei Trzydziestey drugiey Andrzeja i Anny z Okulowiczow Pietkiewiczow w stopniu Czechowiczow i Urszuli Gizelewskiej, przez prośbę na dniu 15 Januari terażniejszego roku do Izby niniejszey podaną przychodzących, w której z przedstawionych dowodow wyjaśnionem zostało, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na mocy darowanega zapisu od zeszłej Barbary Abramowiczowey roku 1815 Febr. 20, na rubli sr. 1,000, Czechowiczom wydanego, po zaszłych częściowych nadpłatach i ostatecznym do r. 1829 Marca 4 oprocentowaniu rekognoskował dla tychże Czechowiczow rubli sr. 525 kop. 21½ bez procentu, przeciwko jakowemu Czechowiczow poszukiwaniu lubo Prokurator massy na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim, a jedna z tychże konsukcessorow Xiężna Puzynina dodany od Kazimierza Szwykowskiego za granicą Państwa będącego Adwokat Januszkiewicz przynosił zarzut iż dokument darowny od Abramowiczowey Czechowiczom wydany, jako nie mający prawnych formalności, zyskiwać satysfakcyi nie może — Gdy wszakże z Tabelli długow zeszłej Abramowiczowey i dostrzeżonych nadpłat częściowych kapitału, należność Czechowiczow dostatecznie dowiedziona została, a po jej zyczeniu gdy wszyscy konsukcessorowie oprocentowawszy tęż należność, aż do nastania Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego dekretu i tym sposobem onę zaakceptowawszy, czynić jakichkolwiek zarzutow nie byli i nie są w stanie, a osięgając po teyż zeszłej Abramowiczowey znakomity fundusz, dar przez nią dla ubogiej powyższej rodziny uczyniony uiścić skutkiem w obowiązku zostają. Na co zwracając Sąd Podkomorsko-Exdywizorski uwagę, gdy pozostały po nadpłacie powyższy kapitał dla Czechowiczow i Gizelewskiej zrealizował, wyrok więc swój na dowodach i sprawiedliwości oparł, dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowy jego dekret w zupełności zatwierdziwszy, gdy z podaney od Pietkiewiczow powyższej prośby i przedstawionego przy niej dokumentu wieczysto-zrzeczonego, od Maryanny matki Onufrego i Andrzeja synow Czechowiczow, oraz Urszuli z Czechowiczow Gizelewskiej w roku 1832 Apr. 20 wydanego, a Julii 23 w Izbie niniejszey przyznanego dostrzeżę, że ciż Czechowiczowie i Gizelewska sądzoney Dekretem Podkomorsko-Exdywizorskim summy i wydzieloney za nią szkody Andrzejowi i Annie proszącym Pietkiewiczom, wiecznością zrzekli się, przeto Izba Cywilna Wileńska aktorstwo powyższej summy r. sr. 525 kop. 21½ na osobę Pietkiewiczow przynosząc, ubezpieczyć oney w massie konkursowey na pewnym wiecznym procencie nieomieszka. — *W Kategoriei Trzydziestey trzeciey Mateu-****

9

sza i Antoniny Rutkowskich przy należeniu od nich Adwokata Michała Szklenika, plenipotencją 1834 gbra 6 w Sądzie Powiatowym, Oszmiań, przyznana umocowanego, tudzież w kategorii Stanisława Underowicza Regenta Granicznego Rosień, w stanności od jego Adwokata Marcina Płoszczewskiego za plenipotencją roku 1829 January 3, w byłym Grodzie Rosińskim przyznana, w których ze złożonych dowodów i podanych trzech prośb jednej Junii 19, drugiej Julii 24, od Stanisława i Bogumiły z Staszynskich Underowiczów, a trzeciej Julii 18, od Adwokata Michała Szklenika w imieniu Rutkowskich w roku terażniejszym 1836 przez Izbę niniejszą przyjętych wyjaśnionem zostało: że gdy wyrażeni Mateusz i Antonina Rutkowscy przysli do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poszukując satysfakcyi za dwoma obligacyjnemi dokumentami, pierwszym-1826 r. Junii 28, na r. sr. 470, Janowi Miecznikowskiemu przez zeszłą Barbarę Abramowiczową wydanym, roku 1827 Junii 20, w Aktach Grodzkich Oszmiań, oblatowanym, a 1829 Febr. 20 Rutkowskim przelanym, i za drugim teyże Abramowiczowej z terminem opłaty w roku 1821 Apr. 25, na ezer. zł. 300, zesztemu Xiędzu Mateuszowi Gagielowiczowi wydanym, na dniu 5 January 1827 roku w Aktach Grodzkich Oszmiań oblatowanym, a w dniu 20 Febr. 1829 roku przez Józefa i Karolinę Widawskich, oraz Konstancją Wiżykowską Rutkowskim przewlekwowanym, wówczas pod niezaprzeczeniem ze strony konsukcessorów Abramowiczowej rzetelności powyższych obligów, chociaż Regent Sądu Grodzkiego Oszmiań, Bielski w imieniu Underowicza przez podaną prośbę przyniósł probacyą, że włościanie wiecyscy poddani Anastazy i Klemens synowie Stanisława Gagielasza czyli Gagielowiczowie pod szlachtą Zenonem i Konstancją Teraszkiewiczami w majątku Lepayciach we wsi Orwidyskach, a Hilary syn Filipa Gagielasza czyli Gagielowicz pod Franciszkiem Grafem Platerem w Hrabstwie Szwedzińskim we wsi Bolsianach mieszkający, pierwsi dwaj jako synowcowie zmarłego Xiędza Mateusza Gagielowicza, a trzeci jako wnuk tegoż Xiędza są istotnemi jego successorami, którzy nie będąc w możności poszukiwać, przypadły na nich po tymże Xiędzu sukcesyji, za wiedzą i zezwoleniem panów swoich w roku 1827 Apr. 7, całą tę sukcesyją przewlekwowali na osobę wyż rzonego Stanisława Underowicza, który stawszy się aktorem spadku po Xiędzu Gagielowiczu z Xiężmi Trynitarzami Mołodoczańskimi, o adeptycyę testamentu tegoż Xiędza Gagielowicza w właściwem miejscu rozpoczął proceder, zamiarem odzyskania zawłaszczzonego jego przez Xięży Trynitarzy funduszu. Co się zaś tyczy obligu przez Rutkowskich do Konkursu Abramowiczowej przyniesionego, gdy ten ani adeptyowanym Testamentem, ani innym Tranzaktem przez Xiędza Gagielowicza nikomu ustąpionym nie został, mocą zatem wlewu Jego successorów wyżey wzmienionego do własnictwa Underowicza należy, prosić więc summy za tymże obligiem na rzecz wspomnionego Underowicza przysądzenia—Sąd jednak Podkomorsko-Exdywizorski niewdając się w rozbiór sporu między Underowiczem a Rutkowskimi o ważność przelewów i nietamując Underowiczowi probacyi około tego w właściwym Sądzie, nayprzód, za obligiem Xiędza Gagielowiczowi służącym po redukcji złota r. sr. 600 procentu stosownie do opisu sześć od sta do roku 1829, Aprila 25, zaległego za lat dwa rub. sr. 10 $\frac{1}{2}$, a pięć od sta też za lat dwa do roku 1831, Apryla 25, r. sr. 90— za drugim zaś z przelewu Miecznikowskiego kapitału r. sr. 400, procentu siódmego za rok jeden rub. sr. 28, a piątego za lat 2 rub. sr. 40, osobno za expens prawny i opłacone Solary r. sr. 40, w ogóle rubli srebrem 1,606 dla Rutkowskich rekognoskował— Na jakowym Dekrecie gdy Rutkowscy zaprzestali, a Underowicz tylko od przyznania na imie ich powyższej summy założył i poparł w Izbie niniejszej appellacyą, Konsukcessorowie zaś Abramowiczowej nastania i rzetelności obu powyższych obligów nie zaprzeczają, z tych więc powodów, rekognicya rzoney summy przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski dopełniona żadney na żadną stronę poprawie ulęgać nie może; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu też Rekognicyą i Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zatwierdza.— Co zaś do Kwestyi między Rutkowskimi a Underowiczowi o własnictwo summy za obligiem X. Gagielowiczowi służącym powyżey zliczoney, tę przy lokacyi oney rozwiązać deklarując, schodzi do rozpoznania pretensyi ze strony Konsukcessorów Abramowiczowej z rzezy Administracyi Dóbr konkursowych przez Sąd Exdywizorski Rutkowskiemu powierzony, zastosowany, i w tym porządku lubo Rutkowski odzywając się do dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, który w konkluzyi swojej czynności decydując o utrzymywanych przez Sąd swój z daty 1-go zjazdu do dnia ogłoszenia ostatecznego wyroku z Dóbr Konkursowych intratach i wydatkach napisał, że przed Kredytorami, dla których fundusz dostatecznie wystarczył tłómaczyć się niebyle obowiązany — Co zaś do Konsukcessorów Abramowiczowej, którzy w pozostałości od Konkursu otrzymali wydziały, gdy im nie sprzecznym zawsze było wzieranie we wszystkie szczegóły, z ramienia Administracyi przyporuczonego Mateuszowi Rutkowskiemu urzędzenia, i gdy oni mając komunikowane sobie Regestra, żadney przeciwko onym nie czynili objekcyi, a Stan Massy do tego doszedł stopnia, że do przekarmienia się nawet kilkudniowego osobom Sąd składającym nie wykazywał zapasu, z tych przyczyn oddając na ręce Konsukcessorów Abramowiczowej Regestra przychodów i rozchodów, zarządzającego całym obrotem w powierzony Administracyi wyż rzonego Rutkowskiego zakwietował, a z tego powodu rozumiejąc siebie z rzezy powyższej Administracyi usprawiedliwionym, przy podaniu przysięgi na tém, jako z Intrat Majątkow Administracyjnych Bienicy do wiedzy swojej weszłych w nymniejszy ilości z krzywdą Massy nie zatrzymaniem przezeń nie zostało, skasowanie wszelkich pretensyi ze strony Konsukcessorów Abramowiczowej przyniesionych prosił — Jednak ponieważ ciż Konsukcessorowie zgodne przynoszą dowodzenie, że Administracyjne Rutkowskiego Regestra zaledwo aż w namowie dzieła Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego były im komunikowane i w tém aczkolwiek własne upuszczenie wykrywają, albowiem jeśli widzieli Administratora Rutkowskiego nadużywającym tak w niestosownych expensach, jako też i ogólnem urzędzeniu winni więc byli przed wzięciem w namowę tegoż dzieła wniesć do Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego prośbę o nakazanie Rutkowskiemu złożenia Administracyjnych Regestrow, a za dostrzeżeniem w nich nadużyć, celem ich odkrycia, połączyć do sprawy tegoż Rutkowskiego, i przez examina, oraz inne prawami dozwolone środki, też nadużycia wyjaśnić; czego gdy nie spełnili, sam więc tylko pozostał środek Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiemu, który na swojej odpowiedzialności wybierał Administratora, gdy ten złożył regestra i wypadających restancyjnych pieniędzy rubli sr. 55 kop. 65 i assygn. 250, sprawdzić one, czyli w przychodzie i rozchodzie niemylnie były popisanne szczegóły i czy wierne w tychże regestrach zamknięte były Latusy — Na co nie mając Sąd ten baczenia, pośpieszył zakwietować Rutkowskiego, wtenczas, kiedy z własnych jego regestrow, nader otwarta odkrywa się pewność, iż on pod dniem 5 xbra 1828 roku, wypisawszy wybrane od włościan podatki, a mianowicie: podatku złotych 4,967 groszy 5, rekrutszczyzny złotych 59 gr. 10 $\frac{1}{2}$, i czynszu zł. 789 gr. 10, ogół tego wyboru na zł. 5,015 gr. 25, czyli r. sr. 752 kop. 37, zamknął — wtenczas, gdy te szczegóły dodane rubli 902 kop. 37 $\frac{1}{2}$ stanowią, i tą koleją pomyłkę Rutkowskiego na r. sr. 150 dowodzą. — Następnie pod dniem 20 febr. 1829 roku, zapisał Rutkowski, iż od Bawora za owsa Beczek 30 po r. sr. 2, wziął r. sr. 50, wówczas, gdy podług prostego arytmetycznego rachunku, za beczek 30, po tey cenie czyniło r. sr. 60. — Nakoniec, pod dniem 2 marca 1829 roku, objaśnił tenże Rutkowski w regestrach: że na owsa beczek 20 z Horodziłowa, za tyleż z Raczkowa i za 15 z Trepatowa po rub. sr. 2, miał w przychodzie r. sr. 92, a po wyprobowaniu rachunku za beczek 45, po tey cenie uczyni r. sr. 110 — Z tych zaś wszystkich szczegółów nie sprawiedliwie przez Rutkowskiego popisanych, mniejszy przychód w jego regestrach rubli sr. 178 i pół kop., jak bydz był powinien zapisany, do wyraźney jego odpowiedzialności powoływał, jakowe r. s. 178 i pół kop. w gotowych pieniądzech tenże Rutkowski tak był powinien przyzdaniu regestrow Administracyjnych złożyć, jak i powyższe r. s. 55 kop. 65 i assygn. 250, do których już sam z własnego rachunku winnym zeznał się, i do kassy Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego oddał — Na zasadzie zatem własnych Rutkowskiego regestrow Izba Wileńska Cywilnego Sądu powyższe r. s. 178 i pół kop. do zwrotu massie Konkursowej od jego należne, na nim przysądza. Co się zaś tyczy dalszych pretensyow ze strony Konsukcessorów Abramowiczowej przyniesionych, a szczególnie o r. s. 268 kop. 80 i assygn. 809, po dzień 5 Marca 1829 r. w kassie pozostałych, Gdy takowe Rutkowski do percepty regestrow swoich po

dzień 5 Maja umieścić, i z nich expens wykazał, przeto tę pretensją jako nie słuszną wniesioną kassuje— Co do pretensyi o r. s. 55 kop. 65 i assygn. 250, w restancy gotówką pozostałych, które Rutkowski za oddane Regentowi Sądu Exdywizorskiego Jachimowiczowi pokazał, ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski poświadczając, że Rutkowski złożył przed nim registra wyświecające w takiej ilości pozostałą restancyą od expensow, tém samém od zdania rachunku z teyże restancy Rutkowskiego usprawiedliwił, i sam z oney tłumaczyć się jest winien, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu tę pretensją Konsukcessorów Abramowiczowej do oblikwidacyi ogólnych przychodów i expensy przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na rozmaite wypłaty pokazanych, poniżej uczynić się mającej, odsyłając, Rutkowskiego za usprawiedliwionego w tym punkcie uważa— Naostatek co do pretensyi Konsukcessorów o nie sprawiedliwie jakby pokazane w registrach expensa blisko r. s. 500, na zdanie rekrutów, tudzież r. s. 90 dane ludzom przy Komornikach byłym i powróconych Kupcowi Wileńskiemu r. s. 86, za niedostarczone podług umowy zboże, ponieważ ciż konsukcessorowie nie składają kwitów na zdanie Rekrutów expens dowodzących, które obok registrów Administracyjnych im oddane, różnicę między zapisanym przez Rutkowskiego wydatkiem w tychże registrach odkryć byłyby w stanie, wśród więc niezłożenia tych kwitów rzeczzonego Rutkowskiego na dowód puszczają. Podobnie co się tyczy expensy na utrzymanie ludzi przy Komornikach, gdy te bez wiedzy Sądu następować nie mogły, w końcu co do wróconych r. s. 86 Kupcowi Wileńskiemu, ponieważ konsukcessorowie nie składają dowodu, iżby rzeczony Kupiec nie zyskał na powrót takowych pieniędzy, od którego świadectwo w tym względzie przynieść mogliby, za niedostarczeniem zaś tego dowodu nad usprawiedliwienie Juramentową ofiarą, inney od Rutkowskiego satysfakcyi zyskiwać nie mogą, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu tak skutkiem dobrowolnego zabrania się, jako też z własney uwagi przeznacza Rutkowskiemu przysięgę na tém: „Jako w Registrach Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiemu złożonych wszelkie przychody i expensa „z dóbr Abramowiczowej Administracyi jego powierzonych akuratnie i sprawiedliwie utrzymać, nic w nich „na szkodę massy nie ukryć, jako nad zapisane na pensyą swoją w tychże Registrach expensa nie więcej „na korzyść swoją w pieniądzech i innych artykułach nie użyć i na tém: „Jako prócz złożonych Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiemu ostatecznie od expensy pozostałych a na ręce Regenta Jachimowicza oddanych „rubli srebrem 55 i assygnacyjnych 250, oraz prócz omylonych w Latusach sądzonych na nim rubli srebr. „178 i pół kop., w niezém Massie konkursowej nie zawinia i do wynadgrózenia obowiązany nie jest, „Po wykonaniu jakowey przysięgi w czasie i mięyscu poniżej tym Dekretem wskazać się mającém, wolnym od wszelkiej dalszey konsukcessorów Abramowiczowej pretensyi tegoż Rutkowskiego ogłasza, a osązione na nim rubli srebrem 178 i pół kopieyki od zarekognoskowaney summy, za przelewem ze stopnia Miecznikowskiego należney, reszty teyże summy, oraz ze stopnia X. Gagieltowicza, w ogóle rubli srebrem 1,427 kop. 99½ ubezpieczyć w massie konkursowej na wiecznym piątym procencie przyrzeka.— *W Kategorie Trzydziestej czwartej Mateusza i Antoniny Rutkowskich w stopniu Panny Anny Grochowskiej*, pod stanością od ich Adwokata Michała Szklenika, za plenipotencyą 1854 roku 9-bra 6 w Sądzie ptowym Oszmiańskim przyznaną działającą wprowadzoną, w której ze złożonych dowodów odkryto się. Że Sąd podkomorsko-Exdywizorski na skutek Dokumentu obligacyjnego z terminem opłaty w roku 1809 apryla 11, na czer. złot. 400 przez Michała Kazimierza Kocięła Pannie Annie Grochowskiej wydanego, a 1821 roku 8-bra 5, w aktach Grodzkich Zawilejskich oblatowanego, rekognoskował dla teyże Panny Grochowskiej, podotrzymanie nadpłaty reszty kapitału czer. złot. 550, po redukcyi złota rubli srebrem 1,050 i procentu siódmego za rok jeden rubli srebrnych 75 kop. 50. Jakowy Dekret jako na dowodzie obligu przez konsukcessorów Abramowiczowej w nastaniu swoim niezaprzeczonego wsparty, gdy żadney przemianie ulegać nie może, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu w tym punkcie ony zatwierdza. A co się tyczy procentu piątego od roku 1829 do 1851 apryla 25 czyli za czas, którym scheda Grochowskiego wydzielona w obcey arendowney była possessyi, oraz co do niedanej satysfakcyi za opłacone poszliny i walor papieru, tenże Dekret poprawując, procentu siódmego za wyrażone lat dwie rubli sr. 147, za poszliny rubli sr. 14, i za papier rubli sr. 2 kop. 80 rekognoskuje. Do czego dodając expensu prawnego i Solaryow przez wyrażony Sąd rekognoskowanych r. sr. 53 kop. 33½, tym sposobem w ogóle r. sr. 1,520 k. 63½ dla Grochowskiej przyznaje. Agdy taż Panna Grochowska pod assystencyą swych opiekunów działająca, tak summy przez Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sobie sązoney, jako i wydzieloney za nią schedy, dokumentem w roku 1855 Februari 11 procedującym Rutkowskim wydanym i w Izbie niniejszey przyznanym, wiecznością zrzekła się i ustąpiła, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu Aktorstwo powyżey przyznaney summy, z osoby Panny Grochowskiej na osoby Rutkowskich przenosi. A chociaż ciż Rutkowscy i Panna Grochowska, w wydzielonych sobie schedach objęli Usiew zboża, który jako wszystkim dalszym kredytorom w proporcyy podniesioney ceny tegoż zboża i od nich wynadgrózenia dla konkursowej massy przynieść był powinien. Gdy jednak Sąd Podkomorsko-Exdywizorski pisząc w Dekrecie swoim, że Rutkowscy i Grochowska za usiew zapłacą po rubli srebr. 12 w ogóle rubli srebrem 24, ani illości, ani gatunku tegoż zboża nie pojaśnił, a przez to wyliczenia ceny i wskazania wyżej rzeczoney nadgrody odjął wszelkie środki, zatem Izba Cywilna Wileńska z tey szczególnie tylko przyczyny, Rutkowskich i Grochowskę od słuszney z tego zródła pretensyi massy, naganiwszy nieporządek w tém dzieła Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, uwalnia, a summę w tey kategorii zrealizowaną, zalokować w massie konkursowej na wiecznym piątym procencie deklaruje.— *W Kategorie Trzydziestej piątej Michała jako Stryja, a Tomasza Konstantego i Alexandra Braci nieletnich Sielickich Aktorów* Niestawających w tym Konkursie, lecz do podwyższenia ocenki wydzieloney ziemi i powinności włościańskiej przez Dziedziców, to jest: przez sukcesorów Abramowiczowej powołanych, Izba Wileńska Cywilnego Sądu tak celem wyjaśnienia długów Massy onerujących, jako też i teyże Massy od rozdziału między Kredytorów pozostać mogącey, że wyż rzeczonym Sielickim Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rekognoskował r. sr. 365 w tém mięyscu adnotuje — *Jak podobnie w Kategorie Trzydziestej szóstey Michała Oganowskiego i trzydziestej siódmej Kyrzyny Oganowskiej*, z których pierwszemu r. sr. 146, a drugiemu r. sr. 521 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na Massie Konkursowej zasądził dla jednychże powyższych przyczyn, niemniej zamiarem ubezpieczenia summ funduszowych poświadczają — *W Kategorie Trzydziestej ósmey Abrahama Ułana*. Przy należeniu od jego Adwokata Ferdynanda Zarzyckiego, plenipotencyą w roku 1829, Września 13, w Sądzie Pttwym Wileńskim przyznaną, umocowanego — w której ze złożonych ze strony tegoż Ułana dowodów i objaśnienia wykrytém zostało. Ze procedujący Abraham Ułan, zastosowawszy pretensją jeszcze do zeszyłej Barbary Abramowiczowej o podanego swojego Tarassa Prokopa syna, Alexandrowicza, ze wsi Kłopaczow, do Majątku Polan w Pttwie Oszmiańskim położonego należącego, w roku 1809 zbiegłego i w majątności Bienicy, przy wsi Hajowcach, w hacie włościanina Macieja Czuykiewicza, za syna jegoż do skazki 1811 roku zapisanego, oraz témże nazwiskiem Czuykiewicza przezwanego rozwinął w Sądzie Grodzkim Oszmiań. proceder, który w porządku swoim do Sądu Głównego Wileńskiego 1go Departamentu (co dopiero Izba Kryminalna) na rewizyą i opinią przeszedł, w rozbiórce jakowego sporu Sąd Główny Wileński 1go Departamentu dekretem 1825 roku Września 22 znalazłszy, iż z śledztwa mięyscowie odbytego udowodnioném zostało, że wyż wzmieniony Taras Prokopa syn Alexandrowicz jest rzeczwiście poddanym procedującego Ułana, co nie tylko jego familia, lecz i sześciu jeszcze świadków poświadczyło i oprzyśięgło: a z tego powodu, że Abramowiczowa niewłaściwie aktorstwo tego włościanina sobie przywłaszczała i pod imieniem Czuykiewicza do skazki 1811 roku zapisała, onego należnym nazawszem wzmienionemu Abrahamowi Ułanowi przyznał i za przetrzymywanie takowego włościanina sztrafu rubli assyg. 2,000 na Abramowiczowej zasądził, opłatę tey summy za niedziel 4ry od daty objawienia swojego wyroku nakazał, gdyby zaś Ułan do nowej Rewizyi wypadające podatki za przysądzonego sobie włościanina do dworu Bienickiego opłacał, tegoż Ułana zobowiązał — Ze po zapadłym tym Sądu Głównego Wileńskiego Dekrecie, Abramowiczowa udała się ze skargą do Rządzącego Senatowi, a Senat ustroniwszy decyzją tegoż Głównego Sądu, Ukazem 1827 roku Januar. 12, za N. 20 wysłtym, rzecz o powyższego włościanina do dochodzenia do cywilnego

cywilnego porządku odesłał. — Że po wysłanym tym Ukazie i nastającym zgonie Abramowiczowej konsukcessorowie oney oświadczyli taxę i exdywizyą wszelkich funduszow, i uzyskali jeden sąd Podkomorsko-Exdywizorski, na rozbiór wszelkich do tegoż funduszu pretensyi, Dekretem Remissyynym w roku 1828 Apr. 14 w Sądzie Głównym Wileńskim 2go Departamentu zapadłym naznaczony, a Abraham Ułan za przewodnictwem Ukazu Rządzącego Senatu wyżej wspomnianego z temiż konsukcessorami wprowadził sprawę do byłego Oszmiańskiego Grodu i w nim roku 1828 7bra 21 pierwszy, a 1829 Marca 15 powtórny niestanny ultymarny otrzymał Dekret, którym przy utrzymaniu włościanina Tarassa Alexandrowicza, nadto jeszcze sztrafu rubli assyg. 2,000 za winy niestanne pozwanych, tudzież za nieużytki, opłacone podatki, magazynowe zsyпки i inne tegoż włościanina powinności, oraz expensa prawne, rubli assyg. 1,500, a w ogóle rubli assyg. 3,500 dla Ułana na wyrażonych konsukcessorach Abramowiczowej wskazano — Że pomimo ten Dekret konsukcessorowie Abramowiczowej zapozwali Ułana przed naznaczony Sąd Podkomorsko-Exdywizorski — Gdzie w obustronnej stanności i po wzajemnym wytłómaczeniu się zapadł oczwisty Dekret utrzymujący Tarassa Alexandrowicza przy Abrahamie Ułanie, a obowiązujący, iżby tenże Ułan wypadające za niego z lat uprzednich podatki, to jest: od roku 1819 do 1829 za lat 9, rubli assyg. 90 kop. 56, i srebrem rubli 4 kop. 32½ w dniu 23 Junii tegoż 1829 roku, tudzież następnym do nowej rewizyi dworowi Bienickiemu pod kwit Szwykowskiemu opłacił — Wreszcie skassowawszy konwikcyą Ułana w Grodzie Oszmiańskim na konsukcessorach Abramowiczowej przewidzianą, żadnych dalszych strat i expensow na żadney stronie nie sądził. — Od jakowego Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Dekretu, procedujący Ułan po założonyj formalney appellacyi przychodząc do Izby niniejszey, prosi tegoż Dekretu skassowania, a Dekretu Grodu Oszmiańskiego w swoich skutkach zatrzymania, tudzież expensu prawnego na konsukcessorach Abramowiczowej wskazania. — Izba Wileńska Cywilnego Sądu wniesioną przez Majora Ułana na Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego appellacyą i skargę, następnym rozwiązuje porzątkiem — Chociaż blisko rzeczony Ułan za ważnością Dekretu Grodu Oszmiańskiego w dacie powyższey zapadłego, tłumacząc się, utrzymania go w skutkach prosił — Gdy jednak remissa byłego Sądu Głównego 2go Departamentu (co dopiero Izba niniejsza) w roku 1828 Apr. 14 zapadła, wszystkie sprawy dotyczące się dóbr po Abramowiczowej pozostających, ze wszelkich jurydykcyow wyjąwszy, na rozpoznanie jednemu tylko wyznaczonemu Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiemu odesłała, mimo który, ażeby nikt z kredytorow i pretensorow Abramowiczowej do żadney inney jurydykcyi powoływać jey sukcesorow nie ważył się ostrzegła przeciwko warunkom i znaczeniu jakowej remissy, ponieważ Dekret z instancyi procedującego Ułana, w upływie blisko roku czasu po nastaniu teyże remissy, w Grodzie Oszmiańskim uzyskany, ostać się w swych skutkach nie mógł, i z tego powodu Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ony znikczemnił; przeto Izba Cywilna Wileńska Dekret tegoż Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu zgodnym z prawidłami remissy byłego Sądu Główn. porządkiem i nauką Konst. 1726 roku znajdując, ony w tym punkcie zatwierdza, a tém samém Dekret ultymarny Grodu Oszmiań. w powyższey dacie przez Ułana na konsukcessorach Abramowiczowej otrzymany, w całym onego znaczeniu i skutkach podnosi — A zwracając uwagę na pierwiastkową tegoż Ułana pretensyą, to jest: o aktorstwo włościanina Tarassa Alexandrowicza — Ponieważ podług świadectwa Dekretu Izby Kryminalney Wileńskiej należenie takowego włościanina do Ułana, przysięgą familii tegoż włościanina i sześciu świadkow dowiedzionem zostało, nad który oprysiężony dowód, innego podług prawa Art. 77 z Rozdz. 4 Statutu Litew. rekwirować nie należy i gdy konsukcessorowie Abramowiczowej przez Ułana powołani, w odpowiedziach swoich, nie, nawet przeciwko temu Ułana poszukiwaniu w zarzutach nie przynieśli; z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu włościanina Tarassa syna Prokopa Alexandrowicza, do majątku Polan dziedzictwa Ułana należnego, a niewłaściwie przez zeszlą Barbarę Abramowiczową Czuykiewiczem przezwanego, i w skazkach dóbr Bienicy przy wsi Hajowcach w roku 1811 i 1816 zapisanego, a podług zgodnego stron na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim wytłómaczenia się od roku już 1819 Ułanowi powróconego, na wieczne czasy przy tegoż Ułana aktorstwie zostawuje, a tém samém Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i w tym punkcie zatwierdza — Następnie co do podatkow za tegoż włościanina dworowi Bienickiemu, a użytkow za usługę tegoż włościanina od dworu Bienickiego Ułanowi należnych — Ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, ile słusznie zobowiązał Ułana do zwrótu od r. 1819 do daty swojego Dekretu dla dworu Bienickiego podatkow, oraz też podatki do nowej rewizyi wnosić nakazał, tyle mając oczwiste przekonanie, że dwór Bienicki od r. 1811 do 1819 przez lat ośm włościanina Tarassa Alexandrowicza u siebie utrzymywał, którego usługę dziedzic tylko Ułan mieć był powinien, nie zwracając na to uwagi, że prawo w Art. 14 z Roz. 12 za przetrzymywanie obcego poddanego, wynagrodzenie naznacza; zatem Izba Wileń. Cywil. Sądu Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizor. w tym punkcie prostując, stosownie do przepisu wezwanego prawa za każdy tydzień czasu przez który Taras Alexandrowicz w dobrach Bienicy znajdował się, po sześć groszy Statutowych na massie konkursowey przysądza, a policzając grosz statutowy stosownie do Ukazu 1800 r. Julii 19 d. po kop. 3 trzy-czwartych za lat ośm rub. sr. 95 k. 60 dla Ułana rekognoskuje — Wzajemnie zaś dla dworu Bienickiego należne podatki podług wiadomości dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego pokazaney, biorąc proporcycą na rok każdy po r. ass. 10 k. 6 i srebrnych kop. 48 z duszy, od roku 1819 czyli czasu, w którym rzeczony włościanin Ułanowi zwrócony został do nowej ostatniej rewizyi za lat 15 rub. assyg. 150 kop. 90 i srebrnych rubli 7 kop. 20, a po redukcyi assygnat w ogóle rub. srebr. 49 kop. 45 na Ułanie wskazuje, które od powyższey jemu sądzoney summy potrąciwszy, reszty rub. srebr. 44 kop. 15 dla jego przysądza — Gdy zaś rzeczony Ułan w dochodzeniu swojego poddanego na wydatki prawne narażony został, a tych Sąd Podkomorsko-Exdywizorski onemu nie przyznał; przeto Izba Cywilna Wileńska i w tym punkcie dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poprawiwszy, za wydatki prawne rub. sr. 9 kop. 85 dla Ułana decyduje. — A tą koleją ogólnie jemu należności rub. sr. 54 realizując, ubezpieczyć one w massie konkursowey na wiecznym piątym procencie zapewnia. — *W Kategorii Trzydziestey dziewiętey Adama Kocięła b. Assessora Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu Ferdynanda i Kazimierza braci, Konstanoy i Aloizyji siostry Białowieckich jako Donataryuszow, a Barnaby Dederki byłego Prezydenta Sądu Głównego Wileńskiego 1go Departamentu, jako exekutora testamentu zeszlęgo Michała Kazimierza Kocięła Rotmistrza Kawaleryi Narodowey byłych woysk Polskich, w stanności: od Adama Kocięła przez Adwokata Władystawa Kałau-
ra w obecności aktora; od Białowieckich, przez Adwokata Jana Urbanowicza, za plenipotencyą 1832 r. Lutego 12 w Sądzie Ptowym Oszmiańskim przyznana, a od Dederki, przez samego aktora. — Z odbytych wszystko-stronnych na piśmie głosow, podanych od Kocięła dwóch prośb, pierwszej dnia 3 Febr., drugiej dnia 2 Junii terażn. roku i złożonych dowodow wyjaśnioném zostało. Ze Michał-Kazimierz Kocięł Testamentem w roku 1811 Marca 22 uczynionym, a 1815 Augusta 13 w byłym Sądzie Głównym Wileńskim aktykowanym, zapisawszy wszystkim po sobie pozostałe dobra siostrze rodzoney Barbarze z Kocięłow Abramowiczowej, między innemi tegoż swojego testamentu warunkami i donacyami pomieścić warunek w słowach: »Jeśliby zaś podobało się Opatrzności przeznaczyć mnie smutną koley zamknięcia linii familii naszej i gdy majątek Bienica, jako pierwsze jey siedlisko, drogą nieprzerwaney sukcesyi, od dawnych czasow w naszym imieniu zostając, w takim razie musiałby przechodzić w cudze imię, chcąc przeto przedłużyć tę pamiątkę WJPana Adama Kocięła terażniejszego Sędziego Ziemskiego Ptu Wileńskiego, jako najbliższego z imienia, a godnego bydź wskrzesicielem domu, szczególnym względem nayukochanszey siostry mojej Abramowiczowej rekomendując, przez naydroższe i nayczulsze obowiązki sumnienia onoty i wrodzoney miłości upraszam, iżby raczyła z pobudek wyżej wyrażonych temuż WJPanu Adamowi Kocięłowi lub w zdarzeniu jego wczesnego zeyścia, czy też zaszley z nieprzewidzianych przyczyn odmiany, kogobym na jego miejsce rekomendował, z imiennikow i krewnych ubezpieczyć wieczyste aktorstwo, po naydłuższém swoim życiu dobr Bienicy ze wszelkiemi folwarkami i at-
tynencyami sposobem nie obrażającym porządek prawa, a razem z naymocniejszymi kondycyami opła-*

BIBLIOTEKA

„cania wszelkich onerow zeszłego oycy brata mego i moich własnych, tudzież dopełnienia nayakuratniej-
szego we wszystkiem wszelkich obligacyów, funduszow wynagrodzeń i darow przeczennie teraz ozna-
czonych, i w czasie późniejszym oznaczyć się mogących, co wszystko jako zależy od względów i czu-
łości, tak ma być dopełnieniem ostatniej dla mnie łaski i pamiątki” Na skutek jakowego testamentu
procedujący Adam Kocięł po zeyściu testatora w roku 1813 Marca 20 sporządził, a Apr. 23 do Akt Ziem-
skich Oszmiańskich przez Woznego Michała Arciszewskiego wprowadził intromissyą, ubezpieczając dla
się po ustaleń dożywociu Abramowiczowej aktorstwo Bienicy— Że gdy roku 1826, taż Abramowiczowa
zeszła z tego świata, procedujący Kocięł udał się do Sądu Niższego Ziemskiego Oszmiańskiego prosząc
o wprowadzenie go do possessyi dóbr Bienicy; lecz Sąd ten po wytómaczeniu się konsukcessorów Abra-
mowiczowej, przez rezolucyą w tymże 1826 roku 8-bra 16 zakroczoną, utrzymał Bienicę przy ich pos-
sesyi, a Kocięła pretensyą, do rozprawy właściwą koleją odesłał. Jakową Sądu Niższego Ziem-go Oszm.
rezolucyą i Rząd Gubernski Wileński postanowieniem dnia 24 7-bra 1827 roku zatwierdził— Skutkiem
czego Kocięł o ważność powyższego testamentu gdy rozwinął w Sądzie Ziemsk. Oszmiań. proceder,
między tém konsukcessorowie Abramowiczowej wszystkie objęte po niej dobra na wieczystą oddawszy
taxę, po jej naznaczeniu do Sądu Głównego Wileńskiego 2-go Departamentu przyszli; do jakowej roz-
prawy łącząc się procedujący Kocięł lubo prosił, ażeby Sąd Główny i materyą o ważność testamentu
Michała-Kazimierza Kocięła do rozpoznania nazaczyć się mogącemu Sądowi Exdywizorskiemu poru-
czył, a nawet chociaż ze skutku tego testamentu naznaczenia exdywizyji bronił; wyrażony jednak Sąd
Główny przez dekret remissyyny 1828 r. Apr. 14 zapadły, naznaczając exdywizyą dóbr Abramowicz-
owej, Kategorieą procedującego Kocięła, jako już do Sądu Ziemskiego Oszmiańskiego przezeń wprowa-
dzoną, do ostatecznego rozpoznania temuż Sądowi poruczył— Że po nastętej takiej Sądu Głównego re-
missie, Gubernski Wileński Prokurator d. 21 Apr. 1828 r. za N. 1,454 odniósł się do tegoż Sądu wypisując,
że gdy z przewodu dzieła konsukcessorów Abramowiczowej dostrzega, iż testament Kocięła po większej
części przyprowadził się w eksekucyą, i zesła Abramowiczowa w ciągu urzędzenia dobrami po Kocięle
pozostałymi, nie zaprzeczała tegoż testamentu, z tego więc powodu wspomniony Prokurator zaopiniował,
iż Sąd Główny winien był postawić w uwagę Sądowi Exdywizorskiemu aby w pierwszej czynności swo-
jej rozpatrzył tenże testament i o ważności onego postanowił wyrok, a następnie jeśli takowy testament
ważnym okaże się, wówczas ażeby eksekucya onego wprzód spełnioną była aniżeli satysfakcyą osobistym
Abramowiczowej kredytorom.— Powodem więc tego odezwu Gubernskiego Prokuratora Sąd Główny Wi-
leński przy Ukazie 1828 r. Maja 10 za N. 972, załączając onego kopia, polecił Sądowi Exdywizorskiemu
mieć na uwadze tęż odezwę wedle praw i remissyyny swojego dekretu— Na pozostałość zaś majątku
Abramowiczowej, jaka po exdywizyji wykryć się może, zaprzeczenia nałożył.— Że gdy na dekret remis-
syyny Sądu Głównego konsukcessorowie Abramowiczowej do Rządzącego Senatu udali się ze skargą, iż
w miejscu taxy wieczystey doczesna naznaczona została i że niewłaściwie powyższe zaprzeczenie na
majątek Abramowiczowej nałożono; Senat więc Ukazem 5 Februar. dając wieczystą taxę, powyżey rze-
czony zaprzeczenie utrzymał— Osobno tenże Senat rozwiązując skargę i Kocięła, podobnie na wyra-
żony Sądu Głównego dekret wniesioną, znalazłszy, że tenże Kocięł rozpoczął w Sądzie Powiatowym
Oszmiańskim process, który zastanowił się na akcessoryyney rezolucyji, uznającej tenże process należą-
cym do rozbioru z rejestru summaryyego; zatem do ostatecznego w pierwszej instancyi rozpatrzenia,
nie mogąc majątku po Abramowiczowej pozostałego oddawać Kocięłowi w possessyą, prosił jego w tym
względzie usunąć i o tém, Ukazem 30 Junii 1831 roku Sądowi Głównemu Wileńskiemu dał wiedzieć—
Między tém Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, wył wspomnioną remissą naznaczony, rozbijając ogólną
konkursową między kredytorami i pretensorami rozprawę, dekretem w dniu 8 Maja 1829 r. ogłoszoną
biorąc pod rozpoznanie i materyą o ważność nieraz wspomnionego testamentu, dawszy racyą, że Mi-
chał-Kazimierz Kocięł po zgonie swoim gdy zostawił długi 1,614,089 zł. pol. i groszy 28, który znacznie
przewyższał walor wszystkich dóbr jego, testament więc ten rozmaite dary czyniący, żadnego nie ma
waloru, a w nim i tytularny dar procedującemu Kocięłowi wypisany, ile przeciwko prawa artyk. 2 z
Rozdziału 8 Statutu Litgo broniącemu familią oddać od dóbr spadkowych uprojektowany, wzmienio-
ny testament w zupełności skassował; a tym sposobem i procedującym Białowieckim, których oyciec miał
zapisane r. sr. 200 satysfakcyi odmówił; na takowy dekret tak Kocięł, jako i Białowieccy po założoney
appellacyi, drogą onę przechodząc zatwierdzenia tylekroć rzeczony testamentu i satysfakcyi onemu,
a skasowania dekretu Sądu Podkom.-Exdyw., a przeciwnie konsukcessorowie Abramowiczowej utrzymania
tegoż dekretu żądali— Eksekutor zaś tegoż testamentu były igo Wileń. Głó. Depar. Prezydent Dederko przez
przymówienie się na piśmie osobiście odbyte, też za skutkami rzeczony testamentu obstając, przysądzenie so-
bie rubli sr. 170 z rzeczy eksekutorstwa na rozmaite wydatki, podług załączonego rejestru, wyłożonych, i na
konkursowej massie oparcia prosił— Jakowe między stronami wyżej wyrażonemi spory, Izba Wileń-
ska Cywilnego Sądu biorąc pod swoją rozwałę gdy znajduje: że Dekretem Remissyynym byłego Sądu
Głównego Wileńskiego 1828 r. Apr. 14 zapadłym, taxę i exdywizyą majątku Abramowiczowej przezna-
czającym, pretensya Kocięła o ważność testamentu zeszłego Michała Kazimierza Kocięła, w dacie po-
wyższej uczynionego, wyjętą została z pod rozbioru Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, z racyji, że
procedujący Kocięł już o to rozwinął w Sądzie Ziemskim Oszmiańskim proceder, i że rodzaj podó-
bny stosunku do rozpoznania właściwie temuż Sądowi należał, a przeto onemu na ostateczne rozsą-
dzenie opisana pretensya Kocięła oddaną została— gdy tenże Sąd Główny Ukazem 1828 roku Maja 10
wyrażonemu Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiemu naywyraźniej przedpisał, pilnować się regół Re-
missy wskazanych, które tém ściślejszą swą eksekucyą odebrać były powinne, gdy Rządzący Senat dwó-
ma Ukazami to jest: 1829 roku Febr. 5 i 1831 Junii 20 postanowienia Sądu Głó. w kategorii z Ko-
cięłem w zupełności zatwierdził. Na co nie mając baczności Sąd Podkomorsko Exdywizorski w niena-
leżącej swojemu sądownictwu wdawszy się materyą, tylekroć rzeczony testament Kocięła niewłaściwie
i nieprawnie skassował— Zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu zbliżając skutki postanowieniem był-
ego Sądu Głównego Wileń. 2go Departamentu (który teraz sama reprezentuje), eksekując oraz porządek
i prawa przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w tym punkcie uchylone, Dekret tegoż Podkomorsko-
Exdywizorskiego Sądu w tej kategorii całkowicie podniósłszy, całą sprawę między Kocięłem i Biało-
wieckimi a konsukcessorami zeszłej Barbary Abramowiczowej, o ważność testamentu Michała Kazi-
mierza Kocięła podług Dekretu Remissyynego i późniejszych postanowień Sądu Głównego i Senatskich
Ukazow, wedle oraz ebustronnych dowodow i probacyow, tudzież istotnego znaczenia i przepisu krajo-
wych ustaw, na rozpoznanie i ostateczne zdecydowanie do Sądu Powiat. Oszmiań. odsyła, w pośród cze-
go, ponieważ dopominiek eksekutora, tego testamentu JW. Dederki o powrót wydatków z rzeczy jego
eksekutorstwa w ilości rubli sr. 170, przed rozpoznanie ważności rzeczony testamentu satysfakcyi
odbierać nie może; przeto Izba Cywilna Wileńska i powyższą Dederki pretensyą jednoczasowemu Sądowi
Powiatowemu Oszmiań. rozpoznaniu porucza.— Po rozpoznaniu tym sposobem wszelkich do konkurs-
owej massy przyniesionych pretensyow cywilnych kredytorow, stanność oświadczających, i pojasnieniu,
jakie summy rekognoskował Sąd Podkomorsko-Exdywizorski i niestawającym lecz przez massę powoła-
nym tymże niektórym cywilnym kredytorom; że podług w powyższych kategoriach szczegółowego wy-
rażenia poszukiwania cywilnych kredytorow summy rubli sr. 65,994 kop. 53½ stanowią, do której dodaj-
jąc summy duchownym przysądzone w ilości rubli sr. 39,799 kop. 50— Że ogólna massa długow do ulo-
kowania na funduszu pod konkurs oddanym wynosi rubli sr. 105,793 kop. 83½ i nadto jeszcze wieczney
ku opłacie dla Rzymsko-Katolickiej Horodziłowskiej plebanii annuaty rubli sr. 45 Izba Wileńska Cy-
wilnego Sądu poświadczając, z Dekretu tegoż Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu dostrzega, iż pod roz-
poznanie onego były przyniesione różne jeszcze pretensye summowne sług, czeladzi i włóścian massy
konkursowej, tudzież pretensye niektórych włościan o nadaną wolność, tak przez Kocięłow, jako i Abra-
mowiczowę

mowiczowę — Jakowe wszystkie stosunki Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rozpoznawszy, pretensye pieniężne w gotowiznie z konkursowych dóbr intrat jedne sam uspokoił a drugie do usatysfakcyonowania z następnych za arendę tychże dóbr intrat przeznaczył, i te pełną odebrawszy satysfakcją w dopominkach, w toczący się terażniejszy rozprawie przyniesione nie zostały — Gdy oraz konsukcessorowie Abramowiczowey zaprzestawszy na Dekrecie Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego żadney przeciwko wyrażonym obiektom nie przynoszą dysputy, i osób otrzymujących udecydowaną przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski satysfakcją nie zaadcytowali, prócz tylko JPP. Zukowskiego, Laryna, Bielawskiego, Zabłockiego i Pietkiewicza, którzy po zeysciu Abramowiczowey zostawali w różnych obowiązkach służby, a przez Szwykowskich do kategorii działowej z Xięzną Puzyniną pryncypalnym pozwem zajęci bydz okazują się — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu stosunek pretensyi Szwykowskich do wyż rzezonnych pozwanym ofycyalistom przy kategorii działowej zrzeczlować deklarując, dalszym ofycyalistom, sługom i czeladzi zliczone i uspokojone pensye, oraz zatwierdzoną dla niektórych włościan wolność wespół z Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego aprobuje — Następnie chociaż na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim od przygraniczających do dóbr konkursowych były przynaszane dyferencyjne pretensye, gdy te jednak, jedne przez ugodę pokończone i Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poświadczone, a drugie do poszukiwania, właściwą kolejną odesłane zostały; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu i w tym obiekcie Dekret wyrażonego Sądu w skutkach zostawując, gdy znajduje, że z rzędu takich pretensyow Xiądz Jakub Jasiukowicz Administrator Plebanii Horodziłowskiej oraz Michał Pilecki Adwokat w imieniu Jana Pileckiego Komornika Powiatu Braślawskiego przez podane na dniu 17 Januaryi i 14 Apr. terażniejszego roku do Izby niniejszey prośby, chociaż z nich pierwszy, zamierzając tak dziedzicow dóbr Horodziłowa jako i czynność Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego prosi powrotu zabranego jakby od funduszu Plebanii Horodziłowskiej lasu, a drugi podobnie dowodząc zabiorow sianozęciow przez Komornika Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Hrynaszkiewicza, dalszych zaś ziemnych własności przez samych dziedzicow Bienicy i Horodziłowa poczynionych, żąda ich przywrócenia do majątności proszącego Zahorza — Jednak ponieważ pretensye takiego rodzaju jeśli są słusznych zasad, aczkolwiek poszukiwać się mogą, nie w inney jednak jurysdykcyi na rozpoznanie swoje znaleźć są zdolne forum, jak tylko w Sądzie Granicznym z miejscowego położenia ziemi właściwym, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu o podanych powyższych dwóch prośbach poświadczwszy, wolne czynienie tak dla Plebanii Horodziłowskiej jako i Pileckiego o opisane temiż prośbami pretensye jeśli im dawność na zawadzie stawac nie będzie w właściwym Sądzie ostrzeża. — Po rozpoznaniu tym sposobem wszelkich do konkursowey massy przyniesionych pretensyow i zamknięcia ich ogólnego Numeru, lubo z właściwego dzieła konkursowych porządku, wypadłoby zebrać w tém miejscu całą massę pod rozdział idącą i ona z onerami porównac — Gdy jednak Sąd Podkomorsko-Exdywizorski znalazłszy, iż massa kredalua znacznie też onera przewyższa i w niemałej ilości od usatysfakcyonowania kredytorskich pretensyow dla dziedzicow poostaje, taki porządek omiął i gdy z wyroku Izby niniejszey po rozważeniu stanu teyże massy i długow nie inna jak i w Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim wywiązuje się konkluzya, dla tego przed lokacyą summ kredytorskich wyświetlenia massy ogólney nie widząc potrzeby, a tylko pozostałosc oney od długow dla podziału między samemiż konsukcessorami i wyświetlenia schedy do Skarbu Monarszego ze stopnia Kazimierza Szwykowskiego przychodzący odkryć i zdecydować uważając konieczność, i zachowując jednostayną jak i Sąd Exdywizorski kolej wyrokowania — Izba Wileńska Cywilnego Sądu nim przystąpi do ubezpieczenia i lokacyi summ tak duchownych prawem opieki Skarbu zaszczytujących się, jako też i partykularnych, zwraca nayıpierwey uwagę na tąż dóbr obiektem satysfakcyi dla nich będących — względnie czego mając wniesiony spór między wszystkiemi kredytorem i z jedney, a konsukcessorami Abramowiczowey dziedzicami aobr konkursowi uległymi, z drugiey strony, w takim sprzeżeniu między sobą dowodzeniu, to jest: kredytorowie jedno zgodnie żaląc się na dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego o fałszywe rozgatunkowanie gruntow, łąk i lasow im wydzielonych probowali — Że tenże Sąd ziemię i łąki w rodzaju swoim niezemne pokazał za dobre, las zaledwo opatowy, Budowlowym, a chrusta, za las opatowy. Że włościan w nayuboższym stanie i bez uprzedz powydzielał, oraz ich powinność, niemniej budowlę po fundach nad istotną wartość wycenił — Że fundum Bienicy i Horodziłow w naylepszym rodzaju ziemi, pozycyi i zabudowaniu będący przy wyż rzezonnych dziedzicach zostawił, a gorsze folwarki ze wszelkich dogodności i wygod pozbawione kredytorom oddał. — Że z gotowych pieniędzy i ruchomości po Abramowiczowey pozostałych mogąc uspokoić długi o duchowne a nawet i ich należności, cały ten znaczny walor majątek przy dziedzicach bez opryszczenia nawet jego wielości zostawił, a kredytorow lokując na ziemi, do wypłaty jeszcze długow duchownych zobowiązał — Nakoniec że mnię ziemi w schedach w naturze wydzielił, a więcej w dekrecie swoim pokazał. — Dziedzice zaś podobnie naganiając dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego dowodzili przeciwnie tak zniżoną każdego szczególu ocenkę, jako też fałszywe rozgatunkowanie ziemi, łąk i lasow, z których ziemię i łąki dobre za złe, lasy towarne za budowlowe, budowlowe zaś za opatowe oznaczył i pod takim tytułem kredytorom w wydziałach oddał — W jakowych sporach Izba Wileńska Cywilnego Sądu mając za nayıpierwszy obowiązek pewnego zabezpieczenia poszukiwań duchownych jako też domiaru pełney i partykularnym pretensyom satysfakcyi, a obok tego mając wzgląd i na to aby cokolwiek zostać się może od uspokojenia tychże ciężarów, oddane było dziedzicom, bez pozbawienia dogodności i środków otrzymania właściwych z tego pożyczków, tym celem powyższe między procedującymi kwestye rozwiązuje i prawidła podług których ubezpieczenie i lokacya wszelkich do massy regulujących się stosunkow ma następować ustanawia następnie: *Nayıprzód:* Co do wzajemney kredytorow i dziedzicow skargi o fałszywe jakby rozgatunkowanie ziemnych własności — Gdy z naturalnego porządku rzeczy ta wynika kolej, że przy odbyciu miejscowem początkowem Exdywizorskiego dzieła, obowiązkiem jest dziedzica oddającego pod tąż fundusz po spełnioney przez Komornikow jeometryczney gruntow pomiarze, i złożeniu mapp i inwentarzow, przeyrzec wraz one i sprawdzic czy każdy szczególu jest położony w takim gatunku na mapie i inwentarzu, jakim jest rzeczewiscie na ziemi, a za dostrzeżeniem w tém jakieykolwiek różnicy pokazać wraz ją Sądowi prosić o miejscową wizyę i poprawę — Jak podobnie i kredytorow równa w tém troskliwość i baczność zajmować powinna, z których żaden nie wiedząc gdzie ma otrzymać swój wydział każdy szczególu ziemi zwerefikowac powinien i w zdarzeniu dostrzeżenia różnicy przed miejscowym Exdywizorskim Sądem oną zaskarżyć i zatatwic — Względnie czego ponieważ z dzieła Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego odkrywa się, iż ani konsukcessorowie Abramowiczowey oświadczający exdywizyą, ani też kredytorowie oney assystujący żadney nie wprowadzali dysputy a tenże Sąd Podkomorsko-Exdywizorski o odbytey przez się miejscowey wizyi oddaney pod rozdział ziemi, zaświadczył — Zarzuty zatem dopiero tworzące się przez procedujące strony wniesione są fałszywemi i wierze sądowey uwłaczającemi bydz okazują się; o czem tym więcej i gruntowniey przekonac się można, gdy też procedujące strony znają dostatecznie, iż rozwiązanie takowego zarzutu bez naznaczenia Sądu zjazdowego poprawczego obeysć się nie mogło, a o takoway żadna z nich do niniejszey Izby nie wniosła prośby — Koszt zaś na ten obiekt potrzebny bynajmniej zastanawiac nie mógł tego koby rzeczywistą z fałszywego rozgatunkowania ziemi ponosił krzywde. — Albowiem w Sądzie zjazdowym dziedzice na odkryciu lepszego gatunku ziemnych własności zyskawszy podwyższenie ich waloru, otwarte w nim wynagrodzenie kosztu znaleźliby, kredytorowie zaś widząc tak znaczną od exdywizyi pozostałą massę i widząc że wyprowadzenie tegoż zjazdowego sądu kosztem jey zatatwic się musi, nie będąc depossydowanemi z terażniejszych swych wydziałow, przez zniżenie ocenki oczekivaliby niezawodnego jeszcze ich powiększenia — Ztąd zatem gdy zarzut powyższego znaczenia w appellacyney jurysdykcyi z przyczyn wyżej wzmienionych zyskać potwierdzenia nie może i nawet w razie naznaczenia Sądu Nowo-Zjazdowego fałszywym okazałby się, z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu ony uchyla, a inwentarz przez Sąd Podkomorsko Exdywizorski za prawidło

do rozdziału sched brany, jako dzieło urzędowe wiarę zyskiwać powinny zatwierdza. — *Powtórę*: Chociaż podobnie kredytorowie dowiesć usiłowali, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski mniejszą dla ich wydzielił, a większą w dekreście ilość ziemi wyraził. — Gdy jednak po sprawdzeniu przez jeometry sądowego Izby niniejszej mappy i inwentarza z dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego; że każda z wydzielonych sched po wytrąceniu nawet drog i nieużytków, tyle ma obszerności na mappie ile i w dekreście okazało się; co gdy i na ziemi z poniższego tej Izby przeznaczenia przez jeometry sądowego jeometry wyeksekwowanem zostanie, dla tego Izba Cywilna Wileńska i w tym punkcie zarzut kredytorów sprzecznym prawdzie okazujący się uchyla. — *Potrzenie*: Co do sytuacji włościan i ich tacy, ponieważ złożona przez Xiężnę Puzyninę acz nie wszystkich folwarków inwentaryzacja dóbr konkursowi uległych z prawideł remissyjnego dekretu przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w pierwszym onego zjeździe, to jest: roku 1828 Maja 15 uczyniona i przez Prezydującego w owym Sądzie Podkomorskiego Sorokę podpisana tę odkrywa pewność — Ze w czasie zajęcia dóbr konkursowych w sądową administracyę wsie te dobra składające następną były sytuacji: — Dymow 15 w Siwicy Gałęzowskiemu wydzielonych i zaścianek Wrzozy dymow 5 w ogóle dymow 18, miały uprzęży wołów sztuk 52 koni 30, bydła dalszego rogatego sztuk 35. — Wsie Raczkow, Zurowice i Koniuchy Wagnerowi i Nizkowskiego successorom wydzielone, dymow 33, miały uprzęży wołów 91, koni 49, bydła 81. — Wieś Redzki, oprócz dalszych nie będących w inwentarzu Siostrzeńciewiczom wydzielona, dymow 27, miała uprzęży wołów 51, koni 33, bydła 42. — Wieś Sawłowo Wólłowiczom i Białowieckim wydzielona dymow 13, miała uprzęży wołów 38, koni 24, bydła 50. — A taki stan włości, z których prawie każdy miał wołową i konną uprzęż zniszczoną jak kredytorowie dowodzą nie przeświadcza się — Tym więcej gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski odpowiadając swojemu przeznaczeniu z włościwey o dobro masy konkursowej troskliwości w pierwszym onych zjeździe wypuścił w roczną arendowną dzierżawę niektóre folwarki tak na cel zaległości podatków, jako i dania włościanom niedostające w uprzęży i dalszej zapomogi — Co gdy przezeń zaskutecznióm zostało, następnie w oczewistym dzieła konkursowego rozbiórce tenże Sąd Podkomorsko-Exdywizorski z dostrzeżony potrzeby wypłat osobom duchownym zaległych procentów, uspokojenia skarbowych poszlin gdy roku 1829 Marca 29 przed promulgatą dekretu oczewistego wszystkie dobra konkursowi uległe już intratami do siebie weszłemi zapomożone wypuścił w dwuletnią arendowną dzierżawę i one przy sporządzonych inwentarzach possessorom podał, wówczas więc nadto w ręku tychże possessorów zostawił część czwartą summy arendownych tak na cel opłaty podatków jeśliby ich włościanie wnosić nie byli w stanie, jako też i dania w potrzebie zapomogi, a przez ten sposób oddając possessorom arendownym w dobrym stanie włościan aby przez dwuletni czas arendowney ich possesji nie byli zubożeni i w dobrym bycie każdemu z schedaryuszow oddane zostali zostawieniem czwartej części arendowney summy zaradczę ubezpieczył srzodki, — wśród więc takich okoliczności, jeśliby który z arendownych possessorów nadużył, — Kredytorowie więc do jego, nie zaś do masy zwrócić o to pretensyą byli powinni, — Gdy przeciwnie nie powołując arendownych possessorów i nie składając inwentarzew stan włości odkryć zdolnych, nie właściwie podnoszą skargi na Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, iż on w wydanych im wieczystych inwentarzach nie pojaśnił sytuacji włościan, wtenczas gdy on dopełniwszy to w inwentarzach arendownych powtarzać w wydanych kredytorom nie miał potrzeby, kredytor zaś każdy przychodząc do swey schedy jak o własność włościan, tak i o inwentarz oną opisujący dopomnieć się u arendownego possessora wszelkie miał prawo — obok czego tym bardziej próżność swych skarg odkrywają Gałęzowski i Siostrzeńciewicz, oraz z tym większą w onych napotykać się trudnością, gdy z nich pierwszy folwark Ponizie wzięwszy w arendę, otrzymał później ony w wydziale na wieczność, a drugi wraz po dekreście subarendując od arendownych possessorów Tukalfy i Świętorzkiego wydzielony sobie folwark Kazimierzow, stopień ich na siebie przyjął, a biorąc na zapomogi włościan część czwartą arendowney summy sam już i obliczyć się z oney obrótu był winien, którey używając na zapomogi włościan skarżyć się na ich zniszczenie najmniejszych nie okazuje powodów, — Gałęzowski zaś jako pierwszy arendowny possessor a następnie dziedzic Ponizia złożonym z swey kategoryi inwentarzem objaśnił, że chat 55 jemu wydzielone po dekreście exdywizorskim miały uprzęży wołów sztuk 59, koni 58, bydła rogatego 69; z tych więc wszystkich opisanych przyczyn ponieważ skargi i zarzuty kredytorów o zniszczeniu włości konkursowi uległej nie zgodnemi z prawdą byćdź wysławiają się, i gdy Sąd Podkom.-Exdyw. każdą włościańską chatę na gruncie uregulowawszy na każdą z nich pomogow 15 ziemi i po morgow 5 łak prócz ziemi pod zabudowaniem przeznaczył, powinność ich zrównał, i każdą taką chatę dusz 3 męskich liczącą rubli sr. 16 na wiekuiastą intratę ocenił; względnie jakowej ocenki, lubo kredytorowie oną za nadproporcyonalną, a dziedzic za niską probowali — Jednak ponieważ, czy to przez wycenienie ziemi morgow 20, na którey chata osiedlona, czy przez taxę dni roboczych, chociażby najmniejszą, które rolnik w wystudze swojej dworowi odbywa, czy nakoniec przez zamianę ich na opłatę czynszow nazwaną, ile dochód r. sr. 16 corocznie wyręczanym byćdź może, tyle naznaczyć większy z tego źródła intraty, te uwagi na zawadzie stają się, iż przypuszczając, że chociażby niekiedy praca rolnika przynosić dziedzicowi i wyższy dochód była zdolną, toć w innych latach, w których tenże rolnik, przez nieurodzaj ziemi, upadek bydła, chorobę własną, przypadek ognia i inne nieprzewidziane wypadki, nie z winy jego pochodzące, mając zniszczone starań swych i zabiegów owoce i nadzieje, nie już dochód, lecz nakład, na zapomożenie siebie w żywności, uprzęży i zastępstwie w opłacie podatków Monarszych dziedzicowi wykryć, a ztąd gdy byćdź mogące jednych lat większa intrata w drugih latach niezbędnie towarzyszących wydatkach zaginać musi, i ponieważ possada włościan dobra konkursowe składających na niepełney włości ziemi w gatunku swoim (jak się poniżej wykaże) w średniej exystującej obfitych płodów teyże ziemi przynosić nie może, a ztąd i nadawać takiey im-eeny jak w innych tey Wileńskiej Gubernii powiatach nie jest zdolną, na to zaś wszystko, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski mając bacność gdy wieczney intraty rubli sr. 16 na rok z chaty naznaczył, zastosował ją więc w tém do słuszności, i proporcjonalną wyważył dla obu stron satysfakcyą, z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, po sprawdzeniu inwentarza i mappy Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i po wziętém przekonaniu, że każda chata włościańska kredytorom wydzielona zamieszczoną przez tenże Sąd ilość gruntu i łak posiada, Dekret tegoż Sądu w tym punkcie zatwierdza i stały wieczney na każdy rok z chaty włościańskiej intraty po rubli sr. 16 determinuje. — *Poczwarte*: co do tacy budowli fundowych z przezyrzenia Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego odkrywa się, iż on budowle po fundach dóbr konkursowych następnie wycenił — W Bienicy rubli sr. 2,220, w Horodziłowie rubli sr. 557, w Poniziu rubli sr. 127, w Kazimierzowie rubli sr. 286, w Raczkowie rubli sr. 215, w Maniuszycach rubli sr. 190, w Trepalowie rubli sr. 105, w Barbarowie rubli sr. 149 i w zaścianku Mosznika rubli sr. 30, złożone zaś ze strony Xiężney Puzyniny inwentarza pierwszo-zjazdowego rzeczonyego Sądu opisane, tylko zabudowanie Horodziłowa, Raczkowa i Barbarowa sprodukowany od Gałęzowskiego inwentarz przy oczewistym Dekreście jemu przed Sąd rzeczony wydany zabudowanie folwarku Ponizia — pojaśniają, zabudowanie fundum, sam tylko Dekret tegoż Sądu szczególowie odkrywa, a budowle folwarków Kazimierzowa, Trepalowa i Moniuszyc ani w Dekreście nieopisane, ani o ich stanie inwentarza nie przedstawiono, z przezyrzenia więc stanu i wielości tych budowli, których opisane znajduje się, ponieważ dostrzeżę się, że oprócz folwarku Ponizia Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, miejsce oney oglądający istotną dla ich kreślił wartość — O budowlach zaś, których opisania nie ma, gdy Izba niniejsza stanowiąc z własney decyzji ocenki nie może, a ztąd jak strony nie żądające Zjazdowego Sądu na wyroku w tym punkcie Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zaprzestać są obowiązane, tak Sąd niniejszy na samey wierze onego spolegać musi, dla tego Izba Cywilna Wileńska taxę budowli we wszystkich (prócz Ponizia) wyżej opisanych fundach zatwierdza — A co dotyczące Ponizia, ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski taxując w nim 13 budowli rubli sr. 127, nie zastosował się nawet do takiej proporcji jaką po dalszych fundach mniej zabudowań mających determinował — Z tego powodu Izba Wileńska Cywilnego Sądu Dekret

12

Dekret wyrażonego Sądu w tym punkcie poprawując, budowlę w folwarku Poniziu jako to: budynek mieszkalny r. sr. 40, spichrz r. sr. 30, browar r. sr. 30, za dalsze dziesięć budowli po r. sr. 10, taxując tym sposobem całe zabudowanie w wyrażonym folwarku do waloru rubli sr. 200 podnosi, i ony naznacza. — *Popište:* co do ocenki gruntów, łąk i lasów, aczkolwiek Sąd Podkomorsko-Exdywizorski po miejscowem obejrzeniu ich rodzaju w każdym folwarku podzielił one na jednostajne gatunki to jest: grunta i łąki na dobre, średnie i podle — Lasy jedne na budowlowe, drugie na budowlowe i opał, trzecie na opał tylko zdadne, a czwarte na zarośle — Zarośle zaś jedne na wytrzeb gruntowy, drugie na łąkę, a trzecie na paszę sposobne, czwarte zaś na podle — Mimo to wszakże równy ich w każdym folwarku ocenki położyć nie mógł, albowiem ziemia dobra w różnicy od średniej i złej lubo sam tytuł tylko w każdym majątku zyskiwać może, na równy jednak wartości z ziemią dobrą w innych majątkach będącą stawić się nie jest zdolną, o czem dostatecznie upewnić się można, uważając, iż podług niezaprzedzonych w rolnictwie doświadczeń grunt mieszczący w sobie większe od czarnoziemu a czarnoziem od żwirowatego przynosząc plony każdy w walorze swoim różni się, a każdy jednak z tych rodzajów ziemi w osobnych majątkach uważany na dobry, średni i podły podzielać się może — Z takiem to właśnie przyczyną Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nie jednostajną cenę ziemi w każdym folwarku oznaczając grunta dobre w jednych folwarkach morg po kop. 75, a w drugich po kopiejek 50, 30 i 25, podle po kopiejek 15 — Las budowlowy po kop. 75, opałowy z budowlowym po kop. 50, a opałowy po kop. 50, łąki dobre po kop. 75 i 50 — Średnie po kop. 50 i 30, podle po kop. 25, 20 i 15; zarośle na grunt i łąkę po kop. 10, 15 i 20; wygon po kop. 10; ogródki fruktowe w miarę mieszczących się na nich drzew i ich gatunku, a warzywne morg po rublu jednym, nakoniec grunt pod zabudowaniem po kopiejek 10 oszacował. — Jakowa szczegółowa taxa ziemi dóbr niniejszemu konkursowi uległych chociaż przez dzieciów za małą a przez kredytorów za nadproporcjonalną była wyobrażaną, jednak ponieważ Powiat Osmiański nie w tak żyłnym rodzaju ziemi jak inne żmudzkie tej Gubernii Powiaty jest podzielony — i gdy z przezwienia inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i samego dekretu ta doczytuje się pewność, że w dobrach obecnie pod rozbiór idących znajdujący się las w większej części jest sosnowy, który w polsposobie na ziemi piaszczystej wzrost biorąc teżyż ziemi rodzaj i mniejszy ony walor wskazuje — Gdy nadto odległe tychże dóbr położenie od miast portowych a 15 milowe nawet i od miasta Gubernialnego Wilna, nie dozwala wyprzedzić ciągłej plodow ziemnych na wyższą cenę, miejscowa zaś i blisko jej okolice praktykowana, mniejszą intratę przynosić musi. — A żąd inąd jeśliby wyprzedzić produktów oprócz zawsze w punkcie rzeczzonego miasta Wilna, tedy taka onego odległość konieczne wyniszczenie uprzedzić zradzająca nie zawsze nawet większością ceny stratę teżyż uprzedzić wynagrodzić jest zdolną i ponieważ tak kredytorowie jako i dziedzice na cel usprawiedliwienia małej, lub nad wartość ocenki jakiegokolwiek z wyrażonych wyżej szczegółów, przez miejscowe tylko ich okazanie trafnie rozstrzygnąć się mogące zjazdowego nie żądając sądu, opinią w tym względzie Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego contentować się powinni, które jako dzieło urzędowemu ubliżyć wiary jurydyckey appellacyyna nie może — Z wypisanych zaś wszystkich powyższych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu ogólną taxę ziemi łąk i lasów przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ustanowioną (oprócz włók 15 przętów 150 zarośli w Bienicy) wreszcie we wszystkich szczegółach zatwierdza. — Co zaś do takowych zarośli gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski cenil w schedach kredytorskich morg zarośli w znacznej części po kop. 20. — Włók zaś 15 i przętów 150 w Bienicy do działu między konsukcessorami Abramowiczowey pozostałe, tylko po kop. 10 oszacował, biorąc zatem ten punkt jego decyzji pod rozwagę, ponieważ przypuścić nie podobna ażeby w tak znacznej peryferii, obok małego użytku zarośli nie znajdowały się i takie, które po wytrzebieniu siebie odkryły łąki lub grunta nie byłyby zdolne, a nawet ponieważ jeśliby i takich szczegółów znalazł w nich nie było można, tedy tyle znakomity obszar chociażby samej paszy wyższy nad naznaczony przez Sąd Exdywizorski mieć powinien szacunek — Dla tego Izba Cywilna Wileńska dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tym punkcie poprawując każdy morg wyrażonych zarośli, tak jak i znaczną ich ilość w schedach kredytorskich po kopiejek 20 ocenia. — *Poszoste:* Co do ocenki propinacyów karczmych, z których Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w miasteczku Bienicy rub. sr. 200 we wsi Jakowiczach rubli srebrem 30 w Liwicy rubli srebrem 100 w miasteczku Zankiewiczach z młynem rubli srebrem 120 — w Horodziłowie rub. sr. 195 — w Poniziu karczma z młynem i gruntem rub. sr. 50 — w Raczkowie wsi Koniuchach rub. sr. 20 roczney intraty pokazał, osobno co do propinacyi z każdego dymu włościańskiego gdzie nie exystują karczmy po rublu jednym na wieczność pokazaney. — Względnie czego lubo konsukcessorowie Abramowiczowey dowodzili że intrata z karczmy Raczkowskiej Wagnerowi wydzieloney, między sobą zaś, że propinacya w Horodziłowie i Bienicy zniżoną ceną zostały otaxowane, a kredytorowie skarżyli dekret tego Sądu, iż nie właściwie narzucił propinacyne intraty, na każdą chatę po rub. sr. 1 — Jednak ponieważ w probacyi ażeby propinacya Bienicka, Horodziłowska i Raczkowska wyższą w uprzednich czasach była, konsukcessorowie Abramowiczowey nie poskładali kontraktów i lubo Izba niniejsza celem gruntownego tego szczegółu zgłębienia, z wyszynku trunków za czasow possessyi tychże konsukcessorów śródokującą proporcją propinacyi wzięcie usiłowała, gdy wszakże złożone ku temu przedmiotowi rejestra niedostatecznymi okazały się, w których jednych lat większa ilość wyszynku trunków, a mniejszy przychód pieniędzy, w drugich zaś przeciwnie pokazano, w czem trafnego stosunku zaosnować było nie podobnem i wśród nie wyjaśnienia ceny trunków ogólnie wyprzedawanych, wyliczyć czystego zysku na cząstkowem ich wyszynkowaniu, dla tego Wileńska Izba Cywilnego Sądu uważając, iż Sąd Podkomorsko-Exdywizorski miejscowe czynności odrywający, trafną o ilości propinacyi mógł wynaleść proporcją, taxę teżyż propinacyi przezeń ustanowioną (oprócz tylko na folwarku Poniziu) potwierdza. — a co do propinacyi w tymże folwarku Poniziu; aczkolwiek konsukcessorowie Abramowiczowey złożonym 1818 r. kontraktem od Abramowiczowey wydanym dowiedli iż w owym czasie karczma z młynem w Poniziu czyniła intraty r. s. 220 i takową sam Gałęzowski trzymając w arendowney possessyi rzeczony folwark opłacał, i z tego powodu zadeterminowania wiekniesty z teżyż karczmy intraty po r. sr. 100 prosili, i chociaż teżyż Gałęzowski składając kwity zeszyły Abramowiczowey w r. 1825 i 1826 powydawane próbował, że wspomniona karczma dawniey r. s. 220, intraty przynosząca, powodem postawienia wielu sąsiednich karczem stopniowie upadając, w wyrażonych latach w arendzie przezeń trzymana już za r. sr. 120 następnie do intraty r. sr. 50 doszła — i lubo Sąd Podkomorsko-Exdywizorski taką jego probacyą przyymując w uwagę, i dając jeszcze racyą, że ciężar utrzymywania, oraz reparacyi coroczney będącej przy młynie grobli, znacznego nakładu wymaga, taki numer propinacyi to jest: rubli sr. 50 zakreślił — Jednak ponieważ, dowiedziona przez samegoż Gałęzowskiego w roku 1825 roczna propinacya karczmy Ponizskiej z intratą młynu r. sr. 120 w tak rychłym przeciągu czasu do r. sr. 50 zniżyć się nigdy nie mogła, tym więcej iż będąc na gościńcu położoną z jednego zawsze źródła dochód swój znajdować może, a lubo zniżenie ceny plodow ziemnych, pod względem ogólney karystyi, i temu przedmiotowi intraty na zawadzie stawać zdaje się, takiey jednak jak Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wyważył zdziałać, nie jest zdolnym różnicy; dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tym punkcie poprawując, i zarzutów wzajemnych stron bliższy do słuszności stosunek odnosząc, wieczney intraty z karczmy Ponizskiej i młynu z gruntem r. sr. 75 stanowi — Nakoniec co do propinacyi z każdej chaty włościańskiej przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski po rublu ustanowioney i na wieczną wskazaney intratę, ponieważ cząstkowa wyprzedzić trunków dla włościan w schedach będących każdemu lokatoryuszowi przynosić intratę musi, tę zaś iżby darmo wiekniście pobierał bez wynagrodzenia uprzednim dziedzicom słuszność nie dozwala, na co zwracając Sąd Podkomorsko-Exdywizorski uwagę, gdy proporcjonalnie z dymu każdego położył rocznego rubel jeden dochodu, zatem Izba Cywilna Wileńska opinią jego w tym względzie potwierdza. — Lecz ponieważ Sąd ten stanowiąc taką intratę nie każdemu kredytorowi dozwolił propinacyi i z jednej schedy zdejmując, a do drugiej przywiązując wyraźnego dopuścił się błędu, wtenczas gdy każdy kredytor wie-

czyście otrzymujący wydział, z właściwych w tym względzie praw dziedzica pozbawionym być nie powinien i gdy włościanie jednej schedy w propinacyi do drugiej przywiązani samą nawet somsiędzką spokojność ruynować mogą, do jakiej w polu arendujących karczmy nietrafny wybor zrzeczenie przy czynnie się potrafi, z tych przyczyn Wileńska Izba Cywilnego Sądu zboczną od słuszności i porządku decyzyą w tym Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu prostując, każdemu z kredytorów otrzymać w wydziale włościańskie dymy mającemu dozwolić propinacyi determinuje i intraty z dymu po rublu jednym policzyć deklaruje. — *Posiódme*: co do skargi kredytorów, iż Sąd Podkomorsko-Exdywizorski niewłaściwie nie zajął summ w gotowiznie i ruchomości po zeszytej Abramowiczowej pozostałych, któremi długi funduszowe uspokojone być mogły, a przeciwnie też długi do opłaty na tychże kredytorów rozłożył — Ze oraz fundum Bienicy i Horodżitowa w najlepszym rodzaju ziemi będące przy dziedzicach zatrzymał, a kredytorów na ziemi podtey polokował, ponieważ Ukaz Rządzącego Senatu domierzyć kredytorom tak zeszytym Kociejłom jako i Abramowiczowej przez wiekniwą taxę satysfakcyą nakazał, a Statut Litewski w Art. 98 z Rozdz. 4, przepisując prawidła domiaru teyże od dłużnika dla kredytora satysfakcyi na rzecz oney nuypierwicy włościan i grunta a w razie ich niewystarczenia i ruchomy fundusz zaymować dozwolił. — Do jakowych ustaw stosując się Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, gdy lokując kredytorów na intracie z włościan i ziemi nie tylko domierzył im satysfakcyą, lecz i od niey jeszcze znakomity dla dziedziców w pozostałości fundusz odkrył, żadnego więc w tym punkcie uchybienia nie dopuścił się, z tey przyczyny Izba Wileńska Cywilnego Sądu powyższą kredytorów skargę próżną i bezzasadną uważa. Jak podobnie ponieważ majątność Bienicy i Horodżitów w szacunku swoim tak na rządzie Exdywizorskim, jako i z wyroku tey Izby znacznie przewyższają Numer każdego z kredytorów pretensyi, a ztąd bez podziału na części oddane kredytorom bydźby nie mogły i gdy podzieleny na kilka części jeden majątek tyle nie może mieć dogodności ile w całości oddany, ponieważ w majątności Bienicy same zabudowane rubli sr. 2,220, otaxowane znaczną część kapitału kredytorowi umarzałoby, którego prostą i właściwemu zamiarowi odpowiadającą jest rzeczą, szukać za powierzony kapitał wiecznego pewnego procentu, nie zaś kosztowney i niszczący kapitał, oraz kosztów na same reparacye wymagający rezydencyi, co mając na względzie Sąd Exdywizorski gdy takie fundy przy dziedzicach zostawił, skarżenie więc i w tym punkcie swojego wyroku żadnych nie dał pobudek; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu i te kredytorów skargę, jako próżną usuwa, nakoniec ponieważ między pretensyami masę po Abramowiczowej dotykającami znaczne poszukiwania duchowne niniejszym wyrokiem już zrekonoskowane okazały się, a te nie inaczej jak w doczesney ku opłacie lokacyi podług ustaw w tymże wyroku zacytowanych ubezpieczone bydź mogły, właściwie zatem i z zamiarami tychże ustaw zgodnie Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wszystkie summy funduszowe na ogólnych konkursowi uległych dobr włościańskich duszach hypotekując, każdą włościańską duszę podług Ukazu 1819 roku rubli sr. 40 ocenił, i na każdą chatę włościańską po dusz trzy bydź powinnych determinując, na każdej też takiej chaty po rubli sr. 120 tychże summ lokował, poddając jeszcze pod ewikcyą całą schedę prócz włościan tak kredytorom wydzieloną jako i przy dziedzicach pozostałą — Jaki śródek, ponieważ nie raz rzeczony duchowne summy od najmniejszego uszczerbku ochronił, i do spłaty kapitałów procent od nich zapewnił, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu Dekret w tym punkcie Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego aprobuując summy funduszowe tymże samym porządkiem ubezpieczyć na massie postanawia — Mimo to wszakże, gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski tak przez się ustanowionego prawidła do skutku w zupełności nie doprowadzając, w niektórych schedach po trzy dusze na chatę inwentarzem nie podał, to więc jego opuszczenie prostując, Izba Cywilna Wileńska, że chatom włościańskim, które po zamierzonych dusz trzy nie miały, z massy od rozdziału pozostać mającej doda, ostrzega i zapewnia. — *Pośme*: ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ubezpieczywszy summy funduszowe na duszach włościańskich, też dusze wiecznością kredytorom wydzielił, za przeyscie jednak ich dziedzictwa poszlin czteroprocentnych nie wykazał, i do ich wypłaty kredytorów nie zobowiązał, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu to zaniedbanie i omyłkę wyrażonego Sądu naganiając, że od summ duchownych poszliny czteroprocentne wyliczy i nadto jeszcze poszliny od powiększoney rekognicyi kredytorom, dla skarbu wykaże, oraz ich opłatę na każdego kredytora rozłoży, w tém miejscu ogłasza. *Podziwiate*: Rozwiązując pretensyą kredytorów do dziedziców zastosowaną o magazyn włościański w Horodżitowie i Bienicy zostawiony, a dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego do podziału w proporcycyą dusz między kredytorów determinowany, tudzież o pieniądze za straty w 1812 roku poniesione, ze skarbu wypłacone i wypłacić się mające — Ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski aczkolwiek dekretem swoim zobowiązał konsukcessorów Abramowiczowej do oddania kredytorom włościańskiemu magazynu, gdy jednak ilości tegoż magazynu przemiarem nie pokazał; zprzeciwka, gdy już konsukcessorowie przynoszą ewazyą, iż takowym magazynem sam wyrażony Sąd przed promulgatą swojego dekretu rozporządził i na usprawiedliwienie się w tym względzie składają dnia 6 i 7 Maja 1829 roku powyższe kwity od rządców folwarków Treparewa i Kazimierzowa Rodziewicza i Wolka na magazyn włościański; wśródu więc tey nie dokładności i opuszczenia Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tym obiekcie dokonanych, Izba Cywilna Wileńska gdy żadney decyzyi stanowić nie może i tą koleją do oddania niewiadomey ilości magazynu konsukcessorów zobowiązywać, — Jak równie gdy pretensyi o pieniądze za rok 1812 poszukiwanej jako na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim nie objawianej i przez niższą instancyą nie rozbranej z przepisu konst. 1764 r. przyjąć pod swoje rozpoznanie nie jest władną, z tych pobudek oba opisane przedmioty we wzajemnych probacyach i podług wzajemnie wzywanych dowodów na prawne rozsądzenie do właściwego sądu odsyła. — *Podziwiate*: Co do pretensyi kredytorów o bonifikatę podatku pod tytułem piteynego, za który Sąd Podkomorsko-Exdywizorski żadney nie dał lokacyi, tudzież o powrót wszelkich podatków za dusze skazka nie objęte nowo-narodzone, które Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nie proporcjonalnie ku opłacie rozłożył, — Ponieważ Ukaz 1810 g-bra 29 podatek piteyny za wolny wypęd w browarach wódki, do opłaty przez dwory nie zaś przez włościan zadeterminował, z brzmienia którego, gdy każdy kredytor nie mający zaprzeczonego prawa utrzymania gorzelnii do znoszenia tego rodzaju podatku, sam z własnych funduszów był obowiązany, i o to do byłych dziedziców, których stopień reprezentuje, żadnego mieć nie może regressu; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu nie właściwie w tym względzie sformowaną kredytorów do massy pretensyą kasuje, — Co zaś do podatków okładowych i ziemskich powinności, gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski czyniąc ich rozkład żadnych zasad słuszności nie dowiódł, albowiem jednych kredytorów do opłaty podatków z całej ilości dusz, jakie na ich schedę wydzielił zobowiązał, a drugim więcej dusz wydzieliwszy, z mniejszey płacić też podatki nakazał, wtenczas kiedy w znoszeniu tego obowiązku rewiziska skazka jednem u jego bydź była powinna prawidłem, a która te jaśną i sprawiedliwą wywiązywała konkluzyą, iż każdy z kredytorów za tyle dusz płacić podatek był obowiązany, ile schedy jemu wydzielona tychże dusz skazka miała objętych; — Gdy jednak ta pretensya formując sprawę między kredytorami a kredytorami i dziedzicami przez niższą Instancyą rozebraną nie została; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu też pretensyą o podatki do rozbioru i podług powyższego prawidła rozliczenia do właściwego Sądu odsyła. — *Pojedynaste*: Po rozpoznaniu powyższych ogólnych pretensyow i sporów z rzeczy lokacyi przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski przeznaczoney, Izba Wileńska Cywilnego Sądu nim zeydzie do wydziału tymże kredytorom sched z niniejszego swojego wyroku, gdy znajduje, że kredytorowie w obecney konkursowey massie, wydzielone przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski schedy, już rok ósmy mają w swojej possessyi, z których jedni przez położone awanse i dobrą ekonomikę ulepszyć, a drudzy przez mniej trafną gospodarckę i oszczędzenie potrzebnych nakładów pozbawić ziemię z sterkoryzacyi a włościan z dobrego bytu mogli, w takim więc razie przemieniac lokacyow słuszność i porządek wzbraniają, w tenczas gdy odmiana sched niosąc jednemu nie zasłużoną korzyść, a drugiemu otwartą krzywdę, do niezawodnego procederu i rozrachunku, tak o zapomogi włościan, jako też o

o erekcy fundowc i z dalszych zrzódeł wynikłe pretensye stałyby się pobudką, z tych przyczyn Izba Wi-
 leńska Cywilnego Sądu generalne w niniejszey sprawie kładzie prawidło, utrzymania kredytorów przy wy-
 dzielonych przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski schedach z pokasowaniem tylko szachownic, jakie w nich
 okazać się mogą — Stosownie zatem do ustanowionych powyższych prawideł, deklarując rozwiązać dal-
 sze kwestye, jakie przy wydziale sched szczegółowie wykryte zostaną, przystępuje do ubezpieczenia summ
 funduszowych i w tym porządku *W kathegorii pierwszej XX. Bernardynów Konwentu Bienickiego.* Mających
 na dobrach konkursowych summę rub. sr. 7,200. z których rub. sr. 4,500 na szóstym, a rub. sr. 2,700 na
 piątym lokować się musi procencie, jakowe stanowią dla tegoż konwentu wieczną annuatę rub. sr. 405;
 na ubezpieczenie której czyli pod hypotekę oddaje się we wsi Zaskiewiczach chat dwie Prokop Osipowicz,
 i Hryszko Babior, we wsi Jakowicy chat siedm, Janko Donbenko, Jakób Kaszel, Piotr Szyray, Justyn
 Kenko, Tomasz Sazan, Ławryn Woyciechowicz, i Stefan Hliński, — a w miasteczku Bienicy chat je-
 denaście, Józef Ihnatowicz, Kondrat Koziół, Zacharko Łukaszewicz, Dziemion Szafranowicz, Antoni
 Szafranowicz, Jan Szafranowicz, Stefan Żukowski, Kazimierz Lupinowicz, Kondrat Baran, Mikołaj
 Chochowski i Jan Paszkowski, w ogóle chat 20. — Na jakowych policzając po rub. sr. 7 kop. 20, czy-
 niących szósty procent od rub. sr. 120 z szacunku trzech dusz wypadających, mieści się tylko tegoż pro-
 centu rub. sr. 144 a niedostaje do proporecy całej powyższej annuaty rub. sr. 261. — Które ażeby ró-
 wnie pełne bezpieczenstwo miały, — Izba Wileńska Cywilnego Sądu też rub. sr. 261 na propinacyi Bieni-
 ckiej i wsiow Bienickich podług powyższego w tym wyroku pojaśnienia rub. sr. 450 stanowiącey, i całym
 konsukcessorów Abramowiczowey od exdywizyi pozostałym majątku lokuje. — *W kathegorii drugiej dla
 XX. Missyonarzów Wileńskich:* Za kapitał rekognoskowany rub. sr. 3,000, a od niego przychodzić powinny
 każdoroczny procent szosty rub. sr. 180 — Przeznacza się pod ewikcyą wieś Redźki chat 25; Stefan Bo-
 reyko, Jakób Boreyko, Ignacy Opicionek, Stanisław Wierzbicki, Jakim Skorynko, Maciej Boreyko, Andrzej Żuk,
 Stefan Boreyko, Wasil Boreyko, Zmitruk Skorynko, Jan Skorynko, Kondrat Wagiero, Stefan Michałowski, Mikołaj
 Wagiera, Ławryn Horbach, Wasil Hliński, Antoni Hliński, Stefan Hliński, Aleksy Hliński, Jakób Hliński, Teodor
 Hliński, Józef Hliński, Józef Bureyko, Antoni Skorynko, i Teodor Boreyko, z których że tegoż Teodora
 Boreykę Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w dekrete swoim opuścił a j-dnak numer chat 25 zakrył, Iz-
 ba Cywilna Wileńska objaśniając tę jego pomyłkę prostuje. — *W kathegorii trzeciej PP. Wzytek Wi-
 leńskich:* Dla których rekognoskowano kapitału rub. sr. 3,000 przynoszących procent szosty rub. sr. 180,
 oddaje się pod hypotekę we wsi Redźkach chat 2; Paweł Boreyko i Roman Skorynko, we wsi Nielitki
 chat 7 Jan Kochan, Piotr Rudy, Szymon Rudy, Klimon Hołubowicz, Antoni Zaruba, Szymon Rudy, i Ste-
 fan Osipowicz, w zaścianku Demajowo chata jedna, Kondrat Hliński, w zaścianku Uhlany dym i Antoni
 Siwicki, we wsi Horbacze dymow 7, Jakób Rosakowicz, Mateusz Horbach, Szymon Butrowicz, Ignacy Abła-
 nowicz, Michał Horbach, Jan Paszkowski i Mikołaj Dziemiesz, we wsi Horkach chat 7, Grzegorz Dor-
 szko, Aleksy Jezuitko, Jerzy Jezuitko, Jasiuk Sapacz, Kazimierz Piaskowy, Jan Boreyko, i Mikołaj Wiał;
 w ogóle chat 25. — *W kathegorii czwartej PP. Bernardynek Wileńskich:* Którym po nadplacie przysądzo-
 no kapitału rub. sr. 6,000 odpowiadającego szóstemu procentowi rub. sr. 360, na ubezpieczenie więc te-
 go kapitału i procentu oddaje się pod hypotekę we wsi Siwicy chat 59, Hryszko Międzygorski, Kazimierz
 Leskiec, Józef Łukaszewicz, Stefan Lulewicz, Piotr Żukowski, Jakób Żukowski, Andrzej Zieniewicz, Fie-
 dor Zalewicz, Stefan Mackiewicz, Antoni Leskiec, Antoni Żukowski, Antoni Bandarowicz, Bartłomiej Sa-
 biłto, Bazyl Banderowicz, Józef Skorynko, Gasper Banderowicz, Jan Sidorowicz, Szymon Międzygorski,
 Teodor Zalewicz, Michał Sabiłto, Leon Łukaszewicz, Daniło Kozakiewicz, Roman Kozakiewicz, Ławryn
 Olszewski, Dziemian Horbach, Józef Żukowski, Stanisław Łukaszewicz, Bazyl Leskiec, Teodor Zalewicz,
 Stefan Sidorowicz, Andrzej Żukowski, Antoni Sabiłto, Józef Moszewicz, Jan Żukowski, Stanisław Żu-
 kowski, Kazimierz Międzygorski, Ławryn Wołyniec, Szymon Damulonek i Michał Aulosewicz, we wsi Jakowicy
 chat 11, Andrzej Burak, Józef Woyciechowicz, Józef Hliński, Maxim Soroka, Kondrat Jałoszko, Grzegorz Żu-
 kowski, Hryszko Jałoszko, Leon Bahun, Mikołaj Lesniec, Taras Rodzko i Hryszko Konko, w ogóle chat 50. —
W kathegorii piątej XX. Franciszkanów Wileńskich: Dla których rekognoskowano kapitału r. sr. 450 przyno-
 szących procent szosty rubli sr. 27, oddaje się pod ewikcyą we wsi Hajowcach chat 3, Mikołaja, Antoniego i Józefa
 Czuykiewiczów, a na dokompletowanie zupełnego procentu w teyże wsi z chaty Mikołaja Sapacza r. sr. 4 kop. 20
 i z teyże wsi z chaty Józefa Bahuna r. sr. 1 k. 20, w jedno zmieszany wynosi każdoroczny procent w illości r. sr.
 27. — *W kathegorii szostey Prześwietney Kapituły Wileńskiej:* Która po nadplacie r. sr. 50, ma tym wyrokiem re-
 kognoskowaną summę r. sr. 12,120, przynoszący procent szosty r. sr. 727 k. 20; w której lubo też Kapituła przez
 prosby 1829 Maja 15 i na dniu 20 x-bra 1855 roku do Izby niniejszey podane, przy złożeniu 1820 r. w
 urzędowey kopii wiadomości o summach funduszowych przez delegowanego od Rządu Dyecezalnego Wi-
 leńskiego X. Kanonika Antuszkiewicza w czasie wizyty sporządzoney, 1852 junii 28 list Tradycyyny ma-
 jętności Horodzielowa Xiążąt Puzynow na rzecz Kapituły uczynioney, 1855 januar. 19 assekuracyi Xiężney
 Puzyniney teyże Kapitułe wydanej i 1855 nowembra 16 biletu Wileńskiego Prykazu na r. sr. 50, skarżąc się
 na dekret Podkomorsko-Exdywizorski, iż on summę r. sr. 12,150 przez zeszlą Abramowiczowę zapożyczoną i na
 500 duszach wzmienioney majątności Horodzielowa, świadectwem Sądu Głównego Wileńskiego w roku 1820
 9-bra 20 wydanem o swobodności upewnionych opartą, nie właściwie rozdzielił na 9 części, opierając oną na
 takieyże illości schedach różnym kredytorom wydzielonych, prosiła poprawy dekretu tegoż Sądu i nakazania
 iżby summa powyższa była w jednym czasie optaconą z majątku pod Hypotekę oddanego, i w tym porządku
 zdjęcia r. sr. 50, w wyrażonym Prykazie przez jednego z schedaryuszow W. Komara zlokowanych i onych
 do ogólnego kapitału dołączenia; jednak ponieważ z przeyrzenia wyrażonego dekretu wykazuje się, iż on
 powyższą dla Kapituły summę zarekognoskowawszy ubezpieczył oną na 101 chatach majątności Horodzielowa
 oddając pod Hypotekę a mianowicie wieś Biata chat 25, Tadeusz Hryb, Jan Konon, Bazyl Skorynko, Hryszko
 Konon, Szymon Puhacz, Maxim Skorynko, Michał Błoszko, Marko Hryb, wdowa Agata Anopowa, Hryhor
 Bubion, Szymon Dziemiesz, Jan Bubion, Józef Dziemiesz, wdowa Andrzejowa Bubionowa, Alexy Kulał,
 Marcin Błoszko, Karny Boreyko, Ihnat Skorynko, Piotrus Skorynko, 2-gi Piotrus Skorynko, Marcin Czart-
 oryjski, Wasil Kowalewicz, Józef Skorynko. — Dziemierze chat 13, Jakób Opicionek, Andrzej Gregorewicz,
 Kaściuk Szpil, Marcin Wiał, Józef Troško, Stefan Dziemiosz, Hryszko Anop, Amelian Gregorewicz, Pauluk
 Astapowicz, Pauluk Anop, Janko Anop, Ihnat Anop, i 2-gi Pauluk Anop — Wieś Zamoście chat 4, Tomasz
 Anop, Maciej Anop, Maxim Kowalewicz, Franciszek Anop — Wieś Raczkow chat 5, Jakób Anop, Wincenty
 Horodecki, Alexy Markowski, Michał Sawłowicz, Jakób Horodecki — Wieś Zurowicz chat 11, Jan Anop,
 Bartłomiej Kulał, Paweł Łazarz, Bazyl Anop, Józef Anop, Tadeusz Puhacz, Paweł Anop, Leon Anop, Onu-
 fry Wisł, Stefan Anop, Paweł Bartrosz — Wieś Koniuchy chat 17, Andrzej Butrewicz, Michał Dankiewicz,
 Filip Szpil, Piotr Błoszko, 2-gi Piotr Błoszko, Paweł Michalewicz, Jozef Puhacz, Leon Sołtan, Wincenty
 Horodecki, Leon Michalewicz, Józef Jarmakowicz, Michał Filipowicz, Jakób Boreyko, Szymon Boreyko,
 Piotr Sawłowicz, Karny Konon i Józef Konowicz — Wieś Sołtan chat 4, Gasper Anop, Tadeusz Trza-
 sko, Stefan Siniokowski, Bazyl Anop — Wieś Sawłowo chat 15, Aleksy Kowalewicz, Francis Kowale-
 wicz, Adam Kowalewicz, Roman Rahuń, Mateusz Horodecki, Stefan Hryb, Symon Kowalewicz, Mikołaj
 Kowalewicz, Andrzej Dziemiesz, Stanisław Anop, Jan Dziemiesz, Jakób Kowalewicz, Tomasz Anop —
 Wieś Piekary chat 8 Joun Hryb, Gabryel Rutkowski, Nikifer Anop, Prokop Anop, Antoni Filipowicz, Je-
 rzy Piekar, Daniło Sieniawski, Janko Piekar — Zaścianek Apoleje dym 1, Józef Sieniawski, we wsi Apol-
 ciach chat 2 Ihnat Opicionek i Dziemian Hryb, które razem zebrane kompletują illości chat 101
 a mieysząc na każdej z siebie po rubli srebrem 120 summie wyżej rzeczoney rubli srebrem 12,120 i
 od niey wypadającemu szóstemu procentowi pełną wskazuje ewikcyą — Gdy żądanie kapituły a że-
 by tę summę przywiązać do opłaty jednemu tylko kredytorowi lub dziedzicowi ani na Sądzie
 Podkomorsko-Exdywizorskim ani też w Izbie niniejszey zaskutecznić się nie mogło i nie może
 z tego powodu, że w liczbie kredytorów niniejszy konkurs składających żaden nie znalazł się taki

Kapituły, kathegorii

*urzędowey
dla Kapituły*

któryby za swoją należność mógł mieć wydzielonych 101 chatę, na jakich tylko summa Kapituły hypotekować się mogła i gdy massa poszukiwań duchownych w wykazanej tym Dekretem ilości zliczona całe konkursowe dobra tak obarczyła, że na ubezpieczenie onych nie tylko, iż wszystkie włościańskie dusze zajęte zostały, lecz jeszcze mieścić się nie mogła annuata XX. Bernardynom Bienickim w części, a annuata Plebanii Horodziłowskiej w całości na propinacyi Bienickiej i Horodziłowskiej zalokowaną została, w pośród więc takiego stanu rzeczy inna wywiązać się nie mogła w ubezpieczeniu summy dla Kapituły Wileńskiej konkluzya, jak tylko oddawszy pod ewikcyą oney wyżey pokazane chaty 101, i przeznaczący z ich do opłaty coroczny Kapitulę procent pozostały tychże chat walor, na obiekt satysfakcyi kredytorow zając, i dając im na tychże chatach lokacyę, tak Kapitulę jako też i tymże kredytorom za sprawiedliwe i prawne należności oddać wynagrodzenie, gdyby zaś dla tego tylko, żeby znaczny Kapitulę Wileńskiej kapitał na 101 chatach zalokować i one czy to dzielić, czy też jednemu kredytorowi oddać, a dalszych choć małe, lecz równie sprawiedliwe i prawne mających należności z satysfakcyi pozbawić, to ani celowi krajowych ustaw, ani słuszności, ani w końcu właściwemu porządkowi rzeczy nie odpowiadałoby, z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tej kategorii zatwierdziwszy, tylekroć rzeczona Kapitulę sumę na wyszczególnionych chatach 101 opiera — A ponieważ powodem zamieszczenia czyli przeniesienia wypadającego od teyże summy z siódmego na szósty procentu, niemniej z racyi opłacenia przez jednego z lokatoryuszow Komara, złożeniem w Wileńskim Prykazie dla Kapituły rubli sr. 30, większej nad 101 chatą, nieokazała się potrzeba z wyroku niniejszego dla Kapituły ewikcyi, zatem oprócz tychże 101 chat dołączoną przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski dla Kapituły dopłatkę rubli sr. 2 kop. 50, ze wsi Rożewicz z chaty Andrzeja Łazowskiego, Izba Cywilna Wileńska uchylając, zdając z Wileńskiego Prykazu zalokowane przez Komara powyższe rubli sr. 30, dla teyże Kapituły, jeśliby tego znalazła potrzebę nie zagradza i tradycyney possessyi, podług powyżey zacytowanego tradycyjnego listu, przez Kapitulę na majątności Horodziłowie Xiążąt Puzynow exekwującej się, stosownie do ogólnych reguł w wyroku, poniżey przepisad się mających nie narusza. — *W Kategorii siódmej skassowanego klasztoru Trynitarzow Trynopolskich.* Dla którego rekognoskowaną została wyrokiem niniejszym summa rubli sr. 1,639 kop. 50, czyniąca procentu szóstego rubli sr. 98 kop. 37, oddaje się pod hypotekę, wieś Dołhoh zwana chat 10, Andrzej Bałtrosz, Kazimierz Bałtrosz, Jan Szpil, Daniło Makarewicz, Stanisław Hryb, Miłojay Hryb, Piotr Hryb, Konstanty Rutkowski, Szymon Hryb, Daniło Łumpowicz; we wsi Horkow chat 3, Amelian Apanowicz, Paweł Arcimowicz i Filip Trzasko, w ogóle chat 13, na jakich gdy tylko mieści się summa rubli sr. 1,560, resztujące więc rubli sr. 79 kop. 50, Izba Cywilna na chacie Andrzeja Łazowskiego ze wsi Obuchowcow lokuje, i wykazując od tey reszty procentu szóstego r. sr. 4 kop. 77, ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w miarę siódmego procentu lokował dopłatki na teyże chacie dla XX. Trynitarzów r. sr. 5 kop. 56½, zatem potrąciwszy powyższe rubli 4 kop. 77, pozostające ztąd kopiejek 79½ na obiekt satysfakcyi cywilnych kredytorow Izba Cywilna Wileńska zajmuje i w stosunku teyże pozostałości chatę Łazowskiego z pod ewikcyi summy XX. Trynitarzow wywalnia. — *W Kategorii ósmey XX. Dominikanow Konwentu Kowieńskiego.* Którym rekognoskowany tym Dekretem kapitał rubli sr. 5,100, przynosić powinny procent szósty rubli sr. 306; na ubezpieczenie więc onego oddaje się pod hypotekę wieś Ponizie chat 15: Stefan Kaszel, Eliasz Korabiński, Fiedor Szpakowicz, Wasil Rutkowski, Jan Konopacki, Dymitr Woyciechowicz, Paweł Korabiński, Maxim Ciereszkwicz, Filip Konopacki, Józef Rudy, Janko Wołyniec, Ignacy Rutkowski, Andrzej Wołyniec, Andrzej Uściłowicz, Mateusz Rusakowicz; Zaścianek Wrzosy chat 2, Szymon Wołyniec i Marcin Wołyniec; wieś Trepałow chat 3, Jan Sapacz, Michał Korol, Marcin Makarewicz; wieś Kopane Błoto zowiąca się chat 5, Paweł Łukaszewicz, Łukasz Zaruba, Franciszek Studzionka, Jan Konopacki, Wasil Bandarowicz; Zaścianek Kupranica chat 2, Kliman Żukowski i Jakob Bandarowicz; Zaścianek Jachimowszczyzna dym 1, Mateusz Boszko, we wsi Jakowicy chat 11, Janko Sapacz, Łukasz Szyszkiewicz, Marcin Doubenko, Mateusz Kaszel, Szymon Korol, Andrzej Sapacz, Andrzej Doubenko, Paweł Rudowicz, Wasil Rodzko, Kondrat Rodzko i Andrzej Rodzko, osobno ze wsi Obuchowszczyzny chat 2, Tadeusz Dziemiesz i Hryszko Czuykiewicz, w ogóle chat 41, na których gdy mieści się tylko summa r. sr. 4,920, pozostaje więc do ulokowania reszty kapitału r. sr. 120 i od niego procentu szóstego r. sr. 10 kop. 80, z którego r. sr. 5 kop. 56½, na chacie Ławryna Doubionki ze wsi Jakowicy a 5 rubli i kop. 23½ na chacie Józefa Rahuna ze wsi Obuchowszczyzny Izba Cywilna Wileńska pomieszcza, a gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na teyże chacie Rahuna lokował dla XX. Trynitarzow dopłatki rubli sr. 7 kop. 3½, przeto po potrąceniu powyższych rubli sr. 5 kop. 23½, pozostały rubel i kop. 80, na obiekt satysfakcyi dla dalszych kredytorow zajmuje a chatę Rahuna w takiej proporecyi od ewikcyi summy Xięży Trynitarzow wywalnia. — *W Kategorii dziewiętey XX. Dominikanow Konwentu Szumskiego.* Dla których po nadpłacie rekognoskowany kapitał r. sr. 1,290, przynosić powinny procent szósty r. sr. 77 kop. 40, za którą oddaje się pod hypotekę wieś Zasniewiche chat 10, Hryszko Soroka, Józef Sieniawski, Dziemion Soroka, Daniło Soroka, Jakób Rutkowski, Hryszko Babior, Ihnat Babiey, Leon Babiey, Janko Babiey i Paweł Kochan, na których chatach 10-ciu gdy tylko mieści się kapitał rubli sr. 1,200, zostaje więc do ulokowania rubli sr. 90, a od nich procentu rubli sr. 5 kop. 40. — Jakowe Izba Cywilna Wileńska na chacie Tarassa Osipowicza z teyże wsi pomieszcza, z kolei ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rekognoskował sumę dla wyrażonych XX. Dominikanow rubli sr. 2,250, i za nią nie tylko powyższych włościan lecz jeszcze i we wsi Hodkiewiczach chat 5, jako to: Józefa, Jana, Romana, drugiego Józefa i Andrzeja Sapaczow, tudzież z wyżey wymienioney wsi Zaskiewicz, Tadeusza Sawocha, Jana Sieniawskiego i Jana Rutkowskiego, pod hypotekę oddał a Xiężna Ogińska w stopniu Szpitznaglow, dla których wzmienione chat 8, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił rubli sr. 960 na tych chatach lokowane, jak się o tém w rekognicyi wyraziło, XX. Dominikanom wypłacił osobno, ponieważ też Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na wspomnioney chacie Tarassa Osipowicza lokował dopłatki rubli sr. 6 kop. 50, a Izba niniejsza przywiązała z niey dopłatki tylko rubli sr. 5 kop. 40, z tych przyczyn 8 chat Xiężney Ogińskiej a chatę Osipowicza w proporecyi kop. 90, z pod ewikcyi summy XX. Dominikanow Konwentu Szumskiego wywolniwszy, te tylko kopiejek 90, na obiekt satysfakcyi dla dalszych kredytorow zajmuje. — *W Kategorii dziesiątey Plebanii Rzymo-Katolickiej Horodziłowskiej.* Dla której przyznana została wieczna do opłaty annuata rubli sr. 45. Gdy po rozdzieleniu czyli oddaniu pod ewikcyą za dalsze wszystkie duchowne kapitały, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nie znalazłszy więcej dusz włościańskich w dobrach konkursowych, na którychby równe i dla Plebanii Horodziłowskiej mógł wskazać bezpieczeństwo, należną jej wyż wyrażoną annuatę na propinacyi majątności Horodziłowa zalokował — Z wyroku zaś Izby niniejszey aczkolwiek chat 3, we wsi Hajowcach z pod ewikcyi summy PP. Benedyktynom hypotekowanej, z racyi przeyscia oney w naturę cywilnych partykularnych pretensyow wywolnione zostały — Gdy jednak taka ilość chat pomieścić kapitału r. sr. 750, któremu annuata Plebanii Horodziłowskiej odpowiada na sobie nie mogłaby, a rozdrobienie teyże annuaty, ku opłacie zrodziłoby dla samegoż Plebana niedogodność, i gdy aczkolwiek wyrażone 3 chaty uwolniły się z pod ewikcyi summy duchowney, oddane jednak zostały na satysfakcyą pretensyi cywilnego kredytora, któremu za to odjąć się musiała część ziemi na rzecz dziedzicow, a jaka znikłą ewikcyą na włościanach zastąpić może — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zatwierdziwszy, rubli sr. 45 annuaty dla Plebanii Horodziłowskiej należney, na propinacyi Horodziłowskiej i dalszym wszelkim konsukcessorom Abramowiczowey od niniejszey exdywizyi pozostałym funduszu pomieszcza. — Po ubezpieczeniu zatem wszystkich duchownych kapitałow Izba Wileńska Cywilnego Sądu znajduje potrzebę zastrzedz, że taka hypoteka nie może się rozumieć za aktualną osob duchownych possessyą, albowiem dziedzictwo włościan, na których ta hypoteka

17

teka rozciągnięta została, kredytorom cywilnym a w pozostałości od ich usatysfakcjonowania dziedzicom przysądzone, z tego powodu Izba Cywilna Wileńska po uczynionym takim zastrzeżeniu za kapitały duchownym rekognoskowane, respective każdej z poszczególnionych powyżej schedy celem nałożenia zaprzeczenia odnieść się do Rządu Gubernińskiego postanawiając, a warunki i termin względnie wypłaty tychże duchownych kapitałów i od onych procentów w ogólnych przy końcu tego Dekretu regułach przepisać determinując, do zalokowania czyli dania zadeklarowanej w rekognicyi dla cywilnych kredytorów satysfakcyi schodzi — I w tym porządku. — *W Kategorji jedenastej PP. Benedyktynck Konwentu Wileńskiego.* Dla których rekognoskowany został tym Dekretem kapitał rubli sr. 295 kop. 18 $\frac{1}{2}$; a do niego dodawszy poszlin cztero-procentowych rub. sr. 11 kop. 72 i jedna-trzecich, i za papier rub. sr. 1 kop. 68, czyni rub. sr. 306 kop. 58 dwie-trzecich; za procent więc piąty, od tego kapitału, w ilości rub. sr. 15 kop. 33 wypadający, wydziela się na wieczność lasu opałowego od granic wsi Zahorza i Domajewa pod N. 22 na mapie Exdywizor. ze schedy Gałęzowskiego wyjątego oznaczonego włoka i morgow 21 i prętów 50. — *W Kategorji dwunastej Macieja Gałęzowskiego* Doktora Medycyny i Sędziego Granicznego Oszmiańskiego, któremu rekognoskowany tym dekretem summy rubli srebrnych 10,797 kop. 46 i pół a do jakiej dodaje się poszlin od summy duchownej dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na jego schedzie opartej wypadających r. sr. 103 k. 60, powtórę poszlin od przewyżki summy niniejszym dekretem nad wyrok Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysądzonej r. sr. 5 k. 36 i za papier tak od summy Duchownej, jako i od teyże przewyżki r. s. 11 k. 20, a w ogóle summy kapitalnej do lokacyi idącej r. s. 10,067 k. 82 i pół; jakowyż Izba Cywilna Wileń. ubezpieczyć na teyże samej schedzie którą i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, postanawiając, tą koleją oddaje Gałęzowskiemu folwark Ponizie dotąd w possejzyi jego będący, w którym przez szczegół wyceniona budowla czyni r. sr. 200, które jako kapitał w takiej części umiarzające od niego potraciwszy, pozostaje do lokacyi rub. sr. 10,767 k. 82 i pół, za procent więc piąty od tey summy wypadający rub. sr. 538 kop. 39, i corocznie wiecznie przychodzić powinny, ziemi pod załodowaniem folwarcznem morgow 3 prętów 149 w cenie morg po kop. 10 za kop. 35, ogrodu fruktowego prętów 72 za rub. sr. 2, ogrodów warzywnych morg 1 prętów 187 w cenie morg po rub. sr. 1 za rub. sr. 1 kop. 63 gruntu oromego dobrego po wyjęciu wydzielonych przez Sąd Exdywizorski danych morgow 9 prętów 100 w reszcie morgow 17 prętów 88, morg po kop. 75 za rub. sr. 10 kop. 97, gruntu oromego średniego włoka i morgow 12 prętów 119 po kop. 50 za rub. sr. 21 kop. 19 i pół, gruntu prostopolnego wyrzuciwszy nieużytki i drogi oraz wyjąwszy z niego przez Sąd Exdywizorski danych morgow 7 prętów 120 w restancyi włoka i morgow 10 prętów 154, morg po kop. 30 za rub. sr. 12 kop. 15 i pół, sianożęci średnich pod różnemi numerami w ogóle zniesionych włoka i morgow 8 prętów 167 po kop. 50 za rub. sr. 19 kop. 28, gaju olchowego morgow 2 prętów 128 po kop. 30 za kop. 75, wygonu morgow 4 prętów 71 po kop. 10 za kop. 42 i pół, zarosli w nizinach na paszę włok 2 morgow 24 prętów 287 po kop. 10 za rub. sr. 8 kop. 49 i pół, karczmy z młynem i gruntem oraz stawem przy młynie, z wolnym dla XX. Bernardynów od tegoż młynu wstępem za rub. sr. 75, nieużytkow i drog bez tary, morgow 15 prętów 221 — We wsi Poniziu chat 15: 1 Stefan Kaszel, 2 Elżasz Korabiński, 3 Chwiedor Szpakowicz, 4 Wasil Rutkowski, 5 Jan Konopacki, 6 Dymitr Wojciechowicz, Paweł Korabiński, 8 Maxim Ceraszkiewicz, 9 Filip Konopacki, 10 Józef Rudy, 11 Janko Wołyniec, 12 Ignacy Rutkowski, 13 Andrzej Wołyniec, 14 Andrzej Uscinowicz, 15 Matysz Rusakowicz, z całą ich siemienistością i majątkiem, z których chat 15 po wytrąceniu procentu od summy duchownej licząc z każdej na rzecz Lokatora intraty rub. sr. 8 kop. 80, w ogóle rub. sr. 132 — Wygonu przy teyże wsi Poniziu włok 2 morgow 24, prętów 238 po kop. 10 za rubli sr. 8 kop. 48, oraz przy teyże wsi gruntu podłego z zarosłami morgow 26 prętów 160 morg po kop. 10 za rub. sr. 2 kop. 76 — Zaścianek Wrzo-y chat 2 Szymon Wołyniec i Marcin Wołyniec po wytrąceniu duchownego procentu w intracie za r. sr. 17 k. 60. — A ponieważ ci dwa gospodarze mieli uprzednio gruntu wyrobne tylko morgow 28 prętów 131 a przez regułę ogólną w szacunku osiadłych włościan przeznaczono na każdą chatę po morgow 15 zatem morg 1 prętów 169 dodaje się zarosli na wytrzeb gruntu, boru włok 4 morgow 17 prętów 101, morg po kop. 30 za rub. sr. 41 kop. 20 i przy nim zarosli podłych morg 1 prętów 170 po kop. 5 za kop. 7 i pół — Z kolei we wsi Siwicy chat 15, a mianowicie: 1 Klemens Sidorowicz, 2 Jan Wołyniec, 3 Ignacy Żalewicz, 4 Danilo Anop, 5 Michał Sidorowicz, 6 Józef Wołyniec, 7 Adam Żalewicz, 8 Onufry Żalewicz, 9, Stefan Żalewicz, 10 Chwiedor Międzygórski, 11 Kazimierz Szczerbiński, 12 Anastazy Mackiewicz, 13 Józef Burzyński, 14 Jerzy Żukowski, 15 Wawrzyniec Międzygórski — Po odtrąceniu procentu od summy na tey wsi dekretem Sądu Podkomorsko Exdywizorskiego lokowanej, a przez Gałęzowskiego spleaconey w pozostałej intracie też rub. sr. 8 kop. 80, w ogóle rub. sr. 132; udzielnie gruntu oromego od wsi Siwicy włoka i morgow 21 prętów 140, morg po kop. 20 za rub. sr. 15 kop. 48 — Sianożęci zaś średnich morgow 23 prętów 12 morg po kop. 50 przez Sąd Exdywizorski wydzielonych w całości, a z wydzielonego lasu włok 7 morg 1 prętów 115, wyjąwszy włok 4 morgow 19 prętów 150, wreszcie tegoż lasu włok 2 morgow 11 prętów 265, morg po kop. 30 za rub. sr. 21 kop. 56 jedna-trzecich i nakoniec za 15 chat we wsi Siwicy za propinacją z każdej chaty po rub. sr. 1 rub. sr. 15. Jakowe wszystkie szczegóły zniesione stanowią summy rub. sr. 538 kop. 39 odpowiadają procentowi dla Gałęzowskiego wyżej wyliczonemu a przeto tenże procent i kapitał wiecznie ubezpieczają i wynagradzają; po zakreśleniu jakowego wydziału Izba Wileńska Cywilnego Sądu wyjęta ze schedy Gałęzowskiego przez Sąd Exdywizorski wydzielonej powyżej wyszczególnione gruntu dobrego morgow 9 prętów 100, prostopola morgow 7 prętów 120, sianożęci morgow 23 prętów 12 i lasu włok 4 morgow 19 prętów 150 na rzecz konkursowej masy zajmuje i poniższemu swojemu rozporządzeniu zostawuje — I że Gałęzowski od ubezpieczoney na wsi Poniziu i zaścianku Wrzosach dla XX. Dominikanów Konwentu Kowieńskiego summy rub. sreb. 2,040 procent szósty w ilości rub. sr. 122 kop. 40 opłacać jest obowiązany ostrzeżem — Chat zaś 15 we wsi Siwicy wydzielonych jako po spleceniu PP. Bernardynkom Wileńskim lokowanej na nich kapitału z pod hypoteki przez Sąd Exdywizorski zakreślonej wywalnia — Po czem rezerwując kwestye wyłączone z tey schedy między dziedzicami a Lokatorem Gałęzowskim wynikłe Izba Cywilna Wileńska, *naprzód:* Co do wygonu dla wsi Siwicy, którego wspólność dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zastrzeżona obu-stronny spór i niespokojność na zawsze zradzać mogła, w miejscu zatem takowej wspólności w proporcją chat 15 wsi Siwicy z ogólnego oney wygonu włok 5 prętów 71 obeymującego, włokę 1 morgow 10 i prętów 120, dla włościan Gałęzowskiego na wieczność wydziela, a powyższą wspólność kasuje — *Powtórę:* Co do gruntu włościanki Mackiewiczowej, która się Gałęzowskiemu w wydziale dostała jakby teyże włościance na wieczność przez dziedziców ustąpiony a pod rozdział ogólnej masy dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zajęty; ponieważ rzeczona włościanka Mackiewiczowa z takową pretensją do exdywizyi nie przychodziła, a nawet Gałęzowski w przyzyciu terażniejszemu dokumentem jakoby ustąpienie przez dziedziców Bienicy dochodzącego się gruntu dowodził, nieskłada; przeto Izba Cywilna Wileńska tey pretensją do dochodzenia właściwym porządkiem i w należnym Sądzie ze względu że od uspokojenia kredytorów jeszcze znaczny fundusz dla dziedziców zostaje odsyła. — *Potrzenie:* Co do skargi Gałęzowskiego wniesionej z powodu iż lubo Sąd Podkomorsko-Exdywizorski poświadczył o uczynionej zamianie łaki i gruntu między konsukcessorami Abramowiczowej od Bienicy a masą Xiąże Ogińskiego i Oganowskim, oraz takowy grunt i łakę oddał jemu w lokacyę, jednakże Xiąże Ogiński za ledwo w rok po dekrecie Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego a Oganowski dotąd zamienionej łaki i gruntu nie oddał, z jakiego powodu tenże Gałęzowski prosił wynagrodzenia — Gdy z dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego czytać się daje ta pewność, że Xiąże Ogiński i Oganowski spór o granicę w tymże Sądzie zakończyli, skutkiem czego wyrażony Sąd postąpione z ich strony ziemne własności do Bienicy przyłączony na nich kredytorów połokował, a wzajemnie, Bienickie ziemne własności w zamianę oddał, jeśli więc w rzeczy tak ukończoney Xiąże Ogiński lub Oganowski satysfakcyi nie dopełnili, obiekt ten winę ich

ich wyobrażając konsukcessorów Abramowiczowej dotykać nie może; a przeto pretensya Gałęzowskiego do nie-
dotrzymujących skutków dobrowolney ugody zwróconą być powinna, dla tego Izba Cyw. Wileń. obie opisane pre-
tensye do dochodzenia na funduszach Xięcia Ogińskiego i Oganowskiego właściwą koleją Gałęzowskiemu zostawu-
je. — *Poczwarte:* Co do skargi Gałęzowskiego że Sąd Podk. Exdyw. na dopełnienie ludności inwentarzowej po-
krywając jej niedostatek pozapisywał po dwa razy jedną ludność i tak przy chacie Józefa Rudego zapisano
Franciszka Szpakowicza pod N. 10 później zaś tegoż Szpakowicza pomieszczono u jego Andrzeja Uściłowicza
a Franciszka Kozakiewicza pokazano raz w chacie Zmitruka Woyciechowicza pod N. 5, drugi raz we
dworze ciunem — Gdy jednak z przejrzenia inwentarza do Dekretu przez Sąd Podkomorsko-Exdywizor-
ski sporządzonego odkrywa się, iż we wsi Poniziu w chacie Józefa Rudego pod N. 10 zapisany Jakob
Szpakowicz wdowiec z synem, w chacie zaś Andrzeja Uściłowicza umieszczony szwagier jego Franci-
szek nie mający dzieci lecz tylko matkę bez wyjaśnienia tegoż Franciszka nazwiska, co jawny stanowi
dowód, że Gałęzowski pod takim znaczeniem inwentarza dwóch ma sobie podanych włościan a tylko
profitując z pomyłki Sądu Exdywizorskiego który w chacie Uściłowicza szwagrowi jego Franciszkowi
nie wyraził nazwiska tegoż Franciszka pod tytuł jednej osoby Franciszka Szpakowicza podciąga wten-
czas gdy z nich pierwszy wdowiec z synem a drugi bez żony i dzieci a tylko z matką poosobno skła-
dają familię i nazwiska — Jak równie chociaż tenże Gałęzowski o podwójnym zapisaniu Franciszka
Kozakiewicza donosi. Gdy wszakże inwentarz Sądowy przez komplet Sądu Podkomorsko-Exdywizor-
skiego podpisany wyrażonego włościanina tylko przy chacie Zmitruka Woyciechowicza pod N. 5 we wsi
Poniziu pomieścił pomiędzy zaś ludźmi loznemi dwornemi bynajmniej raz drugi nie potożył, w wyda-
nym zaś szczegółowym Gałęzowskiemu na jego schedę inwentarzu aczkolwiek tenże Kozakiewicz przy
wyrażoney chacie ręką prezydującego Soroki jest dopisany a pierwiej w ludziach dwornych pomieszco-
ny kiedy jednak tenże prezydujący Soroka położonym odsyłaczem pod literą (a); tegoż włościanina do
osoby ciuna we dworze będącego Franciszka Kozakiewicza odniósł a tym samym za jedną tylko jegoż
osobę odkrył — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu w obu powyższych przedmiotach Gałęzow-
skiego skargę jako próżną, bez zasad i słuszności wniesioną uchyla. *Popiąte:* Co do wzajemney dziedzicow
i Gałęzowskiego o włościana Jakóba Kryszkiewicza z jego siemienistością pretensyi. Chociaż z sporzą-
dzonego przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski inwentarza ludności dóbr konkursowi uległych okazuje
się; że wyrażony Jakob Krzyżewicz we wsi Siwicy w chacie pod N. 8 do schedy Szwykowskich za
gospodarza zapisany został, gdy jednak tenże sam inwentarz w następney schedzie lokatorowi Gałęz-
owskiemu takowegoż włościanina za kątnika przy chacie Stefana Zalewicza pod N. 9 podał, rzecz więc
jasna, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski czynność swą co do tego włościanina w schedzie Szwykow-
skich dokonaną w późniejszej przy schedzie Gałęzowskiego poprawił a tylko w tém dopełnił pomyłkę,
iż Jakóba Krzyżewicza po zapisaniu do schedy Gałęzowskiego z inwentarza schedy Szwykowskich
nie wykreślił. Ze zaś go za należnego schedzie Gałęzowskiego zdecydował, dostateczny ztąd bierze się
dowód: iż w Dekrecie wyszczególniając wszystkie włościańskie chaty, na których ewicyka summ fun-
duszowych opartą została, Jakóba Krzyżewicza nie pomieścił, owszem ponieważ w inwentarzu wsi
Siwicy w schedzie Szwykowskich chat 40 i jedna pustosza z poszczególnieniem nazwisk włościan czy-
tać się dają, z nich zaś tylko 39 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski pod hypotekę summy PP. Bernardy-
kom zajął, a chaty Jakóba Krzyżewicza nie wyraził, tym samym też jego chatę skasowawszy, celem
uregulowania ludności i władnie do schedy Gałęzowskiego w chacie Stefana Zalewicza za kątnika zapi-
sał i podał, jakowa jego czynność tym wyraźniej wykrywa się gdy Szwykowscy w inwentarzu swej
schedy znajdując ręką prezydującego w exdywizyi Podkomorzego Soroki pomieszczone, a przez cały
komplet Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego podpisane wyjaśnienie, że ci tylko kontnicy do dziedzicow
należć będą, którzy nie są do sched kredytorskich zajęci i na gruncie tychże dziedzicow mieszkają,
żadnego mieć nie mogli i nie mają pretextu do poszukiwania oddanego w satysfakcyi kredytorowi wło-
ścianina. — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu wyz. rzeczowego Jakóba Krzyżewicza,
jako kontnikiem w schedzie Gałęzowskiego zapisanego, przy teyże jego schedzie i aktorstwie nazawsze
utrzymując, pretensyą o jego ze strony dziedzicow zastosowaną umarza; a następnie biorąc pod rozbiór
wzajemną między temiż stronami pretensyą o Stanisława Sidorowicza kucharza, którego Sąd Podko-
morsko-Exdywizorski w schedzie Gałęzowskiego we wsi Siwicy pod N. 4 w chacie Michała Sidorowi-
cza brata jego pokazał adnotując, iż służy we dworze kucharzem — I przeciwnie tegoż Stanisława Si-
dorowicza w liczbie ludzi dwornych przeznaczył na schedę Szwykowskich, ponieważ Michał Sidorow-
icz w powyżey wspomnioney chacie inwentarzem objęty, mając cztery duszy płci. męskiej siemieni-
tości, powiększenia teyże siemienistości nie potrzebował, a brat jego Stanisław kucharz w roku 1815
z teyże wsi Siwicy do dworu Bienickiego przeprowadzony, w liczbie ludzi dwornych rewizją 1816 r.
skazką zapisany, do daty exdywizyi posługą kucharza zajmował się a następnie po Dekrecie Sądu Pod-
komorsko-Exdywizorskiego podług doniesienia samegoż Gałęzowskiego przez dziedzicow na wolną gdzie
się podoba szesnastoletnią służbę uwolnionym bydź okazuje się, w posród czego ponieważ Ukaz 1812
obra 6 dozwalający ludzi dwornych bez ziemi wyprzedawać lub zapisywać odeymował wszelką Sądowi
Podkomorsko-Exdywizorskiemu władzę z pod skazki dwornej dotaczać rzeczowego Stanisława Sido-
rowicza do chaty jego brata, a ztąd bez osobnego za tegoż Stanisława Sidorowicza dla dziedzicow wy-
nadgrozdzenia czyli tacy, tak jak loznego poddanego lokatorowi Gałęzowskiemu oddawać — Gdy ztąd
inąd zwrócona uwaga na myśl Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, którym literalnie za przy-
sądzonego w schedzie Szwykowskich rzeczowego Sidorowicza pokazał, pokombinowana z inwentarzem
na schedę Gałęzowskiego wydanym gdzie adnotacya, iż on służy we dworze kucharzem jest zamiesz-
czoną, nie daje nawet pełnego przekonania, ażeby tenże Sidorowicz kucharz i Gałęzowskiemu był przy-
sądzony, owszem bliżej sądzić należy, iż adnotacya w inwentarzu o Stanisławie Sidorowiczu służyła
tylko do wyjaśnienia o ludności Michała Sidorowicza, dopominać się zaś o aktorstwo rzeczowego Stani-
sława Sidorowicza Gałęzowskiemu nie nadała prawa, wtenczas gdy nie Dekret do inwentarza lecz in-
wentarz do Dekretu stosowanym bydź powinien gdy pomyłka inwentarza znaczeniem Dekretu rozwią-
zuje się a ten ponieważ własność Stanisława Sidorowicza wprost dla Szwykowskich wskazał i nako-
niec ponieważ Gałęzowski i bez osoby Stanisława Sidorowicza kucharza pełną w chacie jego brata Mi-
chała z dusz 4 męskich złożoną ma w robociznie wysługę, a summa duchowna dostateczną hypotekę,
dla tego Wileńska Izba Cywilnego Sądu Stanisława Sidorowicza przy schedzie i dziedzictwie Szwy-
kowskich do poniższego z Xiężną Puzyniną między innymi o ludzi dwornych działu zostawuje, i do
teyże schedy przysądza, obok czego jeśliby się odkryło, że Gałęzowski podanego sobie inwentarzem
exdywizorskim Stanisława Sidorowicza do skazki schedy swojej folwarku Ponizia zapisał a tenże wło-
ścianin i od dziedzicow Szwykowskich skazką podanym został, w takim razie, iż Gałęzowski, o powrót po-
datkow już opłaconych i do przemiany skazki płacić się mogących dopominać się u Szwykowskich nie może,
Izba Wileńska ostrzega — A tą koleją, że w całej schedzie swojej tenże Gałęzowski po wyłączeniu
przysądzonego tym Dekretem dla successorow Abramowiczowej Stanisława Sidorowicza, mieć powinien
ludności podług inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego dusz męskich 140, objaśnia. — *Posiódme:*
Co do pretensyi dziedzicow o place dwóch kontników i zabudowanie ich we wsi Siwicy, oraz odjęcie
gruntów sadzibnych od włościan teyże wsi przy Szwykowskich pozostałych dla chat 15 Gałęzowskiemu
wydzielonych, ponieważ Sąd Podkomorsko-Exdywizorski za generalne przyjąwszy prawidło dać na
każdą chatę po 15 morgow gruntu i 5 morgow łąk prócz ziemi pod zabudowaniem będący taki swój
zamiar w wydziale schedy Gałęzowskiemu na gruncie wyexekwował, co z weryfikacyi mapy i inwen-
tarza przez Sądowego tey Izby Geometrę sprawdzonem zostało — Gdy aczkolwiek z jednej strony wsi
Siwicy zabrane zostały od włościan Szwykowskich sznury sadzibne dla włościan Gałęzowskiego, z dru-
giey jednak strony teyże wsi wzajemnie od włościan Gałęzowskiego dla włościan Szwykowskich oddana
sto-

15

stosowne do miejscowej pozycji wynagrodzenia stanowią, i chociaż więcej ziemi od włościan Szwykowskich odjęto jak w zamian oddano, gdy jednak zamknąć regulamentu obrębu sadzib włościan Gałęzowskiemu wydzielonych inaczej było niepodobnym, w razie zaś przeciwnym dać chyba szachownicze grunta wypadło a taki sposób lokacyi stając się pobudką dla obu stron niespokojności i sporów z porządkiem i słusnością nie zgadzałby się i gdy pretensya Szwykowskich o place po dwóch kątnikach nieknie w tej uwadze, że obręb włościan Gałęzowskiego, większy nad zakresloną na każdą chatę przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski proporcją nie obejmuje ilości gruntu i łąk; z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu w dwóch wyrażonych przedmiotach stosunek dziedziców umarza. — Naostatek względnie pretensyi dziedziców o zwiezione jakby do folwarku Ponizia w czasie sądowej administracyi na reperacyę cerkwi Bienickiej oraz młynu w Poniziu, które jakoby bez żadney taxy przy Gałęzowskim zostało; ponieważ o zwiezieniu takowegoż drzewa żadne ani w dekreście, ani w inwentarzu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, nie czyta się pojaśnienie, a ztąd gdy dowodzenie w tym względzie pretensyi miejscowego wysłędzenia wymaga, i przez to przedmiot nowego po dekreście Exdywizorskim procederu stanowi; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowy dopominek dziedziców podług wzajemnego obustron dowodu i odwodu do dochodzenia i rozpoznania osobnym porządkiem i w właściwym Sądzie odsyła. — *W kathegoryi trzynastey Stanisława Czarnowskiego Doktora Medycyny w stopniu Ignacego Przyginty*: Któremu rekognoskowaną została tym wyrokiem summa rub. sr. 2,099 kop. 50 — Lubo rzeczony Doktor Czarnowski przez prośbę do Izby niniejszey na dniu 27 Junii roku terażniejszego podaną, nabywszy stopień Przyginty skarży dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, iż ten za summę rub. sr. 2,400 wydzielając Przygintowi dworek w mieście Wilnie nie daleko Kościoła S-go Jerzego, idąc od kościoła Zamkowego po lewey stronie położony, na placu morg 1 przętów 192 przęcików 66 obejmującym, zabudowany, wysoką intratę z niego rub. sr. 120 pokazał i do waloru tak postanowionego dopłaty na Przygintie rub. sr. 240 zasądził, albowiem dworek rzeczony nad rub. sr. 110 wyższej intraty nigdy nie czynił, a i z tej na opłatę podatków i dalsze mieyskie wydatki znaczna jeszcze część corocznie depansować się musi. — Że tenże dworek nie na placu dziedzicznym lecz na skarbowym do horodnictwa Wileńskiego należnym zabudowany powodem płacącego się z niego terragium tém bardziey walor swój zniża, o czém Przygint nie wiedząc, przyszedłszy do possessyi onego znaczną zaległość tegoż terragium opłacić musiał. — Że nakoniec skutkiem rozporządzenia Zwierzchności, gdy uczyniony został plan, jakowym nowo-sformować się mająca ulica, place wyż rzeczonego dworku na dwie części rozcinając zupełnie ony bezużytecznym uczyni. — Z tych przyczyn lubo przyliczenia do kapitału przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski przysądzonego opłaconych tak przez Przygintę, jako już i przez samego nowo-nabywcę proszącego podatków, terragium i dalszych poniesionych wydatków — Naznaczenia roczney z pomienionego dworku intraty tylko rub. sr. 11 kop. 20, a tym powodem reszty summy, jaką nad proporcją takiey intraty Sąd Podkomorsko-Exdywizorski za walor nie raz rzeczonego dworku na pozostałej massie po zesłzey Abramowiczowey przysądzenia, dopraszał się; Jednak ponieważ z rozpatrzenia wyż-rzeczonego dekretu ta się odkrywa pewność, że Ignacy Przygint na Sądzie Podkomorsko-Exdywizorskim stawający o wydział dla siebie wyrażonego dworku sam dobrowolnie prosząc, tak o naturze placu, na którym jest zbudowany jako też i wydatkach na utrzymanie onego potrzebnych wiedzieć musiał, a Sąd Podkomorsko-Exdywizorski z kontraktów arendownych przez konsukcessorów Abramowiczowey złożonych nabrawszy przekonania, iż takowy dworek po potrąceniu wydatków rub. sr. 145 rocznego przynosił dochodu i z tego jeszcze na nieprzewidziane potrzeby i wydatki rub. sr. 25 potrąciwszy, w stały tylko r. sr. 120 wieczney intracie tylekroć wspomniany dworek Przygintowi wydzielił; dekret więc tego Sądu jako na dowodach i słusności zawsze approbatę zyskiwać musiałby, tém bardziey dopiero kiedy Przygint na onym zaprzestawszy, appellacyi nie założył a konst. 1764 r. wszelkie dekreta nie appellowane w nieporuszonem na wieczne czasy zatrzymała znaczeniu, a ztąd ponieważ Przygint w żadnym punkcie nie mógł naruszyć na słusności opartego i nie appellowanego dekretu, takiż sam stopień i proszącemu Czarnowskiemu przekazał. — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w zupełności zatwierdziwszy wydzielony Przygintowi dworek z placem podług onego opisanja proszącemu Czarnowskiemu jako nowo-nabywcy w wieczną lokacyą i possessyą oddaje. — A gdy z rekognicyi w tej kathegoryi odkryło się, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski pomyłkowie przyliczył Przygintowi procentu rub. sr. 61, którego zwrot podług słusności massie należał, przeto Izba Cywilna Wileńska takowe rub. sr. 61 na tymże Czarnowskim, jako nabywcy, do poniższego swojego rozporządzenia dla konkursowey massy wskazuje i zasądza. — Naostatek co się tyczy prośby Czarnowskiego o zastrzeżenie dla niego ewikcyi na zdarzenie, jeśli by powodem poprowadzić się mogący ulicy przez plac na którym wydzielony jego dworek ma swe położenie, przyszło, walor tegoż dworku utracić, gdy takowe żądanie odnosi się do ogólnych postanowić się mających względnie lokacyow kredytorskich prawideł, zatem one jednoczasow w tychże ogólnych regółach zrzeczować przyrzeka. — *W Kathegoryi czternastey Karola Wagnera w stopniu własnym*: Któremu rekognoskowano tym dekretem summy kapitalney rub. sr. 10,610 kop. 90 i pół a do jakiey dodaje się poszlin od summy duchowney dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na jego schedzie opartey rub. sr. 144 czyniących — Poszlin od przewyżki summy niniejszym dekretem nad wyrok Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysądzoney rub. sr. 14 kop. 24 i pół i za papier tak od summy duchowney, jako i od teyże przewyżki rub. sr. 11 kop. 20, a w ogóle rub. sr. 10,780 kop. 55; jakowe Izba Cywilna Wileńska zalokować na teyże samey schedzie, którą i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, postanawiając, tą koleją oddaje Wagnerowi folwark Raczkow dotąd w jego possessyi będący. — W którym przez szczegóły oceniona budowla czyni rub. sr. 215, takowe więc od powyższego kapitału potrąciwszy, pozostaje do lokacyi rub. sr. 10,565 kop. 55 — Od której za procent piąty, w ilości r. sr. 528 kop. 26 trzy-czwartych wypadający, wydziela się w tymże folwarku Raczkowic ziemi pod zabudowaniem morgow 2 przętów 160 za kop. 25, wygonu przętów 277 za kop. 9, ogrod fruktowy z drzewami urodzaynymi w intracie rub. sr. 10, ogrodu warzywnego morg 1 przętów 120 za rub. sr. 1 kop. 40, pola oromego dobrego włok 3 morgow 8 przętów 49, morg po kop. 50 za rub. sr. 49 kop. 7; pola średniego włok 4 morgow 5 przętów 266, w taxie morg po kop. 50 za rub. sr. 57 kop. 76, łąk murożnych średnich morgow 5 przętów 143, morg po kop. 50 za rubli srebrem 2 kopiejek 74, łąk murożnych podłych morgow 13 przętów 121 po kop. 50 za rub. sr. 4 kop. 2, łąk błotnych średnich morgow 4 przętów 91 po k. 50 za rub. sr. 1 kop. 29, zarośli na łąkę zdatnych morgow 2 przętów 99 po kop. 20 za kop. 46, gaju sośnowego morgow 6 przętów 42 po kop. 50 za rub. sr. 3 kop. 7, lasu opałowego morgow 13 przętów 97 po kop. 50 za rub. sr. 4, zarośli na grunt zdatnych włoka 1 morgow 4 przętów 24 po kop. 50 za r. sr. 10 kop. 24; wieś Raczkow a w niej chat 5, jako to: 1 Jakób Anop, 2 Wincenty Horodecki, 3 Alexy Markowski, 4 Michał Sawłowicz, i 5 Jakób Horodecki, po odtrąceniu procentu duchownego w intracie rub. sr. 44 — Wieś Żurowicze chat 11 a w niej gospodarze: 1 Jan Anop, 2 Bartłomiej Kulak, 3 Paweł Łazarz, 4 Bazyl Anop, 5 Józef Anop, 6 Tadeusz Puhacz, 7 Paweł Anop, 8 Leon Anop, 9 Onufry Wijal, 10 Stefan Anop, 11 Paweł Bałtrasz; po wytrąceniu procentu duchownego licząc z każdej chaty tak jak i powyższe po rub. sr. 8 kop. 80, w intracie rub. sr. 96 kop. 80 — Wieś Koniuchy chat 14, a w niej włościanie: 1 Andrzej Budrewicz, 2 Michał Dankiewicz, 3 Filip Szpil, 4 Piotr Bosko, i 5 Piotr Bosko, 6 Paweł Michalewicz, 7 Józef Jarmakowicz, 8 Michał Filipowicz, 9 Jakób Boreyko, 10 Szymon Boreyko, 11 Leon Michalewicz, 12 Michał Horodecki, 13 Leon Sółtan, i 14 Józef Puhacz, w intracie za rubli sr. 123 kop. 20. — Za propinacyę z Karczmy w Koniuchach rub. sr. 20 i osobno z chat 16 wsi Raczkowa i Żurewicz za wolną wyprzedaż w tych wsiach trunkow rub. sr. 16 — Następnie lasu budowlowego włok 3 morgow 19 pr. 21, morg po kop. 50 za rub. sr. 54 kop. 53 i pół, lasu opałowego włok 4 morg 1 przętów 61 i pół, morg po kop. 50 za rub. sr. 56 kop. 53 trzy-czwartych. — Łąk w tymże lesie morgow 4 przętów 195 po kop. 50, za rub. sr. 2 kop. 52 — Łąk dobrych i średnich włoka 1 morgow 7 przętów 222 po kop. 50 za r. sr. 18 kop. 87

18 kop. 87 i wygonu ku rzece Bereczynie dla wsiów bez tacy włoka i morgow 8 prętow 81. — Jako-
we wszystkie szczegóła po wytrąceniu na rzecz dziedzicow z ilości przez Sąd Exdywizorski wydzielone-
go lasu morgow 5 prętow 192 i pół gdy stanowią walor rub. sr. 536 kop. 45 jedno-czwartych, a Wagne-
rowi należy procentu jak się wyżej wyraziło r. s. 528 k. 26 i pół, zostaje więc w jego schedzie więcej intraty nad
należy procent r. sr. 8 kop. 18 i pół, które Izba Cyw. Wileń nie potrącając w tej schedzie, do rachunku w sche-
dach jego ze stopnia Iwanowskiego i successorów Niszkowskiego poniżej uczynić się mającego odsyła, a tą koleją —
W Kategorii piętnastej tegoż Wagnera w stopniu Antoniego Iwanowskiego, któremu rekognoskowany
tym Dekretem kapitał rubli sr. 357 kop. 74, a do jakiego dodaje się poszlin od summy duchowney De-
kretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na jego schedzie lokowanej r. sr. 4 kop. 80 wypadających,
w ogóle kapitału z poszlinami r. sr. 362 kop. 54, jakowe podobnie na teyże schedzie, którą Sąd Podko-
morsko-Exdywizorski wydzielił, Izba Cywilna zalokować determinując, oddaje Wagnerowi zaścianek
Jachimowszczyznę a w onym włościanin Mateusz Boszko w intracie za r. sr. 8 k. 80, a po wytrąceniu pod
budowlę prętow 150 i na poletki dla tegoż włościanina morgow 15, oraz nieużytkow prętow 24½ dodaje
się ziemi z zaroślami gruntowemi włoka 1, morgow 2 prętow 71, morg po kop. 30, za r. sr. 9 kop. 67,
sianożęci średnich morg 1 prętow 72, za kop. 62, a że przez ogólne tak Sądu Exdywizorskiego, jako tey
Izby postanowienie na każdą włościańską chatę przeznaczono sianożęci po morgow 5, a w takowym za-
ścianku, nie było więcej jak morgow 2 prętow 76, przeto na dopełnienie tey ilości zgodnie z Dekretem
exdywizorskim dodaje się łąk morgow 2 prętow 224, za propinacją z tego włościanina r. sr. 1, w ogóle
intraty r. sr. 20 kop. 9; gdy zaś Iwanowskiemu od powyższego kapitału wypada piątego procentu rubli
sr. 18 kop. 12½, przeto walor tak wydzieloney schedy przewyższa procent r. sr. 1 kop. 96½, których
równie nie potrącając Izba Cywilna do lokacyi schedy ze stopnia Niszkowskiego successorow odkłada i
w tym porządku. — *W Kategorii szesnastej tegoż Wagnera w stopniu successorow Doktora Niszkowskiego*
rekognoskowano niniejszym wyrokiem kapitału r. sr. 1,339 kop. 51 i pół, do jakiego dodaje się poszlin
od summy duchowney na tey schedzie opartej r. sr. 14 kop. 40, podobnie poszlin od przewyżki summy
od tego wyroku nad wyrok Sądu exdywizorskiego rekognoskowanej r. sr. 2 kop. 31½ i za walor papieru
niedopłaconych r. sr. 1 kop. 12, w ogóle stanowi summę r. sr. 1,357 kop. 34½; za procent więc piąty,
od niey wypadający r. sr. 67 kop. 86½, oddaje się Wagnerowi ze schedy Dekretem Sądu Podkomorsko-
Exdywizorskiego wydzieloney w poletkach dwornych folwarku Raczkowa gruntu oromego średniego włok
z morgow 9 prętow 121 mieszcząc w to i zarośle gruntowe w taxie morg po kop. 30 za r. sr. 20 kop. 82;
ze wsi Koniuch chat 3, a w oney włościanie szczy Józef Kokarewicz, 2gi Karniey Konon, 3ci Piotr Sa-
włowicz, z których potrąciwszy procent od summ duchownych wynosi intraty r. sr. 26 kop. 40 i siano-
żęci morgow 15 po kop. 30 za r. sr. 7 kop. 50; jakowe szczegóły stanowią w ogóle intraty rubli sr. 57
kop. 72, na dokompletowanie więc reszty procentu oddaje się Wagnerowi pozostałej intraty z jego schedy
r. sr. 8 kop. 18 i pół, i ze schedy Iwanowskiego r. sr. 1 kop. 96½, a gdy tym sposobem Wagner w trzech
powyższych schedach pełny odebrał od summ kapitałnych piąty procent, a mimo to w schedzie succes-
sorow Niszkowskiego, znajduje się wydzielonego lasu budowlowego mor. 13 pręt. 262 w taxie morg po k. 50,
za r. sr. 6 kop. 97, i opałowego mor. 20 po kop. 30, za r. sr. 6, osobno w schedzie własney Wagnera
od lokacyi jego kapitału pozostało lasu opałowego mor. 3 prętow 192½ po kop. 30 w intracie r. sr. 1
kop. 9½; zatem Izba Cywilna Wileńska z tych dwóch sched lasu włokę 1 i morgow 7 prętow 154½, w in-
tracie r. sr. 14 kop. 6½ z pod aktorstwa i possessyi Wagnera na rzecz massy konsukcessorow Abramow-
wiczowey wymyuje i one późniejszemu swojemu rozporządzeniu zostawuje. — Poczem gdy wyrokiem
niniejszym na trzech powyżey wymienionych schedach Wagnerowi wydzielonych oparte zostały summy
duchowne a mianowicie: na schedzie własney tegoż Wagnera Kapitulie Wileńskiej r. sr. 3,600, na sche-
dzie Iwanowskiego XX. Dominikanom Kowińskim r. sr. 120 i na schedzie Niszkowskiego successorow
r. sr. 360 wyrażoney Kapitulie; zatem ażeby Wagner tak z schedy własney, jako i z nabytych od Iwa-
nowskiego i successorow Niszkowskiego corocznie procent szósty aż do odkładu kapitałow akuratnie wy-
płacał, Izba Cywilna ostrzega. — Z kolei rozwiązując wyniki między Wagnerem, a konsukcessorami
Abramowiczowey z rzeczy wydzieloney Wagnerowi schedy pretensye. — Chociaż tenże Wagner skar-
żył Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, iż on, takową jego schedę bez paszy dla włościan wy-
dzielił, że w oney miejscowa pozycya nie dozwala odkryć wody, i że chaty włościańskie mają ludność
w sobie zajmując, z ktorey, gdy znaczna część odumarła, uprawa więc roli w należyłym porządku za-
skutecznić się nie może — Gdy jednak w żadney exdywizyi, to się praktykować nie może, aby każdy
z kredytorow równey dogodności mógł odebrać lokacyę, jaka w majątku we wszelkie dobrocie obfitują-
cym życzoną być może, dosyć na tém, gdy kredytor w stosowney wartości szczegółach otrzyma ubez-
pieczenie wiekuiestego procentu od poszukiwanego kapitału, tym bardziej skarżyć się nie ma powodow
Wagner, który otrzymał cały folwark nie nowo założony, lecz od niematego czasu gospodarowany;
gdy w szczegółach tenże folwark składających, wydzielony las, zarośle, łąki i wygony, okazując miejsce
odpowiedniey potrzebom paszy, a siemienistość włościan więcej jak po 4 dusze mężkie na chatę, ułatwia-
jąc możność i łatwość uprawy tak dwornej, jako i włościańskiej roli, niewłaściwość skargi procedują-
cego Wagnera odkrywa, a z tego powodu, ponieważ Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego żadney
w wydzielonych trzech dopióro posiadanych schedach nie dopełnił rzeczonemu Wagnerowi z opisanych
wyżej niedogodności; z tych powodow Wileńska Izba Cywilnego Sądu przyniesioną Wagnera w pomie-
nionem znaczeniu skargę uchyla, a ludność wsiów jego, inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego
opisaną za dostateczną uważa, i że takowa dusz mężkiej pteci 135, obeymowała objaśnia. — Jak podobnie
lubo tenże Wagner żalił się na Dekret wyrażoney Izby, że w regulamencie wsiów z krzywdą włościan
wsi jemu wydzieloney Żurewicz, poodeymował ich sznury i do zmian dwornych Horodziłowskich dołą-
czył — Xiężna zaś Puzynina dowodząc, że Wagner niewolnie na podstęp Horodziłowskiej propinacyi
nową zbudował karczmę, o nakaz oney Wagnerowi zniesienia dopraszała się, jednak ponieważ wieś Żu-
rowicze cokolwiek utraciła odjętey ziemi do Horodziłowa, to przyległą sobie wynagrodzonem znalazła
i zamierzoną proporcją, po mor. 15 gruntu, oraz po 5 mor. łąk posiada, gdyby zaś odjąwszy część po-
letkow dwornych Horodziłowskich dla innych kredytorow zostawił one bez odpowiedney proporcyi, to
ani z słusnością, ani z porządkiem niezgadzałoby się, w opisanym więc regulamencie, Sąd Podkomor-
sko-Exdywizorski żadney nie dopuścić pomyłki i niesprawiedliwości. — Równie ponieważ każdy z kre-
dytorow mający wydzieloną na wieczność schedę, nie może być pozbawionym z wolności szukania
właściwych z oney pożytkow, skutkiem czego, gdy Wagner na wydzieloney sobie ziemi pobudował karcz-
mę, i w tym, jako w wydziale swoim posiadający odpowiednią proporcją dusz nie może mieć zagrodzo-
nego prawa, dla tego Izba Cywilna powyższe Wagnera i Xiężney Puzyniney pretensye uchyla. — *W Ka-
tegorii siedmastej Xiężney Ogińskiej Senatorowey, stopień successorow Ferdynanda Szpitznagla repre-
zentującej*. Którey w stopniu Szpitznaglow rekognoskowany kapitał rubli sr. 2,707 kop. 90, a do jakiego
dodawszy poszlin od summ duchownych rubli sr. 38 kop. 40, poszlin od przewyżki summy niniejszym
wyrokiem nad Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysądzoney 0 rubli sr. 4 kop. 50½, za pa-
pier walorowy niedopłaconych rubli sr. 2 kop. 80, stanowi summę rubli sr. 2,753 kop. 60½, od ktorey
procent piąty r. sr. 137 kop. 68 wynoszący, Izba Cywilna Wileńska wiekuiście ubezpieczyć postanawia-
jąc, gdy dostrzeżę, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na satysfakcyę Szpitznaglow wydzielając 3 dymy
we wsi Zaskiewiczach dopełnił szachownicę, albowiem włościan pod N. 21, 22 i 24, na rzecz Szpitzna-
glow a pod N. 23 Szatyńskiego przeznaczył, grunta zaś dla tegoż Szatyńskiego przy chacie pod N. 24
zakreślił, przeto pomyłkę w tém wyrażoney Izby, przostając Izba Cywilna, najprzód chat 3, we wsi
Zaskiewiczach, 1go Tadeusza Sawocha, 2go Jana Sieniawskiego i 3go Jana Rutkowskiego po otrąceniu
procentu od summy duchowney w intracie rubli sr. 26 kop. 40 Xiężney Ogińskiej oddaje i przeniesie
siemienistość włościanina z pod N. 24, do N. 23, gdzie był dotąd włościanin Szatyńskiego, Hryszko So-
roka

roka nakazuje, a tym porządkiem ni. przerwanie między sobą połączone sadyby trzech powyższych włościan rzeczoney Xieźney przeznacza. — Z kolei na satysfakcyą dalszego procentu ze wsi Hodkiewicz chat 5, to jest. 1 Jana, 2 Jozefa, 3 Romana, 4 też Józefa i 5 Andrzeja, poosobno osiedlonych Sapaczow, w intracie rubli sr. 44, gruntu oromego podfego przy teyże wiosce morgow 11 po kop. 15, za r. sr. 1 kop. 65 — Zarosle na nizinach na paszę zdatnych morgow 16 prętow 179 po kop. 10, za r. sr. 1 kop. 66, sianożęci morgow 45 prętow 211, po kop. 50, za r. sr. 15 kop. 71 — Zarosli sianożętnych morgow 16 prętow 235 po kop. 20, za rubli sr. 3 kop. 36, zarosli na nizinach podłych włok 2 prętow 37, po kop. 10, za r. sr. 6 kop. 1, wygonu morgow 8 prętow 106, po kop. 10, za kop. 85, mszaru i wodostaju morgow 11 prętow 84, po kop. 1, za kop. 11, gruntu zbywającego od potrzeby włościan włoka 1, mor. 18, prętow 154, po kop. 30, za rubli sr. 14 kop. 55, sianożęci średniey morgow 7 prętow 240, po kop. 50, za rubli sr. 3 kop. 90, zarosli na paszę morgow 25 prętow 9, morg po kop. 20, za r. sr. 5, lasu budowlowego morgow 8 prętow 216, po kop. 50, za r. sr. 4 kop. 36 i lasu opafowego morgow 13 pręt. 220, po kop. 30, za r. sr. 4 kop. 12, naostatek za propinacyą z chat powyższych ośmiu r. sr. 8 — Jakowa ze wszystkich szczegółów intrata stanowi powyżey wyliczony procent r. sr. 137 kop. 68, po ubezpieczeniu którego ponieważ w schedzie Szpitznaglow znayduje się nadto lasu budowlowego morgow 11 pręt. 84; przeto Izba Cywilna Wileńska takowy superujący las w intracie r. sr. 5 kop. 64, czyniący kapitał rubli sr. 112 kop. 80 z teyże Szpitznaglow schedy dopiero w possessyi Xieźney Ogińskiej zostającej na rzecz massy wymuje i ony do poniższego swojego rozporządzenia zostawiwszy, ponieważ Xieźna Ogińska lokowany na tych chatach ośmiu dla XX. Dominikanów Konwentu Szumskiego kapitał w illości rub. sr. 960 optaciła, zatem też chaty z pod hypoteki za powyższy kapitał przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rozciągnoney wywalnia. — *W Kategoriei ośmnastey Jana Komara:* Któremu rekognoskowany tym dekretem kapitał rub. sr. 1,197 kop. 64, do którego dodawszy poszlin od summy duchowney r. sr. 19 k. 20 i nie dopłaconych za papier rub. sr. 1 kop. 12 czyni rub. sr. 1,217 kop. 96 odpowiednią piątemu procentowi rub. sr. 60 kop. 90, — Jakowy na teyże samey schedzie, co i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił Izba Cywilna Wileńska ubezpieczając, przeznacza Komarowi we wsi Obuchowszczyzny chat cztery, jako to: Andrzeja Łazowskiego, Józefa Rahuny, Tadeusza Dziemiesza i Hryszki Czuykiewiczza po odrąceniu procentu od summy duchowney w intracie rub. sr. 35 kop. 20, gruntu od tey wsi superującego morgow 24 prętow 25 po kop. 30 za rub. sr. 7 kop. 22 i pół, sianożęci w części zarosłych licząc w to i zamianę łączki w sianożęciach Bienieckich leżącey, morgow 20 po kop. 50 za rub. sr. 10 — lasu budowlowego przy granicy Borozdyńskiej morg 1 prętow 129, po kop. 50 za kop. 71, lasu opafowego morgow 12 prętow 162 po kop. 30 za rub. sr. 3 kop. 76 — za propinacyą z chat 4 rub. sr. 4, Jakowe szczegóła wynadgradzają powyżey wyliczony Komarowi procent; po ulokowaniu którego gdy się okazuje, że w schedzie Komara pozostało nadto gruntu od wsi Obuchowszczyzny superującego morgow 15 prętow 255 i lasu budowlowego morgow 6 prętow 27, w intracie rub. sr. 7 kop. 78 odpowiedniej kapitałowi rub. sr. 155 kop. 60; przeto takowe Izba Cywilna Wileńska z pod aktorstwa i possessyi Komara na rzecz massy zająwszy, o uczynioney między schedą tegoż Komara a schedą Ostrowidzkiego zamianie następnie pojaśnia: od wsi Piekar Ostrowidzkiego wzięto gruntu morgow 7 prętow 200, a w zamian za to oddano takąż ilość gruntu od wsi Obuchowszczyzny Komara powyżey odjętego, i prócz tego z tegoż gruntu dano Ostrowidzkemu podług ocenki w jego schedzie morgow 5 prętow 200; w ogóle oddano Ostrowidzkemu gruntu morgow 11 prętow 100 — Do massy zaś w zastępstwie Komara wzięto gruntu od wsi Piekar Ostrowidzkiego zamianą dostały morgow 7 prętow 200, a za morgow 5 prętow 200 uczyniono massie przy lokacyi schedy Ostrowidzkiego wynagrodzenie; nadto przy gruncie od wsi Piekar odjętym i do massy oddanym odjęto Komarowi z gruntu tegoż superującego od wsi Obuchowszczyzny morgow 4 prętow 135 — Oddzielno uczyniono zamianę w łąkach, to jest: odjęto ze schedy Komara łąk nad rzeką Porzeczką morgow 15 i dołączono do schedy Ostrowidzkiego, a w miejscu onych dano Komarowi morgow 8 przez włościan Ostrowidzkiego nad rzeką Berezyną, i morgow 5 nad powyżey wyrażoną rzeką Porzeczką uprzednio przez Białowieckich używanych; jakowe zamiany linijami na mappie oznaczone zostały; a po takim wydzieleniu schedy Komarowi i poświadczeniu poczynionych zamian, iż tenże Komar od summy duchowney na swojej schedzie oparty procent 6 XX. Trynitarzom rub. sr. 4 kop. 77, Franciszkanom Wileńskim rub. sr. 1 k. 80 i Dominikanom Kowieńskim rub. sr. 20 kop. 43, a w ogóle rub. sr. 27 aż do odkładu kapitału płacić będzie obowiązany, ostrzega, i ludność inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego objętą w zupełności przy nim na zawsze zostawuje. — *W Kategoriei dziewiętnastey Stanisława Sistrzencewicza* Któremu rekognoskowana tym dekretem summa rub. sr. 13,790 kop. 15 i pół, do jakiey dodają się poszliny od summ duchownych na jego schedzie opartych rub. sr. 206 kop. 40, też poszlin od przewyżki summy tym dekretem nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysądzoney rub. sr. 21 kop. 20 i za niedopłacony walor papieru rub. sr. 11 kop. 20, w ogóle stanowi kapitał rub. sr. 14,028 kop. 96. Jakowy Izba Cywilna Wileńska stosownie do postanowionego ogólnego w niniejszym wyroku prawidła na teyże samey schedzie którą Sąd Podkomorsko Exdywizorski wydzielił, ubezpieczyć postanawiając, w tym porządku oddaje W. Sistrzencewiczowi folwark Kazimierzow, w którym przez szczegół oceniona budowla rub. sr. 286 w takiej illości umarza część kapitału, po detrunkacie czego pozostaje do lokacyi kapitału rub. sr. 13,742 kop. 96 a od onego piątego procentu rub. sr. 687 kop. 15 trzy-czwartych za które przeznacza się ziemi pod zabudowaniem, dziedzińcem i gumniskiem morgow 3 prętow 5 w cenie morg po kop. 10 za kop 50, pod ogrodem warzywnym prętow 180 za kop. 60, gruntu oromego średniego w trzech poletkach włok 5 morgow 25 prętow 40 morg po kop. 50 za rub. sr. 87 kop. 57; sianożęci murożnych średnich morgow 4 prętow 281 po kop. 50 za rub. sr. 2 kop. 47, losu opafowego morgow 11 prętow 38 po kop. 30 za r. sr. 5 k. 34, zarosli włoka 1 morgow 16 prętow 222 po kop. 15 za rub. sr. 7 kop. 1, lasu borowego na żerdzie zdatnego włoka 1 morgow 15 prętow 72 po kop. 20 za rub. sr. 8 kop. 65, lasu borowego na opaf i budowle zdatnego morgow 19 prętow 9 po kop. 50 za rub. sr. 9 kop. 51 i pół, Dyrwanow w części chrustem porosłych morgow 29 prętow 49 po kop. 10 za rub. sr. 2 kop. 91 i pół, pód sadzawkami dwóma i drogami morgow 3 prętow 26 bez taxy — Wieś Redzki chat 27 a w niey gospodarze: 1 Stefan Boreyko, 2 Jakób Boreyko, 3 Ignacy Apicunek, 4 Stanisław Wierzbicki, 5 Jakób Skorynko, 6 Maciey Boreyko, 7 Teodor Boreyko, 8 Andrzej Żuk, 9 Stefan Boreyko, 10 Wasil Boreyko, 11 Dymitr Skorynko, 12 Jan Skorynko, 13 Kondrat Wagiero, 14 Stefan Michałowski, 15 Mikołay Wagiero, 16 Wawrzyniec Horbacz, 17 Wasil Hliński, 18 Antoni Hliński, 19 Stefan Hliński, 20 Alexy Hliński, 21 Jakób Hliński, 22 Teodor Hliński, 23 Leon Hliński, 24 Józef Boreyko, 25 Antoni Skorynko, 26 Paweł Skorynko, i 27 Roman Skorynko, z których po potrąceniu procentu od summy duchowney wypada intraty rub. sr. 257 kop. 60 — Wieś Nielidki chat 7, a w niey gospodarze: 1 Jan Kochan, 2 Piotr Rudy, 3 Szymon Rudy, 4 Klimon Hołubowicz, 5 Antoni Zaruba, 6 Szymon Rudy i 7 Stefan Osipowicz; po odrąceniu procentu od summy duchowney w intracie za rub. sr. 61 kop. 60 — Wieś Horbacze chat 7, a w oney gospodarze: 1 Jakób Rusakowicz, 2 Mateusz Horbacz, 3 Szymon Butrewicz, 4 Ignacy Abłamowicz, 5 Michał Horbacz, 6 Jan Paszkowski i 7 Mikołay Dziemiesz; po odrąceniu procentu od summ duchownych też w intracie za rub. sr. 61 kop. 60 i osobno zaścianek Domajewo, a w niey gospodarz Kondrat Hliński, i zaścianek Uhlany, a w nim gospodarz Antoni Lewicki, każdy z nich w intracie po rub. sr. 8 kop. 80, a oba za rub. sr. 17 kop. 60 — Za propinacyą z wyliczonych chat 43 po rub. sr. 1 rub. sr. 43, gruntu przy zaścianku Uhlany zbywającego od potrzeby włościanina morgow 19 po kop. 30 za rub. sr. 5 kop. 70, sianożęci murożney podley morgow 9 prętow 56 po kop. 25 za rub. sr. 2 kop. 30, wygonu prętow 176 za kop. 6, zarosli borowych morgow dwa prętow 255 po kop. 10 za kop 28 i pół, zarosli gruntowych morg 1 prętow 225 po kop 20 za kop. 35, wygonu morg 1 prętow 112 po kop. 10 za kop. 15 i pół; łąk merożnych i błotnych włok 2 morg po kop. 50 za r. sr. 30, lasu budowlowego włok 6 morgow 29 prętow 54 i pół za rub. sr. 104 kop. 55 i pół; Jakowa intrat

ta z szczegółów zebrana czyni rub. sr. 687 kop. 15. trzy-czwartych odpowiednio należnemu dla W. Sistrzenczewicza powyższemu procentowi; a gdy na takowym wydziale upewnione są duchowne summy, jako to: rub. sr. 5,000 — Dla XX. Misyonarzów Wileńskich, oraz rubli srebrn. 2,160 PP. Wizytom Wileńskim; zatem że W. Sistrzenczewicz procent szósty od tych dwóch summ, od pierwszey rub. srebrn. 180 a od drugiey rub. srebrn. 120 kop. 60 płacić corocznie aż do odkładu kapitału wyrażonym klasztorom będzie obowiązany, Izba Cywilna Wileńska ostrzega; — Po czym ponieważ po ubezpieczeniu należnych tak Sistrzenczewiczowi, jako i duchownym procentów i kapitałów pozostały jeszcze w schedzie W. Sistrzenczewicza przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielony, — Lasu budowlowego morgow 26 prętów 85 i pół; przeto takowe w intracie rubli srebrem 15 kopiejek 14 jedna-czwartych a w kapitale rubli srebrem 262 kopiejek 85, Izba Wileńska Cywilnego Sądu z pod dotychczasowey possessyi tegoż W-go Sistrzenczewicza wyymuje i na rzecz masy konkursowey do poniższego swojego rozporządzenia zostawuje. — Naostatek w rozpoznaniu zachodzących sporów między Sistrzenczewiczem a dziedzicami względnie wydziału wyż wzmienionego co do ludności, jakoby tę nie siemienistą Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, oraz co do zubożanego stanu tychże włości i niedogodności, jakiej Sistrzenczewicz doświadcza, z racy niemożności odkrycia w danym sobie wydziale wody blisko fundum Kazimierzowa; ponieważ stan włości Bienickiey w regołach ogólnych niniejszego wyroku już został wyjaśniony, ludność zaś na chat 43 dusz 153, przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski inwentarzem W. Sistrzenczewiczowi podana, licząc na każdą chatę po dusz 3, przewyższa tę proporcją w ogóle dusz 24, a przez to dostateczna być się okazała, niedogodność oraz z niewynajdzenia blisko fundum wody, zwykłym na jej odkrycie nakładem przez wykopanie studni (jeśli rzeczewicie dotąd oney nie było) sam W. Sistrzenczewicz załatwić może, dla tego Izba Wileńska Cywilnego Sądu powyższe spory, a z nich formowane ze strony W. Sistrzenczewicza pretensye usuwa a podaną inwentarzem sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego ludność przy tymże W. Sistrzenczewiczu zostawuje. — *W Kategorji dwódziesiątej Kazimierza Chomiczewskiego*, mającego rekognoskowany kapitał rubli sr. 1,984 kop. 30 $\frac{1}{2}$, dodaje się poszlin od summ duchownych rubli sr. 53 kop. 60, poszlin od przewyżki summy tym wyrokiem nad Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego rekognoskowanej rubli sr. 3 kop. 37 $\frac{1}{2}$, w ogóle uczyni kapitał r. sr. 2,022 kop. 95 $\frac{1}{2}$, od którego wypada procentu piątego r. sr. 101 kop. 14 $\frac{1}{2}$, za który oddaje się Chomiczewskiemu we wsi Horkach chat 7, a w niej gospodarze, 1 Grzegorz Doroszko, 2 Alexy Jezuitko, 3 Jerzy Jezuitko, 4 Jan Sapacz, 5 Kazimierz Piaskowy, 6 Jan Boreyko 7 i Mikołaj Wiał, po odrzuceniu procentu od summy duchowney w intracie r. sr. 61 kop. 60, za propinacją z tych 7miu chat rubli sr. 7, przytym gruntu z zaroślami włoka 1 morgow 15 prętów 171, w taxie morg po kop. 30, za rubli sr. 13 kop. 67, wygonu morgow 2, za kop. 20, sianożęci błotney morgow 4 prętów 288, po kop. 50, za r. sr. 2 kop. 48, sianożęci średnich mor. 10, po kop. 50, za r. sr. 5, lasu borowego mor. 19, prętów 240, po kop. 50, za r. sr. 9 kop. 90, zarośli morgow 2 prętów 250, po kop. 20, za kop. 55 — Jakowa zniesiona intrata gdy jeszcze nie wynosi wyliczonego powyższego procenta. na dokompletowanie więc onego dodaje się z dwornych Bienickich łąk morg 1 prętów 150, za kop. 74 $\frac{1}{2}$ — A tą koleją po włokowinie całego Chomiczewskiemu należnego procentu, 6 pp. od summy duchowney na schedzie w ilości rubli sr. 840, procent 6 rubli sr. 50 kop. 40, PP. Wizytom Wileńskim corocznie aż do odkładu kapitału płacić będzie obowiązany, Izba Cywilna Wileńska ostrzega i ludność włościąską w chatach powyżey wyrażonych w zupełności przy Chomiczewskim utrzymuje. — *W Kategorji dwódziesiątej pierwszey Józefa Jurahi*. Mającego rekognoskowany tym Dekretem kapitał rubli sr. 853, dodaje się poszlin rubli sr. 9 kop. 60, co uczyni w ogóle rubli sr. 862 kop. 60. — Jakowe Izba Cywilna Wileńska na teyże samey schedzie którą Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, ubezpieczyć postanawiając, oddaje W. Jurazie Zaścianek Moszniunij zwany, w którym przez szczegół ocenia się budowla rubli sr. 30, a te od powyższego kapitału potrąciwszy, pozostaje onego do zalokowania rubli sr. 832 kop. 60, odpowiadających piątemu procentowi rubli sr. 41 kop. 63, za który przeznaczają się ziemi pod zabudowaniem wyrażonego zaścianku prętów 213, za kop. 7, ogrodu z drzewami fruktowemi prętów 49, za kop. 50, ogrody warzywne morgow 2 prętów 67, za rubli sr. 2 kop. 22, wygonu prętów 29, za kop. 1, łąki murożney średniey morg 1 prętów 121, za kop. 70, gruntu oromego średniego włoka 1 prętów 93, za rubli sr. 9 kop. 9, lasu w obrębie folwarku Barbarowa budowlowego i opałowego morgow 19 prętów 285 za rubli sr. 7 kop. 98, we wsi Rożewiczach chat 2, Ignacy Apicionek i Dziemian Hryb, po wytrąceniu procentu duchownego w intracie rubli sr. 17 kop. 60, sianożęci błotney nad rzeką Berezyną morgow 4 prętów 276, za r. sr. 1 kop. 46 i za propinacją z chat dwóch rubli sr. 2 — Co wszystko w ogół zniesione, czyni odpowiednią intratę, procentowi wyżey pokazanemu. — A gdy po ubezpieczeniu tegoż procentu odkrywa się, że W. Juraha ma w schedzie swojej Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, nadto wydzielonego lasu budowlowego i opałowego mor. 10 pręt. 15; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu takowy las w intracie rubli sr. 4 k. 2, odpowiedni kapitałowi rubli sr. 80 k. 40, z pod dotychczasowey possessyi i aktorstwa Jurahi wyjąwszy na rzecz masy konkursowey do poniższego swojego rozporządzenia zajmuje — I że rzeczony W. Juraha od summy duchowney na schedzie swojej ubezpieczony w ilości rubli sr. 240, prześwietney Kapituły Wileńskiej, aż do odkładu kapitału procent szósty rubli sr. 14 k. 40 czyniący, corocznie płacić jest obowiązany, ostrzega — A ludność inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Jurazie z całą siemienistością okazaną, nazawsze przy nim zatrzymuje. — *W Kategorji dwódziesiątej drugiey Józefa i Ludowiki Ostrowidzkich*. Mających rekognoskowany tym Dekretem kapitał rubli sr. 2,460, dodaje się poszlin od summy duchowney rubli sr. 45 k. 20, poszlin od przewyżki summy tym Dekretem nad wyrok Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego rekognoskowanej rubli sr. 4 kop. 12 $\frac{1}{2}$ i za papier niedopłaconych rubli sr. 2 k. 80, co uczyni w ogóle kapitał rubli sr. 2,510 k. 12 $\frac{1}{2}$, od którego procentu piątego wypada rubli sr. 125 k. 50 $\frac{1}{2}$; na ubezpieczenie więc onego, oddaje się zaścianek Apoleje zwany, a w nim gdy tylko znajduje się gruntu oromego morgow 12 prętów 287, a podług ogólney regoły, być powinno na każdą chatę włościąską, pola oromego po morgow 15 i pod zabudowaniem prętów 150; przeto na dopełnienie tey proporcji, zgodnie z Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przeznaczają się ziemi 2 pręt. 163; w tymże zaścianku mieszkający gospodarz Józef Sieniawski, po wytrąceniu procentu od summy duchowney, oddaje się w intracie r. sr. 8 kop. 80; osobno we wsi Piekarach, gospodarzy 8: 1 Jan Hryb, 2 Gabryel Rutkowski, 3 Nikifor Anop, 4 Prokop Anop, 5 Antoni Filipowicz, 6 Jerzy Piekar, 7 Danił Sieniawski i 8 Janko Piekar, w intracie rubli sr. 70 k. 40, za propinacją z tych chat 9ciu rubli sr. 9, gruntu oromego prostopola, do zaścianku Apoleja przybyłego włoka 1, morg 1, pręt. 82 $\frac{1}{2}$, po kop. 30, za rubli sr. 9 k. 38 $\frac{1}{2}$, sianożęci mor. 15 po kop. 50, za rubli sr. 7 k. 50, lasu budowlowego mor. 16, po kop. 50, za rubli sr. 8 i tamże opałowego mor. 23 pręt. 45, po kop. 30, za rubli sr. 6 k. 94 $\frac{1}{2}$, gruntu od wsi Obuchowszczyzny Komara superującego, a dopiéro na rzecz masy odjętego mor. 3 pręt. 200, po kop. 30, za r. sr. 1 kop. 10, gruntu ze schedy Wołowicza podobnie teraz odjętego morg 1 pręt. 140, po kop. 30, za kop. 44, i z teyże schedy Wołowiczow lasu i zaroślow mor. 12 pręt. 60, po kop. 20, za rubli sr. 2 k. 44, oraz łąki włościąskiej ze schedy Skindera nad rzeką Berezyną na rzecz masy zajętey mor. 3, po kop. 50, za r. sr. 1 kop. 50, co wszystko czyni w ogóle intraty rubli sr. 125 k. 50 $\frac{1}{2}$, odpowiedniey powyżey wyliczonemu dla Ostrowidzkich procentowi — A gdy tym sposobem Ostrowidzcy odebrali pełną za swą należność satysfakcją, przeto pozostałe w ich schedzie tak od procentu im należnego, jako też na wynadgodzenie masy odjętych ze schedy Wołowicza, gruntu, lasu i zarośli, oraz ze schedy Skindera łąk, pozostaje gruntu przy zaścianku Apolejach mor. 28 pręt. 217 $\frac{1}{2}$, w intracie rubli sr. 8 k. 61 $\frac{1}{2}$, odpowiedniey kapitałowi rubli sr. 172 k. 55; przeto takowe Izba Cywilna Wileńska na rzecz konkursowey masy pod poniższe swoje rozporządzenie zajmuje — Niemniej o uczynionej, w schedzie Ostrowidzkich w łąkach zamianie, następnie poświadczą, to jest: że do łąk, jakie mieli dotąd w swej schedzie Ostrowidzcy nad rzeką Porze-

czanką dodano tamże od schedy Komara łak morgow 15, a od schedy Ostrowidzkich odjęto za to morgow 16 nad rzeką Berezyną, i z nich oddano morgow 8 Wołowiczom i tyleż dla Komara, a po takim całej schedy zaokrągleniu, że Ostrowidzcy od lokowanej na niey summy duchowney r. sr. 1080, procent szósty w illości rs. 64 kop. 80, dla Kapituły Wileńskiej aż do odkładu Kapituły płacić będą obowiązani ostrzeżać i ludność w czatach im wydzielonych podług inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, i ludność w czatach im wydzielonych podług inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, którym rekognoskowanemu tym dekretem summe rs. 3,850 kop. 40, do jakiej dodając poszlin od summy duchowney na tey schedzie opartej, rs. 48 poszlin od przewyżki summy niniejszym wyrokiem nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sądzony rs. 4 kop. 21 $\frac{1}{2}$ i nie dopłaconych za papier rs. 2 kop. 80, stanowi kapitał rs. 3,285 kop. 41 $\frac{1}{2}$, jakowy Izba Cywilna Wileńska na teyże samey, co i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski schedzie zalokować postanawiając, oddaje Natkiewiczom folwark Maniuszczyce, w którym budowla ocenia się rs. 190, te zaś od kapitału potrąciwszy, pozostaje onego rs. 3,695 kop. 41 $\frac{1}{2}$, za procent więc od tego kapitału rs. 184 kop. 77 $\frac{1}{2}$ czyniący, przeznaczają się ziemi pod zabudowaniem dwornem morg 1 przętow 112 za kop. 15 $\frac{1}{2}$, ogrod fruktowy przętow 27 za rs. 1, ogrodow warzywnych przętow 151 za kop. 50, wygonu morg 1 przętow 252 za kop. 17 $\frac{1}{2}$, gruntu dobrego morgow 25 przętow 94 za rs. 12 kop. 65 $\frac{1}{2}$, gruntu średniego włoka 1 morgow 20 za rs. 15, wieś, Dolhich zwana, chat 10, a w niey gospodarze, 1 Andrzej Bątroz, 2 Kazimierz Bątroz, 3 Jan Szpil, 4 Danilo Makarewicz, 5 Stanisław Hryb, 6 Mikołaj Hryb, 7 Piotr Hryb, 8 Konstanty Rutkowski, 9 Szymon Hryb i 10 Danilo Łukaszewicz, po odtrąceniu procentu duchownego intracie za rs. 88, za propinacją z tych chat dziesięciu rs. 10, osobno łak średnich morgow 5 przętow 213 za rs. 2 kop. 85 $\frac{1}{2}$, łaki średniey morgow 4 przętow 158 za rubli srebrnych 2 kop. 53, wyrzuciwszy za nieużytki i legalnią morg 1 przętow 11, lasu budowlowego włok 3 morgow 5 przętow 223 po kop. 50 za rs. 47 kop. 87 $\frac{1}{2}$, i sianożęci morgow 8 przętow 138 za rs. 4 kop. 25, co wszystko składa intratę odpowiednią wyliczonemu Natkiewiczom procentowi, na jakowym wydziale gdy jest ulokowano duchownego kapitału rs. 1,200, że więc od onego procent szósty Natkiewiczowie Xiężom Trynitarzom Trynopol-skim w illości rs. 72, aż do odkładu kapitału płacić są obowiązani, Izba Cywilna Wileńska ostrzegłszy, ludność w chatach dziesięciu wyżej rzezonnych dekretem i inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego pokazaną nazawsze przy ich aktorstwie zostawuje a lasu budowlowego morgow 9 przętow 76 $\frac{1}{2}$ w intracie rs. 4 kop. 62 $\frac{1}{2}$, odpowiadający kapitałowi rs. 92 kop. 55, jako nadto w tey schedzie znajdujący się na rzecz massy do poniższego swojego rozporządzenia na zawsze zajmuje. — *W Kategoriei dwudziestey czwartej Józefa Szatyńskiego*, któremu rekognoskowano tym dekretem kapitał rs. 409 kop. 68, a dodając poszlin od summy duchowney, na tey schedzie opartej, rs. 4 kop. 80, wypadających, uczyni summe rs. 414 kop. 48, a nadto doliczywszy poszlin od przewyżki summy tym wyrokiem nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego wskazaney kop. 70 $\frac{1}{2}$, stanowiący, w ogóle massuje się kapitał do lokacyi idący rs. 410 kop. 18 $\frac{1}{2}$, przynosić powinny procent piąty rs. 20 kop. 76, za który oddaje się W. Szatyńskiemu we wsi Zaskiewiczach chatą jedną a w niey włościanin Hryszko Soroko w intracie rs. 8 kop. 80; a ponieważ ten włościanin sadzibą swoją był szachownicnie między włościanami na schedzie Szpitznagłow wydzielonem ulokowany przeto, Izba Cywilna Wileńska w miejscu sadziby, jaką miał rzezonny Hryszko Soroko po N. 25 wskazaną, po N. 24 onemu wydziela i przenieść do tey nowo wydzieloney sadziby i chaty siemienistości Soroki Szatyńskiemu nakazuje, osobno pola oromego morgow 12 przętow 139 po kop. 50 za rs. 3 kop. 74, łak dobrych morgow siedm po kop. 50 za rs. 3 kop. 50, zarosli na paszę morg 1 przętow 61 po kop. 10 za kop. 12, i lasu budowlowego morgow 7 przętow 60 po kop. 50 za rs. 3 kop. 60, i za propinacją z wydzielonego powyższego włościanina rubel srebrny 1, jakie wszystkie szczegóła odpowiadają wyliczonemu powyżej dla Szatyńskiego należnemu procentowi. A gdy na tey schedzie oparto jest duchownego kapitału rubli srebrnych 120. — Ze więc Szatyński należny od onego procent szósty w illości rs. 7 kop. 20, dla Xięży Dominikanow konwentu Szumskiego płacić aż do odkładu tegoż kapitału będzie obowiązany, Izba Cywilna Wileńska ostrzeżać, po czém ponieważ po ulokowaniu należnego Szatyńskiemu kapitału pozostało w jego schedzie nadto, lasu budowlowego morgow 2 przętow 24; przeto takowe pod jego aktorstwa i possessy Izba Cywilna Wileńska wymuje i na rzecz massy konkursowey włączając, poniższemu swojemu rozporządzeniu zostawuje. Naostatek lubo Szatyński przy podaniu na piśmie juramentu iż wydzieloney sobie przez dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego schedy dotąd do possessy swey nie zajął i tylko skazkę ludności podać był zmuszonym a żadney intraty nie pobierał, prosił wydziału dla się inney schedy. — Gdy jednak pretensya w takim rodzeniu zastosowana niema słuszności zasad, albowiem jeśli Szatyński powyższej schedy nie obiał do swego władania, strażę zład winie własney przypisać powinien, massa zaś konkursowa wynagradzać mu za to nie jest obowiązana, a tylko w tém, w czém nie odpowiedni zasadom ogólnych reguł wyrokiem niniejszym ustanowionych okazał się, Szatyńskiego wydział odpowiedzieć musi, z tych przyczyn, Izba Cywilna Wileńska stosunek o intraty przez Szatyńskiego przyniesiony do dochodzenia właściwym porządkiem u tego kto one pobierał zostawiwszy, gdy dostrzeżać, że wydzielony jemu włościanin Soroko nie ma odpowiedzialney w swey chacie siemienistości, tę zatem w ogólnych następnych w tym wyroku regułach z massy konkursowey popełnić deklaruje. — *W Kategoriei dwudziestey piątey Józefa Grajewskiego*, któremu niniejszym wyrokiem rekognoskowano rs. 1,371 kop. 48, a do jakiej dodawszy poszlin od summy duchowney rs. 14 kop. 40 i nie dopłaconych za walor papieru rs. 1 kop. 12, massuje się kapitał rs. 1,387, jakowy Izba Cywilna Wileńska na teyże samey schedzie, którą i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, ubezpieczyć postanawiając, oddaje Grajewskiemu zaszcianek Szlamowszczyzna zwany, a w nim budowla za rubli srebrnych 15, które od powyższej summy potrąciwszy pozostaje do ulokowania kapitału rs. 1,372 przynosić powinienego procent piąty rs. 68 kop. 60; w lokacyi więc tego przeznaczają się ziemi pod zabudowaniem morg 1 przętow 60 po kop. 10 za kopiejek 12, gruntu dobrego morgow 4 przętow 128 morg po kop. 75, za rubli srebrnych 5 kop. 52, gruntu średniego morgow 13 przętow 109 po kop. 50 za rubli srebrnych 3 kopiejek 71, zarosli na ziemi gruntowey morg 1 przętow 154 po kopiejek 20 za kopiejek 30, sianożęci murożney średniey morgow 5 przętow 210 po kopiejek 50 za rubli srebrnych 2 kopiejek 85, sianożęci błotney morg 1 przętow 169 po kop. 30 za kopiejek 45 $\frac{1}{2}$, losu włok 2 morgow 21 przętow 41 morg po kopiejek 30 za rubli srebrnych 24 kopiejek 34, sianożęci średnich morgow 7 przętow 258 morg po kopiejek 50 za rubli srebrnych 5 kop. 93, ze wsi Kopanego - Błota chat 3: 1-szy Paweł Łukaszewicz, 2 Łukasz Zaraba i 3 Franciszek Studzionka na intratę rs. 26 kop. 40 oraz za propinacją z chat 3-ch rs. 3, jakie wszystkie szczegóła gdy stanowią intraty w ogół rs. 68 kop. 42 $\frac{1}{2}$ za niedostające więc k. 17 $\frac{1}{2}$, procentu odpowiadającego kapitałowi rs. 3 k. 50, dodaje się nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego od schedy Gałęzowskiego odjętego przętow 105, a tym sposobem cały tenże procent Grajewskiemu wynagradza się — Gdy zaś Grajewski ma na takiej swojej schedzie ulokowanego duchownego kapitału rub. srebrn. 360; przeto że od onego procent szósty w illości rubli srebrn. 21 kop. 60, aż do odkładu tegoż kapitału XX. Dominikanom Kowieńskim opłacać będzie obowiązany, Izba Cywilna ostrzeżać, oraz ludność w schedzie tey inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego opisaną w zupełności przy Grajewskim zostawuje. — *W Kategoriei dwudziestey szóstey Michała Puciaty*, któremu w stopniu Białowieckich Rekognoskowany tym dekretem kapitał rub. sr. 1,058 kop. 40 a po dodaniu do onego poszliny od summy duchowney rub. sr. 14 kop. 40, oraz poszlin od przewyżki summy niniejszym wyrokiem nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przysądzoney rub. sr. 1 kop. 30 i pół czyniących i niedopłaconych za walor papieru rub. sr. 1 kop. 12, uczyni summe rub. sr. 1,075 kop. 22 i pół; za procent więc piąty od oney przychodzie powinny, wydziela się od poletkow dwornych folwarku Barbarowa gruntu oromego dobrego morgow 8 przętow 58 po kop. 50 za rub. sr. 4 kopiejek 9, gruntu oromego średniego morgow 29 przętow 120 po kop. 30 za rub. sr. 8 kop. 81 trzy-czwarte, łaki murożney średniey przętow 296 za kop. 49, wygonu przętow 228 za kop. 7 i pół, lasu opałowego morgow 8 przętow 45 po kop. 30 za rub. sr. 2 kop. 44 i pół

łak średnich morgow 15 prętow 270 po kop. 50 za rub. sr. 6 kop. 95, ze wsi Sawłowa chat 3, a w niej włościanie: 1 Jan Dziemisz, 2 Jakób Kowalewicz, i 3 Tomasz Anop, po wytrąceniu procentu od summy duchowney w intracie rub. sr. 26 kop. 40, za propinacyą z chat trzech rub. sr. 3, i gruntu od wsi Sawłowa superującego morgow 7 prętow 150 po kop. 50 za rub. sr. 2 kop. 25 — Jakowe szczegóła stanowiąc intraty rub. sr. 54 kop. 51 trzy-czwartych — Gdy przewyższają należyne Puciacie w stopniu Białowieckich procent kopieykami 75 trzy-czwartych; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu za takowe kop. 75 trzy-czwartych odcina z łak włościańskich przez tę schedę używanych nad rzeką Berezyną morg 1 prętow 104, a nadto gdy oprócz tego okazuje się w schedzie teraz Puciaty a pierwicy Białowieckich, lasu opałowego mor. 5 pręt. 31 po k. 50 w intracie r. sr. 1 k. 53 i gruntu mor. 4 pręt. 142 po k. 50, za rs. 1 k. 34, przeto takowe Izba Cywilna Wileńska na rzecz massy zająwszy, z nich łaki i grunt w całości, a lasu morg 1 pręt. 200 do schedy Wołłowiczów podług ocenki dołącza, tegoż zaś lasu morgow 3 prętow 131 wprost przy massie w intracie rub. sr. 1 kop. 3 odpowiedniej kapitałowi r. sr. 20 kop. 60, do poniższego swojego rozporządzenia zostawuje, obok czego ponieważ z mapy jeometryczney odkryto się, że scheda Białowieckich miała szachownicnie w schedzie Wołłowiczów położone grunta, Izba więc Cywilna Wileńska takowe szachownice znosząc dla schedy Białowieckich taką ilość i teży ocenki grunta przy ichże schedzie dodaje, a uprzednie przez ich posiadowane szachownice do schedy Wołłowiczów na zawsze włącza i schedę od schedy linijami nowo-uformowanemi na mapie odznacza, jak równie biorąc ze schedy Białowieckich nad rzeką Porzeczańką pod zamianą łak morgow 5 dla Komara, i nad rzeką Berezyną dla Wołłowiczów morgow 3 za one oddaje w zamian nad pomienioną rzeką Porzeczańką ze schedy Wołłowicza łak morgow 8 podług linijow na mapie zakreślonych, a po takim schedy Białowieckich dopiero Puciaty zaokrągleniu, że tenże Puciaty od ulokowanego na niniejszej schedzie duchownego kapitału r. sr. 360 procent 6 aż do odkładu tegoż kapitału dla Kapituły Wileńskiej w ilości r. sr. 21 kop. 60 wypadający płacić będzie obowiązany ostrzega — *W Kategorii dwódziesiątej siódmej Piotra Skindera.* Mającemu rekognoskowany tym Dekretem kapitał rubli sr. 1,465, do którego dodaje się poszlin od summy duchowney rubli sr. 19 kop. 20 i za walor papieru niedopłacony rubel sr. 1 k. 68, a ztąd za ogólną summę rubli sr. 1,485 k. 82 i wypadający od niej piąty procent rubli sr. 74 k. 29 — Wydziela się Skinderowi wieś Sołtany chat 4, a w nich włościanie: 1 Gasper Anop, 2 Tadeusz Trzasko, 3 Stefan Szeniawski i 4 Bazyl Anop, po odtrąceniu procentu duchownego w intracie za rubli sr. 55 k. 20, za propinacyą z tych chat 4, rubli sr. 4, lasu budowlowego mor. 9 pręt. 144, po kop. 50, za rubli sr. 4 k. 74, tamże lasu opałowego mor. 17 pręt. 148, po kop. 50, za rubli sr. 5 k. 25, sianożęci mor. 12, po kop. 50, za rubli sr. 6, i gruntu oromego prostopola włok 2 mor. 3 pręt. 200, po kop. 50, za rubli sr. 19 k. 10, które szczegóły stanowią intratę odpowiednią powyżey wyliczonemu dla Skindera procentowi — Po czém gdy się odkrywa, że w wydzieleney tey schedzie, pozostaje jeszcze oprócz powyższych szczegółow Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Skinderowi nadto daney intraty rubli sr. 3 k. 76; za takowe więc lasu budowlowego mor. 4 pręt. 156, po kop. 50, za rubli sr. 2 k. 26 i łak włościańskich nad rzeką Berezyną mor. 3, po kop. 50, za rubel sr. 1 k. 50, Izba Cywilna Wileńska, z pod aktorstwa i possessyi tegoż Skindera na rzecz massy konkursowey do poniższego swojego rozporządzenia zajmuje — I że wyrażony Skinder, od ubezpieczonego na swej schedzie duchownego kapitału rubli sr. 480, procent szósty, aż do odkładu samego kapitału, w ilości rubli sr. 28 kop. 80, corocznie dla kapituły Wileńskiej płacić będzie obowiązany ostrzegłszy; ludność jaka inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, temuż Skinderowi podaną została, nazawsze przy nim zostawuje. — *W Kategorii dwódziesiątej ósmey Andrzeja i Anny Pietkiewiczow, w stopniu Czechowiczow,* mającym rekognoskowaną tym Dekretem summę rubli sr. 521 k. 25, do której dodawszy poszlin od summy duchowney rubli sr. 9 k. 60, formuje się kapitał rubli sr. 534 k. 81, a od niej procent piąty rubli sr. 26 k. 74, na satysfakcyą którego, oddaje się Pietkiewiczom zaścianek Kupranica zwany, a w nim chat włościańskich 2, Klemens Żukowski i Jakób Bondarewicz, po odtrąceniu procentu duchownego w intracie za rubli sr. 17 k. 60, za propinacyą z tych dwóch chat rubli sr. 2, sianożęci dobrej mor. 3 pręt. 229, po kop. 50, za rubel sr. 1 k. 88, sianożęci murożney średniy mor. 3 pręt. 146, za rubel sr. 1 k. 74 i zarośli mor. 17 pręt. 181, po kop. 20, za rubli sr. 3 kop. 52, co wszystko stanowi intratę odpowiednią powyżey wykazanemu dla Pietkiewiczow procentowi, po czém gdy się odkrywa, że w wydziale Czechowiczow nad pokazane powyższe szczegóła znajduje się nadto zarośli mor. 8 pręt. 240, Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego wydzielonych, przeto takowe w intracie rubel sr. 1 kop. 76 odpowiedniej kapitałowi rubli sr. 35 k. 20, Izba Cywilna Wileńska z pod aktorstwa i possessyi pierwicy Czechowiczow i Gidzelewskiej, a dopiero Pietkiewiczow nazawsze wyjąwszy, do konkursowey massy dla poniższego swojego rozporządzenia zajmuje, i że Pietkiewiczowie od ulokowanej na niniejszej schedzie duchowney XX. Dominikanom Kowieńskim, summy rubli sr. 240, procent szósty aż do odkładu kapitału corocznie płacić w ilości rubli sr. 14 k. 40, są obowiązani ostrzegając wydzieleną na tę schedę i inwentarzem przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski opisaną ludność przy Pietkiewiczach zatrzymuje. — *W Kategorii dwódziesiątej dziewiętej Michała Stryja, Tomasza, Konstantego i Alexandra braci Sielickich,* którzy Dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego mieli rekognoskowaną summy rubli sr. 355, a do niniejszego konkursu powołani chociaż nieoświadczyli stanności, gdy jednak tym celem wyliczenia skarbowych poszlin, jako też wykazania funduszu na rzecz tegoż skarbu ze stopnia Kazimierza Szwykowskiego należnego, schedy ich pod rozbiór wzięte się musiała, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu do powyższej summy dodawszy poszlin od kapitału duchownego na tey schedzie lokowanego rubli sr. 9 k. 60, w ogóle summy dla Sielickich rubli sr. 364 kop. 60 wylicza, od której za procent piąty, rubli sr. 18 kop. 23, wypadający, przeznacza we wsi Kopane-Błoto zwaney chat 2, Jana Konopackiego i Wasila Bonderowicza, w intracie rubli sr. 17 k. 60, po wytrąceniu duchownego procentu, przytém zarośli gruntowych mor. 17, po kop. 15, za rubli sr. 2 kop. 55, i za propinacyą z chat dwóch, rubli sr. 2; jakowe szczegóła gdy stanowią intraty rubli sr. 23 kop. 15, a ztąd przewyższają należyne Sielickim procent rublami trzema kop. 92, za które luboży odjąć wydzieleno zarośle wypadło, gdy jednak te w całości zabrane, nie wyrównałyby wypadającej do odjęcia powyższej intracie, a ztąd wieczna dopłatka do proporcji teży intraty z włościan naznaczyć się musiałaby, a gdy w razie odjęcia całości wydzielonych zarośli, schedy ta znaczną ponieść mogłaby niedogodność, z tych powodow Wileńska Izba Cywilnego Sądu, zostawując wyrażoną schedę co do jej obszerności w nienaruszeniu, za przewyższającą należyne Sielickim procent intratę wieczney od nich na rzecz konkursowey massy dopłatki do poniższego swojego rozporządzenia wskazuje, i że z takowey schedy od kapitału duchownego rubli sr. 240 na niej ubezpieczonego, Sielicy procent szósty Dominikanom Kowieńskim aż do odkładu tegoż kapitału w ilości rubli sr. 14 k. 40 płacić są obowiązani, ostrzegłszy, ludność inwentarzem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego objętą w zupełności przy Sielickich zatrzymuje. — *W Kategorii trzydziestej JP. Oganowskiej,* której Sąd Podkomorsko-Exdywizorski zreknoskowawszy summę rubli sr. 528, dał w wieczney lokacyi za procent piąty do rubli sr. 480 w ilości rubli sr. 24 wypadający, najprzód gruntu morgow 15 i łak morgow 5, przez chatę, w której mieszkał w miasteczku Bienicy, Ignacy Uscinowicz stolarz używanych, w intracie rubli sr. 16, powtóre: włościan lożnych, Wincentego syna Maxima Sazona, z żoną Anną, córką Rozalią i Katarzyną oraz Leona syna Macieja Hlińskiego z żoną Maryanną i córką Johanną w intracie za rubli sr. 8, a na umorzenie reszty kapitału przeznaczył wyż rzeczoną chatę, w szacunku rubli sr. 41 — Gdy więc taką otrzymawszy satysfakcyą Oganowska ona zakontentowawszy się, pozwana dopiero w niniejszym konkursie nie stawa, i gdy taxa ziemi przez Sąd Exdywizorski ustanowiona wyrokem tey Izby zatwierdzoną została, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu tylko co do samey taxy wyrażony Sąd Podkomorsko-Exdywizorskiego zatwierdzając, gdy znajduje, że wydzielony dla Oganowskiej grunt w kilku osobnych rzeczach szachownicnie pomiędzy Bienickimi gruntami był zalokowany; z właściwego za-

tém rzeczy porządku znosząc też dla obu stron niedogodne szachownice, w miejscu onych takąż ilość gruntu w dwóch rezach obok ziemi plebanii Bienickiej podług liniow Sądownie na mappie zakresło-nych wydziela, a uprzednio używane przez Oganowskę szachownice do gruntow Bienickich massy konkursowej przyłącza. — *W Kategoriei trzydziestey pierwszey Michała Oganowskiego*, któremu Sąd Podkomorsko-Exdywizorski zarekognoskowawszy sumnę rubli sr. 146, za procent piąty rubli sr. 7 k. 30 czyniący, przeznaczył sianożęci dobrej mor. 4 pręt. 261, przez zamianę z Kryczyńskim doszłych morg po kop. 75 za rubli sr. 3 kop. 65, i osobno zarosli sianożętnych w obrębie Siwickim mor. 12 pręt. 50, morg po kop. 38 za rubli sr. 3 k. 60, na czém Oganowski zaprzestawszy w konkursie niniejszym powołany nie stawa, i gdy taxa ziemi w wydziałach kredytorskich przez Izbę niniejszą podwyższoną nie została, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, Dekret wyrażonego Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w tej kategorii skutkach zatrzymuje. — *W Kategoriei trzydziestey drugiey Abrahama Ułana*, któremu rekognoskowano tym Dekretem rubli sr. 54, do jakich dodawszy poszlin rubli sr. 2 kop. 16, czyni kapitał, dołączyszy jeszcze i za walor papieru kop. 84, w ogóle rubli sr. 57, odpowiadający piątemu procentowi rubli sr. 2 kop. 85, za takowy więc procent wydziela się na wieczność lasu opałowego mieszanego ze schedy uprzednio Niżkowskiego a dopiero Wagnera, morgow 4 prętow 180, po kopiejek 30, za rubel sr. 1 kop. 38, lasu opałowego i na budowie ze schedy Komara mor. 2 pręt. 282, po kop. 50 za r. sr. 1 k. 47, jakowy wydział kompletuje powyżey wyliczony dla Ułana wieczny procent. — *W Kategoriei trzydziestey trzeciey Kazimierza i Franciszka z Iwaszkiewiczow Godlewskich w stopniu Ignacego Bronica przychodzących*, dla których rekognoskowana tym dekretem summa rs. 2,371 kop. 70 dodaje się do niey poszlin od summy duchowney teraz na tey schedzie ubezpieczoney rs. 20 i kop. 80, poszlin od przewyżki summy tym dekretem wyżey nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sądzoney rs. 3 i 1/2 kop. oraz za niedopłacony walor papieru rs. 2 kop. 80, a w ogóle uczyni kapitał rs. 2,398 kop. 50, przynosić powinny procent piąty rs. 119 kop. 91, za który wydziela się Godlewskim na wieczność od zmian dwornych folwarku Maniuszczyce gruntu średniego włoka 1 morgow 9 prętow 276 po kop. 30 za rs. 11 kop. 97, sianożęci murożney średniey morgow 3 prętow 29 po kop. 50 za rs. 1 kop. 55, lasu budowlowego morgow 24 prętow 140 po kop. 50 za rs. 12 kop. 24, we wsi Hajowcach chat 6 a w niey włościanie: 1 Józef Łukaszewicz, 2 Danilo Sapacz, 3 Mikołaj Sapacz, 4 Mikołaj Czuykiewicz, 5 Antoni Czuykiewicz i 6 Józef Czuykiewicz po odtrąceniu procentu od summy duchowney w intracie rs. 70 kop. 80, za propinacją z tych chat sześciu rs. 6, nadto gruntu oromego przy wsi Hajowcach morgow 20 za rs. 7 kop. 20, lasu budowlowego pod Trepałowem morgow 4 prętow 256 za rs. 2 kop. 43 i sianożęci morgow 14 prętow 254 po kop. 50 za rs. 7 kop. 42, któremi szczegółami kompletuje się dla Godlewskich powyżey pokazany procent. A gdy po ubezpieczeniu onego odkryto się że w wydzieloney przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski Bronicowi ubezpieczony dopiero przez Godlewskich dzierżący się znajduje się nadto lasu włoka 1 morgow 10 prętow 66; zatem takowy las w intracie rs. 20 kop. 11 a w kapitale rs. 402 kop. 20 z pod aktorstwa i possessyi pierwiey Bronica a teraz Godlewskich Izba Cywilna Wileńska wyjąwszy na rzecz konkursowej, massy do poniższego swojego rozporządzenia, zajmuje że Godlewscy od summy duchowney rs. 240 procent szósty w ilości rs. 25 k. 20, aż do odładu kapitału XX. Franciszkanóm Wileńskim płacić są obowiązani ostrzega, a ludność w wydzielonych powyższych chatach 6 podług inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w zupełności przy Godlewskich zatrzymuje. — *W Kategoriei trzydziestey czwartey Mateusza i Antoniny Rutkowskich*, którym rekognoskowano tym dekretem kapitału ze stopnia Miecznikowskiego i Xiędza Gągielłowicza rs. 1,427 kop. 99, do jakiego dodaje się poszlin od summy duchowney na tey ich schedzie opartey rs. 14 kop. 40, co uczyni w ogóle rs. 1,442; jakową sumnę Izba Wileńska Cywilnego Sądu na teyże samey schedzie, którą i Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, ubezpieczyć postanawiając, oddaje Rutkowskim połowę folwarku Treptowa, w którym za połowę budowlow jako to: domu mieszkalnego, spichlerza, obory, gumna i lodowni w całości ocenioney rs. 50 kop. 50, od powyższej summy potrąciwszy, pozostaje do lokacyi kapitału rs. 1,391 kop. 89, przynosić powinny procentu piątego rs. 69 kop. 59, za takowy więc procent wydziela się ziemi pod zabudowaniem prętow 233 po kop. 10 za kop. 7, ogrodu warzywnego morg 1 prętow 28 za rubel 1 kop. 9 wygonu prętow 161 za kop. 5, gruntu oromego dobrego morgow 17 prętow 4 po kop. 50 za rs. 8 kop. 51, gruntu średniego oromego morgow 17 prętow 194 po kop. 30 za rs. 5 kop. 29, gruntu podłego morg 1 prętow 263 za kop. 23, sianożęci średniey morgow 11 prętow 245 po kop. 50 za rs. 5 kop. 90, wieś Trepałow chat 3 a w niey gospodarze: 1 Jan Sapacz, 2 Michał Koral, 3 Marcin Makarewicz, po odtrąceniu procentu od summy duchowney za rs. 26 kop. 40, za propinacją z tych chat z ogrodem rs. 10 lasu, borowego morgow 23 prętow 77 po kop. 50 za rs. 11 kop. 62, lasu opałowego morgow 12 prętow 227 po kop. 50 za rs. 3 kop. 83, i sianożęci średnich morgow 11 prętow 198 po kop. 50 za rs. 5 kop. 83; jakowe wszystkie szczegóła gdy stanowią intraty rs. 78 kop. 83, a Rutkowskim należało procentu rs. 69 kop. 59, pozostaje więc w tey schedzie przewyższający intraty rs. 9 kop. 23, a nadto jeszcze prócz powyż wyliczonych szczegółow pozostało lasu morgow 5, prętow 87; — zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu wyrażony las w ilości morgow 5 prętow 87, w intracie rs. 2 kop. 64 i pół na rzecz massy konkursowej z pod aktorstwa i possessyi Rutkowskich z tey schedy wymuje i prócz tego przewyższającą w teyże schedzie nad procent intratę rs. 9 kop. 23 i pół do potrącenia na rzecz wyrażoney massy z drugiey schedy Rutkowskich, ze stopnia Grochowskiej nabytey zostawuje, i że ciż Rutkowscy z opisanej powyżey schedy procent od summy duchowney w ilości rs. 360 opartey, corocznie aż do odkładu kapitału po rs. 21 kop. 60 na rzecz XX. Dominikanow Kowieńskich opłacić są obowiązani ostrzega, — kwestyą zaś ze strony Regenta Underowicza względnie obligu po Xiędzu Gągielłowiczu w poniższej Rutkowskich ze stopnia Grochowskiej schedzie wyrezelwować deklaruje i tą koleją. — *W Kategoriei trzydziestey piątey Mateusza i Antoniny Rutkowskich ze stopnia Grochowskiej*, w której rekognoskowano im summy rs. 1,320 kop. 63 i pół, do jakiey dodaje się poszlin od summy duchowney na poniższej ich schedzie opartey rs. 11 kop. 40, poszlin od summy tym dekretem więcey nad wyrok Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sądzoney rs. 2 kop. 35 i pół oraz za walor papieru herbowego rs. 1 kop. 12, co w ogóle uczyni kapitał rs. 1,338 kop. 50, — jakowy Izba Cywilna Wileńska, podobnie jak i w powyższej ich Kategoriei, na tey samey schedzie, jaką Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił, zalokować determinując, oddaje im drugą połowę folwarku Trepałowa, w którym połowa budowlow, jako to: domu mieszkalnego, Spichlerza, obory, i gumna, a browaru w całości rs. 52 kop. 50 ocenione, a te jako kapitał umarzające, od summy powyższej potrąciwszy, pozostaje onego do zalokowania rs. 1,286 i 1/2 kop., uczynić powinny procentu piątego rs. 68 kop. 30, za który przeznaczają się ziemi pod powyższem zabudowaniem prętow 232 po kop. 20 za kop. 7, — ogrodu fruktowego prętow 65 za kop. 75, ogrodu warzywnego morg 1 prętow 27 w taxie morg po rs. 1 za rs. 1 kop. 9, wygonu prętow 161 za kop. 5, gruntu oromego dobrego morgow 17 prętow 5 po kop. 50 za rs. 8 kop. 51, — gruntu średniego morgow 17 prętow 194 po kop. 30 za rs. 5 kop. 29, — gruntu podłego morg 1 prętow 127 za kop. 21, — łąki murożney dobrej morg 1 prętow 100 po kop. 75 za rs. 1. — Zarosli sianożętnych błotnych prętow 70 za kop. 2, ze wsi Horki zwaney chat 3, a w niey włościanie 1 Amelan Apanowicz, 2 Paweł Arcimowicz i 3-ci Filip Trzasko, po odtrąceniu procentu od summy duchowney w intracie rs. 26 kop. 40, za propinację z tych chat 3 rs. 3. — Przytém łąki murożno-błotney morgow 6 po kop. 50, za rs. 3. — Lasu opałowego morgow 8 prętow 202 po kop. 30, rs. 2 kop. 60. — Sianożęci średnich morgow 6 prętow 42 po kop. 50, za rs. 3 kop. 7. — Jakowe szczegóła, gdy stanowią intraty w ogół rs. 55 kop. 63, a procentu z tey Kategoriei jak się powyżey wyraziło, należało rs. 64 kop. 30. — Niedostaje więc procentu rs. 9 kop. 23. — A ponieważ takąż sama ilość intraty w schedzie Rutkowskich, o czém się wyżey wzmieniło z nabycia obligow Miecznikowskiego i po Xiędzu Gągielłowiczu wydzieloney, pozostało; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu intratę w uprzedniey Kategoriei Rutkowskich na dopełnienie z niniejszey Kategoriei procentu oddaje,

a po takim dopełnieniu satysfakcyi, w obu Kategorjach gdy w schedzie niniejszey ze stopnia Rutkowskiej przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzieloney, pozostało lasu budowlowego morgow 24 w intracie morg po kop. 50, przeto Izba Cywilna Wileńska takowy las w intracie rubli srebrnych 12 na rzecz massy konkursowey, z pod posessyi pierwzey Grochowskiej a teraz Rutkowskich do poniższego swojego rozporządzenia zajmuje, i że z tych dwóch lokacyow czyli sched Rutkowskich wyjęto lasu morgow 29 prętow 87, w intracie rub. sr. 14 kop. 64 i pół odpowiadający kapitałowi rub. sr. 292 k. 90 objaśnia, oraz że ciż Rutkowscy od summy duchowney na tey z nabycia Grochowskiej schedzie w ilości rub. sr. 560 opartej, procent 6-ty dla XX. Trynitarzow Trynopolskich aż do odkładu kapitału po rub. sr. 21 kop. 60 opłacać są obowiązani ostrzega; co się tycze ludności w obu Rutkowskim wydzielonych schedach, tę podług inwentarza Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego przy Rutkowskich zostawując, pretensyą konsukcessorów Abramowiczowey o wybieraną jakby po dekrete Exdywizorskim od włościan Pienkę i o zdanie w rekruty włościanina ze wsi Horodziłowskiej Dominika Skorynki do Rutkowskiego zastosowanej, jako w sporze po dekrete Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu wynikły i w niższej instancyi nie rozbiernym do dochodzenia w przyzwoitym Sądzie i właściwą koleją odsyła. — Naostatek rezelwując spór między Rutkowskimi a Regentem Underowiczem o oblig zeszłej Abramowiczowey zesłemu Xięciu Gagiłowiczowi wydany, za którym scheda Rutkowskim wydzieloną została — Gdy się okazuje, że Sąd Powiatowy Oszmiański dekretem oczewistym w roku terażniejszym 1836 Marca 9 ferowanym, skutkiem nabycia od Hilarego syna Filipa Anastazego i Klemensa synow Stanisława Gagiłowiczow sukcesorów zesłego Xiędza Mateusza Gagiłowicza, stopień po nim sukcesyi dla Underowicza przyznawszy, w tey kolei i aktorstwo summy za obligiem zeszłej Abramowiczowey niniejszym wyrokiem dla Rutkowskich rekognoskowanej przy sądził, i od takowego wyroku appellacyi przed Sąd Izby niniejszey dopuścił — Lubo więc Regent Underowicz przez prośbę do teyże Izby podaną z załączeniem dekretu oczewistego exdywizy Rynkszel obywatela Staszyńskiego roku 1835 8-bra 21 zapadłego, i świadectwa Sądu Powiatowego Rossieńskiego w roku terażniejszym Julii 2 wydanego wykazujących, że tenże Regent Underowicz dziedziczy z wyrażoney exdywizy włok 6 morgow 17 prętow 145 i pręcikow 44, ziemi oraz 10 włościańskich mężkiej płci dusz żadnemi nie obciążonych długami, żądał oddania jemu we władanie wydzieloney dla Rutkowskich za obligiem Abramowiczowey Xiędzu Gagiłowiczowi wydanym, schedy, a oparcia ewikcyi do ostateczney po dekrete Sądu Powiatowego Oszmiańskiego wyżej rzezonym rozprawy, na wyrażoney z exdywizy Rynkszel schedzie, — Gdy wszakże ile dekretowi Sądu Powiatowego Oszmiańskiego appellacyą obniesionemu dopiero satysfakcyi zbliżyć nie podobna, tyle z drugiej strony zastawić we władaniu Rutkowskich powyżey wspomnioną schedę, w stosunku obligu Gagiłowiczowi służącego wyrokiem niniejszym wydzieloną, jako już dekretem pierwszey instancyi, za należą Underowiczowi uznaną bez ubezpieczenia dotąd pobieranych i pobierać się mających intrat ze strony Rutkowskich złożyć się powinienemu porządek prawa i słuszności nie pozwalają — Z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu na cel odpowiedzi za intraty przez Rutkowskich pobierane i pobierać się mające złożyć dostateczną ewikcyą czyli kaucyą na dniu 25 Aprila roku przyszłego 1837 w Sądzie Powiatowym Oszmiańskim nakazuje; a w razie oney nie złożenia tey schedę pod rozporządzenie tegoż Płgo Sądu zająć i ona za przedstawieniem kaucyi w posessyą Underowicza oddać poleca. — *W Kategorji trzydziestey szóstey Ludwika b. Assesora Sądu Głównego Wileńskiego 2-go Departamentu, Antoniego, Jerzego i Stanisława braci, Jozefy w zamężciu Łopacińskiej, Teofilii, Tekli i Anieli siostr Wołowiczow* Dla których rekognoskowano tym dekretem sumnę rubli sr. 5340 k. 70 i pół, do jakiey dodawszy poszlim od przewyżki summy duchowney na tey schedzie opartej rub. sr. 48, poszlim od przewyżki summy niniejszym wyrokiem nad dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego sązonej rub. sr. 5 kop. 62 trzy-czwartych i nie dopłaconych za walor papieru rub. sr. 2 kop. 80 uczyni kapitał rub. sr. 5,395 kop. 15 i pół — Ten zaś Izba Cywilna Wileńska na schedzie tey samey, jaką Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielił ubezpieczyć postanawiając, oddaje Wołowiczom folwark Barbarow, w którym budowlę rub. sr. 149 od wyrażonego kapitału potrąciwszy, pozostaje onego do zalokowania na ziemi rubli sr. 5,246 kop. 15 i pół przynosić powinienego procentu piątego rub. sr. 162 kop. 30 trzy-czwartych, za jakowey przeznaczają się ziemi pod zabudowaniem dwornym morgow 2 prętow 100 za kop. 25, ogrodu warzywnego prętow 144, za kop. 48, gruntu oromego dobrego morgow 28 prętow 178, po kop. 50 za rub. sr. 14 kop. 50, gruntu oromego średniego włoka 1 morgow 26 prętow 24 po kop. 50, za rub. sr. 16 kop. 82, łąk morożnych średnich morgow 23 prętow 97 po kop. 50, za rubli sr. 11 kop. 66, zarośli gruntowych morgow 2 prętow 259 po kop. 20 za kop. 57, chat włościańskich 10, a w nich gospodarze: 1-y Alexy Kowalewicz, 2-gi Franciszek Kowalewicz, 3-ci Adam Kowalewicz, 4 Roman Rahun, 5 Mateusz Horodecki, 6 Stefan Hryb, 7 Szymon Kowalewicz, 8 Mikołaj Kowalewicz, 9 Andrzej Dziemiesz, i 10 Stanisław Anop; po odtrąceniu procentu od summy duchowney w intracie za rubli sr. 88, za propinacyą z tych chat po r. sr. 1 r. s. 10, przytém lasu opałowego włoka 1 mor. 23 pręt. 247½, po kop. 30, za rubli sr. 17 k. 64½, osóbnio odjętych ze schedy Białowieckich gruntu średniego mor. 4 pręt. 142, po kop. 30, r. sr. 1 k. 34½, zarośli gruntowych morg 1 pręt. 200, po kop. 30, za kop. 50, łąk włościańskich nad rzeką Berezyną morg 1 pręt. 154, po kop. 50, za kop. 75½, jakowe szczegóły stanowią intraty rubli sr. 162 k. 30½, odpowiednią powyżey wyliczonemu dla Wołowiczow procentowi, po usatysfakcyonowaniu którego, gdy się okazuje, że w takowey schedzie przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzieloney, znajduje się nadto gruntu oromego dobrego morg 1 pręt. 40, lasu i zarośli mor. 12 pręt. 60 i lasu budowlowego mor. 4 pręt. 262½; zatem Izba Cywilna Wileńska, te szczegóły na rzecz massy konkursowey zająwszy, z nich grunt i lasu z zaroślami podług ocenki do schedy Ostrowidzkiej dołącza, a lasu budowlowego mor. 4 pręt. 262½, w intracie r. sr. 1 kop. 46½, odpowiadający kapitałowi rubli sr. 25 k. 25, wprost przy massie do późniejszego swojego rozporządzenia zostawuje — Obok czego z dostarczoney potrzeby uczynienia zamiany w łąkach, bierze ze schedy niniejszey nad rzeką Porzeczaną, łąk mor. 8 i przyłącza do schedy Białowieckich, a za takowe dla włościan schedy Wołowiczow oddaje nad rzeką Berezyną ze schedy Ostrowidzkiej mor. 8 i ze schedy Białowieckich mor. 3, w ogóle morgow 11, z tak więc wydzieloney schedy, że Wołowiczowie od summy duchowney na niey ulokowanej rubli sr. 1,200, procent szósty aż do odkładu kapitału, Kapitulie Wileńskiej corocznie po rubli sr. 72, opłacać są obowiązani, ostrzega — Po czém ponieważ pomiędzy aktorami niniejszey schedy Antoni Wołowicz, za granicę państwa wybył, a tym powodem jego fundusz na Skarb konfiskacie uległ, w rzedzie którego i część tey schedy za własność Skarbową uważa się, lubo więc w miarę stopnia, jaki pomiędzy dalszemi teyże schedy konaktorami Skarb posiada, to jest: części 8-mey oddzielić oney wypadałoby; gdy jednak Izba Skarbowa Wileńska przez komunikacyą na dniu 5 Novembra terażniejszego roku za N. 1,488 nadesłaną, zawiadania niniejszą Izbę, że chociaż Sąd Powiatowy Oszmiański, już uczynił rozporządzenie względnie oddziału części folwarku Barbarowa na rzecz Skarbu: wszakże z racyi, że nie tylko ten jeden majątek, lecz jeszcze i folwark Izabelin w Wileńskim Powiecie położenie mający, ze stopnia Antoniego Wołowicza Skarbowi przynależy, i że w dwóch tych poddzielnych majątkach, jeśli były wydzielone dla Skarbu schedy, w samem więc urządzeniu onych otwarta niedogodność byłaby, a z tego powodu z swojej strony uważa, że przyzwoiciey i z pożytkiem Skarbu byłoby oddzielić za dwa majątki w jednym Skarbowi schedę — Ponieważ taka Izby Skarbowej uwaga, dogodności i pożytkowi tak Skarbu jako i rodzeństwu, wybyłego za granicę Antoniego Wołowicza odpowiada, a wśród tego, ponieważ Izba niniejsza, nie mając przedstawionych ani przez rodzeństwo Wołowicza, ani od Izby Skarbowej Wileńskiej, wiadomości, o stanie i intracie folwarku Izabelina, z czegoby można wziąć proporcycą, jaka tak z tegoż Izabelina, jako i tu wspomnionego folwarku Barbarowa, na rzecz Skarbu przychodzić powinna schedy; nadto gdy z dzieła niniejszego, to jest: Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, Izba niniejsza znajduje, że scheda z exdywizy Bie-nickiey, jest na ośm osob rodzeństwa Wołowiczow wskazaną, a Izba Skarbowa Wileńska, w powyższej komunikacyi pojasnia, że wyrażony folwark Barbarow, i cały majątek na trzy tylko schedy; to jest: Ludwika,

Kategorji Wołowicz

ster kapulity
pucy
z Barbarow

Izabelin
władany
za Antoniego
Wołowicz

Ludwika, Jerzego i wybyłego za granicę Antoniego Wołłowicza (którego stopień Skarb reprezentuje) dzielić się powinien — Nie więc tak stopnia, w którym Skarb otrzymał po Antonim Wołłowiczu cały majątek może, jako też wielości tegoż majątku bez złożenia ze strony Wołłowiczów potrzebnych dowodów i objaśnień Izba niniejsza dosledzić nie jest w stanie, tyle zając się wydziałem dla Skarbu schedy nie może; z tych przyczyn postanawia odnieść się do Izby Skarbowej Wileńskiej i z przesłaniem kopii co do tej kategorii niniejszego Dekretu prosić, ażeby uwiadomiła tę Izbę, czy zachodzi z jej strony zgodzenie się na oddział schedy dla Skarbu, wprost tylko z samojednego folwarku Barbarowa, i w jakim stopniu, a po otrzymanej odpowiedzi uczynić właściwego z osobnego porządku rozporządzenia, nieomieszka — Jeśli zaś Izba Skarbowa Wileńska, za dwa majątki do będącego za granicą Wołłowicza należne, w jednym z nich schedę dla Skarbu mieć przeznaczoną, właściwszym uważa środkiem, tedy akt taki, ponieważ potrzebuje uprzedniego postanowienia Sądu Powiatowego, ażeby więc z swojej strony przedpisała Sądowi Powiatowemu Wileńskiemu uczynić opisanie folwarku Izabelina, pokazać z opinii prawdziwą intratę, i wyliczywszy wiele z oney na Skarb przychodzić powinno, przedstawiła na opinię Izby niniejszej, do której w takim razie ażeby Izba Skarbowa Wileńska, jeśli się u niej znajdują inwentarze i pomiara folwarku Izabelina, przestała, obok czego nadesłaną opinią Sądu Powiatowego Oszmiańskiego co do wydziału schedy folwarku Barbarowa i inwentarz tegoż folwarku napowrót do wyrażonej Skarbowej Izby odesłać — Tym sposobem Izba Wileńska Cywilnego Sądu rozpoznawszy wszelkie do funduszu konkursowi uległego przyniesione pretensje tak od kredytorów Kocięłowskich, jako i Abramowiczowej i dopełniwszy onym satysfakcją, gdy z porządku czynności w niniejszym dziele, zebrać pozostały od usatysfakcyonowania tychże kredytorów fundusz, na cel podziału między konsukcessorów Abramowiczowej, a razem i wyswietlenia, jaka z onego część do Skarbu Monarszego w stopniu Kazimierza Szwykowskiemu jest przynależną, znajduje potrzebę, dla tego: *Najprzód* bierze pod rozpoznanie Kategoriją Stanisława i Justyny z Świętorzeckich Świętorzeckich b. Sędztwa Ziem. Ptu Wileńskiego powołanych do niniejszego konkursu z rzeczy nabycia od konsukcessorów zeszytej Abramowiczowej wsi Turzec zwanej, oraz o zastawione przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski przy wypuszczeniu Świętorzeckiemu folwarku Kazimierzowa i innych w arędowną posesyją, rubli sr. 250, na zapomogi włościan — W rozbiórce zatem takowych stosunków, ze złożonych w sprawę wchodzących dowodów gdy się okazuje: że konsukcessorowie zeszytej Barbary Abramowiczowej postanowiwszy wyprzedzić WW. Świętorzeckim wieś Turzec zwaną, w Powiecie Oszmiańskim leżącą, najpierwicy udali się z prośbą o uwolnienie oney z pod zaprzeczenia, jakie za dług PP. Bernardynkom Wileńskim przez Abramowiczową zawiniony, w roku 1811 nałożone było, skutkiem czego po otrzymanej odezwie Zarządzającego wówczas Dyecezyą Wileńską Oficynała Xiędza Mikuckiego, były Sąd Główny Wileń. zgo Departamentu (co dopiero Izba niniejsza) przez rezolucyją dnia 5 Maja 1827 roku zaszły, uwolnwszy wyrażoną wieś Turzec z pod ewikcyi długu PP. Bernardynkom należnego, one na wsiach Jakowiczach i Redzkach oparł — Że za nastającym takim ośwobodzeniem wsi Turca wspomnieni konsukcessorowie Abramowiczowej, wraz to jest: na dniu 6 Maja tegoż 1827 roku, wydali wieczysto-przedażne Świętorzeckim na wieś Turzec prawo i nazajutrz w Sądzie Głównym Wileńskim one przyznali, dołączając i Mapę Geometryczną obszarność teyże wsi odkrywającą, po czém kiedy ciż konsukcessorowie, wierzytelcom Abramowiczowej nie mogli dopełnić w należnościach satysfakcyi; jaka na ogólnych jej dobrach znajdowała ubezpieczenie, kredytorowie zatem czyniąc o nią prawny dopominek, w różnych poosobnych procederach, połączyli i Świętorzeckich jako wsi Turca nabywców, a nakoniec, kiedy ze składu stanu interessow, exdywizya dóbr Abramowiczowej oświadczoną została, i po naznaczeniu na nią Sądu, wyrażeni konsukcessorowie przed Sąd Główny Wileński zgo Departamentu przyszli, Sąd ten, Dekretem remissyynym w roku 1828 Apr. 14 zaszłym, determinując żadaną exdywizyą destynowanemu na nią Podkomorsko-Exdywizorskiemu Sądowi poruczył, i rozpoznanie powyższego nabycia przez Świętorzeckich wsi Turca, o co podobnie kredytorowie powoławszy Świętorzeckich przyniesli prośbę — Że przewodnictwem takowego remissyynego Dekretu, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski rozbierając całe dzieło, kiedy znalazł, iż wszelkie długi tak antecessorskie, jako i osobiste zeszytej Abramowiczowej pełną odebrały satysfakcyą i nadto jeszcze, znaczny fundusz dla konsukcessorow teyże Abramowiczowej pozostał; z tego więc względu, nie tylko iż wieś Turzec od pretensyi kredytorow ośwobodził, ale nadto jeszcze, za ponaszane z rzeczy jej nabycia przez Świętorzeckich expensu rubli sr. 149 kop. 9, za uznaną przysięgą przysądziwszy, skutkiem dobrowolnego konsukcessorow Abramowiczowej zgodzenia się w powyżey rekognoskowaney summie, włościanina Bienickiego Felixa syna Józefa Sorokę z żoną na wieczność wydzielił, a na miejscu Wincentego syna Mateusza Horodeckiego, w zamianę Jana syna Andrzeja Wagiera oddał — Na jakimym Sąd Podkomorsko-Exdywizorskiego dnia 8 Maja 1829 roku ferowanym oczewistym Dekrecie, chociaż konsukcessorowie Abramowiczowej zaprzestali, powodem jednak założoney appellacyi przez kredytorow, Świętorzecki nie tylko, iż przysięgi sobie uznanej pomimo podaną do Sądu Powiatowego Oszmiań. prośbę wykonać nie mógł, o czém rezolucyją dnia 14 Junii 1829 roku w tymże Sądzie zapadła poswiadcza; lecz nadto od kredytorow, a mianowicie: Gałęzowskiego, Wagnera i dalszych, wespół z swą żoną do Izby niniejszej zaadcytowanym został, Izba więc Cywilna Wileńska, w stosunkach ten obiekt sprawy składających, następną stanowi decyzyą, ponieważ prawo Statutu Litewskiego w Art. 10 z Rozdz. 7, nabywcę dóbr przed upływem trzyletniej dawności, powoływać do odpowiedzi za pretensye, jakie do wybywcy regulować się mogą a ewikcyą na wyprzedanych dobrach mają opartą, dozwoliło, przewodnią zatem nauki tego prawa, kredytorowie zeszytej Abramowiczowej, mając ubezpieczone swe należności na ogólnych jej dobrach znajdowali powody połączenia do konkursu i WW. Świętorzeckich nabywców wsi Turca, zwtaszcza przed odkryciem się waloru massy i obciążających ją długow — Lecz kiedy odkrytym zostało, że wszelkie długi, na dalszych Abramowiczowej dobrach kompletną odebrały satysfakcyą, i znaczny jeszcze dóbr walor od niej pozostał, słusznie więc i z zamiarami prawa zgodnie, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wieś Turzec przez Świętorzeckich nabytą od wszelkich pretensyow kredytorskich uwolnił, podobnie i w przyszyciu terażniejszym, gdy podług powyższego Izby niniejszej wyroku, żaden dług massę konkursową obarczający do uspokojenia nie został, a z tego powodu, wieś Turzec od wszelkiej odpowiedzialności wolną uważać się musi; z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu Dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego w całym onego znaczeniu co do ośwobodzenia wsi Turca od pretensyow kredytorskich, i sądzonych powyższych rubli srebrnych 149 kopiejek 9, oraz daney za one satysfakcyi zatwierdza, a tą koleją, że Świętorzeccy przez żadnego odtyd czy to Kocięłow czy Abramowiczowej, czy naostatek samych już jej konsukcessorow kredytora zakłócenia bydyć nie mogą i w niczym do odpowiedzi nie są obowiązany ostrzega. — Wieś zaś Turzec podług wydanego od tychże konsukcessorow wieczystego prawa i mapy w wieczney spokojney Świętorzeckich posesyji zostawuje. — Obok czego ponieważ Adam Kocięł z testamentu zeszytego Michała Kazimierza Kocięłta tworząc o aktorstwo Bienicy pretensyą do niej razem i wieś Turzec połączy, rozpoznanie zaś tej o testament Kocięłta pretensyi, gdy wyrokiem niniejszym w Kategoriji rzeczownego Kocięłta Sądowi Ptmu Oszmiańskiemu poruczonem zostało. — Przeto Izba Cywilna Wileńska w tym punkcie od stosunku Adama Kocięłta (jeśli ten prawne ma za sobą zasady) Świętorzeckich nie uwalnia — Z kolei co do pretensyi kredytorow o zostawione Świętorzeckiemu pieniądze przy wypuszczeniu przez Sąd Exdywizorski folwarku Kazimierzowa i innych, na zapomogi włościan — Ponieważ rodzaj podobney pretensyi do wszystkich arendownych possessorow w ogólnych tego Dekretu regułach do przyzwolitej pierwszej instancyi Sądu odesłany został, przeto Izba Cywilna i w Kategoriji z Świętorzeckim powyższą pretensyą kredytorow do rozbiornu właściwą koleją i w właściwym Sądzie zostawuje. — Naostatek co do poszukiwanych nawzajem wydatków prawnych. — Ponieważ kredytorowie w niniejszym konkursie do ostatecznego tej Izby rozwiązania zatrzymać Świętorzeckich w procederze znajdowali

wali powody; z tej uwagi Izba Cywilna Wileńska nawzajem dopominane wydatki prawne kassuje. — *Powtórę*: co do pretensyi konsukcessorow Abramowiczowey, oraz Macieja Gałęzowskiego jednego z kredytorów do W-go Macieja Kryczyńskiego Rotmistrza Woysk Rossyjskich zastossowanej, z powodu iż tenże Kryczyński zawarłszy ugodę w sporach Granicznych między dobrami Bienią postąpionych z takowej ugodą gruntów nie oddał do posesysi Ponzia i Bienicy — Ponieważ pretensya ta formując sprawę już po Dekrecie Podkomorsko-Exdywizorskim wynikła w niższej instancji rozbierną nie była, dla tego Izba Cywilna Wileńska też pretensyą we wzajemnym dowodzie i odwodzie na prawne rozsądzenie do przyzwoitego Sądu odsyła, i onym dopominanie się o wydatki prawne, na tym, kto się winnym ze sprawy okaże wolność zostawuje. — *Potrzącie*: co do pretensyi konsukcessorów Abramowiczowey do W-go Michała Puciatty o zostawione w rękę jego przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski pieniądze na zapomogę włościan przy wypuszczeniu w arendowną posesyją solwarku Raczkowa, Horodżitowa i Barbarowa, chociaż rzeczony Puciatto przez prośbę na dniu 27 Januaryi roku terażniejszego do Izby niniejszej podaną, wypisując rachunek expensy tak na opłatę za włościan podatków, jako i dawane im zapomogi poniesionych, a z tego wykazując, iż własnych jeszcze na powyższy obiekt rubli srebrnych 6 kop. 7 $\frac{1}{2}$, przeexpensował, prosił takowych na massie sądenia — Jednak ponieważ wzajemnie dowodzone w powyższym obiekcie pretensye, i w onych usprawiedliwienie się, jako przez niższą instancją nie rozbrane, podług konstytucyi 1764 roku do rozbioru w niniejszej appellacyney jurysdykcyi nie przynależą — Zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu też pretensye we wzajemnym stron dowodzie i odwodzie na prawne rozsądzenie do właściwego Sądu odsyła. — W dalszej kolei summowne pewne fundusze Massy, następnie zlicza: z rekognicyi Kathegoryi drugiey na XX. Missyonarzach Wileńskich przysądzone do zwrótu Massie przebranych procentów r. sr. 270. — Z Kathegoryi czwartej na Klasztorze PP. Bernardynek Wileńskich r. sr. 612. — Z Kathegoryi piątej na Klasztorze XX. Franciszkanów Wileńskich r. sr. 40 kop. 50. — Z Kathegoryi szóstej na Prześwietney Kapitulie Wileńskiej rubli srebr. 1,092 kop. 90. — Z Kathegoryi siódmej na zakrytym Klasztorze XX. Trynitarzów Trynopskich r. sr. 147 kop. 55 $\frac{1}{2}$. — Z Kathegoryi ósmey na Klasztorze XX. Dominikanów Kowieńskich r. sr. 459. — Z Kathegoryi dziewiątej XX. Dominikanów Szumskich r. sr. 157 kop. 50 i z Kathegoryi trzynastej Stanisława Czarnowskiego r. sr. 61; a w ogóle kapitału summownego r. sr. 5,110 kop. 45 $\frac{1}{2}$. — Po czem wykrywa się fundusz ziemny Massy z wyjątego w schedach kredytorskich przy lokacyi jednego od duchownych kapitałów procentu, po porównaniu z rekognicyą w lokacyi przybyły. — Z Kathegoryi 12-tej Macieja Gałęzowskiego, gruntu dobrego morgów 9 pretów 100, po kop. 70, w intracie r. sr. 7. — Prostopola morgów 7 pretów 120 po kop. 50, r. sr. 2 kop. 22. — Sianożęci morgów 25 pretów 12, po kop. 50, r. sr. 11 kop. 52. — i lasu po wytrąceniu danej lokacyi PP. Benedyktynom Wileńskim i Grajewskiemu w restancyi wlok 2 morgów 28 pretów 15, po kop. 50, r. sr. 26 kop. 34 $\frac{1}{2}$; na ogół intraty r. sr. 47 kop. 9 $\frac{1}{2}$. — odpowiadające na piątą procent kapitałowi r. sr. 94 kop. 70. — Z Kathegoryi 14, 15 i 16, Karola Wagnera w stopniu własnym, Iwanowskiego i Niskowskiego i lasu budowlowego morgów 15 pretów 262, po kop. 50, r. sr. 6 kop. 97, i opałowego po wytrąceniu danych w lokacyi Ułanowi, w restancyi morgów 19 pretów 12 $\frac{1}{2}$, po kop. 50, w intracie r. sr. 5 kop. 71 $\frac{1}{2}$, na ogół intraty r. sr. 12 kop. 68 $\frac{1}{2}$, odpowiadające kapitałowi r. sr. 253 kop. 65. — Z Kathegoryi 17 Xieźuey Ogińskiej lasu budowlowego morgów 11 pretów 84, po kop. 50, za r. sr. 5 kop. 64, czyniący kapitał rubli sr. 112 kop. 80. — Z Kathegoryi 18-tej Jana Komara, lasu budowlowego morgów 5 pret. 45, (po wyjęciu danej z onego części w lokacyi Ułanowi), morg po kop. 50, w intracie r. sr. 1 kop. 57 $\frac{1}{2}$, odpowiadające kapitałowi r. sr. 51 kop. 50, i gruntu od wsi Obuchowszczyzny morgów 12 pret. 50, po kop. 50, za r. sr. 5 kop. 63 $\frac{1}{2}$, odpowiadający kapitałowi r. sr. 72 kop. 70, a w ogóle intraty r. sr. 5 kop. 21, czyniący kapitał r. sr. 104 kop. 20. — Z Kathegoryi 19-tej Stanisława Siestrzeńcewicza, lasu budowlowego morgów 26 pret. 85 $\frac{1}{2}$, w intracie r. sr. 15 kop. 14 $\frac{1}{2}$, a w kapitale r. sr. 262 kop. 85. — Z Kathegoryi 21 Józefa Jurahi, lasu budowlowego i opałowego morgów 10 pretów 15, w intracie r. sr. 4 kop. 2, a w kapitale rub. sr. 80 kop. 40. — Z Kathegoryi 22 Józefa Ostrowidzkiego, za gruntu morgów 28 pret. 217 $\frac{1}{2}$, intraty r. sr. 8 kop. 61 $\frac{1}{2}$, czyniący kapitał r. sr. 172 kop. 55. — Z Kathegoryi 23 Natkiewiczów, lasu budowlowego morgów 9 pret. 76 $\frac{1}{2}$, w intracie r. sr. 4 kop. 62 $\frac{1}{2}$, odpowiadające kapitałowi r. sr. 92 kop. 55. — Z Kathegoryi 24 Józefa Szatyńskiego, lasu budowlowego morgów 2 pret. 24, w intracie r. sr. 1 kop. 4, odpowiadające kapitałowi r. sr. 20 kop. 80. — Z Kathegoryi 26 Białowieckich, lasu opałowego morgów 3 pret. 151, w intracie r. sr. 1 kop. 5, a w kapitale r. sr. 20 kop. 60. — Z Kathegoryi 27, Piotra Skindera, lasu budowlowego morgów 4 pret. 156, w intracie r. sr. 2 kop. 26, odpowiadające kapitałowi r. sr. 45 kop. 20. — Z Kathegoryi 28 Andrzeja i Anny Pietkiewiczów — Zarośli morgów 8 pret. 240, w intracie r. sr. 1 kop. 76, odpowiadające kapitałowi r. sr. 35 k. 20. — Z Kathegoryi 29, Michała, Tomasza i dalszego rodzeństwa Sielickich, wieczney dopłatki procentu piątego r. sr. 5 kop. 92, odpowiadające kapitałowi r. sr. 78 kop. 40. — Z Kathegoryi 33 Kazimierza i Franciszka Godlewskich, lasu włoka 1 morgów 10 pret. 66, w intracie r. sr. 20 k. 11, a w kapitale r. sr. 402 k. 20. — Z Kathegoryi 34 i 35 Rutkowskich, lasu morgów 29 pret. 87, w intracie r. sr. 14 kop. 64 $\frac{1}{2}$, odpowiadające kapitałowi r. sr. 292 kop. 90, i z Kathegoryi 36 Wołłowiczów, lasu budowlowego morgów 4 pret. 262 $\frac{1}{2}$, w intracie r. sr. 1 kop. 46 $\frac{1}{2}$, odpowiadające kapitałowi r. sr. 29 kop. 25. — Jakowe szczegóła stanowiąc intraty r. sr. 147 kop. 25 $\frac{1}{2}$ odpowiadają kapitałowi r. sr. 2,945 kop. 5. — Z kolei z tacy dóbr ziemnych, dotąd w posesyi Konsukcessorów Abramowiczowey będących, a mianowicie: Pałacu w miasteczku Bienicy na podmurowaniu ze sklepami r. sr. 1,000, Oficyny starej r. sr. 60, Skarbcu murowanego dwupiętrowego r. sr. 300, drugiego na podmurowaniu, w którym umieszczony konduktor r. sr. 50, dwóch Stajeń z Maszarnią starych r. sr. 90, wędlni starej r. sr. 10, Domku ogrodnika z oranżeryą małą r. sr. 30, Praczkarni r. sr. 40, Lodowni r. sr. 20, Browaru r. sr. 60, Folwarku r. sr. 20, Sernicy r. sr. 2, Obory r. sr. 400, Swironka starego r. sr. 3, Gumna przy drodze r. sr. 75, Gumna drugiego starego r. sr. 60, w ogóle zabudowanie Bienicy 2,220. — Intraty z fundum, to jest: ogrody fruktowe i warzywne, stawy i młyny, chociaż przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski ocenione byłyby r. sr. 50; Izba jednak Cywilna Wileńska, biorąc stosunek z tacy samej ziemi pod ogrodami fruktowemi i warzywnemi, w proporcya do położoney przez wyrażony Sąd Podkomorsko-Exdywizorski takichże obiektów oceny, wspomniane Bienieckie ogrody fruktowe i warzywne, oraz stawy i młyny, do waloru r. sr. 60, intraty podnosi, i ony naznaczywszy, dekret, w tym punkcie tegoż Sądu poprawuje, dalsze zaś szczegóły, jako to: Gruntu dobrego pognoju w zmianach dwornych wlok 6 morgów 8 pretów 50, morg po kop. 75, r. sr. 138 kop. 83, Gruntu średniego wlok 5 po kop. 50, r. sr. 45, prostopola wlok 3 morgów 15 pret. 8, po kop. 50, r. sr. 31 kop. 52. — Sianożęci, po odtrąceniu na chaty włościańskie po morgów 5, w pozostałości wlok 9 morgów 5 pretów 204, po kop. 50, r. sr. 156 kop. 84; Zarośli wlok 13 pretów 100, stosownie do reguł przy lokacyi Kredytorow wyżej w tym dekrecie opisanych, w tacy morg po kop. 20, r. sr. 78 kop. 10, z miasteczka Duchownym 11, będących pod ewikycą summ duchownych, po wytrąceniu szóstego procentu tymże Duchownym, licząc na intratę z każdej chaty po r. sr. 8 k. 80, w ogóle r. sr. 96 kop. 80. Dymów 10, w témże miasteczku pod żadną ewikycą nie zajętych, na intratę po r. sr. 16, r. sr. 160; za propinacyą w témże miasteczku r. sr. 200; wieś Jakowicze chat 30, z każdej po rubli srebr. 8 kop. 80, r. sr. 264, propinacyi z tacy wsi rubli srebr. 30. — Wieś Siwica chat 39, z każdej po r. sr. 8 kop. 80, uczyni r. sr. 345 kop. 20; Karczma w tacy wsi, lubo przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski była ocenioną r. sr. 100, Izba jednak Cywilna Wileńska, z uwagi, że Lokatorowi Gałęzowskiemu, w jedneyże wyrażoney wsi, z dymów 15, propinacya dozwołoną została, co w intracie rzeczoney Karczmy uczynić może różnicę, postanawia więc z oney intraty r. sr. 75. — Wieś Zaskiewicze chat 12, z każdej po r. sr. 8 kop. 80, r. sr. 105 kop. 60. — Miasteczko Zaskiewicze, w którym dymów 14, opłaca czynszu r. sr. 25 kop. 55; takowe więc na intratę liczą się — A co się tyczy pokazany przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski z tacy dymów intraty, zżęcie 26 morgów zboża, licząc morg po kop. 30, w ogóle

r. sr. 7 kop. 80. — Gdy się okazało, że włościanie taką powinność w miasteczku Zaskiewiczach pełniący, zarabiają za to bezpłatnie gruntu morgów 28 prętów 202, i tak morgów 7 prętów 171, z których morg ziemni ceniąc po kop. 50, a tak wygonowych po kop. 25, stanowi intraty rubli sr. 10. kop. 49. — Izba więc Cywilna Wileńska, w mieyscu powyżey wspomnioney powinności włościan, zżynania morgów podług wykazaney ocenki, intraty r. sr. 10 kop. 49 naznacza, i w tym punkcie dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poprawuje. — A w dalszym porządku wyświetlenia intrat, za propinacją z karczem i młynu Zaskiewickich r. sr. 120, a placowego z dymów żydowskich 36, r. sr. 24 kop. 60, zgodnie z dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego policza — w ogóle więc intraty z Bienicy wynosi r. sr. 1,942 kop. 70, z której potrąciwszy na roczną opłatę XX. Bernardynom Bienieckim r. sr. 277 kop. 6½, pozostaje r. sr. 1,665 kop. 63½, odpowiadający kapitałowi r. sr. 33,512 kop. 70, do którego dodawszy taxę budowlów r. sr. 2,220, uczyni cały walor Bienicy r. sr. 35,532 kop. 70. — Fundum majątności Horodziłowa — w którym przez szczegóły budowla wycenia się, to jest: Dom mieszkalny stary r. sr. 100. Stajnia z masztarnią r. sr. 75. Folwark stary r. sr. 50. Wędłarnia stara r. sr. 3. Swironek zupełnie stary r. sr. 2. Szpichlerze dwa r. sr. 40. Warzywnia spruchniała r. sr. 5. Mleczarnia stara r. sr. 1. Ohora stara r. sr. 20. Gumno osietne stare r. sr. 20. Gumno drugie jałowe r. sr. 20. Odryna na siano r. sr. 18 i Browar stary z Wolownią r. sr. 25. W ogóle zabudowanie r. s. 557. — Intrata z tegoż fundum Horodziłowa: ogrody fruktowe i warzywne r. sr. 12 k. 41. Gruntu dobrego pognoju włok 4 morgów 15 pręt. 286, morg po kop. 75, r. sr. 101 kop. 97. Gruntu prostopola od wsi Żurewicz morgów 19 prętów 150 po kop. 50, r. sr. 5 kop. 85. Propinacya karczmy, po odtrąceniu coroczney dla Plebanii Horodziłowskiej annuaty r. sr. 45, zostaje r. sr. 150. Sianożęci włok 2 morgów 12 prętów 140, po kop. 50, r. sr. 56 kop. 25. Wieś Biała chat 25, po odtrąceniu duchownego procentu r. sr. 202 kop. 40. Wieś Dziemiesze chat 15 i Zamosie chat 4, r. sr. 149 kop. 60, a z tych szczegółów ogół intraty Horodziłowa r. sr. 658 kop. 46, odpowiadający kapitałowi r. sr. 13,169 kop. 20. Gdy zaś prócz wycenienia Bienicy i Horodziłowa, pozostało lasu od rozdziału Kredytorów włok 29 morgów 10 pręt. 125, łącząc w to i uroczysko Litwiany, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu, taxując tegoż lasu morg po kop. 50, wykazuje intraty r. sr. 440 k. 20, odpowiadający kapitałowi r. sr. 8,804. — Naostatek, ponieważ z werefikacyi Mappy i Inwentarza, za prawidło przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski i Izbę niniejszą branych, odkryło się: że w miasteczku Bienicy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski zostawił ziemi piaszczystey włok 1 i pręt. 55, która bez żadney taxy przy schedach Szwykowskiach pozostała, a mimo to, każdy z włościan i mieszczan należną proporcją ziemi ma w swej używalności, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu, takowey superujący ziemi morgów 50 i prętów 55, morg po kop. 10 taxuje, i prostując w tym punkcie dekret wyrażonego Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, intraty z oney r. sr. 5 kop. 13, odpowiadający kapitałowi r. sr. 60 k. 55, naznacza. — Po takim więc wyjaśnieniu i otaxowaniu całego pewnego, od satysfakcyi Kredytorów pozostałego, sumownego i ziemnego funduszu, Izba Cywilna Wileńska, tenże fundusz z następnych szczegółów składający się, jako to: z zasądzonych na Klasztorach i Doktorze Czarnowskim przebranych procentów rubli sr. 3,110 kop. 45½, z odciętych od Kredytorów ziemnych własności r. sr. 2,945 k. 5, z taxy Bienieckey, łącząc las i grunt posobno oszacowane r. sr. 44,597 kop. 5 i Horodziłowa r. sr. 15,526 kop. 20, w ogóle r. sr. 63,978 kop. 75½, wykazując, gdy w kathegorii jednego z Kredytorów Kazimierza Chomiczewskiego pojaśnionem zostało, że z tak dwornych Bienickich, za niedostającą do proporcyy procentu intratę z tak dwornych Bienickich odjęto i do schedy tegoż Chomiczewskiego przyłączono morg 1 prętów 150, w intracie kop. 74½, odpowiadający kapitałowi r. sr. 14 kop. 95, przeto takowe od powyżey wzmienionego ogółu potrąciwszy, reszty całego od Exdywizyy pozostałego funduszu na podział między Konsukcessorów Abramowiczowey idź powinno, w summie r. sr. 63,963 kop. 80½ zamyka — A nim przystąpi do podziału tegoż funduszu pomiędzy rzeczonych Konsukcessorów, nie może opuścić z uwagi swojey tego: że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski na wielu przyzwozanych Debitorach rekognoskował na rzecz massy wspomnianych Konsukcessorów Abramowiczowey, pod niestanność tychże Debitorów, summy, o jakowe ciż Konsukcessorowie, z powodu, iż do pozyskania nie są pewnymi, aczkolwiek nie wprowadzili do Izby niniejszey z wyrażonemi Debitorami Instancyi, gdy jednak cokolwiek tylko składa fundusz massy, odkrytem bydź powinno, ze względu, iż Skarb Monarszy ze stopnia Kazimierza Szwykowskiego ma w onym udziale, z tych przyczyn Izba Wileńska Cywilnego Sądu, na kim i wiele Sąd Podkomorsko-Exdywizorski sumowne wskazał należności, następną zamieszcza wiadomość: — *Na Debitorach Tadeusza Kocięta*, jako to: Na Sukcessorach Michała Ogińskiego Starosty Markowskiego, za obligiem Talarów bitych 20, a procentu drugie tyle, czyli w ogóle po zredukowaniu na r. sr. 54. — Na Sukcessorach Wiktorego Kocięta Podczaszego Witebskiego, za obligiem 1769 r. Junii 15 zł. pol. 640, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 190. — Na Laudzie lub jego Sukcessorach, za inskrypcją 1784 roku Junii 31 czer. zł. 10, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 60. — Na Sukcessorach Antoniego Poźniaka Półkownika Powiatu Oszmiańskiego, za kartą 1704 r. febr. 9 zł. pol. 500, procentu drugie tyle, w ogóle r. srebr. 90. — Na Xiędzu Jakóbie Janowskim Proboszczu Smorgońskim lub jego Sukcessorach, za obligiem w r. 1784 apr. 16 czer. zł. 50, z procentami drugie tyle, w ogóle r. sr. 300. — Na żydzie Josielu Ickowiczu z miasteczka Zaskiewicz lub jego Sukcessorach, za kartą 1784 Junii 20 zł. 90, procentu drugie tyle, a w ogóle r. sr. 27. — Na żydzie Josielu Hłusaku z Zaskiewicz, za kartą 1786 r. Augusta 29 czer. zł. 8, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 48. — Na Karolu Apanowiczu lub jego Sukcessorach za kartą r. 1786 8bra 22 złotych 60, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 18. — Na Jakóbie Switkowskim Komorniku Powiatu Wileńskiego lub jego Sukcessorach, za kartą 1787 r. januar. 18 złtch 100, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 30. — Na Abrahamie Kryczyńskim za kartą 1789 r. Augusta 25 czer. zł. 4, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 24. — Na Józefie z Pietkiewiczów Grynfeltowey lub jej Sukcessorach, za obligiem w r. 1789 9bra 28 zł. 250, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 75. — Na Aleksandrze Korzunie. Towarzyszu Jazdy Litewskicy, lub jego Sukcessorach, za kartą 1790 r. maja 21 czer. zł. 10, procentu drugie tyle, w ogóle rub. sr. 60. — Na Ignacym Tomaszewiczu lub jego Sukcessorach za obligiem w r. 1691 junii 24 zł. 806 gr. 19, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 265 kop. 80. — Na żydzie Icku Faywiszowiczu, za kartą r. 1786 1 julii 25, złotych 80, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 24. — Na żydzie Faywiszu Szmuytowiczu, z miasta Oszmiany, lub jego Sukcessorach, za kartą r. 1793 maja 20 zł. 112, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 54. — Na żydzie Icku Chaimowiczu lub jego Sukcessorach, za obligiem r. 1793 maja 50 zł. 460, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 158. — Na żydzie Zelmanie Mejerowiczu Drukarzu, w Jaznie, lub jego Sukcessorach, za kartą r. 1793 junii 3 zł. 80, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 24. — Na Aleksandrze Sulkiewiczu Poruczniku woysk Polskich lub jego Sukcessorach, za kartą roku 1793 junii 5 zł. 100, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 50. — Na Janie de Spaven Doktorze Medycyny lub jego Sukcessorach, za rewersem r. 1795 febr. 21 czer. zł. 50, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 180. — Na Antonim Aschabarze lub jego Sukcessorach, za kartą r. 1796 junii 26 czerw. zł. 40, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 240. — Na Pietrze Samsonie Chorążym lub jego Sukcessorach, za kartą roku 1797 junii 3 r. sr. 5, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 6. — Ogół summy rubli sr. 1,939 kopiejek 80. — *Na Debitorach resztego Józefa Kocięta Półkownika*. Na W. Komorowskim lub jego Sukcessorach, za kartą w r. 1789 7bra 15 zł. 599, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 119 kop. 70. — Na Alfonsie Wituńskim Prezydencie Grodzkim Oszmiańskim, za kartą roku 1795 apryla 25 czer. zł. 10, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 60. — Na Nowakowskim, za listem r. 1800 xbra 17 r. sr. 60, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 120. — Na Adamie Kocielle wówczas Pisarzu Grodzkim Wileńskim, a później Assesorze Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, za rewersem w r. 1808 julii 14, za wzięte żyta purów 40, r. sr. 120, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 240. — Na Brogosiewskim lub jego Sukcessorach, za kartą roku 1789 7bra 15 zł. 540, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 102. — Na Aleksandrze Mnaytowie i Fiodorze Piotrowie lub ich Sukcessorach, za obligiem w roku 1808 7ra 19, i za dopiskiem 9bra 5 r. sr. 461 kop. 97½ zł. 51 gr. 20, procentu drugie tyle, w ogóle r. sr. 933 kop. 44. — Ogół summy rubli

Biblioteka
 Centrum
 Wileńskie

21

i nadużycia należnego wynagrodzenia; z tych przyczyn Izba Wileń. Cywilnego Sądu dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poprawując, zachowawszy prawo tak Xieźnie Puzyniney, jako i Szwykowski do obliczenia byłych do czasu Administracyi Sądu Podkomorsko-Exdywiz. w dobrach Bienicy i Horodziłowie Officialistow; przeciwnie, od wszelkiej, od wszelkiej za nich odpowiedzi, a ztąd i zaregulowanej w gorze o rubli srebr 948 kop. 86, pretensyi, Kazimierza Szwykowskiego b. Prezydenta Granicznego Wileńskiego nazawsze uwalnia. — Ze skutku czego, ponieważ konkluzya całej Xieźney Puzyniney pretensyi do dalszych Konsukcessorów sched na tém tylko ograniczy się musi, co z nich która więcej z intrat partycyppowała, dla tego Wileńska Izba Cywilnego Sądu, do porównania wyborów, tak przez Xieźną Puzyninę, jako i Szwykowskich, stopień własny, oraz w schedzie Klary Radziszewskiej będących, schodzi: i w tym porządku *Nayprzód*: co do gotowych pieniędzy przez Xieźną Puzyninę wybranych. — Chociaż Xieźna Puzynina zaprzeczając rzetelności Rachunku przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski uczynionego, próbowała, że nie r. sr. 905 kop. 32½; lecz tylko r. sr. 859 kop. 50½, wybrała — Jednak ponieważ po skonfrontowaniu Regestrów okazuje się, iż prócz r. sr. 859 kop. 50½, przez Xieźną Puzyninę niezaprzeczających się, nadto jeszcze registra Officialistów, Laryna Bielawskiego i Gałdziewicza wyjaśniają, że ciż na różne drobne jej sprawunki, oraz odbierania i przysyłania na pocztę listów, wydatkowali r. sr. 19 kop. 50½ srebrem, osobno za reversem w roku 1827 miesiąca junii dnia 27, wzięta u Szwykowskiego r. sr. 44, którą kompletując sumę r. sr. 905 kop. 1, dowodzą, iż Xieźna więcej nad tę ilość nie wybrała, a ztąd, że tenże wybór jest mniejszym nad pokazany dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego, tylko kop. 31½; przeto Izba Cywilna, takowe kop. 31 i ½ dla niej na Szwykowskich sądzi, i w tym punkcie rachunek Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego prostuje. — *Co do zboża*, Xieźna Puzynina wybrała: Żyta beczek 72 ośmin 5 garncy 16, beczka po r. sr. 3, r. sr. 218 kop. 17½. — Pszenicy beczek 50 ośmin 1 garncy 2, beczka po r. sr. 7, r. sr. 550 kop. 89. — Jęczmienia beczek 4 ośmin 7 garncy 8, beczka po r. sr. 3, rubli sr. 14 kop. 72½. — Owsa beczek 89 ośmin 4 garncy 4, beczka po r. sr. 2, r. sr. 179. — Grochu beczek 5 ośmin 5 garncy 10, beczka po r. sr. 3, r. sr. 16 kop. 30½. — Gryki beczek 2 ośmin 2, beczka po r. sr. 2, r. sr. 4 kop. 50. — Siemienia lnianego ośmin 3, ośmin 4 kop. 75, r. sr. 2 kop. 25. — Wódki garncy 293 kwart 2. — Garniec po kop. 12, r. sr. 55 kop. 22. — Miodu przaśnego garncy 15 kwart 2, garniec po kop. 37½, r. sr. 5 kop. 81. — Masła fasek 27, faska po r. sr. 3, r. sr. 81. — Piłtina łokci 454, łokieć po kop. 5, r. sr. 21 kop. 70, i Siana pudów 5,724, pud po kop. 5 r. sr. 286 kop. 20; w ogóle r. sr. 2,119 kop. 10. — *Scheda Radziszewskiej*, wybrała, niezaprzeczenie przez Xieźną Puzyninę, r. sr. 400 w gotowiznie, a w zbożu żyta beczek 9 garncy 6, beczka po r. sr. 3, r. sr. 27 kop. 15½. — Pszenicy beczka 1, rubli 7. — Jęczmienia beczka 1 ośmin 3 gar. 2, beczka po r. sr. 3 r. sr. 4 kop. 16½. — Owsa beczek 109 ośmin 6 gar. 9, po rubli sr. 2, r. sr. 219 kop. 62½. — Gryki beczka 1 ośmin 6, beczka po r. sr. 2, r. sr. 3 kop. 50. — Siemienia lnianego beczka 1 ośmin 5, po r. sr. 6, r. sr. 8 kop. 25. — Wódki garncy 210 kwart 2, po kop. 12 garniec, r. sr. 25 kop. 20. — Miodu przaśnego garncy 12½, po kop. 57½, r. sr. 4 kop. 68½. — Masła fasek 19 garncy 5, faska po rubli sr. 3, rubli 58 kop. 50. — Lnu Bierkowic 1 rubli 20. — Piłtina łokci 644 po kop. 5, rubli 32 kop. 20. — Siana pudów 2,575, po kop. 5, rubli 128 kop. 75. — Za łakę Świętorzeckiemu, jakby na wozów 150 wypuszczoną, lubo położoną przez Szwykowskich r. sr. 67 kop. 50, gdy jednak zaliczając na morg 1 po wozów 6, nie więcej wypada morgów jak 25, ceniąc morg po rublu 1, r. sr. 25. — Gotowemi pieniędzmi przy wyprzedazy Turca Świętorzeckiemu wzięta r. sr. 154, w ogóle r. sr. 1,118 kop. 1. — *Scheda Szwykowskich*, po sprawdzeniu regestrów, gotowemi pieniędzmi wybrała r. sr. 417 kop. 48½. — Żyta beczek 24 garncy 16, po r. sr. 3, rubli 72 kop. 32½. — Pszenicy beczek 9 ośmin 3 garncy 10, po r. sr. 7, r. sr. 66 kop. 7. — Jęczmienia beczek 7 ośmin 7 garncy 14, po r. sr. 3, rubli 25 kop. 90. — Owsa beczek 104 ośmin 6, po r. sr. 2, r. sr. 209 kop. 50. — Grochu ośmin 4, rubel 1 kop. 50. — Gryki ośmin 4, rubel 1. — Wódki garncy 7, po kop. 12, kopiejek 84. — Miodu przaśnego garncy 24 kwart 5, garniec po kop. 37½, rubli 9 kop. 28. — Masła fasek 33, po r. sr. 3, r. sr. 99. — Siana pudów 7,200, pud po kop. 5; r. sr. 360, a w ogóle r. sr. 1,260 kop. 90. — Wszystkie zaś trzy schedy podług powyższego wyjaśnienia wybrały r. sr. 4,448 kop. 1, z czego na każdą 4tą część przychodzi r. sr. 1,124 kop. 50½; więc Szwykowski na dwie schedy należałoby r. sr. 2,249 kop. 1, a że na conto tego wybrali r. sr. 1,260 kop. 90, przeto na dopełnienie zupełnej proporcji, scheda Xieźney Puzyniney dopłacić była powinna r. sr. 743 kop. 15. — Gdy zaś powodem zaarządowania dóbr konkursowych, satysfakcyja za tę należność w rozrachunku działowym do lat dwóch przedłużoną była, przeto procent piąty za ten czas w ilości r. sr. 74 kop. 32½; po 5 od 100 dodawszy, massowało się r. sr. 817 kop. 47½. — Nadto, gdy Szwykowski złożonym regestrem W. Stanisława Sidorowicza Adwokata Sądu Głównego Wileńskiego, na dniu 24 Apryla 1829 r. wydanym, dowiódł, iż za Ukazem Senatskim opłacił za papier r. sr. 42, część więc 4tą policzając na Xieźnie Puzyninie rub. sr. 10 kop. 50, z procentem też dwóletnim r. sr. 1 kop. 5 czyniącym, zwiększyła się summa do r. sr. 829 kop. 2½ — Co odkrywa się, że Sąd Podkomorsko-Exdywizorski doliczył pomyłkowie na Xieźney Puzyniney r. sr. 2 kop. 15, jakowe Izba Cywilna Wileńska do powyższych kop. 31½ dodając, razem r. sr. 2 kop. 46½ do zwrotu od Szwykowskich zeh sched schedzie Puzyniney przyznaje. — A ponieważ podług niezaprzeczenia tychże Szwykowskich, Klara Radziszewska była dłużną Xieźney Puzyniney r. sr. 1,240, które Szwykowskiej, jako jej schedy nabywcy, wypłacić byli powinni; po zdetrunkowaniu więc powyższej od Puzyniney należności, że Szwykowscy z tego punktu z trzech sched Puzyniney winnemi zostali rubli sr. 410 kop. 97½, Izba Cywilna Wileńska zjasnia *Powtórę*: rozpatrując zarzuty Xieźney Puzyniney, przeciwno różnym expensom w registrach, od czasu zeyścia Abramowiczowey, do daty Administracyi Sądu Exdywizorskiego, pokazanym, chociaż taż Xieźna dowodziła, że gdy w wyrażonych registrach pomieszczono expensu na podatki r. sr. 3,596 kop. 5½, a z kwitów wylicza się tylko r. sr. 3,547 kop. 41½; z tego powodu r. sr. 45 kop. 10, sądenia na Szwykowskich prosila; niemniej za numeracyą assygnat i kwitowego przy opłacie podatków, jakby r. sr. 1 kop. 92, poniesionego expensu nieprzyjmowała, gdy jednak stosunek tej pretensyi do officialistów odnosi się, przeto Izba Cywilna Wileńska do wolnego z nimiż o to obliczenia się odsyła. — *Pótrzenie*: Lubo Xieźna Puzynina próbowała, że w liczbie pokazanych przez Szwykowskiego wyplat procentów Kredytorów zeszytej Abramowiczowey, chociaż pokazano wyplatę procentów Skinderowi i Sukcessorom Szatyńskiego po złotych 140 — Gdy wszakże Szwykowski kwitów na to nie złożył, procenta więc te Sąd Podkomorsko-Exdywizorski dla wyrażonych Skindera i sukcessorów Szatyńskiego sądził; z przeryzenia jednak dekretu, gdy się okazuje, że za lata uprzednie przed rokiem 1829, to jest: do daty dekretu Exdywizorskiego, Szatyńskiemu sądzono procentów za lat dwa, a Skinderowi za rok jeden; w rachunku zaś przez Szwykowskiego podanym, nie pokazano, za jakie lata powyższa wyplata następowała — Wśród więc tej obojętności, ponieważ usprawiedliwienie się Szwykowskiego, nie inaczej jak przez juramentową oiarę rozstrzygnąć się może; ztąd Izba Wileńska Cywilnego Sądu, tak na cel odvodu co do tego zarzutu, jako też i przekonania, że Kazimierz Szwykowski nad expensa pokazane do rachunku z Puzyniną, oraz nad wybory do tegoż rachunku weszłe, nie więcej z intrat Bienickich nie partycyppował, decyduje onemu przysięgę na tém: „Jako registra przychodów intrat i rozchodów, wiernie w rachunku, tak Sądowi Podkomorsko-Exdywizorskiemu, jako i w rozprawie na Sądzie Izby Cywilnej Wileńskiej podał, i na krzywdę współsukcessorów zeszytej Barbary Abramowiczowey nie nie „zataił i nie zatrzymał.” — Po wykonaniu jakowego juramentu, wolnym Szwykowskiego od tej pretensyi ogłasza. — *Poczwarte*: Chociaż Xieźna Puzynina zaprzeczała wyplaty Pensyów i Jurgieltów Officialistom i Czeladzi, oraz ordynaryi Ekonomowi Pietkiewiczowi i Zabłockiemu, niemniej wydatku na kupno okrasz winnikowi Horodziłowskiemu, a to z powodu, że takowe wyplaty bez etatowej tabelli nastanie brały — Jednak ponieważ taki wydatek na wynagrodzenie posług potrzebnych w majątku officialistów wykazany, zwłaszcza pod wspólnem urządzeniem dobrami i ze strony Xieźney Puzyniney za słuszny uważać się musi; przeto Izba Cywilna Wileńska, nieprejudykując bynajmniej rachunkowi Xieźney Puzyniney

podlejszego mor. 12 pręt. 216, po kop. 50, rubli sr. 5 k. 81, sianożęci włok 3 mor. 3 pręt. 204, po kop. 50, rubli sr. 46 k. 84, zarośli włok 5, morg po k. 20, za rubli sr. 50, ogrodów warzywnych morgow 3, ogród fruktowy przy oranżeryi, staw jeden od drogi sadzonej z młynem i przy browarze dwa stawki w intracie rubli sr. 24, propinacya z młynem w miasteczku Zaskiewiczach rubli sr. 120, czynsz z dymow w témże miasteczku rubli sr. 15 k. 15, z tychże dymow w miejscu za złącze morgow, za używany przez nich grunt i łaki rubli sr. 10 k. 49, placowego z domow żydowskich r. sr. 24, kop. 60, lasu borowego pod miasteczkiem Bienią Zwierzyniec zwanego włoka 1 mor. 15, z ogółu lasow włok 4 mor. 15 pręt. 228, w intracie rubli sr. 89 k. 58, lasu ze schedy Grochowskiej budowlowego mor. 24, po kop. 50, za rubli sr. 12, lasu ze schedy Rutkowskich mor. 5 pręt. 87, budowlowego też po k. 50, za rubli sr. 2 k. 64, i sianożęci ze schedy Gałczowskiego wyjętej mor. 23 pręt. 12, po kop. 50, w intracie rubli sr. 11 k. 52; jakowe szczegola kompletują powyżey wykazany procent, tę więc schedę Izba Cywilna Wileńska w wieczną obojga Szwykowskich dziedziczną posesyą oddając, że z niej od ulokowanego kapitału duchownego rubli sr. 3,600, procent szósty aż do odkładu tegoż kapitału XX. Dominikanom Kowieńskim rubli sr. 83 k. 97, XX. Bernardynom Bienickim r. sr. 83 i PP. Bernardynom Wileńskim rubli sr. 79 k. 20, opłacać będą obowiązani ostrzega, za oddzieleniem więc schedy dla Franciszka i Olimpii Szwykowskich pozostało massy na ich rodzeństwo r. sr. 31,446 kop. 68, w której jaką każda poosobno z tegoż rodzeństwa Szwykowskich osoba mieć powinna schedę, Izba Cywilna Wileńska następnie wyraża: Leon Szwykowski z matki Maryanny z części czwartej czwartą rubli sr. 3,965 k. 49, za obligiem Radziszewskiej rubli sr. 2,880, i część siódmą z pozostałości waloru schedy teyże Radziszewskiej rubli sr. 507 k. 11½, w ogóle rubli sr. 7,350 k. 60½, Stanisław Szwykowski z matki Maryanny z części czwartej czwartą rubli sr. 3,965 k. 49, za obligiem Radziszewskiej rubli sr. 320 i z pozostałości waloru schedy teyże Radziszewskiej część siódmą r. sr. 507 kop. 11½, w ogóle rubli sr. 4,790 k. 61, Kazimierz Szwykowski za granicą państwa wybyły z matki Maryanny z części czwartej trzecią rubli sr. 5,284 k. 65½, za obligiem Radziszewskiej rubli sr. 426 kop. 66½, oraz z pozostałości waloru schedy Radziszewskiej część siódmą rubli sr. 507 k. 11½, w ogóle rubli sr. 6,218 kop. 43½, jakowa jego scheda skarbowi Monarszemu przynależy, Barbara Szwykowska z matki Maryanny z części czwartej, część trzecią rubli sr. 5,284 k. 65½, za obligiem Radziszewskiej rubli sr. 974 k. 82½ i z pozostałości schedy Radziszewskiej rubli sr. 507 k. 11½, w ogóle r. sr. 6,766 kop. 59½, naostatek Maryanna Szwykowska z matki Maryanny z części czwartej część trzecią rubli sr. 5,284 kop. 65½ za obligiem, Radziszewskiej rubli srebnych 426 kop. 66½, oraz z pozostałości schedy po teyże Radziszewskiej rubli sr. 507 k. 11½, w ogóle rubli sr. 6,218 k. 43½, za które to summy lubo i dla nich schedy wydzielić należałoby i chociaż Izba niniejsza przez komunikacyą na dniu 19 gbra tego roku do Izby Skarbowey Wileńskiej przestana szczególnie oznaczyć wydział w stopniu Kazimierza Szwykowskiego skarbowi Monarszemu zadeklarowata; gdy wszakże taż Skarbowa Wileńska Izba przez komunikacyą na dniu 5 gbra roku idącego za N. 1,488 nadesłana zapowiedziata, iż pomieniona skarbowi Monarszemu scheda powinna bydź z każdego szczegolu ziemi odpowiedniej dobroci, oraz i z dalszych obiektow dobra ziemne Bienię składające, co zgadza się z prawidłami względnie oddziału dla skarbu sched, we wszystkich podobnego rodzaju sprawach przepisanych, dopełnić zaś takowego wydziału w niniejszey appellacyney jurysdykcyi, tym bardziey nie można, że od daty Dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego mogły zayść w wyrażonych dobrach różnicy w podwyższeniu lub też zniżeniu się propinacyow i czynszow; z tych powodow Izba Wileńska Cywilnego Sądu wykazawszy tylko jaki jest walor schedy Kazimierza Szwykowskiego w pewnym ziemnym i summiowym funduszu, a nadto jeszcze objaśniając, że i z niepewnych kapitałow na wyrażonych w tym Dekrecie debitorach w ilość r. sr. 4,766 k. 94, w miarę stopnia też niniejszym Dekretem przyznanego mieć właściwą schedę powinien to jest: rubli srebnych 567 kop. 48½, schedy ogólney w ziemi nie wydziela. A zatwierdzając dalsze z natury sprawy niniejszey wyniki czynności.— *Nayprzód:* Przy wykazaniu, że na całe rodzeństwo Szwykowskich po oddzieleniu schedy Franciszkowi i Olimpii Szwykowskim pozostało ogólnego funduszu tak uprzednio przez toż rodzeństwo Szwykowskich w possessyi miąnego, jako też z odinkow od kredytorow z tego dekretu przybyłych i onym sądzonych na Duchownych i Czarnowskim Doktorze przebranych procentow: składającego się r. sr. 31,446 kop. 68, ostrzega, że od summ Duchownych na całym tym funduszu opartych procenta do uspokojenia przez toż Szwykowskich rodzeństwo są następujące: XX. Bernardynom Bienickim szóstego procentu r. sr. 352 kop. 17, Dominikanom Kowieńskim r. sr. 70 kop. 20 i Bernardynom Wileńskim r. sr. 280 k. 80, w ogóle r. s. 703 kop. 17 — Ze wszakże takowe procentowe należności potrącone zostały od waloru pod rozdział idącey massy, a ztąd że schedę wymienioną każdy z rodzeństwa Szwykowskich mieć powinien czystą w pokazanych poosobno ilosciach a w tym rzędzie ze stopnia Kazimierza Szwykowskiego i Skarb MONARSZY, objaśnia *Poutóre* w porównaniu ludności, jaką każda scheda mieć powinna. Gdy Sąd Podkomorsko-Exdywizorski prócz ludności przy każdej chacie inwentarzem opisanej na schedę Puzyniney teyże ludności dusz 163 pokazał, a nadto jeszcze z ludzi lożnych dwornych Marcina Kublickiego szafarza, Maxima Kublickiego ogrodnika, Szymona Kozielskiego furmana, Jana Ilnatowicza mularza, oraz Justynę Horodecką i Elżbietę Zielenkę dodał — Franciszkowi Szwykowskiemu do dusz inwentarzem obligitych 114 osobno z dwornych Cwieszkę Anopa furmana, Eliasza Wiala Lokaja, Tomasza Mackiewicza i Magdaleny Hlinskę, a na schedę dalszego jego rodzeństwa do inwentarskich dusz 287 jeszcze i z czeladzi dwornej Mikofaja Studziakę kowala, Bartłomieja Osipowicza Będnarza, Filipa i Jana Szczerbickich, Jana Hlebowa, Alexandra Zienkiewicza, Stanisława Sidorowicza, Teodora Szaraja, Michała Skorynia i Ioachima Woronkę, przeznaczył, taki więc rozdział ludności dwornej w stosunku ogólney inwentarskiej, sprawiedliwą wykazuje proporcya, Izba więc Cywilna Wileńska uchylilwszy zarzuty i skargę Xieźney Puzyniney w tym przedmiocie wniesione, dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zatwierdza: *Potrzenie* chociaż Xieźna Puzynina skarżyła dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego że wydzieliwszy dla niej majetność Horodziłow nie przyznał samojedney jey prawa Kollacyi Plebanii Horodziłowskiej Rzymsko-Katolickiej, lecz też Kollacyą, wspólną tylko zadeterminował; jednak ponieważ prawo Kollacyi wszelkich funduszw dziedzicom dobr, w których one znajdują się ustawami krajowemi nadane, pod żaden nie podpada taki szacunek, z któregooby można liczyć jakikolwiek dochod, owszem gdy ten tak prawami Cywilnymi, jako i kanonicznymi jest wzbroniony; a ztąd gdy w podziale prawa Kollacyi przez zamianę jedney na drugą żadne proporcya bydź wyrachowana nie może, Xieźna więc Puzynina zaprzestać musi na tym stopniu Kollacyi Horodziłowskiej, jaki jey prawo spadku po zeszyey Abramowiczowey wskazało; na co mając wzgląd Sąd Podkomorsko-Exdywizorski gdy powyżey rzeczoną Kollacyą w Horodziłowie i Bienicy wspólną między dalszemi konsukcessorami i dla Xieźney Puzyniney przeznaczył, żadney więc w tém niedopełnił pomyłki, albowiem Xieźna Puzynina w czwartej części sukcesorską po Abramowiczowey uważa się; z tych przyczyn Izba Cywilna Wileńska dekret wyrażonego Sądu i w tym punkcie potwierdza. *Poczwarte:* chociaż Xieźna Puzynina dowodziła, że wydzieleni na jey schedę włoscianie nie mają pełney proporcyi ziemi, jaką na każdą chatę Sąd Podkomorsko-Exdywizorski powinien był zakreslić, gdy jednak z wewfikacyi inwentarza i mapy w dziele niniejszym będących odkryło się, że takowi włoscianie mają po morgow 15 ziemi i po 5 morgow łak to jest: tyle, ile i w schedach kredytorow oraz i Szwykowskich udeterminowano, z tego powodu Izba Cywilna Wileńska powyższą Xieźney Puzyniney pretensyą kasuje. *Popięte:* gdy Xieźna Puzynina przyniosła skargę, że Szwykowszey w miasteczku Bienicy po lokaju Kochanie grunt za ustalem tegoż Kochana dożywociem oblięli, a Sąd Exdywizorski takowego gruntu do ocenki nie zajął, Izba więc Cywilna wewfikując inwentarz i mapę, ponieważ superującą ziemię w miasteczku Bienicy znalazła i ona wyżey w tym dekrecie przy ogólnym Bienicy szacunku na intratę policzyła, z tego więc względu skargę rzeczoną Xieźney Puzyniney za rozwiązana tém samym uważa. *Poszósće:* co do pretensyi Xieźney Puzyniney do Szwykowskich zastosowanej o odebrane ze Skarbu pieniądze za produkta w 1812 roku woysku Rossyyskiemu dawane, o magazyn włosciański, tudzież o szkody poczynione w lasach dyfferyncyynnych pod rozdział kredytorow i między konsukcessorami Abramowiczowey nie zajętych, ponieważ rodzaj takich pretensyow właściwey jurysdykcyi w pierwszey instancyi potrzebuje rozpoznania i zdecydowania, Izba więc Cywilna Wileńska wymienione Xieźney Puzyniney pretensye, jako w pierwszey instancyi nie rozbiierane do właściwego porządku i Sądu mocą konstytucyi 1764 roku we wzajemnym stron dowodzie i odwoźcie odsyła. Tym sposobem Wileńska Izba Cywilnego Sądu rozpoznawszy wszelkie stosunki tak między kredytorami a konsukcessorami zeszyey Abramowiczowey, jako też i między samymiż konsukcessorami,

oraz domierzywszy każdej z nich w miarę dowodów, prawa słuszności i porządku satysfakcy, schodzi do położenia ogólnych reguł, jakie z rodzaju niniejszego dzieła wypływają i wszystko stronne bezpieczeństwo stanowiąc będą, i w tym porządku. *Nayprzód* gdy od summ funduszowych na massie tego konkursu ubezpieczonych przeznaczony zostały do opłaty procenta, aby więc każdy z klasztorów wiedział, u którego z lokatorów też procenta pobierać będzie następnie więc czyni się wyszczególnienie— XX. Bernardyni Bieniecy od Franciszka i Olimpii Szwykowskich rs. 52 kop. 83, od dalszego rodzeństwa Szwykowskich łącząc i schedę Skarbu po Kazimierzu Szwykowkim rs. 352 kop. 17, XX. Misyonarze Wileńscy od Siestrzencowicza rs. 180, PP. Wizytki Wileńskie od Siestrzencowicza rs. 129 i kop. 60 i od Chomiczowskiego rs. 50 kop. 40, w ogóle rs. 180, PP. Bernardynki Wileńskie od Franciszka i Olimpii Szwykowskich rs. 79 kop. 20 a od dalszego rodzeństwa Szwykowskich, łącząc i schedę Skarbu w stopniu Kazimierza Szwykowskiego rs. 280 kop. 80, a w ogóle rs. 360, XX Franciszkanie Wileńscy od Komara rs. 1 kop. 80 i od Godlewskich w stopniu Bronica rs. 25 kop. 20, a w ogóle rs. 27, prześwietna Kapituła Wileńska od Wagnera w stopniu własnym, successorów Niżkowskiego rs. 257 kop. 60, od Jurahi rs. 14 kop. 40, od Ostrowidzkiego rs. 64 kop. 80, od Puciaty w stopniu Białowieckich rs. 21 kop. 60, od Skindera rs. 28 kop. 80, Xiężney Puzyniney rs. 288, i od Wótkowiczow, łącząc i schedę Skarbu w stopniu Antoniego Wótkowicza rs. 72, w ogóle rs. 727 kop. 20, XX. Trynitarze Trynopolscy od Komara rs. 4 kop. 77, od Natkiewiczow rs. 72 i od Rutkowskich w stopniu Grochowskiej rs. 21 kop. 60, a w ogóle rs. 98 kop. 37, XX. Dominikanie Kowienicy od Gałczowskiego rs. 122 kop. 40, od Wagnera w stopniu Iwanowskiego rs. 7 kop. 20, od Komara rs. 20 kop. 45, od Grajewskiego rs. 21 kop. 60, od Pietkiewiczow w stopniu Czechowiczow rs. 14 kop. 40, od Sielickich rs. 14 kop. 40, od Rutkowskich rs. 21 kop. 60, i od Franciszka i Olimpii Szwykowskich rs. 83 kop. 97, w ogóle rs. 306, XX. Dominikanie Szumscy od Szatynskiego rs. 7 kop. 20, i od Szwykowskich, łącząc i schedę Skarbu w stopniu Kazimierza Szwykowskiego a wymiując schedę Franciszka i Olimpii Szwykowskich rs. 70 kop. 20, w ogóle rs. 77 kop. 40; naostatek plebanja Horodziowska wieczny annuaty od Xiążąt Puzynow rs. 45.— *Powtóre*: termin opłaty procentow zakreśla się na dzień 25 Apryla każdorocznie przy Aktach Sądu ptgo Wileńskiego a spłata kapitałow osobom duchownym w każdym roku dla kredytorow i konsukcessorow Abramowiczowey dozwala się, po spłaceniu zaś tegoż kapitałow schedy każda w wieczne lokatora aktorstwo oddaje się, w zdarzeniu zaś nie opłaty w którymkolwiek roku, inekwitacya extenuacyjna do schedy nie akuratnego lokatora ostrzega się z wolnością zajęcia nie tylko samych włościan, lecz i całej tegoż lokatora schedy.— *Potrzenie*: co się tycze sądzonych na różnych klasztorach niniejszym wyrokiem procentow z przeboru wynikłych, ażeby takowe każdy konwent na dniu 25 Apryla następującego 1837 roku przy Aktach Sądu Ptgo Wileńskiego podług lokacyow dla konsukcessorow Abramowiczowey wypłacił nakaznje, w zdarzeniu zaś nie opłaty na tym terminie przez duchownych, ponieważ żadna exekucya partykularnych należnościow z summ kapitałow procentow z przeboru wynikłych, jako uszczerbkowi nie podlegających, następować nie może, ażeby więc każdy z kredytorow tego konkursu obowiązany płacić tymże duchownym procent w miejscu ich, tenże procent w pomienionym terminie i miejscu wypłacił konsukcessorom Abramowiczowey, Izba Cywilna zaleca; jeśli zaś jednoroczny procent nie wystarczy na uspokojenie całej, respective na każdym z klasztorow sądzonych należności; tedy i w następnych latach, aż do zupełney satysfakcyj corocznie kredytorowie takowyż procent tymże konsukcessorom wypłacać będą, a jeśli który z kredytorow w którymkolwiek roku uchybił opłatę, wówczas inekwitacya extenuacyjna do każdego z ich sched, w miarę wszakże tylko jednorocznego procentu, jaki poszczególnie z każdej schedy dla duchownych wypada, wyrażonym konsukcessorom Izba Cywilna przeznaczona, w ciągu jakowej extenuacyi iż ciż konsukcessorowie procentu od summ na duchownych tym dekretem sądzonych, jako z przeboru procentow wynikłych, żądać i liczyć nie mogą i nie będą, ostrzega, jak równie wszystkie klasztory i prześwietna Kapituła po uchybionej na zdarzenie wyżej naznaczonej opłacie, aż do uspokojenia należności konsukcessorow Abramowiczowey że żądać dla siebie wypłaty procentow od pomienionych kredytorow nie są władnemi, Izba Cywilna zjasnia.— *Poczwarte*: gdy niektóre klasztory przez prośby do Izby niniejszey weszły, zanosząc skargę że pomiędzy kredytorow jedni są tacy, którzy w opłacie procentow zaremanentowali się, a dalsi, którzy w miejscu siódmego po 6 i 5 płacili procentow, Izba więc Cywilna Wileńska co się tycze zaległości procentow, te porządkiem wyżej opisanym exekwować dozwala, a względnie niedopłaconych jakby do proporcji siódmego procentu, rozrachunek o to pomiędzy kredytorami a duchownymi, jeśli podług zawartych w tym względzie układow następować może, do właściwey kolei Izba Cywilna Wileńska odsyła. Ze wszakże takowy ogólny o remanent rozrachunek nie może tamować dla konsukcessorow Abramowiczowey wskazanej w powyższym punkcie satysfakcyi objaśnia i pierwszeństwo dla tychże konsukcessorow zachowuje.— *Popiate*: ponieważ kredytorowie otrzymujący na wieczność schedy, na których duchowne summy zalokowane, zostali tym wyrokiem obowiązani do opłaty poszlin i za papieru walor, jak również i od przewyżki rekognicyi summ nad wyrok Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego; przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu też poszliny i walor papieru w każdej schedzie wylczone wyjaśnia, od Gałczowskiego rub. ass. 40 i srebrem 159 kop. 16, od Wagnera rub. ass. 44 i rs. 179 kop. 76, od Xiężney Ogińskiej rub. ass. 10 i rs. 42 kop. 99, od Komara rub. ass. 4 i rs. 19 kop. 20, od Siestrzencowicza rub. ass. 40 i rs. 227 kop. 60, od Jurahi rs. 9 kop. 60, od Ostrowidzkiego rub. ass. 10 i rs. 47 kop. 32, od Natkiewiczow rub. ass. 10 i rs. 52 kop. 21, od Godlewskich rub. ass. 10 i rs. 23 kop. 80, od Szatynskiego rs. 4 kop. 80, od Wótkowiczow rub. ass. 10 i rs. 51 kop. 62, od Białowieckich rub. ass. 4 i rs. 15 kop. 70, od Skindera rub. ass. 6 i rs. 19 kop. 20, od Czechowiczow rs. 9 kop. 60, od Rutkowskiego rs. 14 kop. 40, od Grochowskiej rub. ass. 4 i rs. 16 kop. 75, od Sielickiej rs. 9 kop. 60, od Grajewskiego rub. ass. 4 i rs. 14 kop. 40, od Chomiczowskiego rub. ass. 6 kop. 97, od PP. Benedyktynek Wileńskich rub. ass. 6 i rs. 11 kop. 72, od Ułana rub. ass. 3 i rs. 2 kop. 16, a w ogóle rub. ass. 211 i rs. 968 kop. 61. Jakowe poszliny i za walor papieru w srebrze, assygnatach i miedzi, ażeby kredytorowie do powiatowego Oszmiańskiego Kaznaczeystwa wniosli nakazując, wiadomość o tém do Wileńskiej Skarbowey Izby przesać postanawia.— *Poszoste*: ponieważ z werefikacyi inventarow ludności okazało się że w schedach Szatynskiego, Chomiczowskiego i Białowieckich, a w stopniu ich Puciaty, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski nie dodał ludności do proporcji na każdą chatę po dusz trzy zakreśloney, przeto Izba Wileńska Cywilnego Sądu w tym punkcie dekret wyrażonego Sądu poprawując, ażeby Szwykowscy z trzech swoich sched, łącząc i Skarbową w stopniu Kazimierza Szwykowskiego, ludzi pćciemżkij wieku od lat 15 do 33 do schedy Szatynskiego duszę jedną, do Chomiczowskiego jedną i do Puciaty dwie, a Xiężna Puzynina do teyże schedy Puciaty z czwartey swey części też duszę jedną naydaley do dnia 25 Apryla przyszłego 1837 r. dodali, nakazuje. a w razie przeciwnym wzięcie tychże dusz przez policyorow dozwala.— *Posiódme*: ponieważ funduszami na Klasztor XX. Bernardynow Bienieckich postanowionemi wstęp do lasow Bienieckich dla tegoż Klasztoru dozwolonym został; przeto takowy wstęp do pozostałego od wydziału kredytorow na rzecz konsukcessorow Abramowiczowey lasu z wolnością użycia drzewa tylko na opał potrzeb Klasztornych z powału i suszy, nie ścinając z pnia do budowli zdatnego dla wyrażonych XX. Bernardynow Bienieckich wiecznie ubezpiecza.— *Pośsmie*: kredytorowie, którym niedostatek dusz w ich schedach popełnić na Szwykowskich i Puzyninę obowiązek włożonym został, winni są natychmiast skazki przemienić i takowe dusze za dostawieniem ich do swoich sched w skazki tychże sched wpisawszy, podatki MONARSZE opłacać, oraz dalsze z onych powinności wypełniać.— *Podziwięte*: względnie użytkow z ziemi, łąk i lasow od kredytorow na rzecz konsukcessorow Abramowiczowey odjętych, od datty dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego pobieranych, ponieważ odjęcie tych ziemnych własnościow pryncypalne nastanie wzięciu z powodu przemiany duchownych kapitałow z siódmego na szósty procentu, jakowy przebor ponieważ na duchownych policzonym został; zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu tak pretensyą kredytorow o nieużytki za podwyższoną rekognicyą, jako i konsukcessorow Abramowiczowey z powyższych ziemnych własnościow umarza, naostatek wydatkow prawnych z tego do Izby niniejszey przyyscia, powodem nastęfey poprawy dekretu Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego na żadney z stron rozprawujących się nie sądzi a niestawających wzdawać dozwala.— *Podzięte*: gdy z natury sprawy niniejszey, jako konkursowey, każdy z kredytorow przyniesioną pretensyą ofiarą juramentu usprawiedliwić był winien, co opuściwszy z uwagi Sąd Podkomorsko-Exdywizorski do takowey ofiary ich nie zobowiązał, ze skutku zaś późniey wynikłych okoliczności, gdy powodem wyyscia za granicę jednego z konsukcessorow Abramowiczowey, to jest: Kazimierza Szwykowskiego w rozdzieloney konkursowey massie Skarb MONARSZY ma uczesnictwo, tym więcęć zatem urzetelnienia poszukiwan kredytorских odkrywa się konieczność; z tych przyczyn Wileńska Izba Cywilnego Sądu dekret Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego poprawiwszy, każdemu kredytorowi rekognicyą i lokacyą za tym dekretem otrzymującemu naznacza przysięgę na tém: „jako summa na funduszach po zeszytych Kocięć, łąk i Abramowiczowey pozostałych poszukiwana i wyrokiem Izby Cywilney Wileńskiej sądzona jest rzetelna, ni-” czem ani w całości, ani w części nadpłaconą nie została, i w zarekognoskowaney przez dekret Izby Cywilney Wileńskiej ilości sprawiedliwie należy” wykonanie jakowej przysięgi, oraz szczególnych tym dekretem wskazanych, naydaley do dnia 25 Apryla przyszłego 1837 r. w Sądzie powiatowym z pomieszkania każdego kredytoru naybliższym dozwalaając, złożyć o tém w Sądzie swoim świadectwo w przeciągu tegoż terminu, nakazuje; obok czego ostrzega, iż jeśli który z pomiędzy kredytorow otrzymujących rekognicyą i lokacyę do datty niniejszego dekretu lub po onego nastaniu, którykolwiek zszedł z tego świata; sukcesorowie zatem wszyscy lub z pomiędzy rodzeństwa jedna osoba sądzoną

*Przebie na von kapite-
tule od Włodanym
23 Barbaraewa
11 72.*

*Co do nie opłaconych
nycy procentow
Kocyttule.*

sądzoną powyższy przysięgę wykonać będą mogli, jak podobnie gdy w liczbie tychże kredytorów znajdują się tacy, którzy na całe rodzeństwo uzyskiwali rekognicje i w takim więc razie jeden z rodzeństwa za dalsze do wskazanej ofiary dopuszczony być może. — *Pojedynaste*: ponieważ każdy z kredytorów otrzymujący włościańskie dusze, ma tym dekretem na intratę pokazany z propinacyi dochód, każdy więc z nich przedawac wódkę, cząstkowie dla swoich włościan nie zaprzeczone mieć będzie prawo, dawać zaś szynkow i dla obcych ludzi, oraz stawiać karczmy tym tylko dozwala się, którzy zadeterminowaną ustawami krajowemi ilość dusz w lokacyi otrzymali. — *Podwónaste*: ponieważ niektórzy kredytorowie przynieśli skargi, że pomimo zostawione pieniądze przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w ręku arendownych possessorow na zapomogi włościan, najmniejsza część z takowych pieniędzy, na ten przedmiot obróconą nie została, zatem Izba Wileńska Cywilnego Sądu rozrachunek o to między arendownemi possessorami, kredytorami a konsukcessorami Abramowiczowey do właściwego Sądu i właściwey kolei odsyła. — *Potrzynaste*: gdy tak dekretem Exdywizorskim, jako i niniejszym, posiadłość włościan między kredytorow i dziedziców rozdzielonych uregulowaną została i równą im proporcją ziemi i łąk przeznaczono, że więc z onych jednostayna powinność upotrzebianą być może, Izba Cywilna Wileńska determinuje. — *Poczternaste*: jeśli by którykolwiek z kredytorow w prawnie przewidzianym procederze przegrał i utracił jakąkolwiek część wydzieleney schedy że to jemu konsukcessorow Abramowiczowey bonifikować będą obowiązani. Izba Cywilna Wileńska ostrzega i takąż samą ewikcyą między schedami samychże konsukcessorow zapewnia. — *Popiętnaste*: włościanie rozeszli przed dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego i inwentarzem onegoż dosched kredytorских nie zajęci, w obojcy pięci do dziedziców nie zaprzeczenie należec będą, papiery na aktorstwo dóbr rozdzielonych przy dziedzicach zatrzymują się, które tak co się tycze aktorstwa i granic w każdym potrzebnym razie za rewersami ciż dziedzice kredytorom komunikować że na zawsze będą w obowiązku Izba Cywilna Wileńska zastrzega. *Poszesnaste*: gdy po uczynionej rekognicji i lokacyi w całym niniejszym dziele podana została na dniu 19 przeszłego miesiąca 9-bra idącego roku od W. Stanisława Siostrzenczewicza do Izby niniejszey prośba, w której on wypisując skargi na niedogodną lokacyą schedy jemu przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w folwarku Kazimierzowie wydzieloney, z racyi jakby zubożałych włościan i szachowniczego położenia wsiów Redźkow i innych między gruntami dziedziców Szwykowskich, a z tego powodu odstępujący dymow cztery z swey schedy na rzecz massy, prosił w miejscu wyż wyrażoney wsi Redźkow i Horbaczow z chat 34 złożonych wydzielenia wsi Jakowicz w posseyi dopiero dziedziców będącey a tylko dymow 30 obeymującey, w razie zaś nie możności pomieszczenia na wzmienioney wsi Jakowiczach należney proszącemu summy, wówczas dodania chociażby szachownicznie czterech chat z dóbr konkursowi uległych, a obok tego na cel wyswietlenia dawanych włościanom wsi Redźkow i Horbaczow zapomog naznaczenia Aktow, i jaka się okaże przewyższająca ilość tychże zapomog nad dawane przez Szwykowskich wsi Jakowiczom, za tę więc przewyżkę wskazania proszącemu wynagrodzenia na dziedzicach. Po przesłuchaniu więc takowey prośby, Izba Cywilna Wileńska, ponieważ znajduje; że scheda proszącemu Siostrzenczewicowi podług jednych jaki wszystkim kredytorom prawideł wspartych na tych zasadach wydzieloną została, to jest: że włościanie schedę Siostrzenczewicza składającą w czasie jeszcze zajęcia pierwszykroć w administracyą Sądu Podkomorsko-Exdyw. dóbr konkursowych podług inwentaryi tegoż Sądu byli w dobrym stanie, że niedostającą u niektórych włościan uprząż, tenże Sąd intratami z arendy dóbr konkursowych w pierwszym swym zjeździe awansowanym popełnił, a w kolei wypuszczając też dobra w aręde na lat dwa po promulgacie oezwistego swojego dekretu zostawił czwartą część intrat w ręku arendownych possessorow na cel zapomogi włościan, jeśli by oney w ciągu tychże dwóch lat potrzebowali, że Siostrzenczewicz wkrótce po dekrete rzeczowego Sądu spacjiwszy Świętorzeckiemu i Tukalle sumnę arendowną przez nich między inemni i za folwark Kazimierzow postapioną, tenże folwark to jest: własną schedę do posseyi obiał, skutkiem czego, sumnę na zapomogę włościan w dowolnym swém mając rozrządzeniu, żalić się na ubogi stan włości żadnych słusznych nie okazał powodow, ponieważż skarga że wsi Redźki i Horbaczow jemu wydzielone szachownicznie są położone na żadną nie zasługuje uwagę, z racyi że w rozdzieleniu przez exdywizyą wszelkich dóbr dopełnić nie podobna tey dogodności, a żeby każdy kredytor fundum i wieś mógł mieć w jednym zaokrąglone obrębie w tenczas gdy walor summy przezeń poszukiwaney przewyższa te wsi jakie bliskie fundum są położone, a ztąd wymaga dodania dalszych, które już tём samem czy to pomiędzy własnością współ-kredytorow lub dziedziców są położone, z takich więc przyczyn i scheda Siostrzenczewicowi przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski wydzielona, a przez Izbę niniejszą utwierdzona opowiedzianej uległa kolei, gdy żądanie Siostrzenczewicza o wydział wsi Jakowicz, już z racyi odlegleyszego oney położenia od fundum Kazimierzowa, już z uwagi że ilość summy przezeń poszukiwaney walor teyże wsi przenosząc, zaskuteczniem być nie mogło, jak równie ponieważ odstępowstwo chat czterech obok wyrażenia, że jeśli by summa proszącego na wsi Jakowiczach nie mieściła się, w takim razie dodać mu należy cztery chaty chociażby szachownicznie, bez pewnego celu i rzeczy wniesione zostało, albowiem sam Siostrzenczewicz żalił się na szachownicę i razem o wydział oney prosi. Naostatek ponieważ Siostrzenczewicz, chociażby i rzeczewiście takowe cztery chaty odstępował, okoliczność ta w konkluzji niniejszego dzieła, jako w Cywilnym porządku rozbiegającego się, wniesiona ani stronie przeciwney zakomunikować się, ani od niey odpowiedzi zyskaćby nie mogła, z tych zatem wszystkich słusznych i prawnych przyczyn, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, większością zdań, żądanie Siostrzenczewicza w opisanym w górze rodzaju, bez zasad, słuszności i porządku wniesione uchyla. — *Posiedmnaste*: przejazd i przepęd drogami dotąd exystującymi w dobrach konkursowych oraz tenże przepęd przez wygony i ugory dla wszystkich współkredytorow i konsukcessorow Abramowiczowey dozwala się; a żeby jednak w przepędzie żywołow szkody w usiewach czynione nie były ostrzega się. — *Poosmnaste*: usiewy ozime, jakie są w schedach kredytorских na odietey teraz dla konsukcessorow Abramowiczowey ziemi spełnione do wolnego tymże kredytorom zdięcia bez pretensyi tychże konsukcessorow zostawują się, jak wzajemnie nim nie nastąpi tego dekretu exkucya na ziemi przez wyznaczyć się poniżej mającego jeometrę spełnić się powinna, a żeby kredytorowie, od których sched lasy na rzecz wspomnionych konsukcessorow odietę i linijami na mappie odznaczone zostały, po też linije od datty niniejszego dekretu odeszłych nie używali i nie niszczyli pod odpowiedzialnością ze wszystkich funduszow, naymowniej ubezpiecza się. — *Podziwiewnaste*: jednemu z kredytorow tego konkursu W. Maciejowi Gałęzowskiemu przysadzony został włościanin, Jakób Krzyzewicz z siemienitością; włościanintem, jeśli by w podwójnych to jest: Gałęzowskiego i dziedziców skazkach był zapisany, a do dziedziców tylko podatki opłacał, tedy jeżeli one ciż dziedzice pobierali że Gałęzowskiemu zwrócić są obowiązani, Izba Cywilna zastrzega, o wykreślenie pomienionego włościanina ze skazek sw oich jako nie należnie wpisanego, działac im gdzie należy dozwala; jeśli zaś Gałęzowski dotąd tegoż włościanina do skazek swych nie podał, tedy też skazki przemienić i od datty przemiany podatki MONARSZE opłacać, oraz dalsze powinności z przysadzonego włościanina wypiećniać Gałęzowskiemu Izba Cywilna zaleca, a naznaczając extradycyą tegoż włościanina naydaley do dnia 23 Apryla 1837 roku pretensyą o dni robocze do dziedziców zastosowaną, z uwagi iż Sąd Podkomorsko-Exdywizorski zapisując onego i do inwentarza dziedzicow zatrzymywania go przy schedzie ich dał powody, na zawsze umarza. — *Naostatek*: dla całkowitego wyekwowania niniejszego dekretu na ziemi Izba Wileńska Cywilnego Sądu przernacza W. Józefa Milewskiego Sadowego jeometrę, któremu wraz zaodkryciem się pory do czynności jeometryczney dogodney, zjechać do dóbr Bienicy i podług warunkow w tym dekrete opisanych, oraz linijow na mappie przez Izbę niniejszą zakreślonych odjąć od kredytorow na rzecz konsukcessorow Abramowiczowey lasy, łąki i grunta, one od własności kredytorских kopcami odznaczyć, obwodnice sporządzić i podług lokacyow w dekrete wyrażonych konsukcessorom podać; z kolei ponieważ Izba niniejsza po sprawdzeniu mappy z dekretem Sądu Podkomorsko-Exdywizor. upewniła się, że taka dla każdego kredytora ilość schedy na mappie jest zakreślona jaka, i dekretem wskazana została; mimo to wszakże mogą zachodzić skargi, że nie ma tyle na ziemi, wiele w dekrete i na mappie położono lasow, gruntow i łąk, słowem wszystkich szczegółow schedę składających, jeśli by więc który z kredytorow żadał w całości wewerifikacyi swey schedy a konsukcessorowie Abramowiczowey wszystkich sched kredytorских i własnych, czy wyłącznie niektórych, wyż naznaczony jeometra każda z nich zwewerifikować, linije poprawić i nowe kopce posypać, jak podobnie zamiany poczynione na ziemi wyekwować i one też okopcowanyszy obwodnice sporządzić i o spełnieniu czynności z powrotem wręczający się jemu pod rewers mappy i inwentarza dóbr konkursowych przez Sąd Podkomorsko-Exdywizorski sporządzonych, Izbie niniejszey raportować zaleca, za pracę zaś i trudy przez naznaczonego jeometrę ponieść się mające od każdej zwewerifikowaney i okopcowaney włoki po złotych ośm, tak od kredytorow z ich tylko sched, jako i od konsukcessorow naznacza, które a żeby konsukcessorowie i kredytorowie opłacili, oraz przyzwoitą wygodę tak dla samego W. Komornika i jego służących jako też i koni, niemniej w miarę potrzeby do czynności jeometryczney ludzi dawali, nakazuje, w zdarzeniu oporu którykolwiek strony udać się o pomoc do miejscowey policyynney władzy temuż Komornikowi dozwala. A o odpuszczenie dla niego jako w Skarbowey czynności podorożnego, odkrytego listu i prohanow, odnieść się do tuteyszego JW. Gubernatora deklaruje. Tym sposobem domierzywszy satysfakcyą tak duchownym, jako i Cywilnym kredytorom, jednym przez ubezpieczenie summ na duszach ogółu dóbr konkursowych, drugim przez dane ziemie lokacye, oraz zatwierdzeny między konsukcessorami zeszyty Abramowiczowey materyą działową, z pokazaniem funduszu, jaki na rzecz Skarbu MONARSZEGO ze stopnia Kazimierza Szwykowskiego i Antoniego Wółłowicza w tym konkursie przypadł, Izba Wileńska Cywilnego

wilnego Sądu o przysądzonych kapitałach duchownych, nie mniej rekognicy na duchownych dla massy zawiadomić Zarządzającego tutejszą dycęzą i Izbę Skarbową Wileńską, a o Kathegoryach Kazimierza Szwykowskiego i Antoniego Wołłowicza tąż Izbę i Kommissyą Likwidacyjną Wileńską z przesłaniem dla tych dwóch to jest: Izby Skarbowey i Kommissy Likwidacyney kopijow niniejszego dekretu w pomienionych dwóch Kathegoryach Skarb interesujących; w ostatku nadesłane z Sądow Powiatowych Oszmiańskiego i Wileńskiego dwa dzieła, jedno Xiędza Szablowskińskiego z Szablowskińskim i Bronicem, a drugie successorow Chylewskiego z Wołłowiczami przy Ukazach na powrót do tychże powiatowych Sądow odesłać postanawia. (podpisano) *Prezydent Izby Cywilney Wileńskiej Gaspar Billewicz* — *Sowietnik Dominik Witanowski przy rozpisie co do schedy Kazimierzowa.* — *Deputat ze strony duchowney Xiądz Józef Bowkiewicz Kanonik Wileński.* — *Assesor Fabian Swiątecki.* — *Assesor Anzgary Mastowski.* — *Regent Ignacy Korzun.* — (Pomyłki druku); — (na karcie 1 na stronie 1 w wierszu 74 *Jasinkiewicz* — *Jasiukowicza*) — (na karcie 2 na stronie 2 w wierszu 6 *kapitałow* — *kapitałom*) — (na karcie 2 na stronie 2 w wierszu 9 1775 — 1775) — (na karcie 4 na stronie 2 w wierszu 43 *do powyższego* — *do poniższego*) — (na karcie 7 na stronie 1 w wierszu 56 *wniesioney* — *wniesioney*) — (na karcie 8 na stronie 2 w wierszu 64 *przynata* — *przyrzeka*) — (na karcie 9 na stronie 1 w wierszu 33 *rs. 600* — *rs. 900*) — (na karcie 10 na stronie 2 w wierszu 5 *testatora* — *testatora*) — (na karcie 12 na stronie 1 w wierszu 25 *podzielony* — *posiedlony*) — (na karcie 12 na stronie 1 w wierszu 49 *w Liwicy w Zankiewiczach* — *w Siwicy w Zaskiewiczach*) — (na karcie 12 na stronie 2 w wierszu 55 *już* — *ciż*) — (na karcie 12 na stronie 2 w wierszu 58 *Treparewa* — *Trepatowa*) — (na karcie 14 na stronie 2 w wierszu 26 *Krzyzkiewicz* — *Krzyzewicz*) — (na karcie 17 na stronie 1 w wierszu 5 *w czatach* — *w chałach*) — (na karcie 17 na stronie 1 w wierszu 21 *legalnię* — *cegielnię*) — (na karcie 17 na stronie 2 w wierszu 80 *do* — *od*) — (na karcie 18 na stronie 1 w wierszu 37 *rs. 240* — *rs. 420*) — (na karcie 20 na stronie 1 w wierszu 69 *zt. 806* *zt. 886*).

